ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣ/ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ-ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "ΠΡΩΪΑΝ"

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 839
ΚΥΡΙΑΚΗ
15
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 5 Λ. 54 ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ. 58
ΠΑΣΧΑ
Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 23.3 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 13.5 ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡ. ΑΝΕΜΟΙ ΑΙΓΑΙΟΝ Ν. ΜΕΤΡ. ΙΟΝΙΟΝ
ΝΔ ΜΕΤΡ. ΘΑΛ. ΑΙΓΑΙΟΝ ΚΥΜΑΤ. ΙΟΝΙΟΝ ΤΕΤΑΡΑΓ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 756.0

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ "ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ„

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

«Χριστὸς ἀνέστη»! λέγομεν συνήθως οἱ χριστιανοὶ πρὸς ἀλλήλους κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα, δυστυχῶς δὲ πολλοὶ ἐξ ἡμῶν ἐξ ἁπλῆς συνηθείας προφέρουσι τὸν πασχάλιον τοῦτον χαιρετισμόν, μὴ ἐννοοῦντες τὴν βαθυτέραν ἔννοιάν του. Πρὸς κατανόησιν αὐτῆς πρέπει τις νὰ στραφῇ νοερῶς πρὸς τὰ γεγονότα τῆς μεγάλης ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ θυσίας.

Θλιβόμενοι καὶ ἀδημονοῦντες οἱ ὀλίγοι πιστοὶ μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ ἀπεκαθήλωσαν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ καὶ τὸν ἔθαψαν εἰς τὸ ἐντὸς κήπου μνημεῖον τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας Ἰωσήφ. Μετὰ τοῦ νεκροῦ διδασκάλου των ἔθαψαν καὶ αὐτοὶ καὶ πάντες οἱ λοιποὶ μαθηταὶ τὰς ζωηροτέρας ἐλπίδας καὶ τὰς ζωηροτέρας προσδοκίας των. Εἶχον ἐλπίσει ὅτι ἦτο ὁ Μεσσίας «ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραὴλ» (Λουκ. 24. 21) καὶ ὅτι ἐν τῇ βασιλείᾳ του τὰς μᾶλλον διακεκριμένας θέσεις ἔμελλον νὰ καταλάβωσιν οἱ μαθηταί του. Ἕνεκα τοιαύτης ἐλπίδος εἶχον ἐγκαταλείψει τὰ πάντα ὅπως τὸν ἀκολουθήσωσι. Ἐγκατέλειπον τοὺς οἴκους των, τὰς ἐργασίας των, πᾶν ὅ,τι εἶχον προσφιλὲς κατὰ γράμμα ἐκλαβόντες τὰς ὑποσχέσεις τοῦ Ἰησοῦ εἰπόντος εἰς σχετικὴν ἐρώτησιν τοῦ Πέτρου «ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐδείς ἐστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς ἢ μητέρα ἢ πατέρα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ ἕνεκεν τοῦ εὐαγγελίου, ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ οἰκίας καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς καὶ μητέρας καὶ τέκνα καὶ ἀγροὺς μετὰ διωγμῶν καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον» (Μαρκ. 10 29. 30).

Ἀλλ᾽ αἱ ἐλπίδες αὗται διεψεύσθησαν. Ὁ Χριστὸς ἀπέθανε καὶ ἐτάφη. Οἱ μαθηταὶ καὶ ὀπαδοί του δὲν εἶχον ν᾽ ἀναμείνωσιν ἄλλο τι ἢ τὰ σκώμματα τῶν Φαρισαίων καὶ μῖσος καὶ διωγμούς. Κατείχοντο ὑπὸ τοιούτου φόβου οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ ὥστε δὲν ἐτόλμων οὔτε εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς Ἱερουσαλὴμ νὰ ἐμφανισθῶσι. Διέμενον συγκεντρωμένοι εἴς τινα κατοικίαν κεκλεισμένων τῶν θυρῶν διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων (Ἰωάν. 20 12) πενθοῦντες καὶ κλαίοντες».

Αἴφνης ὅμως τὴν τρίτην ἡμέραν ἀπὸ τῶν διαδραματισθέντων ἐν τῷ Γολγοθᾷ, ἅτινα παρηκολούθησεν ὁ Ἰωάννης καὶ τινες γυναῖκες, μακρὰν ἱστάμεναι, διεδόθη μεταξὺ τῶν μαθητῶν τοῦ Ἰησοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἡ πρώτη ἀπροσδόκητος δι᾽ αὐτοὺς εἴδησις «ἠγέρθη ὁ Κύριος»! Ἦτο τόσον ἀπροσδόκητος καὶ τόσον ἀπίθανος διὰ τοὺς μαθητὰς ἡ εἴδησις αὕτη περὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὥστε αἱ σχετικαὶ πληροφορίαι τῶν γυναικῶν, αἵτινες ἔσπευσαν νὰ μεταδώσωσι τὴν εἴδησιν, ἐχαρακτηρίσθησαν ὑπὸ τῶν μαθητῶν ὡς φλυαρίαι «καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν καὶ ἠπίστουν αὐταῖς» (Λουκ. 24, 11). Ἡ εἴδησις ὅμως τῶν γυναικῶν ἐνισχύετο ἐκ νέων διαρκῶς δεδομένων. Ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης ἔσπευσαν δρομαῖοι πρὸς τὸν τάφον, εἰς ὃν εἶχεν ἐναποτεθῆ ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὗρον αὐτὸν κενόν. Εἶδον τὰ νεκρικὰ ὀθόνια καὶ τὸ σουδάριον, δι᾽ οὗ εἶχε προσδεθῆ ἡ κεφαλή, ἐπέστρεψαν δὲ πρὸς τοὺς λοιποὺς μαθητὰς μᾶλλον περίλυποι, διότι ἐνόμιζον ὅτι ἀφῃρέθη τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Αὐτὴν τὴν ἐντύπωσιν εἶχε σχηματίσει τὸ πρῶτον καὶ ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή. Ἦτο τοιαύτη ἡ ψυχολογικὴ διάθεσις τῶν Ἀποστόλων, ὥστε μόνον ἡ σωματικὴ παρουσία τοῦ ἀναστάντος Ἰησοῦ ἠδύνατο νὰ πείσῃ αὐτοὺς περὶ τῆς πραγματικότητος τῆς ἀναστάσεως. Ἔπρεπε νὰ ἴδωσιν αὐτὸν ἐκ νέου ζῶντα, νὰ ψηλαφήσωσιν αὐτόν, ν᾽ ἀκούσωσι τὴν φωνήν του, πολλῷ μᾶλλον ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἔσπευσαν ἤδη διὰ τῶν Ῥωμαίων στρατιωτῶν νὰ διαδώσωσι τὴν φήμην, ὅτι ἐκλάπη τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ ἐκ τοῦ τάφου.

Τὴν κατάστασιν, ἐν ᾗ διετέλουν οἱ Ἀπόστολοι, μαρτυρεῖ ἡ πρώτη συνάντησις τοῦ Ἰησοῦ τὴν πρωΐαν τῆς ἡμέρας τῆς ἀναστάσεως μετὰ δύο ἐξ αὐτῶν, ὧν εἷς ἦτο ὁ Κλεόπας. Μετέβαινον εἰς Ἐμμαοὺς, χωρίον ἀπέχον τῆς Ἱερουσαλὴμ ἑξήκοντα στάδια. Καθ᾽ ὁδὸν συνωμίλουν περὶ τῶν τελευταίων μεγάλων γεγονότων τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ συνεζήτουν περὶ τῶν διαψευσθεισῶν ἐλπίδων τῶν μαθητῶν τοῦ Ἰησοῦ, ὡς ἀνωτέρω εἴδομεν. Ἡ διδασκαλία του, τὰ θαύματά του ἀπεδείκνυον ὅτι ἦτο ὁ Μεσσίας. Ἀλλ᾽ ὁ σταυρικός του θάνατος διέψευσε τὰς ἐλπίδας των. Εἶχον ἀκούσει πρὸ μικροῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ παρὰ τῶν γυναικῶν τὴν πρώτην εἴδησιν περὶ τῆς ἀναστάσεως, ἀλλὰ δὲν ἐπίστευσαν εἰς αὐτήν. Καθ᾽ ἃς στιγμὰς ταῦτα πρὸς ἀλλήλους συνεζήτουν, ἄγνωστός τις πλησιάζει αὐτούς. Ἐπενέβη εἰς τὴν ζωηράν των συνομιλίαν καὶ ἀπέδειξεν εἰς αὐτούς, ὅτι πάντα ὅσα συνέβησαν προελέχθησαν ὑπὸ τῶν Προφητῶν καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ πιστεύωσιν ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Μεσσίας. Ὅτι ἔμελλε νὰ πάθῃ ὅσα ἔπαθε καὶ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ διὰ τῆς ἀναστάσεως. Ὁ συνομιλητὴς παρακληθείς, συνώδευσεν αὐτοὺς εἰς τὴν οἰκίαν των, κατὰ δὲ τὴν ὥραν τοῦ δείπνου ἔλαβε τὸν ἄρτον, ηὐλόγησεν αὐτὸν καὶ διένειμεν εἰς τοὺς παρακαθημένους. Τοῦτο ἔπραττε συνήθως ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν μαθητῶν του καὶ ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν ἐκείνην διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοί των καὶ ἀνεγνώρισαν τὸν Ἰησοῦν, ὅστις ἐγένετο ἄφαντος ἀπ᾽ αὐτῶν. Ἔσπευσαν ἀμέσως εἰς Ἱερουσαλὴμ ἵν᾽ ἀναγγείλωσι τὸ γεγονὸς πρὸς τοὺς ἄλλους μαθητάς, ἀλλ᾽ ἐκεῖ ἐπληροφορήθησαν, ὅτι **«ὄντως ἠγέρθη ὁ Κύριος»**.

Μετὰ μικρὸν δ᾽ ἐνεφανίσθη οὗτος αἰφνιδίως ἐνώπιον πάντων τῶν μαθητῶν, ποικιλαχῶς πιστοποιήσας τὴν πραγματικότητα τῆς ἀναστάσεώς του. Εἶχον ἤδη ἐνώπιόν των ζῶντα τὸν Ἰησοῦν οἱ μαθηταί, μόνον δὲ τὸ γεγονὸς τοῦτο, μόνον ἡ προσωπικὴ καὶ πραγματικὴ ἐμφάνισίς του ἠδύνατο νὰ μεταβάλῃ τὴν ψυχικήν των κατάστασιν. Εἶδον διὰ τῶν ὀφθαλμῶν των ἀναστάντα τὸν Χριστὸν καὶ ἐψηλάφισαν αὐτὸν διὰ τῶν χειρῶν των, ὅθεν ἠδύναντο νὰ λέγωσιν ὕστερον «ὃ ἦν ἀπ᾽ ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἑωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν περὶ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς» (Α´. Ἰωάν. 1.1). Ἡ ἀνάστασις τοῦ Ἰησοῦ ὑπῆρξε τὸ γεγονὸς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ριζικῶς μετέβαλεν αὐτούς. Τοῦ λοιποῦ κεντρικὴ ἰδέα τῆς ἀποστολικῆς των δράσεως εἶναι ἡ ἀνάστασις τοῦ Ἰησοῦ. Ἀπέβησαν «μάρτυρες τῆς ἀναστάσεως», ὡς ἔλεγον οἱ ἴδιοι:

«Ἠγέρθη ὁ Κύριος»—«Ὄντως ἠγέρθη ο Κύριος» ἢ ὡς λέγομεν σήμερον **«Χριστὸς ἀνέστη»—«ἀληθῶς ἀνέστη»**, δὲν ἦσαν διὰ τοὺς Ἀποστόλους ἁπλῆ πληροφορία, ἀλλὰ θριαμβευτικὴ ἐπιφώνησις χαρᾶς ἀνεκλαλήτου. Οἱ τέως πεφοβισμένοι μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ, οἱ προτροπάδην φυγόντες ἐκ τοῦ κήπου τῆς Γεθσημανῆς ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ προδότου Ἰούδα καὶ τοῦ ἰουδαϊκοῦ ὄχλου, ὁ Πέτρος ὅστις τρέμων εἶχεν ἀρνηθῆ τὸν διδάσκαλον ἐνώπιον ὑπηρετριῶν, πάντες οἱ Ἀπόστολοι οἱ ὁποῖοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων ἦσαν κεκλεισμένοι, ἐξέρχονται ἤδη μετὰ τοῦ ἀκαταβλήτου θάρρους τῆς πίστεως ὅπως ἑλκύσωσι πρὸς τὸν Ἰησοῦν τὸν κόσμον ὁλόκληρον καὶ ὡς σύνθημα τοῦ κηρύγματός των ὅτι ὁ **«Χριστὸς ζῇ»**, ὅτι **«ὄντως ἠγέρθη ο Κύριος»**.

Τοιαύτην ἐπίδρασιν ἔσχε τὸ πρῶτον **«Χριστὸς ἀνέστη»** ἐπὶ τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ καὶ τοιαύτη εἶνε ἡ βαθυτάτη ἔννοια αὐτοῦ. Εἶνε ὁ θεμέλιος λίθος ἐφ᾽ οὗ ἀνῳκοδομήθη τὸ ὅλον οἰκοδόμημα τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἡ δογματικὴ ἅμα καὶ ἡ ἱστορικὴ βάσις τῆς ἁγίας ἡμῶν θρησκείας. Διὰ τοῦτο ἔγραφε βραδύτερον ὁ Ἀπ. Παῦλος «εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν» (Α´. Κορ. 15,14). Τὸ ἀναντίρρητον γεγονὸς τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἀπετέλεσε τὴν δύναμιν, δι᾽ ἧς μετὰ τὴν ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ ἀνεκλάλητον θυσίαν ὁ Χριστιανισμὸς ἐπεκράτησεν ἐν τῷ κόσμῳ. **Χριστὸς ἀνέστη.**

† Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Χριστὸς ἀνέστη

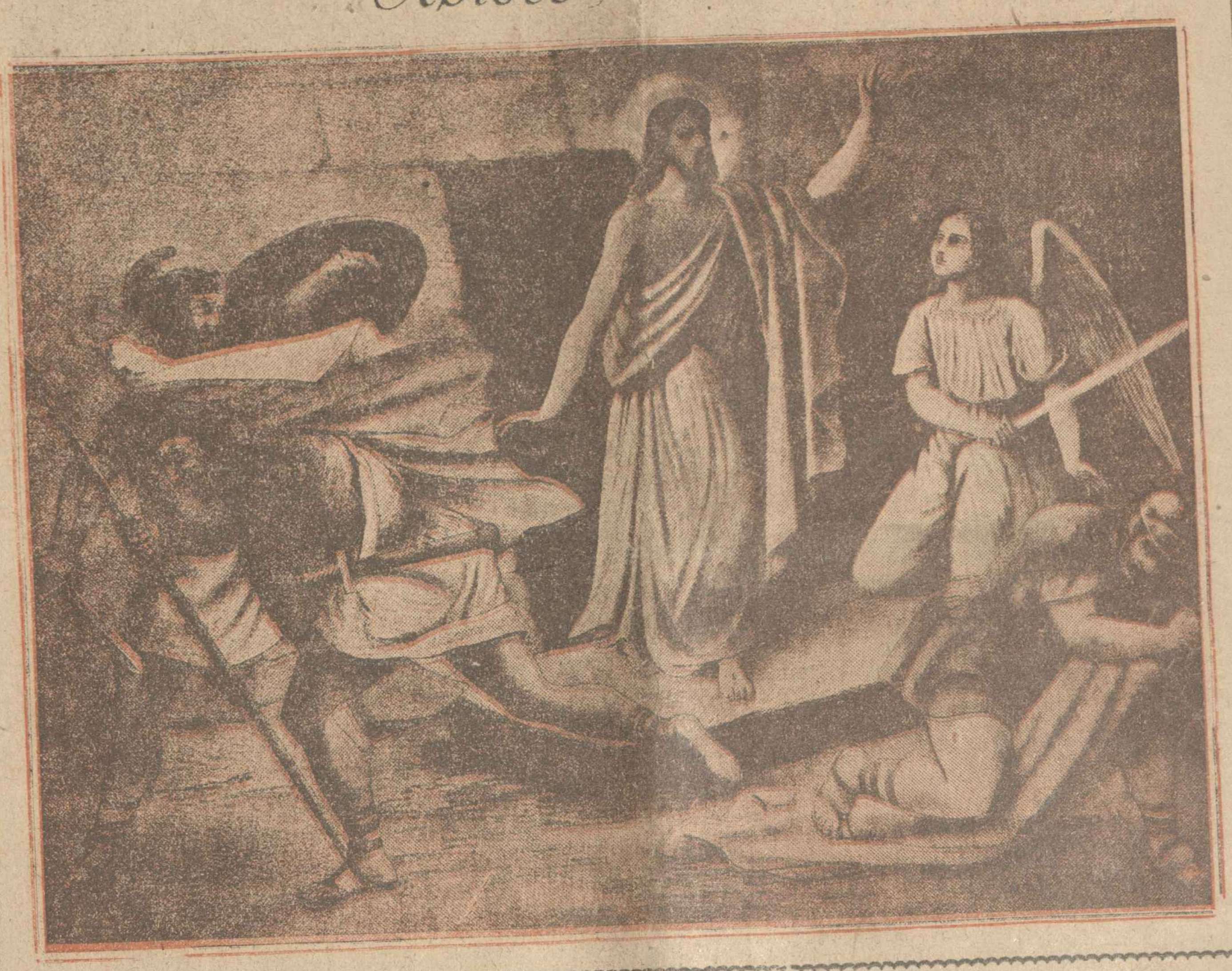

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΥΠΟΘΕΣΙΣ

Μία ἐντελῶς πρωτότυπος ὑπόθεσις συνεζητήθη προχθὲς ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν. Ἐπρόκειτο περὶ αἰτήσεως ἀποζημιώσεως κάποιου παθόντος, διὰ βλάβην προξενηθεῖσαν εἰς αὐτὸν ὑπὸ ἰδιωτικοῦ αὐτοκινήτου. Αἱ ὑποθέσεις αὐταὶ εἶνε βεβαίως συνηθέσταται καὶ ἡ περὶ οὗ ὁ λόγος δὲν θὰ ἤξιζε νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς πρωτότυπος, ἐὰν ὁ μηνυτὴς δὲν ἐφρόντιζε νὰ τὴν καταστήσῃ τοιαύτην διὰ τοῦ περιεχομένου τῆς αἰτήσεώς του. Ἀλλ᾽ ἂς ἐξιστορήσωμεν καλύτερον τὰ γεγονότα, χάρις εἰς τὰ ὁποῖα ἐκλήθη νὰ ἀποφανθῇ ἡ Δικαιοσύνη πρὸ τριῶν ἡμερῶν: Ὁ χρυσοχόος τῆς πόλεώς μας κ. Τζίνης ἔχει ἰδιόκτητον αὐτοκίνητον, τὸ ὁποῖον, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, διευθύνει μόνος του, ὅπως ἄλλως τε εἶνε καὶ ἡ σημερινὴ μόδα. Μαζὶ ὅμως μὲ τὸν κ. Τζίνην εἰς τὰς Ἀθήνας ζῇ καὶ ὁ ἰδιώτης κ. Κυπριάδης, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει μὲν ἰδιωτικὸν αὐτοκίνητον, ἔχει ὅμως ἰδιόκτητον μοῦτρο. Λοιπὸν πρό τινος χρόνου τὰ δύο ἀνωτέρω «ἰδιόκτητα» συνέπεσε νὰ ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν εἰς κάποιον σημεῖον τῆς πόλεως, ἐπειδὴ δὲ τὰ αὐτοκίνητα εἶνε πάντοτε στερεώτερα ἀπὸ τὰ μοῦτρα, ἐκ τῆς συγκρούσεως ὁ κ. Κυπριάδης ὑπέστη τελείαν παραμόρφωσιν τοῦ προσώπου, ἀπολέσας καὶ τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν του. Ὁ παθών, ὡς ἦτο ἑπόμενον, κατέφυγεν εἰς τὰ δικαστήρια, ζητῶν ἀποζημίωσιν 498 χιλιάδων δραχμῶν ἀπὸ τὸν χρυσοχόον. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου, αἱ μὲν 297 χιλιάδες ἀντιπροσώπευαν τὴν ψυχικὴν ὀδύνην καὶ τὰ νοσήλεια τοῦ παθόντος, διὰ δὲ τὰς ἄλλας 200 χιλιάδας ἡ δικαιολογία εἶνε ἀληθῶς πρωτότυπος. Ὁ κ. Κυπριάδης ζητεῖ τὸ ποσὸν αὐτὸ ὄχι διότι ἐκ τῆς παραμορφώσεως τοῦ προσώπου του καὶ τῆς ἀπωλείας τοῦ ὀφθαλμοῦ του δὲν θὰ ἠμπορῇ εἰς τὸ μέλλον νὰ ἐργασθῇ, ἢ θὰ ἐργάζεται ὀλιγώτερον, ἀλλὰ διότι δὲν θὰ ἠμπορῇ νὰ παντρευθῇ! Ἰδοὺ λοιπὸν καὶ κάτι τὸ ὁποῖον δὲν ἐπεριμέναμε ποτὲ νὰ ἀκούσωμεν, αἴτησιν δηλαδὴ ἀποζημιώσεως ἐναντίον κάποιου, ὁ ὁποῖος μᾶς κατέστησεν ἀνικάνους πρὸς γάμον. Ἀλλ᾽ αὐτὸ εἶνε ἐπιχείρημα ὑπὲρ τοῦ παθόντος, ἢ τοὐναντίον εἶνε ἐπιχείρημα ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ αὐτοκινήτου; Δὲν ἠξεύρω πῶς διεξήχθη ἡ δίκη καὶ τί προέβαλεν ὁ συνήγορος τοῦ κ. Τζίνη πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ πελάτου του. Ἕνας καλὸς ὅμως δικηγόρος εἰς παρομοίαν περίπτωσιν θὰ ἐλάμβανε τὸν λόγον καὶ θὰ ἔλεγε περίπου τὰ ἑξῆς:

—Κύριε Πρόεδρε, ὁ μηνυτὴς ἔχει πράγματι δίκαιον νὰ ζητῇ ἀπὸ τὸν πελάτην μου ἕνα ποσὸν διὰ τὰς βλάβας τὰς ὁποίας οὗτος τοῦ ἐπροξένησε μὲ τὸ αὐτοκίνητόν του. Τὸ μάτι ποῦ ἔχασε ἀξίζει μερικὰς δεκάδας χιλιάδων, ἐπίσης δὲ καὶ διὰ τὴν παραμόρφωσίν του δικαιοῦται νὰ πληρωθῇ. Ἂς τὰ λογαριάσουμε ὅλα καὶ ἂς δεχθοῦμε ὅτι κάνουν τὰς 297 χιλιάδας ποῦ γυρεύει ὁ μηνυτής. Τοῦ τὶς δίνουμε εὐχαρίστως. Ἀλλά... Ἐδῶ εἶνε τὸ ζήτημα, διὰ τὸ ὁποῖον ἐπικαλούμεθα τὴν δικαίαν προεδρικὴν κρίσιν. Ὁ μηνυτής, ἐκτὸς τῆς ψυχικῆς ὀδύνης καὶ τῶν ἐξόδων τῆς νοσηλείας του, μᾶς ζητεῖ ἐπὶ πλέον καὶ ἄλλας 200 χιλιάδας διότι διὰ τῆς πράξεώς μας τὸν κατεστήσαμεν ἀνίκανον νὰ παντρευθῇ. Καὶ ἀληθῶς μία νύφη, μάλιστα ὅταν ἔχῃ καὶ προῖκα, ποτὲ δὲν θὰ δεχθῇ νὰ πάρῃ σύζυγον ἕναν ἄνδρα, τοῦ ὁποίου τὸ πρόσωπον ἔχει παραμορφωθῇ καὶ ὁ ὁποῖος εἶνε ἐπιπροσθέτως μονόφθαλμος. Ἀλλὰ διὰ τὸ περιστατικὸν αὐτὸ πρέπει νὰ πληρώσῃ ὁ πελάτης μου ἢ νὰ πληρωθῇ; Ἐὰν δὲν ἐλάμβανε χώραν τὸ ἀτύχημα, εἶνε προφανὲς τί θὰ ἐπηκολούθει. Ὁ μηνυτής, ἔχων ἄρτιον τὸ πρόσωπον καὶ γερὰ τὰ δυό του μάτια, θὰ ἀνεζήτει καὶ θὰ ἀνεύρισκε νύμφην. Ὁ γάμος θὰ ἐτελεῖτο τοιουτοτρόπως, ἡ προῖκα θὰ ἐμετρᾶτο καὶ ἡ συζυγικὴ ζωὴ θὰ ἔμπαινε εἰς τὸν δρόμον της. Μετὰ τὸν πρῶτον ὅμως μῆνα τοῦ μέλιτος, θὰ ἤρχετο ὁ δεύτερος μήν, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, δὲν εἶνε καὶ τόσον πολὺ μελιστάλακτος, θὰ ἠκολούθει ὁ τρίτος, ὁ ὁποῖος πικρίζει λιγάκι, καὶ τέλος θὰ ἐφθάναμεν εἰς τὸν τέταρτον, ὁ ὁποῖος εἶνε τέλειον κινῖνο τῆς Γιάβας: «Νὰ μοῦ κάνῃς καινούργια τουαλέττα, νὰ μοῦ ἀγοράσῃς γοῦνα ρενάρ, νὰ μοῦ παραγγείλῃς παπούτσια λαμέ, νὰ μὲ πᾷς εἰς τὶς κοῦρσες, νὰ μοῦ πάρῃς διαμαντικά! Τί; Δὲν ἔχεις λεπτά; Παληάνθρωπε, ποῦ μοῦφαγες τὴν προῖκά μου! Νά, γιὰ νὰ μάθῃς ἄλλοτε νὰ γελᾷς τὰ κορίτσια τοῦ κόσμου! Γκάπ! Γκούπ!» — «Ἄχ! Τὸ μάτι μου! Τὸ πόδι μου! Τὸ χέρι μου! Τὰ παιδία μου! Τὸ σπληνάντερό μου! Φτάνει πιά! Φτάνει! Μὲ τσάκισες!» Ἡ σκηνὴ αὐτή, κύριε Πρόεδρε, δὲν εἶνε καθόλου ὑπερβολική. Εἶνε ἡ συνηθεστέρα τῶν συγχρόνων γάμων. Ἀπὸ τὰ δεινοπαθήματα δὲ αὐτά, ποῖος ἀπήλλαξεν ὁριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως τὸν μηνυτήν; Ποῖος ἄλλος ἀπὸ τὸν πελάτην μου; Τοῦ ἔβγαλε, θὰ εἰπῆτε, τὸ ἕνα μάτι. Μὰ ἡ γυναῖκα ποῦ θὰ ἔπαιρνε, θὰ τοῦ ἔβγαζε καὶ τὰ δύο, πρέπει δὲ νὰ μᾶς πληρώσῃ διότι τὸν ἐκάναμε μονόφθαλμον, ἐνῷ ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἐγίνετο θεόστραβος!

Αὐτὰ περίπου θὰ ἔλεγε ἕνας καλὸς συνήγορος τοῦ κ. Τζίνη. Ἐγὼ ἐν τούτοις ἐπιμένω καὶ εἰς μίαν ἄλλην ἄποψιν τῆς ὑποθέσεως, ἄποψιν ἡ ὁποία κλονίζει αὐτὴν τὴν βάσιν τῆς αἰτήσεως, ἔστω καὶ ὅπως αὐτὴ εἶνε συντεταγμένη. Ὁ μηνυτὴς ἰσχυρίζεται ὅτι, διὰ τῆς ἀπωλείας τοῦ ὀφθαλμοῦ του, εἶνε ἀδύνατον πλέον νὰ ὑπανδρευθῇ. Δὲν ἔχει δίκαιον. Ἀδύνατον κάπως θὰ ἦτο νὰ ὑπανδρευθῇ τὸν καιρὸν ποῦ εἶχε τὰ μάτια του καὶ ἔβλεπε τί γίνεται τριγύρω του. Τώρα ποῦ στραβώθηκε, ὁ γάμος του πρέπει νὰ θεωρῆται ἄφευκτος, διότι εἰς τὴν ἐποχήν μας μόνον ἕνας στραβὸς ἠμπορεῖ νὰ κάνῃ αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὴν κουταμάρα.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Η ΑΥΡΙΑΝΗ ΑΡΓΙΑ

Λόγῳ τῆς σημερινῆς Πασχαλινῆς ἀργίας, ἡ «Πρωΐα», καθὼς καὶ αἱ λοιπαὶ ἐφημερίδες, δὲν θὰ ἐκδοθῇ κύριον Δευτέραν.

◆

Προσεχῶς εἰς τὴν "Πρωΐαν„

Ἀρίστου Καμπάνη

Κρανίου τόπος

ἢ τὸ

Χρονικὸν τῆς Ἑλλ. Κρίσεως

(Ἡ δικτατορία τοῦ Βενιζέλου.—Ἡ Μικρασιατικὴ ἐκστρατεία.—Ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην ἐκθρόνισιν τοῦ Κωνσταντίνου.—Ἡ θανάτωσις τῶν [illegible] ἀρχηγῶν)

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ

Η ΠΟΛΥΝΕΚΡΟΣ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

ΤΟ ΜΗΧΑΝΗΜΑ ΗΤΟ ΚΡΥΜΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΒΑΘΡΟΝ ΕΝΟΣ ΦΑΝΟΥ.—ΔΕΚΑ ΛΕΠΤΑ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΦΙΞΕΩΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΠΟΜΠΗΣ.—ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΕ ΟΙ "ΕΧΘΡΟΙ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ„;

ΑΝΑΜΕΝΕΤΑΙ ΝΕΑ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΑΛΩΝ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ

ΡΩΜΗ, 13 Ἀπριλίου (Διὰ τοῦ ἐναερίου ταχυδρομείου).—Μία σύντομος ἀνακοίνωσις τοῦ Πρακτορείου Στέφανι, συνοδευομένη ὑπὸ μακρῶν τηλεφωνικῶν ἀνταποκρίσεων τῶν ρωμαϊκῶν ἐφημερίδων ἐκ Μιλάνου, κρατεῖ ἀπὸ τοῦ ἀπογεύματος τῆς χθὲς εἰς βαθεῖαν συγκίνησιν τὴν κοινὴν γνώμην, τὴν ὁποίαν, μετ᾽ ἀρκετοὺς μῆνας γαλήνης, ἐπανέφερε μονομιᾶς εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τῶν παλαιῶν ἐκείνων ἀποπειρῶν κατὰ τοῦ Ντοῦτσε, τὰς ὁποίας ἐπηκολούθει σκόπιμος δρᾶσις τοῦ φασισμοῦ κατὰ τῶν ἀντιπάλων του.

«Σήμερον—λέγει ἡ ἡμιεπίσημος ἀνακοίνωσις—ὥραν 10 π.μ. ὀλίγον πρὸ τῆς ἐπισήμου ἐγκαινιάσεως τῆς Ἐκθέσεως τοῦ Μιλάνου, ἐκρηκτικὸν μηχάνημα τοποθετημένον ἐντὸς τῆς βάσεως ἑνὸς φανοῦ τῆς Πλατείας Ἰουλίου Καίσαρος, ἐξερράγη. Τὰ θραύσματα ἐπροκάλεσαν τὸν θάνατον 14 προσώπων. Ὑπάρχουν ἐπίσης περὶ τοὺς τεσσαράκοντα τραυματίαι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἐλαφρῶς.

Παρὰ τὸ θλιβερὸν ἐπεισόδιον ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐνεκαινίασεν ἐπισήμως τὴν Ἔκθεσιν, διατρέξας πεζῇ τὰς ὁδοὺς τῆς ἐκθέσεως καὶ ἐπισκεφθεὶς τὰ κυριώτερα περίπτερα, ὅπως εἶχεν ὁρισθῇ εἰς τὸ πρόγραμμα.

Ὅλαι αἱ ἄλλαι ἐκδηλώσεις τῆς ἡμέρας, ἐξαιρέσει τῆς πανηγυρικῆς ἑσπερίδος τῆς «Σκάλας», ἔλαβον χώραν κανονικῶς.

Ἡ ἀστυνομία προβαίνει εἰς δραστηρίας ἐρεύνας πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν ὑπευθύνων ἐπόπται δέ τινες τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας ἀνεχώρησαν ἤδη διὰ Μιλᾶνον.»

Κατὰ τὰς ἐκ Μιλάνου διαβιβαζομένας περιγραφάς, τὴν 9.50´ ἀκριβῶς, ἕνας τρομερὸς κρότος ἐδόνησε τὸν ἀέρα. Κατ᾽ ἀρχάς, τὸ πλῆθος τὸ συγκεντρωμένον κατὰ μῆκος τῶν ὁδῶν, διὰ τῶν ὁποίων ἔμελλε νὰ διέλθῃ ὁ Βασιλεὺς διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν μεγάλην Ἔκθεσιν τοῦ Μιλάνου, ἐνόμισεν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τοῦ πρώτου ἐκ τῶν κανονιοβολισμῶν, οἵτινες θὰ ἐρρίπτοντο πρὸς τιμὴν τοῦ Βασιλέως. Συγχρόνως ὅμως, ἀπὸ τὸ πλῆθος τὸ ὁποῖον ἦτο συγκεντρωμένον πλησίον τῆς πλατείας Ἰουλίου Καίσαρος ἠκούσθησαν σπαρακτικαὶ κραυγαί, ὁ δὲ κόσμος ἐτρέπετο εἰς φυγήν, διασπῶν τὴν στρατιωτικὴν ζώνην, κραυγάζων καὶ ζητῶν καταφύγιον ἔξω τοῦ περιβόλου τῆς Ἐκθέσεως, εἰς 50 μέτρων ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς εἰσόδου τῆς ὁποίας εἶχε λάβει χώραν ἡ ἔκρηξις. Οἱ ἐπίσημοι, οἱ ἀξιωματικοί, τὰ ὄργανα τῆς τάξεως προσεπάθουν νὰ καθησυχάσουν τὸν ὄχλον, τοῦ ὁποίου ἡ ταραχὴ μετεδόθη ἀστραπιαίως καὶ εἰς τοὺς μακρὰν τοῦ τόπου τῆς ἐκρήξεως εὑρισκομένους. Ἐν τῷ μεταξὺ μὲ καταπληκτικὴν ταχύτητα κατέφθανον ἐπὶ τόπου αὐτοκίνητα φορεῖα τοῦ Πρασίνου Σταυροῦ. Καὶ τότε ἀπὸ στόματος εἰς στόμα διεδόθη ὅτι εἰς τὸν περίβολον τῆς Ἐκθέσεως ἐξερράγη μία βόμβα.

***

Εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκρήξεως, ἔξω τοῦ περιπτέρου ὑπ᾽ ἀριθ. 18, τὸ θέαμα εἶνε τραγικὸν καὶ φρικτόν. Τὸ βάθρον ἑνὸς τῶν στύλων τῶν ἠλεκτρικῶν φανῶν ἔχει συντριβῇ. Κοντὰ εἰς τὸ βάθρον ἔχει ἀνοιγῆ μία μεγάλη ὀπή, θρύμματα δὲ γυαλιῶν, χαλίκια καὶ πέτρες προδίδουν τὴν ἔντασιν τῆς ἐκρήξεως, τῆς ὁποίας τὰ θύματα, περὶ τὰ πεντήκοντα ἄτομα, ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιά, κεῖνται νεκρὰ ἢ ἐκβάλλουν γοερὰς κραυγὰς πόνου.

Ἡ ἔκρηξις ἔλαβε χώραν εἰς τὴν δεξιὰν πλευρὰν τῆς πλατείας Ἰουλίου Καίσαρος, πλησίον τῆς μεγάλης εἰσόδου τῆς Ἐκθέσεως, ὀλίγα βήματα πρὸ τῆς μνημειώδους πηγῆς, ἡ ὁποία κλείει τὴν βορείαν πλευρὰν τῆς πλατείας. Τὸ ἐκρηκτικὸν μηχάνημά των, προφανῶς ἐφωδιασμένον δι᾽ ὡρολογίου, εἶχε τοποθετηθῇ ὑπὸ τὴν βάσιν ἑνὸς τῶν φανῶν, τῶν ὁποίων τὰ βάθρα εἶνε καλλιτεχνικῶς ἐπεξειργασμένα, ἔχοντα ὕψος δύο καὶ πλέον μέτρων. Τοιουτοτρόπως, τὸ μηχάνημα κλεισμένον εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ στύλου, ἐξερράγη μὲ ἑκατονταπλασίαν δύναμιν. Πράγματι, ἡ ἀκτὶς ἐνεργείας του ὑπῆρξε διακόσια μέτρα! Αἱ πλησίον καὶ αἱ ἀπέναντι οἰκίαι φέρουν καταφανῆ τὰ ἴχνη τῶν θραυσμάτων. Ὅλα τὰ τζάμια των εἶνε σπασμένα. Μία κυρία, ἡ ὁποία ἐκάθετο εἰς τὸ παράθυρον, ἐφονεύθη. Ὁ δρόμος εἰς ἀρκετὴν ἔκτασιν ἔχει κυριολεκτικῶς ἀνασκαφῆ. Νέφη χώματος καὶ σκόνης ἀνυψώθησαν, ὁ δὲ κρότος ἠκούσθη εἰς ἀπόστασιν ἀρκετῶν χιλιομέτρων.

Οἱ κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ παρατεταγμένοι ἀλπινισταὶ ἔσχον ἀρκετὰ θύματα. Μὲ θαυμαστὴν ὅμως ψυχραιμίαν κατώρθωσαν νὰ διατηρήσουν τὴν τάξιν καὶ νὰ παράσχουν τὰς πρώτας βοηθείας εἰς τὰ θύματα. Ἀτυχῶς, κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐκρήξεως διήρχετο μία φάλαγξ τοῦ σώματος τῶν «Μπαλίλλα»—τῶν Φασιστῶν προσκόπων. Καὶ αὐτοὶ ἐθρήνησαν ἀρκετὰ θύματα.

Εἰς τὴν Θείαν Πρόνοιαν ἀποδίδουν οἱ περιγράφοντες τὴν ἔκρηξιν, τὴν καθυστέρησιν τῆς βασιλικῆς πομπῆς κατὰ δέκα λεπτά, διότι, ἄλλως, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, τὸ μηχάνημα θὰ ἐξερρηγνύετο κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς διελεύσεώς της. Πράγματι ἡ βασιλικὴ ἅμαξα, τῆς ὁποίας ἐπέβαινον ὁ Βασιλεύς, ὁ ὑπασπιστής του καὶ ὁ «ποντεστὰ» τοῦ Μιλάνου καὶ αἱ λοιπαὶ ἅμαξαι τῆς ἀκολουθίας, εἶχον φθάσει εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς πλατείας Ἰουλίου Καίσαρος, ὅταν ἐδέησε νὰ σταματήσουν διὰ νὰ ἐπιτρέψουν τὴν δίοδον τῶν φορείων, τῶν πυροσβεστικῶν ἀντλιῶν καὶ τῶν αὐτοκινήτων, τὰ ὁποῖα μετέφερον ἀστυνομικὴν δύναμιν εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκρήξεως.

Αἱ ἀρχαὶ καταβάλλουν συντόνους ἐρεύνας διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν δραστῶν τῆς ἀποπείρας. Ἐγένετο ἐπιμελὴς ἐξέτασις τοῦ χώρου τῆς ἐκρήξεως καὶ ἀνεκρίθησαν οἱ αὐτόπται μάρτυρες καὶ ἰδίως οἱ ἔνοικοι τῆς οἰκίας, ἔξωθι τῆς ὁποίας εἶχε τοποθετηθῇ τὸ ἐκρηκτικὸν μηχάνημα.

Τὴν 4.30´ μ. μ. εἰς τὴν πλατεῖαν Ντουόμο ἔλαβε χώραν μέγα λαϊκὸν συλλαλητήριον πρὸς ἔκφρασιν τῆς ἀφοσιώσεως τῶν κατοίκων τοῦ Μιλάνου πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τῆς ἀγανακτήσεως των διὰ τὴν κακοῦργον ἀπόπειραν. Εἰς ἔνδειξιν πένθους, ἀνεβλήθη ἡ χθεσινοβραδυνὴ πανηγυρικὴ ἑσπερὶς τῆς «Σκάλας». Ὁ «ποντεστὰ» τῆς πόλεως ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸν χιλιάδων λιρεττῶν ἵνα δοθοῦν ὡς ἀμοιβὴ εἰς ἐκεῖνον ὅστις θὰ ἀνεκάλυπτεν ἢ θὰ ἐβοήθει εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ἐνόχων.

Ὁ Δῆμος τοῦ Μιλάνου ἐξέδωκε προκήρυξιν, συνιστῶσαν ψυχραιμίαν πρὸς τὸν λαόν. Ἐπίσης τὸ «Φάσιο» τοῦ Μιλάνου ἐξέδωκε τὴν κάτωθι προκήρυξιν:

«Φασῖσται,—Δυνατὸς εἶνε ὅποιος τὴν ὥραν τοῦ πόνου αἰσθάνεται ὅλον τὸ βάρος τῆς εὐθύνης καὶ ὑπακούει εἰς τὰς διαταγάς. Σᾶς διατάσσω νὰ παραμείνετε αὐστηρότατα πειθαρχοῦντες χωρὶς νὰ προβῆτε εἰς χειρονομίας ἐκδικήσεως. Καὶ ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Ντοῦτσε ἀναμένουν παρ᾽ ὑμῶν τὸ νέον τοῦτο δεῖγμα ἀφοσιώσεως. Ἡ ἤρεμος διαδήλωσις ἀγάπης, ἥτις θὰ λάβῃ χώραν τὴν 4.30´ μ.μ. εἰς τὴν πλατεῖαν Ντουόμο, ἂς εἶνε ἡ χαρακτηριστικωτέρα ἀπάντησις εἰς τὴν ἔξαψιν τοῦ μίσους, τὴν ὁποίαν ἐξεδήλωσαν σήμερον τὴν πρωΐαν οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἰταλίας.»

Ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων εἶνε 14 νεκροὶ καὶ περὶ τοὺς 40 τραυματίαι, ἐκ τῶν ὁποίων μερικοί, καιρίως τραυματισμένοι οὐδεμίαν ἔχουν ἐλπίδα διασώσεως. Τὰ πρῶτα σχόλια τῶν ἐφημερίδων καυτηριάζουν, φυσικά, τοὺς ἀγνώστους δράστας, τονίζοντα ὅτι οὐδεμία τοιαύτη βιαιοπραγία δύναται νὰ ἀνακόψῃ τὸν ρυθμὸν τῆς νέας ζωῆς τοῦ ἔθνους. Ὁ κ. Μουσσολίνι, ἀφ᾽ ἑτέρου, συγκαλέσας ἐπειγόντως τοὺς ὑφυπουργούς του, ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ὁδηγίας διὰ τὴν λῆψιν τῶν ἀναγκαίων μέτρων πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως. Εἰς ποίαν κατηγορίαν ἀνήκουν οἱ «ἐχθροὶ τῆς Ἰταλίας», εἰς οὓς ὀφείλεται τὸ χθεσινὸν πολύνεκρον δρᾶμα, εἶνε μέχρις ὥρας ἄγνωστον. Πάντως θεωρεῖται βέβαιον ὅτι ὁ Φασισμὸς θὰ θελήσῃ ἀκόμη μίαν φορὰν νὰ ἐπιχειρήσῃ νέαν ἐκκαθάρισιν τῶν ἀντιπάλων του.

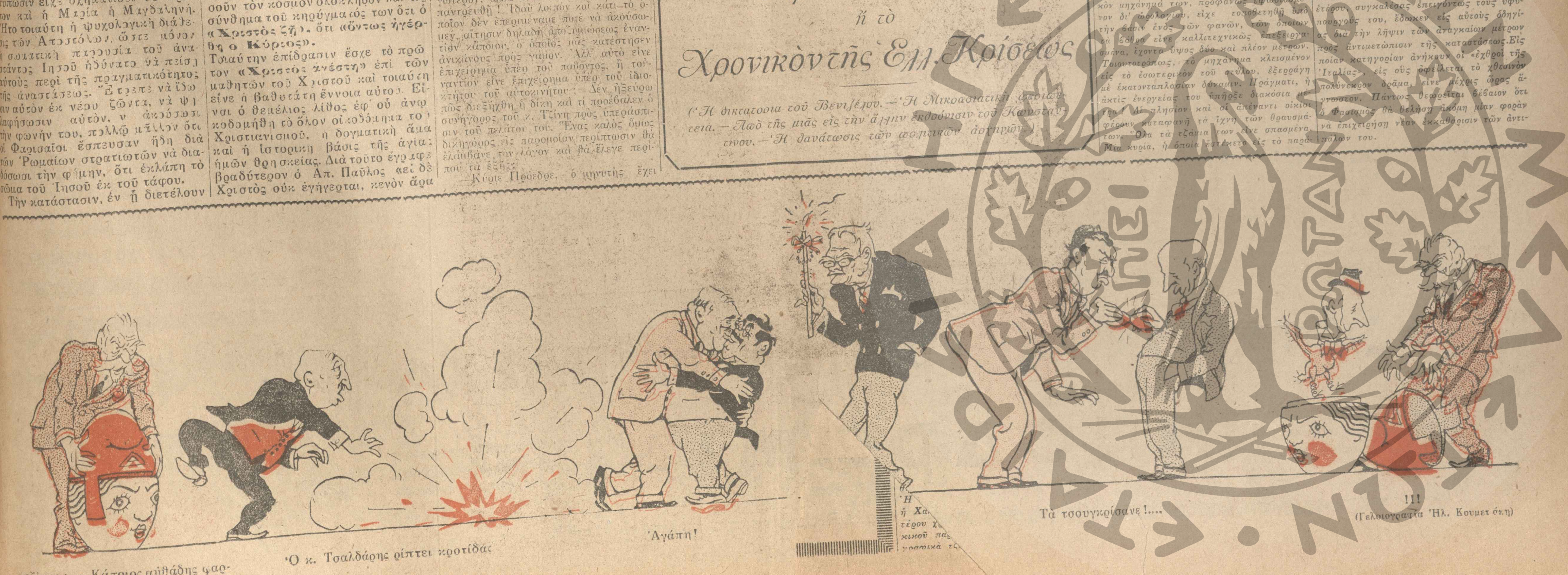

οζίκης: — Κάποιος αὐθάδης φασὲρ θὰ μοῦ τὸ ἔστειλε..

Ὁ κ. Τσαλδάρης ρίπτει κροτίδας

Ἀγάπη!

Τὰ τσουγκρίσανε!...

!!!

(Γελοιογραφία Ἠλ. Κουμετσάκη)

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ.	50

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος εἶνε ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω καὶ τῆς σφραγῖδος τῆς ἐφημερίδος θεωροῦνται τελείως ἄκυροι καὶ δὲν ἀναγνωρίζονται.

Τὸ πρόγραμμα τῶν σημερινῶν Ἱπποδρομιῶν

Τὸ πρόγραμμα τῶν σημερινῶν ἱπποδρομιῶν εἶνε πλούσιον καὶ ἀρκετὰ ἐνδιαφέρον. Εἰς τὰς λεπτομερείας του, μὲ τὰς προγνώσεις μας, ἔχει ὡς ἑξῆς:

Πρώτη ἱπποδρομία ὥρα 3,15΄ μ. μ.

Ἔπαθλον Ἀναστάσεως δραχ. 15.000. Ἀποστ. 1200 μ. ἵπποι ἑλληνικοὶ α΄ καὶ β΄ κλ. Ἰσοζυγισμός. 1) Λ. Μπουρσάνωφ, Σουλτάν 65 κ. 2) Μ. Νομικοῦ, Βλάμης 49 1)2 κ. 3) Κ. Μπότάση, Βραδυνὴ 45 κ. 4) Θ. Γιοκαλᾶ, Κάστωρ 45 κ. 5) Κ. Μπότάση, Κὴρ 45 κ. 6) Κ. Τότσικα, Βέλος 45 κ.

Ὑποδεικνύομεν: Σουλτάν, Βραδυνή.

Δευτέρα ἱπποδρομία ὥρα 3,45΄ μ. μ.

Ἔπαθλον Ἠπείρου δρχ. 25.000. Ἀπόστ. 1600 μ. ἵπποι ἀγγλικοὶ β΄ κλ. Ἰσοζυγισμός. 1) Ε. Μπονισέλ, Στραντιβάριους 60 κ. 2) Λ. Λούβαρη, Ἔρως 57 1)2 κ. 3) Μ. Πυλάλα, Χὸτ Φλέϊμ, 53 1)2 κ. 4) Οὐίλ. Γκίς, Φαῖρ Φλάϊ 53 κ. 5) Σὲρ Πέρσυ Λοραίν, Ντάμπλ Μὴτ 51 κ. 6) Ι. Καλαμάρη, Πρεσίζιον 48 κ. 7) Ε. Μπονισὲλ Ντὸφ 47 1)2 κ.

Ὑποδεικνύομεν: Ἔρως, Φαῖρ Φλάϊ, Ντάμπλ Μήτ.

Τρίτη ἱπποδρομία ὥρα 4,30 μ. μ.

Ἔπαθλον Μωρέως δρχ. 15.000 Ἀπόστασις 1500 μ. ἵπποι ἑλληνικοὶ κλ. β΄ καὶ γ΄. Ἰσοζυγισμός. 1) Δδος Ντ. Καποτᾶ, Ἕλλη 60 κ. 2) Δδος Χλ. Μεταξᾶ, Ἡρὼ 57 κ. 3) Δ. Κολοβοῦ, Ἀχιλλεὺς 55 1)2 κ. 4) Ι. Καλαμάρη, Παλληκάρη 55 κ. 5) Γ. Κοκλανάκη, Μαρίτσα 54 κ. 6) Κας Φ. Σακελλαρίδη, Τριτσιμπίδας 48 1)2 κ. 7) Κ. Μπότάση, Κατεργαράκος 48 1)2 κ. 8) Α. Βεζύρογλου, Ἄξιος 45 1)2 κ. 9) Λ. Ζαρίφη, Φάληρον 45 κ.

Ὑποδεικνύομεν: Τριτσιμπίδα, Κατεργαράκο, Ἄξιον.

Τετάρτη ἱπποδρομία ὥρα 5 μ. μ.

Ἔπαθλον Φαβιέρου δρχ. 20.000. Ἀπόστ. 1200 μ. ἵπποι ἀγγλικοὶ β΄ κλ. Ἰσοζυγισμός. 1) Δ. Κωστοπούλου, Τρομπὲτ 60 κ. 2) Ι. Καλαμάρη, Σ.Δ.Ν. 57 1)2 κ. 3) Σὲρ Πέρσυ Λοραίν, Χέϊζαλ Νὰτ 56 1)2 κ. 4) Ε. Μπονισέλ, Μὰξ 56 1)2 κ. 5) Γ. Ἀπαλοδήμου, Σὰς 55 1)2 κ. 6) Λ. Μπουρσάνωφ, Ἀλζὰς 51 1)2 κ. 7) Ἀδελφῶν Πετροπούλου, Μέρυ Ρώμπυ 50 1)2 κ. 8) Θ. Γιοκαλᾶ καὶ Β. Κουγιουμτζόγλου, Φρὲς Μὴτ 50 1)2 κ. 9) Α. Καμπᾶ, Ἀνοιμπὶς 46 κ. 10) Ι. Καλαμάρη, Πρίμα 46 κ.

Ὑποδεικνύομεν: Σ.Δ.Ν. Χέϊζελ. Νάτ. Μάξ.

Πέμπτη ἱπποδρομία ὥρα 5,45΄ μ. μ.

Ἔπαθλον Αἰγαίου δρχ. 20.000. Ἀπόστ. 2.200 μ. ἵπποι ἀγγλικοὶ β΄ κλάσ. Ἰσοζυγισμός. 1) Δ. Εὐσταθίου, Μουστάβα 60 κ. 2) Η. Ἐφεσίου, Ἀλμέρια 58 1)2 κ. 3) Μ. Ντούν, Οὐρανία 57 κ. 4) Β. Βαλιόζογλου, Ζέφυρος 56 κ. 5) Α. Χόλλ, Μπίλτων 53 κ. 6) Γ. Σταματιάδου, Πυρόεις 52 1)2 κ. 7) Θ. Γιοκαλᾶ καὶ Β. Κουγιουμτζόγλου, Φρὲς Μὴτ 50 1)2 κ. 8) Φ. Μαρτέν, Ποὺλ Ναὶν 45 κ.

Ὑποδεικνύομεν: Οὐρανία, Μπίλτων, Ζέφυρον.

Ἕκτη ἱπποδρομία ὥρα 6,30΄ μ. μ.

Ἔπαθλον Πάσχα δρχ. 15.000. Ἀπόστ. 2.200 μ. ἵπποι ἀραβικοὶ α΄ καὶ β΄ κλ. Ἰσοζυγισμός. 1) Μ. Νομικοῦ, Ράνλαγη 63 κ. 2) Θ. Γιοκαλᾶ καὶ Β. Κουγιουμτζόγλου, Μασχοὺς 55 κ. 3) Ι. Κολιανδρῆ, Μάνεχ 48 1)2 κ. 4) Θ. Γιοκαλᾶ καὶ Β. Κουγιουμτζόγλου, Βουκέφαλος 47 1)2 κ. 5) Λ. Λούβαρη, Κραναὸς 45 κ. 6) Γ. Ἀπαλοδήμου καὶ Δ. Κολοβοῦ, Ἀτρόμητος 45 κ. 7) Ι. Ἄμποτ, Ζαρνόγκης 45 κ. 8) Η. Ἐφεσίου, Νίκη 45 κ. 9) Ι. Βορριᾶ, Μιλιχὰν 45 κ.

Ὑποδεικνύομεν: Στάβλον Γιοκαλᾶ καὶ Κουγιουμτζόγλου, Μάνεχ, Ζαρνόγκη.

Τὸ σύνθετον στοίχημα ὡρίσθη μεταξὺ τῆς τρίτης καὶ τετάρτης ἱπποδρομιῶν.

ΑΤΤΙΚΟΝ
Δευτέρα 16—22 Ἀπριλίου
Ἡ Σινὲ Ὀριὰν θεωρεῖται εὐτυχὴς, διότι θὰ παρουσιάσῃ αὐτὴ εἰς τὸ
ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΚΟΙΝΟΝ
τὴν τελευταίαν μεγάλην ἐπιτυχίαν τοῦ 1928 τῆς
ΜΑΡΙΑΣ ΖΑΚΟΜΠΙΝΙ
ΤΟ
ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ
ΤΗΣ
ΒΕΝΕΤΙΑΣ
Ταινίαν, ἥτις οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μὲ ἄλλας προβληθείσας ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον καὶ ΠΛΟΥΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑΣ καὶ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΩΣ ΣΠΑΝΙΑΣ
ΑΥΡΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
16—22 Ἀπριλίου
ΑΤΤΙΚΟΝ

Ἕνα ΚΟΥΣΤΟΥΜΙ ΕΤΟΙΜΟ τοῦ Καταστήματος
„ΕΚΑΝ„
μπορεῖ νὰ τὸ φορέσῃ καὶ ὁ πετὸ chic Κύριος. Τὰ πωλοῦμεν πάμφθηνα.
Σταδίου 52Α (Ἀρσάκειον)

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΕΙΣ ΤΟ ΖΑΠΠΕΙΟΝ
ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ
ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ
ΙΔΙΩΣ:
Ραπτική. Μόδες. Μυρωδικά. Ἀσπρόρρουχα. Ἔπιπλα Καλλιτεχνικὰ ἀντικείμενα. Κοσμήματα. Παριζιάνικα εἴδη κ.τ.λ.
ΕΝΩΣΙΣ ΠΡΑΚΤ. ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΤΟ ΤΡΙΟ ΤΟΥ ΓΕΛΩΤΟΣ

Σ. ΤΡΙΧΑΣ Ι. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ Γ. ΔΡΑΜΑΛΗΣ
ἐπανεμφανίζεται ΣΗΜΕΡΟΝ εἰς τὸ θέατρον ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗ
ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΣ
μὲ ὅλον τὸν θίασον ἐπὶ τῆς σκηνῆς
Σήμερον ΚΥΡΙΑΚΗ καὶ αὔριον ΔΕΥΤΕΡΑ 2 παραστάσεις
ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΩΡΑ 6 μ.μ. ΕΣΠΕΡΙΝΗ ΩΡΑ 10 μ.μ.

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

Τὰ καινούργια ρούχα

Ποιὸ παιδί, σὲ κάθε μεγάλη γιορτή, δὲν ἔνοιωσε τὸν πόθο τῶν καινούργιων ρούχων, τοῦ στολισμοῦ, χωρὶς τὸν ὁποῖον δὲν ἠμπορεῖ νὰ νοηθῇ ἡ γιορτὴ καὶ ἡ χαρά της; Σ' ὅλες τὶς ἐποχές, σ' ὅλες τὶς χῶρες, ἂν ἡ γιορτὲς ἦταν πάντοτε ἀφορμὴ χαρᾶς καὶ τέρψεως, ἦταν καὶ εἶνε πρὸ παντὸς ἡμέρες φτειαγμένες εἰδικῶς γιὰ τὴν χαρὰ τῶν παιδιῶν, τῶν παιδιῶν πάσης φυλῆς καὶ πάσης χώρας, ἄσπρων, κιτρίνων, ἐρυθροδέρμων, μελαψῶν, μαύρων σὰν κάρβουνο, ξανθῶν, ἀπὸ τῶν παιδιῶν τῶν Ἐσκιμώων μέχρι τῶν κινεζοπαιδῶν, μέχρις ἀκόμη τῶν παιδιῶν τῶν Νυὰμ-Νυὰμ ποὺ ἄσο κι' ἂν περπατοῦν ὁλόγυμνα, τὴν ἡμέραν ἐκείνην θὰ στολίζωνται ἀσφαλῶς μὲ κανένα παληὸ κουτὶ ἀπὸ κονσέρβα. Εἶδα κάποτε τὰ ἀραπάκια στὴν Αἴγυπτο σ' ἕνα Μπαϊράμι καὶ ποτέ μου δὲν εἶδα μεγαλύτερη χαρὰ σὲ περισσότερα παιδιά. Ἀπὸ τὶς παραμονὲς ἔτρεχεν ἀκολουθεῦντα τοὺς γονεῖς στὰ μαγαζιὰ γιὰ τὰ καινούργια στολίδια, καὶ τὴ μεγάλη ἡμέρα στολισμένα ὅλα ξεχείλισαν στοὺς δρόμους, δυὸ-δυό, τρία-τρία, παρέες μεγάλες, ἀτελείωτες, πουλιὰ ξένοιαστα, μὴ ἔχοντας ἄλλη σκέψι παρὰ πῶς νὰ γλεντήσουν τὰ καινούργια τους ροῦχα. Τώρα, τί ἂν ὁ τρόπος τοῦ γλεντίσματος ἦτο νὰ κυλιστοῦν ἐπὶ τριήμερον σὲ δρόμους καὶ πλατεῖες, ἀπὸ τὴν Νούζχα στοῦ Νουμπὰρ πασᾶ, τί ἂν τὸ βράδυ τῆς πρώτης ἡμέρας τὰ τοῦλια καὶ ἡ κορδέλλες ἐκρέμοντο κουρέλια οἰκτρά, τὰ ναυτικὰ ἦσαν ξεσχισμένα; Ἡ μεγάλη γιορτὴ εἶχε περάσει. Τοῦ χρόνου πιὰ εἶχεν ὁ Ἀλλάχ!

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Φιλανθρωπικὴ ἑορτὴ

Τὴν προσεχῆ Τρίτην 17ην τρέχ. καὶ ὥραν 6 μ.μ. διοργανοῦται Μουσικοφιλολογικὴ ἑορτὴ μετὰ διαλέξεως πατριωτικῆς ἐν τῷ Δημοτικῷ Θεάτρῳ Πειραιῶς ὑπὲρ τοῦ Παιδικοῦ Σταθμοῦ τοῦ ἐν Ν. Κοκκινιᾷ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος.

Εἰς τὴν ἑορτὴν θέλουσι μετάσχῃ ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου Πειραιῶς ὡς καὶ διακεκριμένοι καλλιτέχναι τοῦ ᾄσματος, τῆς μουσικῆς καὶ τῆς ἀπαγγελίας.

Θέμα τῆς διαλέξεως «Ἡ Κατοχὴ» (ἀπὸ τὴν τελευταίαν Ἑλληνικὴν ἐποποιΐαν) μὲ ὁμιλητὴν τὸν λόγιον κ. Δ. Μακρίδην. Εἰσιτήρια εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Θεάτρου.

Συναυλίαι

Τὴν προσεχῆ Τρίτην 17 τρέχ. ὥραν 6 1)2 μ.μ. δίδεται εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικὸν» ἡ προαγγελθεῖσα συναυλία τῶν ἔργων Μανώλη Καλομοίρη μὲ πλουσιώτατον ἐκλεκτὸν πρόγραμμα καὶ μὲ σύμπραξιν τῶν κ.κ. Δ. Μητροπούλου, Φ. Βολωνίνη, Ἀχ. Παπαδημητρίου, Ν. Παπαγεωργίου, Π. Σμυρλῆ, Γ. Ψύλλα καὶ Λ. Μπονάτη, τῆς κ. Κ. Πρωτοπαπᾶ Ἀναστασάκη καὶ τῆς δ. Χρ. Κυριαζῆ.

Ἐπὶ πλέον δὲ ὁ κ. Δ. Μητρόπουλος θὰ παίξῃ διὰ πρώτην φορὰν σὲ νέον πιάνο τῆς διασήμου μάρκας Πλεγιὲλ ἐπὶ τούτῳ ἀποσταλέντος ἐκ Παρισίων.

Ἐκθέσεις

Ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Σχολείου τῶν Καλῶν Τεχνῶν κ. Στ. Βικάτου εἰς τὴν αἴθουσαν Στρατηγοπούλου, Φιλελλήνων 17, ἐκλεκτοὶ φιλότεχνοι ἠγόρασαν τὰ ἑξῆς ἔργα, «Πορεύου καὶ μηκέτι ἁμάρτανε», «Ζωὲς ποὺ σβύνουν», «Ὁ Ἰσραηλίτης», «Ὁ χότζας», «Ὁ ραββῖνος», «Κεφαλὴ παιδός», «Ἀφρικανικοὶ πόθοι», «Ὁ καλλιτέχνης», «Ὁ μάγος».

Ἡ Ἔκθεσις Κυριακὴ καὶ Δευτέρα θὰ εἶνε κλειστή.

Φιλανθρωπία

Ἡ Παγκοινοτικὴ Ἕνωσις ἐκκλησιαστικῆς ἐπαρχίας Νεοκαισαρείας καὶ Κοτυώρων ἀπὸ ἔτους καὶ ἐντεῦθεν ἀθορύβως ἐργασθεῖσα καὶ διενεργήσασα λαχεῖον ὑπὲρ τῶν φθισικῶν, ἀπόρων ὀρφανῶν, διένειμε τὴν μεγάλην Πέμπτην ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἑσπέρας διάφορα βοηθήματα εἰς διακοσίας καὶ πλέον προσφυγικὰς οἰκογενείας ὑποδειχθείσας ὑπὸ τῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς ἐγγεγραμμένων κοινοτικῶν συμβουλίων.

Ὁμιλίαι

Τὴν προσεχῆ Πέμπτην 19 Ἀπριλίου καὶ ὥραν 7 μ.μ. ὁ κ. Γαβριὴλ Μουρὲ θὰ ὁμιλήσῃ γαλλιστὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ «Παρνασσοῦ» περὶ τοῦ Γάλλου ζωγράφου Πιβὶ ντὲ Σαβάν, μὲ προβολὰς φωτεινῶν εἰκόνων.

Θέατρα

(Ἀπογευματιναὶ καὶ ἑσπεριναί)

ΑΠΟΛΛΩΝ (Θίασος Κυβέλης). «Μαριονέττες» μὲ τὴν κ. Κυβέλη.
ΕΘΝΙΚΟΝ (Θιάσος Βασιλικόν). Ἀπογευματινή. «Τὸ γεροντοπαλλήκαρο».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. (Θίασος Ἀργυροπούλου). «Κωμωδία στὸν Πύργο».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. (Ὀλυμπία Ριτσιάρδη—Ἀρντάτωφ). «Τζὰτς μπάντ».
ΚΥΒΕΛΗΣ. Ἀνάμικτη ἐπιθεώρησις «Σὰ σὲ Ἀτέν».
ΟΛΥΜΠΙΑ (Ἑλληνικὸν Μελόδραμα). Ἀπογ. «Ριγολέττος». Ἑσπερ. «Τόσκα» Δευτέρα «Τραβιάτα»—«Ἐρνάνης».
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. (Ὀπερέττα Παπαϊωάννου). «Ἡρὼ καὶ Λέανδρος» τοῦ κ. Σακελλαρίδη.

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Καρναβάλι τῆς Βενετίας».
ΔΙΟΝΥΣΙΑ. «Παριζιάνες».
ΙΝΤΕΑΛ. «Δύο νύφες τέσσαρες γαμπροί». Φερρούτσιο.
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Καράβι ἔρωτος».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ὁ μάγος τοῦ Ὄξ».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Κορῶνα-Γράμματα».
ΣΙΝΕ ΡΕΓΙΝΑ. «Ἡ δόξα».

Συνοικιακὰ

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Ὁ Ταρζάν».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Ἱππόδρομον» τοῦ Σαρλώ.
Α.Ο.Α.Ο. «Φωτιὰ στὰ σύνορα».
ΕΛΛΑΣ. «Τσέκα».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Ὁ ληστὴς τῆς Βαγδάτης».
ΜΑΓΕΙΑ. «Καλλιφόρνια».
ΚΟΣΜΟΣ. (Τέρμα Μαυρομιχάλη). «Πόσο ἐκόστισε ἡ νίκη».

Πειραιῶς

ΟΛΥΜΠΙΑ. «Ἰβὰν ὁ τρομερός».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Οἱ δύο κατάδικοι».

Ἡ καλλιτεχνική μας κίνησις

Ἔκθεσις Ε. Βικτωρίου

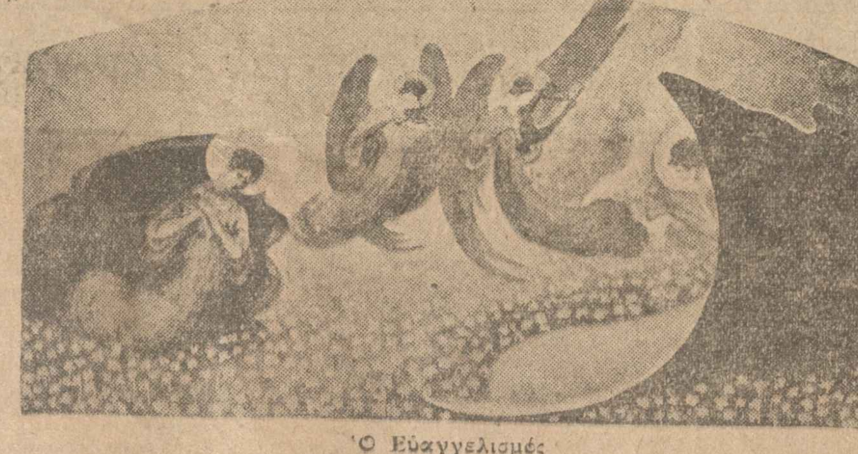

Ὁ Εὐαγγελισμές

Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Παρνασσοῦ εἶνε ἀπὸ τινων ἡμερῶν ἀνοικτὴ ἡ ἔκθεσις τοῦ ζωγράφου κ. Βικτωρίου.

Ὁ καλλιτέχνης, ἀπουσιάζων ἐπ' ἀρκετὸν ἐξ Ἀθηνῶν, ἐκθέτει ἀρκετὰ εἰς ἀριθμὸν καὶ ποσὸν ἀξιόλογα ἔργα. Τοπεῖα ἀπὸ τὸν Βόλον καὶ τὸ Πήλιον τὰ περισσότερα, ἀλλὰ καὶ μερικὰς συνθέσεις, εἰς τὰς ὁποίας δείχνει εὐσυνείδητον καὶ εἰλικρινῆ προσπάθειαν. Ὁ «Εὐαγγελισμὸς» καὶ οἱ «Τρεῖς Μάγοι» καὶ «Ἐμπρὸς στὴ χάρι της», πίνακες θρησκευτικοῦ χαρακτῆρος ξεφεύγουν ἀπὸ τὴν συνηθισμένην τεχνοτροπίαν καὶ ἐμφανίζουν πολλὰ προσόντα· ἔχουν βαθὺ αἴσθημα ἐκφραζόμενον μὲ αὐθόρμητον εὐγένειαν εἰς ἁπαλοὺς τόνους. Ἡ ἰδία ἁβρότης διακρίνει καὶ τοὺς ἄλλους συνθετικοὺς πίνακας «Ἔρως καὶ Ψυχή», «Ἄνοιξις» καὶ μίαν ὡραιοτάτην θαλασσογραφίαν «Πρωϊνὴ ὁμίχλη». Εἰς τὰ ἀναφερόμενα ἐκδηλοῦται χαρακτηριστικώτερα καὶ ἡ ἀτομικότης τοῦ καλλιτέχνου, εἰς τὸ εἶδος δὲ αὐτὸ πρέπει νὰ ἐπιδοθῇ περισσότερον καλλιεργῶν τὴν πρωτοτυπίαν του.

Διότι ἔχει πρωτοτυπίαν. Εἰς μερικοὺς πίνακας διακρίνεται κάποιος δισταγμός, ἴσως διότι ὁ κ. Βικτώριος, μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν ζωγραφίζων, ἐστερεῖτο τοῦ καλλιτεχνικοῦ περιβάλλοντος ποὺ θὰ τὸν ἐστερέωνεν εἰς τὴν κατεύθυνσίν του. Εἰς αὐτὸ δὲ πιθανὸν ὀφείλονται καὶ μερικαὶ ἀνισότητες ἐντελῶς ἀπρόοπτοι, ὅπως κάποια ἀμφιταλάντευσις μεταξὺ τοῦ ἀσυγκρατήτου σχεδὸν λυρισμοῦ, μόλις ἀπέχοντος ἀπὸ τὴν ῥητορείαν καὶ τοῦ ἀκραιφνοῦς ρεαλισμοῦ, ὅπως καὶ μερικαὶ ἀσυμμετρίαι εἰς ἐλαχίστους. Μία δύσις, ἐπὶ παραδείγματι, εἰς τὰ μετέωρα, εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Βαρλαὰμ γεμάτη ποίησιν, χάνει κάπως ἀπὸ τὴν πεζότητα ἑνὸς τοίχου.

Καὶ ἀντιστρόφως εἰς ἕνα πορτραῖτο, πολὺ καλὸ ἄλλως τε, εἶνε ἀσυμμέτρως ἐξαλλωμένον τὸ χέρι μὲ τὸν ὑπέροχον φωτισμόν του. Αἱ ὀλίγαι ὅμως αὐταὶ ἀσυμμετρίαι, αἱ ὁποῖαι εἶνε ζήτημα τεχνικῆς μᾶλλον παρὰ Τέχνης, δὲν φθάνουν μέχρι τοῦ νὰ ἀδικοῦν τὸ σύνολον. Εὐτυχῶς δὲ αἱ παρατηρήσεις αὐταὶ δὲν ἀφοροῦν παρὰ ἐλαχίστους πίνακας. Τὰ τοπεῖα εἶνε πολὺ καλὰ παρμένα, χαριτωμένο ἕνα κοριτσόπουλον ποὺ γυρίζει ἀπὸ τὸ χωράφι φορτωμένο στάχυα, καὶ οἱ «Παιχνιδιάτορες» ἐπιτυχημένοι. Γενικῶς δὲ ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. Βικτωρίου τὸν ἐμφανίζει κάτοχον ὅλων ἐκείνων τῶν καλλιτεχνικῶν προσόντων, τὰ ὁποῖα ἐγγυῶνται ἐξέλιξιν εὐτυχῆ: βλέπει καλά, αἰσθάνεται, εἶνε εἰλικρινὴς εἰς τὴν συγκίνησίν του καὶ ἔχει ἀσφαλῆ τὴν ἀντίληψιν τοῦ χρώματος. Τί ἄλλο χρειάζεται; Νὰ ἐπιμείνῃ ἐκεῖ ὅπου τὸν κατευθύνει ἡ καλλιτεχνική του ἰδιοσυγκρασία. Δὲν εἶνε δὲ δύσκολον πλέον νὰ ἴδῃ ποῖος εἶνε ὁ δρόμος του. Τοῦ τὴν δείχνει ἡ μέχρι τοῦδε ἐργασία του.

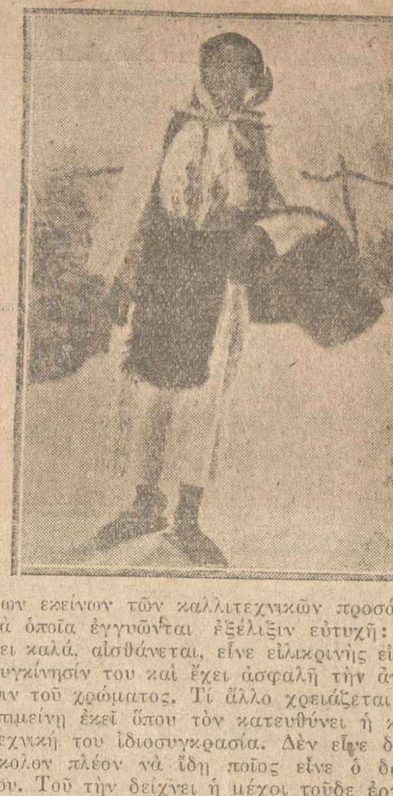

Κ. Θ. Παπαλεξάνδρου

Οἱ Γάλλοι ἀεροπόροι ἐν Ἀθήναις

Ὁ γῦρος τοῦ Κόσμου

Τὴν 6.30΄ μ.μ. προχθὲς προσεγειώθη εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Τατοΐου τὸ ἀεροπλάνον 19 τύπου Μπρεγκὲ τοῦ ὁποίου ἐπέβαινον οἱ ἐκτελοῦντες τὸν γῦρον τοῦ κόσμου Γάλλοι ἀεροπόροι Κὸστ καὶ Λεμπρίξ.

Οἱ ἄνω ἀεροπόροι εὑρίσκονται εἰς κίνησιν ἀπὸ τῆς 10 Ὀκτωβρίου τοῦ 1927.

Ἀναχωρήσαντες ἐκ Παρισίων, ἔφθασαν πετῶντες ἐπάνω ἀπὸ τὴν Νότιον Ἀφρικήν, εἰς Ἀμερικήν. Ἀφοῦ διέσχισαν δὶς τὴν ἀτμόσφαιράν της, ἐστάθμευσαν ἐπ' ὀλίγον εἰς Ἅγιον Φραγκίσκον. Ἐκεῖθεν κατηυθύνθησαν εἰς Οὐάσιγκτων, ὅπου καὶ διαλύσαντες τὸ ἀεροπλάνον ἔφθασαν μετ' αὐτοῦ ἀτμοπλοϊκῶς εἰς Τόκιο. Ἐκεῖ συνεμολόγησαν τὸ ἀεροπλάνον των καὶ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐξεκίνησαν ἀπὸ τὸ Τόκιο. Τὸ βράδυ τῆς Κυριακῆς εὑρίσκοντο εἰς Ἀνόϊ τῆς Ἰνδοκίνας. Τὴν ἑπομένην εἰς τὴν Καλκούταν. Τὴν Τρίτην ἔφθασαν εἰς τὸ Καράσι τῶν Ἰνδιῶν. Τὴν Τετάρτην εἰς τὴν Βασσόραν. Τὴν Πέμπτην εἰς τὸ Χαλέπιον καὶ προχθὲς εἰς τὸ Τατόϊ!

Οὐδὲν δυστύχημα τοῖς συνέβη εἰς ὅλην τὴν μακροτάτην καὶ τόσον ἐπικίνδυνον περιπλάνησίν των.

Ὁ καιρὸς ἦτο κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς διαδρομῆς κακός.

Μόλις ἔφθασαν, χωρὶς καθόλου νὰ ἀναπαυθοῦν, ἐπεδόθησαν εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ τὸν ἐφοδιασμὸν τοῦ ἀεροπλάνου, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε πολὺ δυσχερής, διότι κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους τῆς ἀεροπορικῆς ὑπηρεσίας δὲν παρίστατο κατὰ τὴν ἄφιξίν των εἰς τὸ Τατόϊ ἐφόσον δὲν ἀνεμένοντο πρὸ τῆς σήμερον.

Τὴν 3.30΄ ἀπογευματινὴν χθὲς τὸ ἀεροπλάνον ἀπεγειώθη κατευθυνόμενον διὰ Ρώμην ὅπου θὰ εὑρίσκετο ἀπόψε τὴν 7 μ.μ. καὶ ἐκεῖθεν διὰ Παρισίους.

Κατὰ τηλεγραφήματα τὰ ὁποῖα ἔλαβον χθές, ἑτοιμάζεται εἰς αὐτοὺς θριαμβευτικὴ ὑποδοχὴ καὶ οἱ φίλοι των ἔθεσαν εἰς τὴν διάθεσίν των, ὅπως ἀναπαυθοῦν, ὁλόκληρον διαμέρισμα τοῦ ἀριστοκρατικοῦ ξενοδοχείου «Κάρλτον».

Οἱ Γάλλοι ἀεροπόροι ἔλαβον ἐπίσης ἐκ Παρισίων πλῆρες μετεωρολογικὸν δελτίον τῶν προβλέψεων ἐπὶ τῶν χθεσινῶν καιρικῶν συνθηκῶν εἰς ὅλας τὰς χώρας τῆς διαδρομῆς ἀπὸ Γαλλίας εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ 9ον τῶν «Ἑλλην. Γραμμάτων»

Ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε τὸ 9ον τεῦχος τῶν «Ἑλληνικῶν Γραμμάτων» μὲ τὰ ἀκόλουθα περιεχόμενα: Ν. Λουκοπούλου, «Ἡ θρησκευτικὴ φυσιογνωμία τοῦ Αἰτωλοῦ Κοσμᾶ». Ε. Γ. Κουρουκλῆ: Ὁ Βικέντιος Δαμόδος πνευματικὸς μας πρόδρομος. Κ. Καθάνου: Μία συνάντηση (διήγημα). Ε. Παπαδοπούλου: Ὁ Ὀμὰρ Καγιὰμ καὶ τὸ ἔργο του. Τὸ Μηλιοῦνι ἢ τὰ ταξείδια τοῦ Μάρκο Πόλο μεταφρασμένα ἀπὸ τοὺς κ.κ. Φ. Κόντογλου καὶ Τζούλια Καΐμη.

Εἰς τὸ δεκαπενθήμερο κριτικὴ τῶν βιβλίων τοῦ θεάτρου τῆς μουσικῆς ἀπὸ τοὺς κ.κ. Ρώταν, Μπαστιᾶ καὶ Γ. Ν. Πολίτην. Ἐπίσης δημοσιεύεται ἐπιστημονικὴ κριτικὴ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Στυλ. Κυριακίδη διὰ τὸ βιβλίον τοῦ κ. Κοντογιάννη «Ἱστορικὰ ἔγγραφα ἀναφερόμενα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν». Εἰς τὸ τεῦχος αὐτὸ ὑπάρχει καὶ μία εἰκὼν τοῦ Χριστοῦ ἔργο τοῦ ζωγράφου κ. Φ. Κόντογλου.

Ἀθλητισμὸς

Ἐνώπιον πολλῶν χιλιάδων θεατῶν διεξήχθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» ἡ πρώτη διεθνὴς ποδοσφαιρικὴ συνάντησις τοῦ ἐπάθλου τοῦ Πάσχα μεταξὺ τῆς «Ἑνώσεως Κων)πόλεως» καὶ τῆς σερβικῆς ὁμάδος «Μπεογράσκυ».

Μετὰ πεισματώδη ἀγῶνα νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ ὁμὰς τῆς «Ἑνώσεως» μὲ 3 τέρματα ἔναντι 2. Ἡ ὁμὰς τῆς «Ἑνώσεως» κατῆλθεν εἰς τὸν ἀγῶνα ἐνισχυμένη καὶ μὲ τὸν χθὲς ἐκ Κων)πόλεως ἀφιχθέντα γνωστὸν ποδοσφαιριστὴν Ἐτιέν. Ἡ «Μπεογράσκυ», παρὰ τὴν τυπικὴν ἧτταν της, ἔπαιξε πολὺ καλά. Δέον ὅμως νὰ σημειωθῇ ὅτι κατῆλθεν εἰς τὸν ἀγῶνα ἐλλιπής, λόγῳ τοῦ ὅτι τινὲς ἐκ τῶν παικτῶν της ἀναμένονται ἐντὸς τῆς αὔριον.

Τὴν διαιτησίαν τοῦ ἀγῶνος ἐξετέλεσεν ἐπιτυχῶς ὁ κ. Καγιέ.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀγῶνος παρήλασαν πρὸ τοῦ στίβου ὅλαι αἱ εἰς τὸ ἔπαθλον μετέχουσαι ὁμάδες.

Ἡ χθεσινὴ ἐπιτυχία τῆς «Ἑνώσεως Κων)πόλεως» ἔκαμε μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς φιλάθλους κύκλους, κατόπιν δὲ ταύτης συγκεντρώνει τὰς μεγαλυτέρας πιθανότητας διὰ τὸ κύπελλον.

***

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ ἴδιον γήπεδον θὰ γίνουν δύο ἀκόμη συναντήσεις μεταξὺ «Ἑνώσεως Κων)πόλεως»—«Ὀλυμπιακοῦ» καὶ «Παναθηναϊκοῦ»—«Μικτῆς Ρουμανικῆς».

—Τὰ ποδοσφαιρικὰ πρωταθλήματα

Σήμερον καὶ αὔριον τὸ ἀπόγευμα συνεχίζονται αἱ ποδοσφαιρικαὶ συναντήσεις τοῦ πρωταθλήματος Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Αἱ συναντήσεις καθωρίσθησαν ὡς ἑξῆς:

Πρωτάθλημα Ἀθηνῶν (Γήπεδον Παγκελληνίου). Ὀλύμπια—Δάφνη καὶ Πανιώνιος—Πέλωψ.

Γήπεδον Γουδί. Αἴας—Γουδί.

Αἱ συναντήσεις αὗται θὰ γίνουν τὴν Δευτέραν τοῦ Πάσχα.

Πρωτάθλημα Πειραιῶς (Γήπεδον Ν. Φαλήρου). Προοδευτικὴ Νεολαία—Μοσχᾶτον, Φαληρικὴ—Φαληρικός, Ἐθνικὸς—Ἡρακλῆς.

—Οἱ Πανελλήνιοι ἀθλητικοὶ ἀγῶνες

Εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον ἀρχίζουν αὔριον τὸ ἀπόγευμα οἱ Πανελλήνιοι ἀθλητικοὶ ἀγῶνες. Εἰς τοὺς ἀγῶνας λαμβάνουν μέρος οἱ ἀθληταὶ ὅλων τῶν σωματείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν οἱ ἀθληταὶ Ξάνθης, Καβάλλας, Σερρῶν, Θεσσαλονίκης, Σάμου, Χίου καὶ Πατρῶν. Οἱ ἀγῶνες θὰ συνεχισθοῦν τὴν ἐπομένην ὡς καὶ τὴν Παρασκευὴν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, θὰ λήξουν δὲ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ, ὁπότε θὰ γίνῃ καὶ ἡ ἀπονομὴ τῶν ἐπάθλων. Οἱ Πανελλήνιοι ἀγῶνες προμηνύονται ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος, λόγῳ τοῦ ὅτι κατόπιν τῆς τελευταίας συστηματικῆς προπονήσεως προβλέπεται ὅτι θὰ ἐπιτευχθοῦν πολλαὶ νέαι ἐπιδόσεις.

—Οἱ ἀγῶνες τοῦ τέννις

Ἐπίσης αὔριον τὸ ἀπόγευμα ἀρχίζουν εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Ὁμίλου Ἀντισφαιρίσεως» οἱ ἐτήσιοι ἀγῶνες τέννις, διὰ τὸ πρωτάθλημα τῆς Μεσογείου.

Εἰς τοὺς ἀγῶνας λαμβάνουν μέρος οἱ καλύτεροι Ἕλληνες τεννίσται, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς γνωστοὺς ἐξ Αἰγύπτου πρωταθλητὰς Ζερλέντην, Μπαλῆν καὶ δα Λενοῦ, ὡς καὶ πολλοὶ ξένοι τεννίσται.

Οἱ ἀγῶνες θὰ συνεχισθοῦν καθ' ὁλόκληρον τὴν ἑβδομάδα. Τὴν Παρασκευὴν θὰ γίνῃ ἡ συνάντησις τῶν ἐθνικῶν ὁμάδων Ἑλλάδος—Αὐστρίας.

Διὰ τὸν ἐν λόγῳ ἀγῶνα ἡ Ἑλληνικὴ ὁμὰς θὰ ἀπαρτισθῇ ἐκ τῶν γνωστῶν πρωταθλητῶν μας κ.κ. Ζερλέντη, Ζάχου καὶ Μπαλῆ. Δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τοὺς ἀγῶνας, ἡ Ἑλληνικὴ ὁμάς, ἐνισχυομένη μὲ τὸν ἐν Παρισίοις γνωστὸν τεννίσταν κ. Παπαδόπουλον θὰ μεταβῇ εἰς τὸ Μόναχον, διὰ νὰ συναντηθῇ μετὰ τῆς γερμανικῆς ὁμάδος διὰ τὸν ἀγῶνα τοῦ κυπέλλου Ντέϊβς.

—Ἡ «Γιουγκοσλάβια» εἰς Θεσ)νίκην

Ὁ «Ἡρακλῆς» Θεσσαλονίκης εὑρίσκεται εἰς διαπραγματεύσεις μὲ τὴν ἰσχυρὰν σερβικὴν ὁμάδα «Γιουγκοσλάβια» διὰ τρεῖς συναντήσεις περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνός.

—Οἱ ἀγῶνες Ντέϊβς

Εἰς τὴν συνάντησιν τοῦ κυπέλλου Ντέϊβς μεταξὺ τῶν ὁμάδων Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ Μεξικοῦ νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ ὁμὰς τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν.

—Τί ἐκέρδισε ὁ Παολῖνο

Ὁ Ἱσπανὸς πρωτοπυγμάχος Παολῖνο ἐπιστρέψας εἰς Εὐρώπην ἐδήλωσεν εἰς δημοσιογράφους ὅτι ἡ μακρὰ ἐν Ἀμερικῇ περιοδεία του τοῦ ἀπέδωκε κέρδη 1 χιλιάδες δολλάρια, ἤτοι 9 ἑκατομμ. δραχμάς!

Ἔκθεσις Χαλεπᾶ

Τὴν Τετάρτην τοῦ Πάσχα καὶ ὥραν 6 μ. μ. ἐν τῇ ὁδῷ Νικοδήμου 21 (πάροδος Φιλελλήνων) γίνονται τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκθέσεως τῶν ἔργων τοῦ Γιαννούλη Χαλεπᾶ.

Τὸ μελόδραμα

Σήμερον, 6 μ.μ. εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» θὰ παιχθῇ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Μελοδράματος ὁ «Ριγολέττος» καὶ τὸ βράδυ ἡ «Τόσκα». Ἐπίσης αὔριον τὸ ἀπόγευμα θὰ παιχθῇ ἡ «Τραβιάτα» καὶ τὸ βράδυ ὁ «Ἐρνάνης» μὲ τὸν κ. Ἀγγελόπουλον. Καὶ εἰς τὰς τέσσαρας παραστάσεις θὰ λάβουν μέρος ὅλοι οἱ παλαιοὶ καὶ οἱ νέοι πρωταγωνισταὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Μελοδράματος.

Ἐκδόσεις

—Ὑπὸ τοῦ Ἐκδοτικοῦ Οἴκου Δ. καὶ Π. Δημητράκου ἐξεδόθη «Ὁ πρακτικὸς ὁδηγὸς τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν» ὑπὸ Κ. Χολέβα.

—Ἐξεδόθη καὶ κυκλοφορεῖ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς κ. Γ. Καζαντζάκη τὸ 4ον φύλλον τοῦ «Δελτίου» τῆς Ἐργατικῆς Βοηθείας μὲ ὕλην ἐνδιαφέρουσαν.

Πωλεῖται εἰς τὸ «Ἀκαδημαϊκὸν Βιβλιοπωλεῖον», «Σοσιαλιστικὸν Βιβλιοπωλεῖον», «Βιβλιοπωλεῖον Βασιλείου», καὶ «Βιβλιοπωλεῖον Ζηκάκη». Ἐπίσης εἰς ὅλα τὰ κιόσκια.

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
1871

Αὔριον Δευτέραν τοῦ Πάσχα ὥραν 10 3)4 π.μ. εἰς τὸ «Ἀττικὸν» δίδεται ἡ Ἑνδεκάτη Λαϊκὴ Συναυλία τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν.

Διευθυντὴς Ὀρχήστρας:
Ι. ΜΠΟΥΣΤΙΝΤΟΥΪ
Σολίστ:
Ν. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
Φλάουτο

Τὰ εἰσιτήρια πρὸς δραχ. 15, 25, 35 πωλοῦνται εἰς «Ἀττικόν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἑορτάζοντες καὶ μὴ

Ἑορτάζει σήμερον ἡ χαριτωμένη κόρη τοῦ κ. Κ. Κορωναίου Ἀναστασία.

Καταστήματα

ΤΗΝ πλουσιωτέραν συλλογὴν κρετὸν καὶ Toiles de jouy δι' ἐπιπλώσεις, φορέματα, ὀμβρέλλας καὶ τσάντας παρέλαβεν ὁ οἶκος εἰδῶν ἐπιπλώσεως «ΡΥΘΜΟΣ» Βουλῆς 22.

ΚΗΔΕΙΑ

Ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη ἐν τῇ ἐν [illegible] κοις, παρὰ τὸν Πύργον τῆς Ἠλείας, [illegible] λει του ὁ Ἰωάννης Θεοδ. Καραγκιόζης.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΠΑΣΧΑ
Διὰ τελευταίαν φορὰν προβάλλονται ΔΥΟ πραγματικὰ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ
Στὸ ΑΤΤΙΚΟΝ
Η
ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΥΚΙΣΣΑ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ
Στὸ ΣΠΛΕΝΤΙΤ
Ἀπὸ τὸ μυθιστόρημα BLASCO IVANEZ
ΕΧΘΡΟΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
Ἑορταὶ στὰ παλάτια τῆς Ρωσσίας—Ἑορταὶ στὸ Παρίσι
ΜΑΧΑΙ - ΝΑΥΜΑΧΙΑΙ - ΑΕΡΟΜΑΧΙΑΙ
Η
ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ
ἐκ τοῦ φυσικοῦ
10 κολοσσοὶ συγκεντρωμένοι εἰς ΕΝΑ
Στὸ Σπλέντιτ

ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ. Ὁ μαιευτήρ-γυναικολόγος Β. ΠΑΣΤΟΣ τ. διωρισμένος ἰατρὸς Κλινικ. Πανεπ. Βιέννης, δέχεται 3—6 ὁδὸς Κάνιγγος 16.

„ΑΜΑΡΥΛΛΙΣ„
ΝΕΟΝ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΚΟΝ ΖΥΘΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΥΚΟΦΥΤΟΝ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΝ ΨΥΧΙΚΟ
Τελοῦνται τὰ ἐγκαίνια αὔριον Δευτέραν 16ην τρέχοντος καὶ ὥραν 6ην μ. μ.
MENU ΕΚΛΕΚΤΟΝ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΠΛΗΡΗΣ
Συγκοινωνία διὰ τῶν αὐτοκινήτων Ψυχικοῦ, στάσις ὄπισθεν Πανεπιστημίου.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ-ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Μετὰ τὸ Λονδῖνο, τὴ Βιέννη, τὸ Βερολῖνο, τὴ Νέα Ὑόρκη, τὴ Βουδαπέστη
ΤΩΡΑ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ
Τὸ πολύκροτον ἔργον τοῦ F. MOLNAR
ΚΩΜΩΔΙΑ ΣΤΟΝ ΠΥΡΓΟ
Ἀνέκδοτο εἰς πράξεις 3
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ — ΧΕΛΜΗΣ — ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ — ΠΟΛΙΤΗΣ — ΓΙΩΤΑ ΛΑΣΚΑΡΗ — ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΗΣ — ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ΔΥΟ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΤΡΙΤΗΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ

ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΣ ΦΑΛΗΡΟΥ

ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΤΩ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΩ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑΝ

Κατὰ τὴν χριστιανικὴν διδασκαλίαν, ὁ διὰ τοῦ θανάτου ἐπερχόμενος χωρισμὸς τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος δὲν εἶνε διαρκής, διότι τὸ σῶμα τὸ διαλυθὲν εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη, θὰ ἀναστῇ κατὰ τὴν Δευτέραν Παρουσίαν τοῦ Κυρίου καὶ θὰ ἑνωθῇ μετὰ τῆς ψυχῆς. Κατὰ ταῦτα, ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν περιλαμβάνει δύο στοιχεῖα, τὴν ἀνάστασιν τοῦ σώματος καὶ τὴν ἕνωσιν αὐτοῦ μετὰ τῆς ψυχῆς. Τὴν ἀνάστασιν τῆς σαρκὸς ῥητῶς διδάσκει ἡ Ἁγία Γραφή. Ὁ ἀναστὰς Χριστὸς εἶνε «ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων» (Α΄. Κορινθ. 15, 20), «ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν» (Κολ. 1, 18), ἡ ἐγγύησις τῆς ἡμετέρας ἀναστάσεως (Ρωμ. 8, 14)· κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὰ μὲν σώματα τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων θὰ ἀναστηθῶσι, τῶν δὲ ζώντων ἀλλαγήσονται, ἤτοι θὰ μεταβληθοῦν ἐπὶ τὸ ἄφθαρτον. (Α΄ Κορινθ. 15, 51 κ. ἑ.—Α΄ Θεσ. 4, 13 κ. ἑ.). Ἡ πίστις εἰς τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ συνεπάγεται τὴν πίστιν καὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν («εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανεν καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ» Α΄ Θεσ. 4, 14 προβλ. καὶ Α΄ Κορινθ. 15, 12 κ. ἑ.) Τὸ ἀποθνῆσκον σῶμα ἔχει τοιαύτην σχέσιν πρὸς τὸ ἐγερθησόμενον οἵαν ὁ σπειρόμενος σῖτος πρὸς τὸ ἐξ αὐτοῦ φυόμενον (Α΄ Κορινθ. 15, 36)· τὸ μὲν ἀποθνῆσκον σῶμα εἶνε γήϊνον, φθαρτόν, ἐν ἀσθενείᾳ, τὸ δ' ἀνιστάμενον εἶνε ἐπουράνιον, ἐν ἀφθαρσίᾳ, ἐν δυνάμει. (Α΄ Κορινθ. 15, 43—49). Ὁ Χριστός, διὰ τῆς παντοδυναμίας αὐτοῦ, θὰ μετασχηματίσῃ τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν εἰς σῶμα σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ (Φιλιπ. 3, 21). Τὴν γραφικὴν ταύτην διδασκαλίαν περὶ ἀναστάσεως τῶν σωμάτων, διεκήρυξαν τὰ ἀρχαῖα σύμβολα τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀνέπτυξαν οἱ ἐκκλησιαστικοὶ συγγραφεῖς, εἴτε ἐν ἰδιαιτέραις πραγματείαις (ἡ ἀρχαιοτέρα σωζομένη τοιαύτη εἶνε ἡ «περὶ ἀναστάσεως πραγματεία» τοῦ ἀπολογητοῦ Ἀθηναγόρα τὸν Β΄ αἰῶνα ἐν Migne Ἑλ. Πατρ. 6,974—1024), εἴτε ἐν λόγοις (Χρυσοστόμου, Αὐγουστίνου) καὶ ἐν ἐπιστολαῖς (Ἰσιδώρου Πηλουσιώτου, Νείλου).

Οἱ ἀπολογηταὶ τοῦ χριστιανικοῦ τοῦ δόγματος ἐζήτουν νὰ καταδείξουν τὴν ἀλήθειαν τούτου οὐ μόνον διὰ γραφικῶν χωρίων, ἀλλὰ καὶ διὰ λογικῶν ἐπιχειρημάτων. Τούτων τὰ κυριώτερα εἶνε τὰ ἑξῆς: α΄) ὁ ἄνθρωπος ἀποτελεῖται ἐκ σώματος καὶ ψυχῆς· διὰ τοῦτο δὲν δύναται νὰ νοηθῇ ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ ἄνευ σώματος, ὅτε θὰ ἦν ἄνθρωπος. β΄) τὸ σῶμα συνεργασθὲν μετὰ τῆς ψυχῆς διὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ καλοῦ ἢ τοῦ κακοῦ δίκαιον εἶνε νὰ συμμερισθῇ μετ' αὐτῆς τὴν ἀμοιβὴν ἢ τὴν τιμωρίαν («εἰ μὲν μόνη κατώρθωσεν ἡ ψυχή, μόνη καὶ στεφανούσθω, εἰ δὲ καὶ τὸ σῶμα ἐμερίσατο τοὺς ἄθλους, μετ' αὐτοῦ καὶ στεφανούσθω». Ἰσιδ. Πηλουσιώτου ἐπιστ. 4, 201). Ἄνευ τῆς ἀναστάσεως τῶν σωμάτων τὸ ἀπολυτρωτικὸν ἔργον τοῦ Χριστοῦ θὰ ἦτο ἀτελὲς καὶ ἡ κατὰ τοῦ θανάτου νίκη οὐχὶ πλήρης.

Τὴν ἀνάστασιν τῆς σαρκὸς δὲν ἀπεδέχοντο ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἐκκλησίᾳ διάφοροι αἱρετικοί, ὁρμώμενοι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ὅτι ἡ ὕλη οὐδεμίαν ἔχει θέσιν ἐν τῇ καταστάσει τῆς τελειότητος καὶ ὅτι ἡ ἐκ νέου συνένωσις τῆς ψυχῆς μετὰ τοῦ σώματος θὰ ἐπέφερε δι' αὐτὴν νέους κινδύνους.

Καὶ ὁ μέγας ἐκκλησιαστικὸς διδάσκαλος Ὠριγένης, φρονῶν ὅτι τὸ ὑλικὸν δὲν εἶνε αἰώνιον, ἀλλ' ἁπλοῦν ἐπεισόδιον ἐν τῇ πνευματικῇ ἐξελίξει, ὅπερ ἐν τοῦ μηδενὸς προελθὸν θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ μηδέν, ἀπέρριπτε τὴν ἀνάστασιν τῶν σωμάτων, ἅτινα ἄλλως ἐφρόνει ὅτι ἐδημιουργήθησαν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ ἐγκλεισθοῦν ἐν αὐτοῖς, πρὸς τιμωρίαν καὶ κάθαρσιν τὰ ἐκπεσόντα πνεύματα. Κατὰ τῶν δοξασιῶν τούτων τοῦ Ὠριγένους, ἃς ἠσπάζετο Συνέσιος ὁ Πτολεμαΐδης καὶ ἄλλοι, ἔγραψε Μεθόδιος ὁ Ὀλύμπου, τὸ «περὶ ἀναστάσεως» ἔργον του, οὗ διεσώθησαν τμήματα ἑλληνιστὶ ἐν Migne E. Π. 18, 265) καὶ πλείονα συριστί, καὶ πολλοὶ μετ' αὐτόν.

Σήμερον τὴν ἀνάστασιν τῶν σωμάτων ἀρνοῦνται οὐ μόνον ὀρθολογισταὶ καὶ ὑλισταί, ἀλλὰ καὶ οἱ πανθεϊσταὶ καὶ ἱκανοὶ τῶν αὐστηρῶν προτεσταντῶν θεολόγων. Ξένη δὲ πρὸς τὴν γνησίαν χριστιανικὴν διδασκαλίαν εἶνε καὶ ἡ διδασκαλία τῶν Χιλιαστῶν περὶ διπλῆς ἀναστάσεως.

Δ. Σ. ΜΠΑΛΑΝΟΣ
Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου

„ΕΙΜΕΘΑ ΜΙΣΟΤΥΦΛΟΙ„

Η ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Εἶνε λυπηρὸ ποὺ δὲν ὑπάρχει μιὰ εἰκόνα, ἔστω καὶ μία, ἀλλὰ ἀληθινή, τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλλὰ καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ἡ εἰκόνα αὐτὴ ὑπῆρχε, δὲ θὰ ἦταν ἄλλο παρὰ ἡ ἔκφρασις τῆς αἰσθηματικότητος καὶ συγκινήσεως ἑνὸς καλλιτέχνη: Θὰ βλέπαμε πάντα τὸ πρωτότυπο διὰ μέσου τῆς ἀποδόσεως ἑνὸς ἀνθρώπου. Ἡ Χριστιανοσύνη ὅμως στὶς διάφορες ἐποχές της ὤφειλε νὰ ἀπεικονίζῃ τὴν μορφὴν τοῦ Σωτῆρος της σύμφωνα μὲ τὶς πνευματικὲς ἀνάγκες τῆς στιγμῆς. Ἀκόμα καὶ οἱ μεγαλύτεροι διδάσκαλοι ποὺ ἀναπαράστησαν τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ Ἰησοῦ διὰ μέσου τῶν αἰώνων δὲν μπόρεσαν ν' ἀποδώσουν πλήρως τὸ φυσικὸν καὶ ἠθικὸν μυστήριο τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Μιὰ μοναδικὴ καὶ τελειωτικὴ εἰκὼν τοῦ Χριστοῦ δὲν ἔγινε ποτέ. Κι' οὔτε θὰ γίνῃ, διὰ τὸν λόγον ὅτι ὁ Διδάσκαλος εἶνε καὶ θὰ εἶνε πάντοτε μεγαλύτερος ἀπὸ τοὺς μαθητάς του. Ἡ εἰκὼν τοῦ Ἰησοῦ συνελήφθη διὰ τῆς πνευματικῆς ὁδοῦ. Διὰ τῆς ὁδοῦ δὲ αὐτῆς καὶ μόνης ἠδυνήθημεν νὰ συλλάβωμεν τὴν καταπληκτικὴν ἠθικήν του ὡραιότητα.

Ἀκριβῶς δὲ δι' αὐτὸ εἰς κάθε μίαν ἐκ τῶν ἀπείρων εἰκόνων τοῦ Ναζαρηνοῦ—ποὺ βέβαια δὲν εἶνε προσωπογραφίαι—διαβλέπομεν κάτι τι ἀπὸ τὴν πραγματικήν του φυσιογνωμία. «Εἴμεθα μισότυφλοι» εἶπε πάνω σ' αὐτὸ ἕνας σύγχρονος ζωγράφος, ὁ Στεϊνχάουζεν, «καὶ φαίνεται ὅτι ἔτσι πρέπει νὰ εἴμεθα γιὰ νὰ κατορθώσουμε νὰ δοῦμε κάτι ἀπ' Αὐτόν, καὶ αὐτὸ τὸ κάτι μᾶς συγκινεῖ.»

Στὶς κουραστικὲς ἔρευνες, στὶς πείσμονες προσπάθειες τῶν καλλιτέρων ζωγράφων κατὰ τὸ διάστημα δέκα ἐννέα αἰώνων, ὅπως μᾶς δώσουν τὴ μορφὴ τοῦ Χριστοῦ τέτοιαν ποὺ ν' ἀνταποκρίνεται ἀκριβῶς εἰς τὴν ὑψηλήν του ἀτομικότητα, ὑπάρχει μιὰ θαυμαστὴ ἐποποιΐα, τῆς ὁποίας μεγαλεῖον δὲν τραγουδήθηκε εἰσέτι, τῆς ὁποίας ὁ ἡρωϊσμὸς περιμένει εἰσέτι τὸν ποιητήν του: Τί ὄγκος μόχθων, χρωμάτων καὶ ἀγαλλιάσεως ποὺ ὑψώνει τὴν ἀνθρωπότητα σχεδὸν ὑπεράνω ἑαυτῆς! Ὁ Jean de Fiesole—l'Angelico—ὅταν ζωγράφιζε τὴν μορφὴν τοῦ Κυρίου του ἦταν γονατιστός, κ' ἕνας σύγχρονος συγγραφεύς, ὁ Γεράρδος Χάουπτμαν μὲ τὰ λόγια αὐτὰ χαράσσει τὸ αὐστηρὸν ἰδεῶδες τοῦ σημερινοῦ καλλιτέχνη:

«Ἐκεῖνος ποὺ θὰ ἔχῃ τὸν τόλμη νὰ ζωγραφίσῃ τὸν Ἄνθρωπον μὲ τὸ ἀκάνθινο στεφάνι, πρέπει ν' ἀφιερώσῃ γι' αὐτὸ ὁλόκληρη ζωή. Ποτὲ μιὰ ὕπαρξη πολυτάραχη καὶ διχασμένη, ἀλλὰ ὧρες ἀπομονώσεως, ἡμέρες ἀπομονώσεως, ἔτη ἀπομονώσεως. Πρέπει νὰ μείνῃ μόνος μὲ τὸν ἑαυτόν του, μὲ τὶς δυστυχίες του, μὲ τὸν Θεόν του. Τίποτε τὸ ταπεινὸ δὲν πρέπει νὰ μένῃ ἐντός του, τίποτε τὸ ἀκάθαρτο δὲν πρέπει νὰ τὸν ἐγγίζῃ. Αὐτὲς εἶνε ἡ ἠθικὲς ἰδιότητες ποὺ ὀφείλει νὰ ἔχῃ μόνον ὁ σύγχρονος καλλιτέχνης, ἀλλὰ καὶ ὁποιοσδήποτε ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἀγάπης, ποὺ εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ ὑπεροχώτερα θέματα τῆς τέχνης καὶ τῆς σκέψεως.

Εἰς μίαν στιγμὴν ἀγωνίας, ἀλλὰ ὄχι ἀπελπισίας, ὁ προφήτης τῆς Γαλιλαίας, ὅστις ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἐγίνετο παγκόσμιος μάρτυς, ἔλεγε στοὺς πιὸ ἀγαπημένους ἀπὸ τοὺς μαθητάς του: «Λυποῦμαι τὸν ὄχλο γιατὶ περιπλανᾶται χαμένος σὰν κοπάδι πρόβατα ποὺ δὲν ἔχουν τσοπάνη».

Καὶ σὲ μιὰ ἄλλη στιγμή—ἐπίσης ἐπίσημη—ἕνας ἀπὸ τοὺς μαθητὰς ἔλεγε στὸν Προφήτη μὲ φωνὴ γιομάτη ἐνθουσιασμὸ καὶ πίστη: «Κύριε, ποῦ ἄλλου θὰ μπορούσαμε νὰ πᾶμε; Ἐσὺ μόνο μιλᾶς τὰ λόγια τῆς ζωῆς!»

Ἔτσι κι' ἐμεῖς, ἄντρες καὶ γυναῖκες τοῦ ΧΧ αἰῶνα, ταραγμένοι ἀπὸ τοὺς πολέμους, ἀπὸ τὰ μίση καὶ τὰ πάθη μας, ἔτσι κι' ἐμεῖς σήμερα ἐν τῷ μέσῳ τόσης φιλοσοφίας, τόσης γνώσεως καὶ τόσης πολιτικῆς περιπλανώμεθα «σὰν πρόβατα ποὺ δὲν ἔχουν τσοπάνη».

JEAN H. MEILLE

ΕΝΑΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΑΤΟΝ ΧΡΟΝΙΑ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΗ ΜΟΡΦΗ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ.—Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΕΚΕΡΔΙΣΕΝ ΕΙΣ ΕΝΤΑΣΙΝ Ο,ΤΙ ΕΧΑΣΕΝ ΕΙΣ ΕΚΤΑΣΙΝ.—Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΦΑΛΜΕΡΑΫΕΡ ΚΑΙ ΑΙ ΞΕΝΑΙ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ.—ΟΙ ΛΑΤΙΝΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ

ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ κ. ΟΥΪΛΛΙΑΜ ΜΙΛΛΕΡ

Παραχωρήσαντος διὰ τὴν δημοσίευσιν τὴν ἄδειαν εἰς τὴν «Πρωΐαν»

1ον

Ἡ Ἑλλὰς τῆς σήμερον διαφέρει μεγάλως εἰς ἔκτασιν καὶ ἔδαφος ἀπὸ τὴν μικρὰν Ἑλλάδα τῆς ὁποίας ἐκλήθη νὰ ἡγεμονεύσῃ ὁ Ὄθων τῷ 1832 καὶ ἥτις ἐξετείνετο μόλις ἀπὸ τοῦ Παγασητικοῦ μέχρι τοῦ Θερμαϊκοῦ κόλπου καὶ ἐκ τῶν νήσων περιελάμβανε μόνον τὰς Κυκλάδας, τὴν Εὔβοιαν καὶ τὰς Βορείους Σποράδας. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐννενήντα ἐξ ἐτῶν, τὰ ὁποῖα παρῆλθον ἔκτοτε, ἡ Ἑλλὰς ἐμεγεθύνθη διαδοχικῶς διὰ τῆς προσθήκης τῶν Ἰονίων Νήσων τῷ 1864, τῆς Θεσσαλίας καὶ τοῦ νομοῦ Ἄρτας τῷ 1881, τῆς ὑπολοίπου Νοτίου Ἠπείρου, τῆς Κρήτης, τῆς Σάμου, τῶν περισσοτέρων ἐκ τῶν ἄλλων νήσων τοῦ Αἰγαίου, τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Δυτικῆς Θράκης (ἐξαιρέσει τοῦ τριγώνου τοῦ Καραγάτς), κατόπιν τῶν δύο Βαλκανικῶν πολέμων τοῦ 1912 — 1913 καὶ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου. Αἱ μόναι ἐδαφικαὶ της ἀπώλειαι ὑπῆρξαν ἡ νῆσος Σάσων, παραχωρηθεῖσα εἰς τὴν Ἀλβανίαν τῷ 1914 καὶ νῦν κατεχομένη ὑπὸ τῆς Ἰταλίας, καὶ ἡ Ἀνατολικὴ Θράκη μὲ τὸ Καραγάτς, ἡ Ἴμβρος, ἡ Τένεδος, ἡ Σμύρνη καὶ ἡ ἐνδοχώρα της, παραχωρηθεῖσαι εἰς τὴν Τουρκίαν μετὰ τὴν συνθήκην τῆς Λωζάννης.

Ἡ Ἑλλὰς Βαλκανικὸν καὶ Μεσογειακὸν Κράτος.—Οἱ ἀλύτρωτοι Ἕλληνες

Παρὰ τὴν ἀπώλειαν ταύτην, ἡ σημερινὴ ἔκτασις τῆς Ἑλλάδος εἶνε 49.036 τετραγωνικὰ μίλια, τουτέστι μεγαλειτέρα παρ' ὅση ἦτο πρὸ τῶν Βαλκανικῶν πολέμων τῷ 1912, ἐνῷ ὁ πληθυσμός, παρὰ τὴν μετανάστευσιν τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν ἀνταλλαξίμων Μουσουλμάνων, χάρις εἰς τὸ ἀντίρροπον στοιχεῖον τῶν ἐκ Τουρκίας καὶ Ρωσσίας προσφύγων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐκ Βουλγαρίας μεταναστῶν, εἶνε μεγαλύτερος ἀπὸ κάθε ἄλλην φορὰν καὶ ποικιλοτρόπως ὑπολογίζεται (1) ἐλλείψει κανονικῆς ἀπογραφῆς μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1921, εἰς 6.200.000, 6,374,000, ἀκόμη δὲ καὶ 6,600,000, ἐγκατεστημένα ἐπὶ ἐδάφους μικροτέρου κατὰ 21,834 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα. Τοιουτοτρόπως ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων κατὰ τετραγωνικὸν χιλιόμετρον, ὁ ὁποῖος ἦτο 37,5 τῷ 1921 — ἢ 39,5 διὰ τὴν σημερινὴν ἔκτασιν — ἀνῆλθεν εἰς, ὡς ἔγγιστα, 52. Αἱ Ἀθῆναι, ὡς λέγεται, ηὐξήθησαν ἀπὸ τοῦ 1921 κατὰ 77 ο)ο, ἡ Θεσσαλονίκη κατὰ 186 ο)ο, ὁ Βόλος κατὰ 116 ο)ο καὶ ἡ Καβάλλα κατὰ 205 ο)ο. Νέα ἀπογραφὴ μελετᾶται διὰ τὸ 1928.

Ἀλλὰ ἡ ἀνάπτυξις τῆς Ἑλλάδος εἰς διάστημα μικρότερον τοῦ αἰῶνος δὲν πρέπει νὰ μετρηθῇ μόνον δι' αὐτῆς τῆς αὐξήσεως τῆς ἐκτάσεως καὶ τοῦ πληθυσμοῦ. Κάθε διαδοχικὴ ἐπέκτασις παρέσχε νέα στοιχεῖα ἰσχύος καὶ πλούτου.

Ἡ ἕνωσις μὲ τὰς Ἰονίους Νήσους προσέθεσεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ὁμάδα εἰς ὑψηλὸν βαθμὸν πολιτισμένων κοινοτήτων, ἐχουσῶν καλοὺς δρόμους καὶ μίαν ἀνεπτυγμένην τάξιν, αἱ ὁποῖαι ἐπὶ ἥμισυν αἰῶνα εἶχον διατελέσει ὑπὸ Βρεττανικὴν διοίκησιν, πρὸ δὲ αὐτῆς εἶχον γνωρίσει ἐπὶ περίοδον, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον μακράν, ἀναλόγως τῆς νήσου, τὴν ὁποίαν κατῴκουν οἱ πρόγονοί των, τὴν ἡγεμονίαν τῆς Ἐνετικῆς Δημοκρατίας, ὄχι, βεβαίως, ἰδεώδη, ἀλλὰ πάντως καλυτέραν τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ. Ἡ ἕνωσις αὕτη προσέθεσεν ἐπίσης τὸ ἐπιχειρηματικὸν δαιμόνιον τῶν Κεφαλλήνων, τὴν ἀριστοκρατικὴν λεπτότητα τῶν Κερκυραίων, τὰ ζωηρὰ ταλέντα τῶν Ζακυνθίων. Ἡ προσάρτησις τῆς Θεσσαλίας ἔδωκεν ἕνα σιτοβολῶνα εἰς τὸ Κράτος, διότι ὁ μεγάλος Θεσσαλικὸς κάμπος ἦτο πολὺ διαφορετικὸς ἀπὸ τὸ βραχῶδες καὶ ὀρεινὸν ἔδαφος μεγάλου μέρους τῆς ἠπειρωτικῆς καὶ τῆς νησιωτικῆς Ἑλλάδος. Ἡ Μακεδονία καὶ ἡ Θράκη ἐγέννησαν τεραστίας ἐλπίδας γεωργικῆς ἀναπτύξεως, ἤδη πραγματοποιουμένας, ἐνῷ ἡ Θεσσαλονίκη καὶ ἡ Καβάλλα εἶνε μεγάλαι βιομηχανικαὶ βάσεις· ἡ Κρήτη ἔδωκε μίαν ράτσαν πολεμιστῶν, ἐκπαιδευομένων εἰς τὸ τραχὺ σχολεῖον μιᾶς μακρᾶς σειρᾶς ἐξεγέρσεων κατὰ τῶν Ἐνετῶν καὶ τῶν Τούρκων· ἡ Χίος, ἡ Μυτιλήνη καὶ ἡ ἐπὶ μακρὸν χρόνον αὐτόνομος Σάμος, εἶνε αἱ πλουσιώτεραι νῆσοι τοῦ Ἀρχιπελάγους. Ἡ ποικιλία τοῦ κλίματος καὶ τῶν προϊόντων, τὰ διάφορα χαρακτηριστικὰ τῶν νησιωτῶν, τῶν ὀρεσιβίων καὶ τῶν κατοίκων τῶν πεδιάδων, ὠφέλησαν τὴν χώραν, ἡ δὲ προσθήκη τῶν «νέων» ἐπαρχιῶν κατέστησαν τὴν Ἑλλάδα Βαλκανικόν, ὅσον καὶ Μεσογειακὸν κράτος. Ἡ σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία, πραγματοποιηθεῖσα πρὸ μιᾶς περίπου δεκαετίας, συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀχρήστευσιν τῆς συνήθους Ἑλληνικῆς φράσεως: «Πηγαίνω εἰς τὴν Εὐρώπην», ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἡ Ὀθωνικὴ Ἑλλὰς ἐχωρίζετο ὑπὸ τῆς ἀξένου θαλάσσης καὶ τῶν ἀξένων «Σλαυϊκῶν ἐπαρχιῶν τῆς Τουρκίας». Ἑκάστη διαδοχικὴ ἐπέκτασις ἠλάττωνε τὴν ἔκτασιν τῆς «ἀλυτρώτου» Ἑλλάδος καὶ ἐπραγματοποίει ἕνα μεγαλύτερον ἢ μικρότερον τμῆμα τῆς «Μεγάλης Ἰδέας», ἥτις ἦτο ὁ ὁδηγὸς καὶ ἐνίοτε ὁ παραπλανητικὸς ἀστὴρ τῶν κυβερνητῶν τῆς ἐποχῆς τοῦ Ὄθωνος, οἵτινες ἔτεινον εὐκόλως νὰ ἀγνοήσουν τὴν ἁρμόζουσαν ἀναλογίαν μεταξὺ μέσων καὶ σκοποῦ.

Καὶ αὐταὶ αἱ καταστροφαὶ τοῦ κράτους ὑπῆρξαν κατὰ καιροὺς εὐλογία ὑπὸ μεταμφίεσιν. Τοιουτοτρόπως, ἡ ἀπώλεια ἐδάφους εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, ὅσον σκληρὰ καὶ ἂν ἦτο, συνωδεύθη ὑπὸ τῆς συγκεντρώσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν Εὐρώπῃ, ὅστις ἐκέρδισεν εἰς ἔντασιν, ὅ,τι ἔχασεν εἰς ἔκτασιν. Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔλαβε πιθανῶς εἰσέτι τὰς τελικὰς ἐδαφικὰς διαστάσεις της· πράγματι εἰς τὴν Ἐγγὺς Ἀνατολὴν ἡ τελικότης εἶνε ἄγνωστος. Δὲν ἐπέτυχε—ποῖον Ἔθνος ἐπέτυχεν;—ὅλα ὅσα ἐπεθύμει: τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος οὔτε καὶ σήμερον εἶνε συνώνυμον πρὸς ὅλας τὰς χώρας ὅπου ὁμιλεῖται ἡ Ἑλληνική. Ἀλλὰ ἡ ἐξέλιξις τῆς ἱστορίας, μολονότι βραδεῖα, εἶνε ἀσφαλής, ὑπάρχουν δὲ ἀκόμη ὀλίγαι «ἀλύτρωτοι» Ἑλληνικαὶ χῶραι, ὑπηγμέναι ὑπὸ τῆς διπλωματίας εἰς ξένην δεσποτείαν — ὅπως ἡ Κύπρος ὑπὸ τὴν φιλελευθέραν ἡγεμονίαν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, ἡ Δωδεκάνησος (μὲ τὸ Καστελλόριζον) ὑπὸ τὴν Φασιστικὴν ἡγεμονίαν τῆς Ἰταλίας — αἵτινες ἀναμφισβητήτως θὰ καταστοῦν μίαν ἡμέραν, ὅπως ἔγιναν αἱ Ἰόνιοι Νῆσοι, Ἑλληνικαὶ ἐπαρχίαι. Ἐν τῷ μεταξύ, οἱ Ἑλλαδῖται Ἕλληνες ἔχουν βασίμους λόγους νὰ ἐπαναπαύωνται καὶ νὰ εὐγνωμονοῦν διὰ τὰ καθαρὰ ἐδαφικὰ ἀποτελέσματα τοῦ πρώτου αἰῶνος τῆς ὑπάρξεως τῆς πατρίδος των. Τὸ ἄμεσον ἔργον των εἶνε ἡ παγίωσις καὶ ἡ ὀργάνωσις τῶν ὅσα ἐπέτυχαν καὶ ἡ φροντὶς ὅπως ἡ χώρα των εἶνε, ἂν ὄχι ἡ μεγαλυτέρα, τοὐλάχιστον ἡ καλύτερον διοικουμένη καὶ ἡ πλέον εὐημεροῦσα τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης.

Ἡ θεωρία τοῦ Φαλμεράϋερ καὶ ἡ πραγματικότης

Οὐδεὶς ὑποστηρίζει σήμερον τὴν καταστρεπτικὴν θεωρίαν τοῦ Φαλμεράϋερ, τὸν ὁποῖον ἡ Βαυαρικὴ Ἀντιβασιλεία ἐσκέφθη πράγματι νὰ ἀνταμείψῃ δι' ἕδρας εἰς τὸ μελετώμενον Πανεπιστήμιον, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ἐν Εὐρώπῃ εἶχεν ἐκλείψει πρὸ τῶν Σλαυϊκῶν καὶ Ἀλβανικῶν ἐπιδρομῶν. Ἡ θεωρία αὕτη ὄχι μόνον ἀπεδείχθη ἱστορικῶς ἀναληθής, ἀλλὰ εἶνε καὶ ἐθνολογικῶς ἀπίθανος, ὅπως εἶπεν ἡ Βασίλισσα Ἀμαλία: «Θὰ βάλω τὸν Φαλμεράϋερ νὰ μιλήσῃ μὲ τὶς Ἀθηναῖες καὶ τότε θὰ παύσῃ νὰ λέγῃ ἀνοησίες.»

Ἡ Ἑλλάς, ὅμως, ὑπέφερεν οὐκ ὀλίγον ἐκ τοῦ ὑπερενθουσιασμοῦ τῶν μελετητῶν τῶν κλασικῶν ἀποκλειστικῶς χρόνων, οἵτινες ἦλθον εἰς τὰς Ἀθήνας ἀναμένοντες νὰ εὕρουν νεωτέρους ἀντιπροσώπους τοῦ Περικλέους καὶ τοῦ Πλάτωνος μεταξὺ τῶν νεωστὶ χειραφετημένων ῥαγιάδων, ἀλλ' οἱ ὁποῖοι οὐδέποτε ἤθελον ὑποθέσει ὅτι ἡ Φλὴτ Στρὴτ καὶ τὸ Πικαντίλλυ κατοικοῦνται ἀπὸ Σαιξπήρους καὶ Βάκωνας. Ὁμοίως, ἡ βαθμιαία ἐξέλιξις τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐνίοτε ἠγνοήθη ὑπὸ τῶν ἀπαιδεύτων ξένων καθηγητῶν, οἱ ὁποῖοι περιφρονητικῶς ἀπέρριπτον ὡς «μετακλασσικὸν» κάθε τι ποὺ εἶχε γραφῇ μετὰ τὸν Χρυσοῦν Αἰῶνα καὶ διὰ τοὺς ὁποίους ἡ Ἑλληνικὴ ἱστορία καὶ λογοτεχνία ἦσαν πράγματα ἀνύπαρκτα ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου μέχρι τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου.

Τόσον ὑπὸ τοὺς Ρωμαίους, ὅσον καὶ ὑπὸ τοὺς Βυζαντινούς, Φράγκους, Ἐνετούς, Γενουηνσίους καὶ Τούρκους αὐθέντας, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς παρέμεινε θεμελιωδῶς Ἑλληνικός· οἱ κυβερνῶντες δὲν κατώρθωσαν νὰ ἀφομοιώσουν τοὺς κυβερνωμένους, ἀλλ' ἀπετέλουν, ἐκτὸς σπανίων ἐξαιρέσεων, ξένην φρουρὰν καὶ ξεχωριστὴν ράτσαν, ὅπως οἱ Βρεττανοὶ εἰς τὰς Ἰνδίας. Ὅπου ἀνεφάνη μικτὴ γενεά, οἱ καλούμενοι «γασμοῦλοι», οἱ Εὐρασιᾶται ἢ Poulains τῆς Ἑλλάδος, βαθμηδὸν ἐξελληνίσθησαν.

Τὸ πέρασμα τῶν Λατίνων καὶ τῶν Τούρκων

Ὑπάρχουν ἀκόμη ἀπόγονοι τῶν Λατίνων κατακτητῶν εἰς τὰς Κυκλάδας (ὅπου τὸ Λατινικὸν Δουκᾶτ τοῦ Ἀρχιπελάγους διήρκεσε μέχρι τοῦ 1566 καὶ ἡ Τῆνος παρέμεινεν Ἐνετικὴ μέχρι τοῦ 1715), εἰς τὴν Χίον (ὅπου μία Γενουηνσιακὴ Προνομιοῦχος Ἑταιρία, ἡ «Μαόνα» τῶν Τζουστινιάνι, ἐξώσθη ἐπίσης ὑπὸ τῶν Τούρκων τῷ 1566), καὶ εἰς τὰς Ἰονίους Νήσους, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ Κέρκυρα ἦτο Ἐνετικὴ ἐπὶ τέσσαρας καὶ πλέον αἰῶνας, ἡ δὲ Κεφαλληνία καὶ ἡ Ζάκυνθος ἐπὶ τρεῖς περίπου. Κατὰ τὰ ἄλλα ὅμως ἡ φραγκικὴ δεσποτεία ἐξέλιπε χωρὶς νὰ ἀφήσῃ πολλὰ ἴχνη πίσω της, ἐκτὸς τῶν Καθολικῶν κοινοτήτων τῶν πρότερον λατινοκρατουμένων νήσων, αἵτινες ἀποτελοῦν τὸν πυρῆνα τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας ἐν Ἑλλάδι, καὶ τῶν γραφικῶν φρουρίων καὶ ποῦ καὶ ποῦ ἐκκλησιῶν, τὰς ὁποίας ἵδρυσαν οἱ ἐκ Δύσεως κατακτηταί.

Οἱ Τοῦρκοι, ὅπως οἱ Φράγκοι, ἀπετέλουν ξένην φρουράν, ἁπλῶς ἐστρατοπεδευμένην ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους, ὅπως οἱ Ἰταλοί, ἀφῆκαν ἴχνη ἐπὶ τῆς γλώσσης τῶν πρώην ὑπηκόων των, ὑπὸ τὴν μορφὴν ἀριθμοῦ τινος Τουρκικῶν λέξεων, τὰς ὁποίας οἱ «καθαρευουσιάνοι» ζητοῦν νὰ θέσουν ἐκποδών, ἀλλ' αἵτινες σώζονται ἀκόμη εἰς τὰ στόματα τῶν μαζῶν. Ἡ τουρκικὴ ἐπιρροὴ φυσικὰ εἶνε περισσότερον ἐμφανὴς εἰς τὰς «νέας» ἐπαρχίας, καθόσον ἡ Μακεδονία εἶνε Ἑλληνικὴ ἐπαρχία μόλις ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ἡ Δυτικὴ Θράκη μόλις ἀπὸ τοῦ 1920. Ἀλλ' ὅπως ἀκριβῶς οἱ Τοῦρκοι ἐγκατέλειψαν τὴν Θεσσαλίαν καὶ ἀπώλεσαν τὰ ἐκεῖ μεγάλα κτήματά των, μετὰ τὴν προσάρτησιν, οὕτω ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν, συμφώνως πρὸς τὴν συνθήκην τῆς Λωζάννης, ἔθεσεν ἐκποδὼν τὸ τουρκικὸν στοιχεῖον ἐκ τῆς Μακεδονίας, ἐνῷ τὸ διετήρει εἰς τὴν Δυτικὴν Θράκην. Οἱ Μουσουλμάνοι τῆς Δυτικῆς Θράκης ἔχουν ἰδικούς των ἐκλογικοὺς συλλόγους, ἐκλέγοντας τέσσαρας βουλευτάς, καὶ τέσσαρας θρησκευτικὰς κοινότητας (συχνάκις ἐνισχυομένας οἰκονομικῶς ὑπὸ τοῦ κράτους καὶ διατηρούσας ἰδικά των σχολεῖα καὶ [illegible]) ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τριῶν μουφτήδων, βοηθουμένων ὑπὸ τοῦ [illegible] Μουσουλμανικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Οὗτοι ἀπεζημιώθησαν διὰ τὴν ἐπίταξιν τῶν ἀκινήτων των πρὸς προσωρινὴν στέγασιν τῶν προσφύγων, ἔλαβον δ' ἐπίσης παρὰ τοῦ κράτους μεγάλα γεωργικὰ δάνεια. Ἀπολαύουσι πλήρους θρησκευτικῆς ἐλευθερίας.

Ἡ Θεσσαλονίκη, τὴν ὁποίαν ἐνθυμοῦμαι τῷ 1897 ὡς τυπικὴν Ἀνατολικὴν πόλιν, καθίσταται σήμερον γοργῶς μία σύγχρονος Εὐρωπαϊκὴ πόλις, μὲ κτίρια ἀπὸ μπετὸν ἀρμέ, Πανεπιστήμιον καὶ ἐν μέρει ξενοδοχεῖα. Ὁ πληθυσμός της ὑπελογίζετο τῷ 1927 εἰς 510,642. Ἐπίσης τὸ ἐκεῖ Ἰουδαϊκὸν στοιχεῖον, τὸ ὁποῖον ὑφίσταται ἀπὸ τῆς ἐκδιώξεως τῶν Ἰουδαίων ἐξ Ἰσπανίας, καὶ ἤκμασεν ἐπὶ αἰῶνας ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν ἡγεμονίαν, εἰς τρόπον ὥστε ἡ Θεσσαλονίκη νὰ χαρακτηρίζεται ὡς Ἰουδαϊκὴ πόλις, ἠλαττώθη ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς προσαρτήσεως. Ἡ Λάρισα καὶ ὁ Βόλος ἀπὸ πολλοῦ καὶ ἡ Χαλκὶς καὶ αἱ Ἀθῆναι ἀπὸ ἔτι μακροτέρου χρόνου ἐξήλειψαν τὰ ἴχνη τοῦ τουρκικοῦ παρελθόντος. Ποῦ καὶ ποῦ ὀλίγα [illegible] τζαμιὰ καὶ παζάρια διασώζονται διὰ νὰ ὑπενθυμίζουν εἰς τὸν ταξειδιώτην, ὅτι ἀπὸ ἐδῶ ἐπέρασε κάποτε ὁ Τοῦρκος. Ἀλλὰ διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὅπως διὰ τὴν Σερβίαν καὶ τὴν Βουλγαρίαν, ἡ μακρὰ τουρκικὴ δεσποτεία ὡμοίαζε μὲ προσωρινὴν διακοπὴν καὶ αἱ χῶραι αὗται ὑπεχρεώθησαν νὰ ἀνασυνδέσουν τὸ νῆμα τῆς ἱστορίας των εἰς τὸ σημεῖον ὅπου τὸ τούρκικο γιαταγάνι τὸ εἶχεν ἐξαφνικὰ κόψει. Διότι ἡ Τουρκία δὲν ἦτο δημιουργικὴ ἐν Εὐρώπῃ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἐπενέβαινεν εἰς τὴν τοπικὴν διοίκησιν τῶν κοινοτήτων. Πουθενὰ ὁ τουρκικὸς ζυγὸς δὲν ἦτο ἐλαφρότερος, καὶ ὅμως πουθενὰ δὲν ἐπροκάλει τόσην δυσφορίαν.

WILLIAM MILLER

ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ: Ἡ ἐπίδρασις τοῦ Βυζαντίου. — Οἱ Ἀλβανοέλληνες. — Οἱ Κουτσόβλαχοι. — Αἱ ξέναι οἰκονομικαὶ ἐπιρροαί. — Οἱ ἀρχαῖοι ὑπὸ τὸ φῶς τῶν νέων Ἑλλήνων.

---

(1) Εὐχαριστίας ὀφείλω εἰς τὸν κ. Ἔντυ, Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, διὰ τὰς ἀκολούθους λεπτομερείας:

Ἀπώλεια τῶν ἐδαφῶν τῆς Ἀνατολ. Θράκης, Καραγάτς, Ἴμβρου καὶ Τενέδου	509,397
Μετανάστευσις ἀνταλλαξίμων Μουσουλμάνων	380.036
Μετανάστευσις Βουλγάρων	49,511
Νεκροὶ κατὰ τὸν Ἑλληνοτουρκ. πόλεμον τοῦ 1920—1923	33.913
Τὸ ὅλον	972,857
Αὔξησις ὀφειλομένη εἰς τὴν ἔλευσιν Ἑλλήνων προσφύγων ἐκ Τουρκίας καὶ Ρωσσίας	1.500.000
Ἔλευσις Ἑλλήνων μεταναστῶν ἐκ Βουλγαρίας	26.500
Τὸ ὅλον	1.526.500

Πασχαλινὲς ἱστορίες

Ἔρμη ξενητειά!

Πόσος καιρὸς ἦταν περασμένος ἀπ' τὸν καιρὸ ποὺ εἶχε φύγῃ, οὔτε κι' ἐκείνη δὲν ἤξερε πειὰ καλὰ-καλά. Τὰ πρῶτα χρόνια, κάθε μεγάλη γιορτή, λογάριαζε πόσα χρόνια ἔλειπε, μὰ τώρα δὲν ἦταν παρὰ ἕνας σταθμὸς τῆς ζωῆς της, «τότε ποὺ ἔφυγε ὁ Γιώργης», μιὰ ἡμερομηνία μακρυνή, μὰ ὄχι καὶ λησμονημένη. Ἀχ!.. κάθε φορὰ ποὺ τὸ θυμῶταν, ἕνα βαθὺ-βαθὺ «ἀάααχ!» ἔβγαινε ἀπὸ τὰ στήθεια της, λὲς νὰ ξερριζώσῃ καὶ τὴν καρδιά. Ἦταν Ἀπρίλης σὰν εἶχε φύγῃ, ὕστερα ἀπὸ μιὰ Πασχαλιά. Ποὺ ξεκίνησαν μαζὶ γιὰ τὸν Πειραιᾶ, αὐτὴ κι' ἡ μικρή της ἡ κόρη, παντρεμμένη τώρα κι' ἐκείνη μὲ παιδιά, καὶ τὸν ξεπροβόδισαν, καὶ ἡ κουμπάρα τους ἡ Ἀσημίνα. Τὸ θυμώτανε σὰν νὰ ἦταν χθές, ποὺ τὴν ἀγκάλιασε καὶ τὴν ἐφίλησε, χαρούμενος γιατὶ θὰ ἔφευγε, ἐνῷ ἡ δική της ἡ καρδιὰ ράγιζε στὸ χωρισμό. Τοῦ χαμογελοῦσε μέσα στὰ δάκρυά της, γιὰ νὰ μὴν τὸ πικράνῃ, μὰ ἐκείνη τὸ ξερε τί πόνο ἔνοιωθε στὰ σωθικά της. Κι' ἔπειτα, ἀλήθεια, γιὰ πόσον καιρὸν πήγαινε;

—Μὴν κάνῃς ἔτσι καλέ, καὶ τὸ γρουσουζεύεις τὸ παιδί! τῆς ἔλεγε ἡ κουμπάρα της ἡ Ἀσημίνα, θαρρεῖς κανεὶς πὼς πάει γιὰ τὸ κακό του!.. Μπὰ σὲ καλό σου!..

Βέβαια! Μιλοῦσε κ' ἡ Ἀσημίνα, ποὺ εἶχε τὸν ἄντρα της, καὶ τὰ παιδιά της ὅλα ἀποκαταστημένα κοντά της, μὰ ἐκείνη ἡ καημένη, ἤξερε τί τῆς ἐκόστιζε νὰ φεύγῃ τ' ἀγόρι της μέσα ἀπ' τὴν ἀγκαλιά της, ὅτι ἄρχισε κι' ἐκείνη νὰ τὸ καμαρώνῃ σὰν ἄντρα! Ἦταν δὲν ἦταν δεκαεφτὰ χρονῶν, μὰ εἶχε ἕνα μπόϊ καὶ πρόσωπο ἀντρίκιο, ἴδιος ὁ μακαρίτης!

Ἐτούτη τὴ χρονιὰ τὸν εἶχε λαχταρήσῃ πειὸ πολύ. Εἶχε ἀρρωστήσῃ τὸ χειμῶνα, βαρειά, κι' εἶχε μείνῃ στὰ ροῦχα γιὰ καιρό. Ὅλες τὶς νύχτες, ποὺ τὴν ἔπνιγε ὁ βῆχας κι' ἀνασηκωνόταν στὸ μαξιλάρι, μέσα στὸ παιχνιδιάρικο φῶς τοῦ καντηλιοῦ, τὰ μάτια της ἀποζητοῦσαν τὴν μορφή του, — ἔ! καὶ νὰ ἦταν ἐκεῖ τώρα, τ' ἀγόρι της! — μὰ δὲν ἦταν βολετὸ νὰ τὸν φανταστῇ ἀλλοιῶς, μ' ὅσες φωτογραφίες κι' ἂν τῆς εἶχε ἀπὸ τότε στείλῃ, παρὰ τὴν στερνὴ φορὰ ποὺ τὸν ἀποχαιρέτησε. Κλαψιάρικα, σιγομουρμούριζε μὲ παράπονο:

—Ἔλα, ἀγόρι μου, ἔλα νὰ σὲ ἰδῶ πρὶν πεθάνω! Ἔλα γιόκα μου, νὰ μοῦ κλείσῃς κἄνε τὰ μάτια μου!..

Τόσο, ποὺ ἐξύπνουσε ἡ κόρη της τρομαγμένη κάθε τόσο καὶ τὴν ρωτοῦσε:

—Τί ἔχεις μητέρα... Παραμιλᾷς;.. Θέλεις τίποτε;

Τί νὰ θέλῃ; Τί ἄλλο νὰ ἤθελε, παρὰ τὸ παιδί της; Δὲν ἀπαντοῦσε. Ἔκανε πὼς κοιμώτανε, μὰ σὲ λίγο πάλι, ξαναμουρμούριζε τὰ ἴδια λόγια βαρυαναστενάζοντας.

Τὸ πρῶτο ἀγόρι τῆς κόρης της, ἐπέμενε νὰ τὸ βγάλουν Γιώργη, κι' ὅταν τὸ νανούριζε, τῆς φαινόταν πὼς ἦταν ὁ Γιώργης της, ποὺ ξανακουνοῦσε μωρὸ στὴν ἀγκαλιά της: κι' ἐκεῖνο δὲν τὴν ἄφινε ἀπὸ κοντά, τὴν ἀποζητοῦσε, ὅταν ἔλειπε, κι' ἔτσι παρηγοριόταν λιγάκι.

Μιὰ μέρα, ψάχνοντας σ' ἕνα παληὸ σεντοῦκι, βρῆκε μιὰ σκουφίτσα κι' ἕνα ζιπουνάκι τοῦ Γιώργη της, κι' ἀπαράτωντας τὸ ψάξιμο, ἄρχισε νὰ φιλῇ τὰ μικρὰ ἐκεῖνα κουρελάκια κι' ἔτρεχε, νά! τὸ δάκρυ ἐπάνω στὰ ξαφνιασμένα μάγουλά της. Τὰ κρύψε μὲ βία, σὰν μπῆκε ἡ κόρη της, στὴν κάμαρά της, μὰ δὲν μπόρεσε νὰ κρύψῃ καὶ τὰ δάκρυά της.

—Τί ἔχεις πάλι καὶ κλαῖς, μητέρα; τὴν ρώτησε τάχα ἡ κόρη της ὅπως ἔμπαινε.

—Τίποτε! Τί θὲς νὰ ἔχω; Μοῦ μπῆκε πιπέρι ἀπὸ τὰ μάγγανα, ὅπως ἔψαχνα στὴν κασέλλα.

Τὤξερε δὰ τὸ πιπέρι ἡ Μαριγοῦλα, μὰ δὲν τῆς μίλησε!... Μητέρα βλέπεις!

Ἐκείνην ἐκεῖ τὴν Λαμπρή, τῆς εἶχε ξανάψει πάλι ὁ καημός, ἀπ' τὴν ἀρχὴ τῆς βδομάδας ποὺ πιάσανε νὰ συγυρίσουν τὸ σπίτι.

Κάθε μεριὰ τῆς θύμιζε τὸ Γιώργη της, καὶ κάθε δουλειὰ τῆς ἔφερνε πίσω τὸν καημό, ἀπ' τ' ἄσπρισμα τῆς κουζίνας καὶ τῆς αὐλῆς, τὸ κόψιμο τῶν χαρτιῶν γιὰ τὰ ράφια, ὥς τὶς Λαμπροκουλοῦρες, ποὺ τὴν παράστεκε γιὰ νὰ τοῦ φτειάσῃ ἕνα «καλαθάκι» μ' ἕνα αὐγό, ὅσα μὲ τὸ σφάξιμο τοῦ ἀρνιοῦ, ποὺ τὸ λυπόταν κι' ἔκανε κλάμματα ἀτέλειωτα, σὰν ἔφτανε ἐκείνη ἡ στιγμή.

Σὰν ἦρθε ἡ ὥρα τοῦ ζυμώματος, κι' ἔπλασανε τὶς μεγάλες κουλοῦρες, φτειάνοντας τὰ «καλαθάκια» τῶν παιδιῶν, ἔφτειασε κι' ἕνα περίσσιο. Τῆς φαινόταν πὼς θαρχόταν ὁ Γιώργης της, ξαναμμένος ἀπ' τὰ τρεχάματα, νὰ πάρῃ τὶς πινακωτὲς νὰ τὶς πάῃ στὸ φοῦρνο, κι' ὕστερα, σὰν θὰ τῆς ἔφερνε ξεροψημένες πίσω, καὶ θάπαιρνε τὸ «καλαθάκι» του, θὰ τὸν κυνηγοῦσε νὰ μὴν τὸ φάῃ «μεγαλοσαββατιάτικα κι' ἄρτυμη!». Μὰ ποῦ ὁ Γιώργης της τώρα..! Ἦταν μακρυά, στὴν ξενητειά, κι' ἐκείνη μονάχη της!...

Πῆρε τὸ «καλαθάκι» του ποὺ τὸ εἶχε πλάσει μ' ἐξαιρετικὴ προσοχή, καὶ τάβαλε ψηλὰ στὸ εἰκονοστάσι, γιὰ νὰ τὸ κατεβάσῃ σὲ δυὸ - τρεῖς μέρες, νὰ τὸ δώσῃ στὸν Γιώργη τὸν μικρό.

Σὰν τέλειωσε ἡ Ἀνάσταση καὶ φάγανε, ὅταν οἱ ἄλλοι νυσταγμένοι τῆς φίλησαν τὸ χέρι κι' ἀποτραβήχτηκαν, ἀπόμεινε ἐκείνη μονάχη της «νὰ μάσῃ τὰ πράγματα». Μὰ ποῦ μυαλό. Μάζεψε τὰ πιατικὰ στὴν ἄκρη τοῦ τραπεζιοῦ, ἔκανε ν' ἀνασηκώσῃ τὸ τραπεζομάντηλο, μὰ ἀπόμεινε, κι' ἀκουμπώντας τὸ κεφάλι της στὸ χέρι της, ἀπόμεινε συλλογισμένη. «Ἀνάθεμά σε ξενητειά».

Ποῦ νὰ ἦταν τώρα τὸ παιδί της; Τάχα τὴν ἐσυλλογιζόταν κι' ἐκεῖνο, ὅπως τώρα ἐκείνη ἔνοιωθε ὅλη της τὴν καρδιὰ νὰ τρέμῃ, σὲ μιὰν ἀνέκφραστη λαχτάρα; Τὰ χέρια της σφιχτῆκαν στὰ στήθεια της σ' ἕνα ἀγκάλιασμα φανταστικό, κ' ἔσφιξε τὰ δυό της μπράτσα, ποὺ τὰ ἔκανε νὰ πονέσουν. «Ἀνάθεμά σε ξενητειά!»

Μάζεψε τὰ πράγματα, τ' ἀπέθεσε στὴν κουζίνα, δίπλωσε τὸ τραπεζομάντηλο, νὰ τὸ τινάξῃ τὸ πρωΐ, μὰ δὲν ἔπαιρνε ἀπόφασι νὰ πάῃ νὰ πλαγιάσῃ. Μαῦρος ὕπνος, ὅλο ὄνειρα καὶ βογγητά! Ἀπάνω στὸ μικρὸ τὸ μπουφεδάκι, ἀντίκρυσε τὸ μάτι της τὸ καλαμάρι τῆς ἀγγονῆς της, καὶ μιὰ ἰδέα γιὰ πρώτη φορὰ τῆς ἦρθε στὸ μυαλό. Ἴσα μὲ τὰ τώρα, ποτὲ δὲν εἶχε γράψει μόνη της στὸ παιδί της. Γιατί νὰ μὴν τοῦ γράψῃ; Δίπλα ἦταν ἡ σάκκα τῆς μικρῆς. Τὴν ἄνοιξε, πῆρε ἕνα τετράδιο, ἔκοψε δυὸ φύλλα, καὶ πιάνοντας τὴν πέννα μὲ τὰ δύσκαμπτα χέρια της, κάτω ἀπ' τὸ φῶς μιᾶς λαμπάδας τῆς Ἀνάστασης, ποὺ ἦταν στημένη σ' ἕνα ποτῆρι, ἄρχισε:

«Παιδί μου!... Παιδί μου!... Γιώργη μου!... Γιατί, παιδί μου, δὲν γυρνᾷς νὰ σὲ ἰδῶ, καὶ ἐγὼ νὰ χαρῶ;...» Χίλια «γιατί;» ποὺ κατρακυλοῦσαν χωρὶς καμμιὰ ἀπάντηση μέσα στὴν Ἀναστάσιμη νύχτα!

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

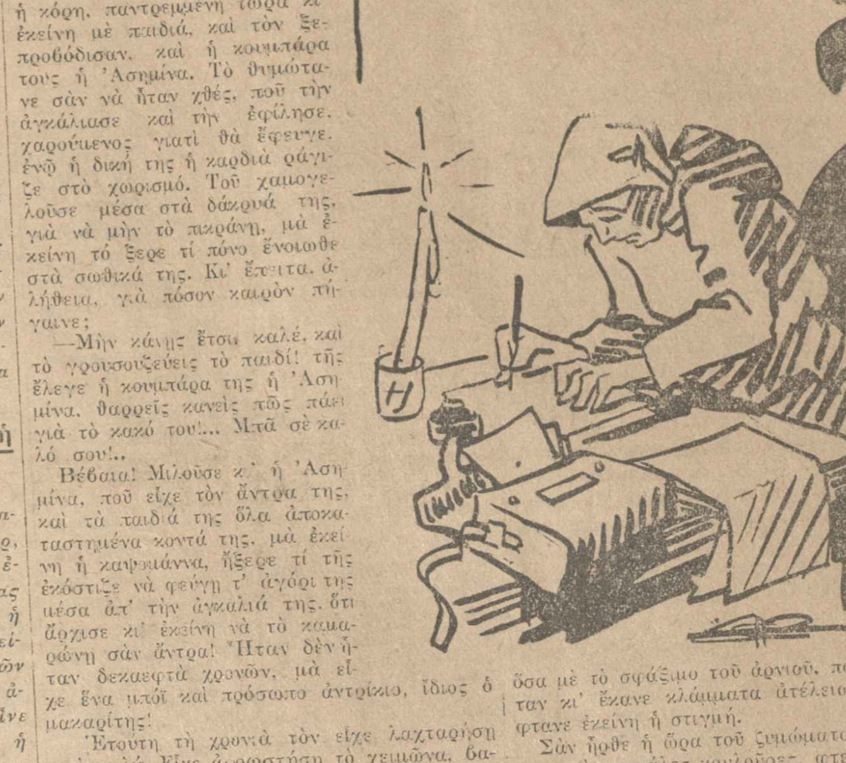

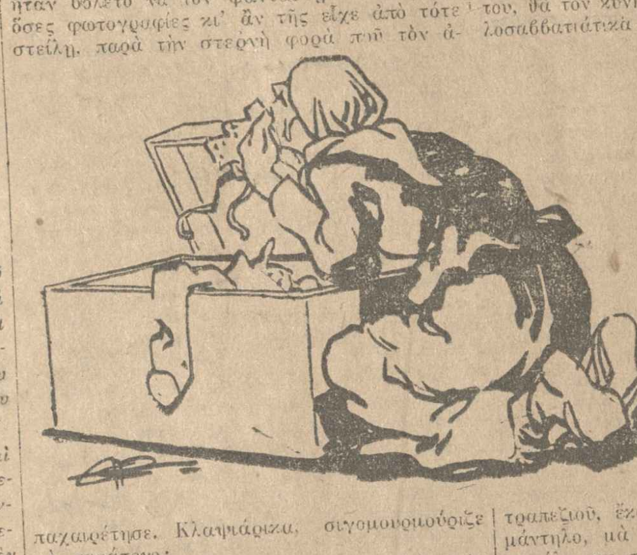

Μέσα εἰς τὰς [illegible] τῆς Ρωσσικῆς Ἐπαναστάσεως

Ἡ Πριγκήπισσα Μάσσα

Μέρος τρίτον.—Ἡ ἐπανάστασις

Τοῦ Ρώσσου συγγραφέως Ἰβὰν Μπελοῦκιν

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ Μάσσα εἶχε συναντήσει ἀρκετὲς φορὲς τὸν Γκουμπλέσκυ. Ὁ παληός της φίλος δὲν συνεμερίζετο τὴν αἰσιοδοξία της. Θεωροῦσε τὸν Κερένσκυ ἄνθρωπο χωρὶς βάθος καὶ χωρὶς τὴ δύναμι νὰ ἐπιβληθῇ στὴ μεγάλη ρωσσικὴ μᾶζα ποὺ ἤθελε ταυτοχρόνως τὴν ἐλευθερία της, ἀπαιτοῦσε τὴ διανομὴ τῶν γαιῶν καὶ δὲν μποροῦσε νὰ καταλάβῃ πῶς θὰ κυβερνᾶτο χωρὶς Τσάρο. Ὁ πόλεμος ἐξακολουθοῦσε μὲ ἧττες, μὲ διαρκῆ συντριβὴ τῶν ρωσσικῶν στρατιῶν, καὶ ἡ ἐπαρχίες ἦσαν γεμάτες ἀπὸ λιποτάκτας καὶ ἀπὸ [illegible] ποὺ συμμετεῖχαν στὰ κατὰ τόπους λαϊκὰ συμβούλια ποὺ ἐκαλοῦντο σοβιὲτ καὶ ποὺ ἐδυνάμωναν ὁλοένα παίρνοντας τὴν κυριαρχικὴ ἐξουσία κάθε ρωσσικῆς περιφερείας.

Οἱ μπολσεβῖκοι εἶχαν ἀρχίσει νὰ ἐμφανίζωνται, καὶ ἐνῷ στὴν Πετρούπολι ὁ Κερένσκυ ἐξακολουθοῦσε νὰ ρητορεύῃ σὲ κάθε εὐκαιρία μὲ κούφια λόγια γιὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς δημοκρατίας, οἱ ἐπαναστάται τῶν ἄκρων ἐκήρυσσαν παντοῦ τὴν ἀνάγκη τῆς ἀνατροπῆς τοῦ ἀστικοῦ καθεστῶτος, χωρὶς τὴν ὁποία δὲν θὰ ἀπελυτροῦντο ποτὲ οἱ ἐργάτες καὶ οἱ χωρικοί. Ἡ ὑπόσχεσις ὅτι ὅλη ἡ ρωσσικὴ γῆ θὰ ἐγίνετο κρατικὴ καὶ ὅτι καὶ οἱ φτωχότεροι θὰ μποροῦσαν νὰ ζήσουν ὅπως οἱ πλουσιώτεροι, εἶχε ἀρχίσει νὰ βρίσκῃ ἔδαφος στὴ μᾶζα τῶν ἀφελῶν καὶ τῶν ἀμαθῶν.

Ὁ Γκουμπλέσκυ τὰ θεωροῦσε ὅλ' αὐτὰ δυσάρεστα σημεῖα γιὰ τὴν ἐξέλιξι τῆς ἐπαναστάσεως.

—Οἱ ἐπικίνδυνοι, ἔλεγε στὴ Μάσσα, δὲν εἶνε πλέον οἱ τσαρικοί. Εἶνε οἱ μπολσεβῖκοι. Ἡ ἐπικράτησίς τους σημαίνει τὴν καταστροφὴ τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τόσων αἰώνων. Θὰ κάμουν τὴ Ρωσσία νὰ μὴ μπορῇ νὰ θρέψῃ τὸν πληθυσμό της. Θὰ ἔλθουν ἐπὶ κεφαλῆς τὰ χειρότερα στοιχεῖα. Καὶ στὴν Πετρούπολι δὲν ὑποπτεύονται τίποτε. Παίζουν διαρκῶς τὴ Μασσαλιώτιδα, φωνάζουν ζήτω ἡ δημοκρατία, ἐνῷ δημοκρατία δὲν ὑπάρχει, ἀλλ' ἀναρχία. Ὁ Κερένσκυ ἀπατᾶται μὲ τὰ χειροκροτήματα ποὺ προκαλεῖ στὴν Πετρούπολι, ἀλλ' ἡ Πετρούπολις δὲν εἶνε ὁλόκληρη ἡ Ρωσσία. Ἐλᾶτε μαζί μου ἀπόψε νὰ ἰδῆτε.

Ἡ Μάσσα ἐπῆρε τὸν Βορισόφσκυ καὶ μὲ τὸν Γκουμπλέσκυ ἐπῆγαν στὸ θέατρο Μαρίας, ὅπου ἐδίδετο ἐκεῖνο τὸ βράδυ μιὰ συναυλία ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς ἐπαναστάσεως. Ὁ Κερένσκυ εἶχε φροντίσει νὰ κληθοῦν καὶ οἱ πρεσβευταὶ τῆς Γαλλίας, τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἰταλίας καὶ εὑρίσκετο καὶ αὐτὸς ἐκεῖ μὲ ὅλα τὰ μέλη τῆς κυβερνήσεως.

Πόσο εἶχε ἀλλάξει τὸ θέατρο Μαρίας ἀπὸ τότε ποὺ εἶχε ξαναπάει ἐκεῖ ἡ Μάσσα πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως. Εἶχαν ἀφαιρέσει ὅλα τὰ αὐτοκρατορικὰ ἐμβλήματα καὶ ὅλους τοὺς χρυσοὺς ἀετοὺς ποὺ ὑπῆρχαν στὰ γεισώματα. Εἶχαν ἀντικαταστήσει τὰ ὑφάσματα τῶν θεωρείων, ἀπάνω στὰ ὁποῖα διεκρίνετο τὸ οἰκόσημο τῶν Ρωμανώφ, μὲ σταχτιὰ ἐπενδύματα ἀπὸ κοινὸ πανί.

Ἡ σάλα ἦταν γεμάτη. Ἕνα κοινὸν ἀπὸ ἀστούς, φοιτητὰς καὶ στρατιώτας. Καμμία ἀπὸ τὶς γνώριμες φυσιογνωμίες τῆς ρωσσικῆς ἀριστοκρατίας. Στὴ σκηνὴ εἶχε ἐγκατασταθῇ στρατιωτικὴ ὀρχήστρα. Στὰ αὐτοκρατορικὰ θεωρεῖα, ἀπὸ ὅπου δὲν ἔλειπαν ἄλλοτε οἱ Μεγάλοι Δοῦκες ποὺ ἐπήγαιναν ἐκεῖ γιὰ νὰ χειροκροτήσουν τὴν Κεσινσκάγια, τὴν Καρσαβίνα, τὴν Σπεσίτσεβα, τὴν Σμύρνοβα, ἦσαν τώρα ἐγκατεστημένα καμμιὰ τριανταριὰ πρόσωπα, ὅλοι σχεδὸν ἡλικιωμένοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες. Ἦσαν τέως πολιτικοὶ κατάδικοι, ἐξόριστοι ποὺ μόλις εἶχαν γυρίσει ἀπὸ τὴ Σιβηρία, καὶ ἐκύτταζαν ἀπὸ τὸ θεωρεῖο τὸν κόσμο τῆς πλατείας, ἔκπληκτοι, στεναχωρημένοι, σὰν νὰ μὴν ἐπίστευαν ἀκόμη ὅτι εὑρίσκοντο ἐλεύθεροι, καὶ τοποθετημένοι στὸ πρώην αὐτοκρατορικὸ θεωρεῖο.

Ἦτο ἡ ἐπίδειξις τοῦ Κερένσκυ ἀπέναντι τῶν ἐπισήμων ξένων διὰ τὴν δημοκρατία ποὺ εἶχε ἐπιβάλει. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς Με-

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ
CHEVROLET

ΤΑ ΣΤΕΡΕΩΤΕΡΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΤΕΡΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ
Τὰ ὁποῖα δύνασθε ν' ἀποκτήσητε μ' ἐλάχιστα μόνον χρήματα
ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ
ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ
GENERAL AMERICAN MOTOR CARS CO
ΒΟΥΤΣΑΡΑ ΒΟΥΛΗΣ 3 ΑΘΗΝΑΙ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΤΣΙΜΙΣΚΗ 67
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΝΑΥΑΡΧΟΥ ΜΠΗΤΥ & ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ
ΤΡΙΠΟΛΙΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ
ΚΑΛΑΜΑΙ ΟΔΟΣ ΓΟΡΤΥΝΙΑΣ
ΣΕΡΡΑΙ
ΚΟΖΑΝΗ

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΙΔΡΥΕΤΑΙ ΤΑΜΕΙΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων, ἡ ὁποία, ὡς γράφομεν ἀλλαχοῦ, ἠσχολήθη μὲ τὴν κύρωσιν τῆς συμβάσεως διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν νέων ὁμολογιῶν πρὸς πληρωμὴν τοῦ Συμπληρωματικοῦ Μητρῴου, ὁ ἀρχηγὸς τῆς «Ἀνεξαρτήτου ροσφυγικῆς Ὁμάδος» κ. Ἐμμ. Ἐμμανουηλίδης ἀνεκίνησε τὸ ζήτημα τῶν προσφύγων ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐπ' εὐκαιρίᾳ σχετικῆς συζητήσεως περὶ τῶν ἐξόδων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως ἀποζημιώσεως τῶν προσφύγων. Ὁ κ. Ἐμμανουηλίδης ἐζήτησε πρῶτον τὴν μονιμοποίησιν τῶν ὡς ἄνω ὑπαλλήλων, συγχρόνως δὲ καὶ τὴν ἵδρυσιν Ταμείου Προνοίας, τὸ ὁποῖον νὰ λειτουργῇ διὰ κρατήσεων ἐκ τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων τούτων καὶ δι' ἐπιχορηγήσεως τῆς Τραπέζης ἢ τοῦ Κράτους πρὸς αὐτό. Τὴν πρότασιν ταύτην ὑπεστήριξαν οἱ βουλευταὶ κ.κ. Μπακάλμπασης καὶ Ἰασωνίδης. Ὁ ὑποδιοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Δροσόπουλος ἀπαντῶν ἐδήλωσεν ὅτι οἱ ὑπάλληλοι πρόσφυγες τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἶνε οἱονεὶ μόνιμοι, καθόσον ἔχει ληφθῆ ἤδη παρὰ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης ἡ ἀπόφασις νὰ μὴ παύωνται ἄνευ λόγου βασίμου. Ὁ κ. Δροσόπουλος ὑπεσχέθη νὰ μελετήσῃ εὐμενῶς καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἱδρύσεως Ταμείου Προνοίας τῶν ὑπαλλήλων, θὰ ἀπαντήσῃ δὲ σχετικῶς πρὸς τοὺς πρόσφυγας βουλευτάς. Διεβεβαίωσε πάντως ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο ἀντιμετωπίζεται κατ' ἀρχὴν εὐνοϊκώτατα.

—Ἡ σύμβασις τοῦ συμπληρωματικοῦ εἰς τὴν Βουλὴν

Ἐν σχέσει μὲ τὴν παραπομπὴν τῆς συμβάσεως τοῦ συμπληρωματικοῦ εἰς τὴν Βουλήν, ἐγνώσθησαν χθὲς τὰ ἑξῆς:

Εἰς τὴν Βουλὴν ἡ συζήτησις θὰ διεξαχθῇ κυρίως εἰς τὸ ζήτημα τῶν νέων ὁμολογιῶν καὶ τῆς ἐξασφαλίσεως αὐτῶν ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης. Διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο ἡ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ κατὰ πλειοψηφίαν, παρὰ τὴν κατατεθεῖσαν δήλωσιν τοῦ κ. Μπακάλμπαση, ἀπεφάνθη ὅτι ἡ ἐγγύησις ἡ παρεχομένη παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τὰς ὁμολογίας νέας καὶ παλαιὰς ἀφορᾷ μόνον διὰ ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἐνεργητικὸν τῶν κτημάτων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον, κατὰ τὴν γνώμην τῶν προσφύγων βουλευτῶν, κλονίζει τὴν πίστιν τῶν κεφαλαιούχων πρὸς τὰς προσφυγικὰς ὁμολογίας γενικῶς, παλαιὰς καὶ νέας.

Κατὰ τὴν γνώμην τῶν προσφυγικῶν κοινοβουλευτικῶν κύκλων, ἡ κυρωθεῖσα ὑπὸ τῆς προσφυγικῆς ἐπιτροπῆς σύμβασις θὰ προκαλέσῃ ζωηρὰν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν τόσον ἐν τῷ συνόλῳ της ὅσον καὶ εἰς τὰς λεπτομερείας.

Ἐκτὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἐναντίον τῆς συμβάσεως πρόκειται νὰ ὁμιλήσουν καὶ πολλοὶ πρόσφυγες βουλευταί.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ σύμβασις θεωρεῖται κυρωθεῖσα παρὰ τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἀναμένεται δὲ ἡ δημοσίευσίς της εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἡ ἔκδοσις τοῦ σχετικοῦ ἐκτελεστικοῦ διατάγματος, διὰ νὰ τεθῇ ἀμέσως ἐν ἰσχύϊ. Ἡ σύμβασις θὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Βουλήν, μόνον καὶ ἐφ' ὅσον θὰ ζητήσῃ τοῦτο, τὸ ἴδιον Σῶμα, ὅπερ εἶνε καὶ δικαίωμά του.

ΑΙ ΠΛΗΡΩΜΑΙ Θ' ΑΡΧΙΣΟΥΝ ΤΗΝ 1ην ΜΑΪΟΥ

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο κ. ΕΞΗΝΤΑΡΗΣ

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συνεδριάσεως τῆς προσφυγικῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Ἐξηντάρης ἀνεκοίνωσεν ὅτι οἱ πρόσφυγες τοῦ Συμπληρωματικοῦ Μητρῴου θὰ ἀρχίσουν νὰ πληρώνωνται ἀνυπερθέτως τὴν 1ην Μαΐου, ὡς εἶχεν ἀρχικῶς ἀποφασισθῆ. Καὶ ἐξ ἄλλης πηγῆς ἐτονίζετο χθὲς τὴν ἑσπέραν ὅτι τὰ γραφέντα εἰς ἀπογευματινὴν συνάδελφον, καθ' ἃ δὲν θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ἀρχίσῃ ἡ πληρωμὴ τὴν 1ην Μαΐου διότι δὲν θὰ ἔχουν ἐκτυπωθῆ ἐν τῷ μεταξὺ αἱ ὁμολογίαι λόγῳ ἐλλείψεως ἐπαρκοῦς χρόνου, δὲν εἶνε σοβαρά. Μὲ τὴν παραλαβὴν τῆς πρώτης παραγγελίας τῶν ὑπὸ ἐκτύπωσιν ὁμολογιῶν, θὰ ἀρχίσῃ ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν προσωρινῶν τίτλων, εὐθὺς δὲ ἀμέσως ἀπὸ τῆς 1ης Μαΐου θ' ἀρχίσῃ ἡ πληρωμὴ τῶν δικαιούχων τοῦ Συμπληρωματικοῦ, ἄνευ νεωτέρας καθυστερήσεως.

Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ κείμενον τῆς κυρωθείσης συμβάσεως μετὰ τῶν σχετικῶν ἀποσπασμάτων τῶν συνεδριάσεων τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς θὰ διαβιβασθῇ τὴν Τρίτην εἰς τὰ ὑπουργεῖα Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ οἰκείου νομοθετικοῦ διατάγματος, τὸ ὁποῖον θὰ σταλῇ ἀμέσως πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως».

—Τί λέγει τὸ Λαϊκὸν κόμμα

Κατὰ χθεσινὰς πληροφορίας, τὸ Λαϊκὸν κόμμα δὲν θὰ ἀρκεσθῇ εἰς τὴν προχθὲς κατατεθεῖσαν ἐνώπιον τῆς προσφυγικῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς διαμαρτυρίαν του διὰ τὴν ἐν σπουδῇ—κατ' αὐτὸ—κύρωσιν τῆς συμβάσεως περὶ πληρωμῆς τῶν δικαιούχων ἀνταλλαξίμων, ἀλλὰ θὰ φέρῃ τὸ ζήτημα ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν της. Τὸ Λαϊκὸν κόμμα θὰ ἐξηγήσῃ τότε καὶ τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ἀπὸ χθὲς οἱ ἀντιπρόσωποί του ἀπεχώρησαν τῶν συνεδριάσεων τῆς ἐπιτροπῆς, θὰ προκαλέσῃ δὲ καὶ γενικωτέραν συζήτησιν ὡς πρὸς τὸν τρόπον καθ' ὃν ἡ σύμβασις ἤχθη πρὸς συζήτησιν καὶ ἐκυρώθη παρ' αὐτῆς.

—Ἐνισχύσεις εἰς συνεταιρισμοὺς

Κατ' ἀνακοίνωσιν ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου τῆς Προνοίας ἐδόθησαν κατ' αὐτὰς ἐνισχύσεις εἰς τρεῖς οἰκοδομικοὺς συνεταιρισμοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ εἰς ἕνα ἐν Πειραιεῖ. Ἐπίσης ἐδόθησαν ἐνισχύσεις εἰς ἕνα οἰκοδομικὸν συνεταιρισμὸν τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἕνα τῆς Αἰκατερίνης. Αἱ ἐνισχύσεις αὐταὶ δίδονται ὑπὸ τύπον ἀτόκων δανείων, ἀποδόσεως ἐντὸς πενταετίας, καὶ εἰς συνεχεῖς χρεωλυτικὰς δόσεις.

—Νέοι συνοικισμοὶ

Κατὰ σχετικὴν ἀνακοίνωσιν ἀρχίζουν ἐντὸς ὀλίγου αἱ ἐργασίαι πρὸς ἀνοικοδόμησιν τῶν προσθέτων συνοικισμῶν Μακεδονίας. Οἱ νέοι συνοικισμοί, θὰ καταβληθῇ προσπάθεια νὰ εἶνε ἄρτιοι καὶ νὰ πληροῦν ὅλους τοὺς ὅρους τῆς ὑγιεινῆς.

—Τὸ ὀρφανοτροφεῖον Θεσ)νίκης

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ ὑπουργείου Προνοίας ἐξεπονήθη τὸ σχέδιον ἀνεγέρσεως τοῦ ὀρφανοτροφείου Θεσ)νίκης. Τὸ σχέδιον ἐγκριθὲν καὶ τροποποιηθὲν ὑπὸ τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου ἀπεστάλη εἰς τὴν ἑταιρείαν «Τέκτων» ἡ ὁποία θ' ἀναλάβῃ τὴν ἀνέγερσίν του.

γάλους Δούκας ἦταν τώρα στὴ φυλακὴ ἢ περιωρισμένοι σὲ σπίτια ποῦ τὰ φρουροῦσε ἡ ἀστυνομία. Ὁ καγκελάριος Φρέντερικς, ποῦ ὁ Κερένσκυ εἶχε ἐγκαθιδρυθῆ στὸ θεωρεῖό του, βρισκόταν ἄρρωστος καὶ ἐξηντλημένος σ' ἕνα φιλανθρωπικὸ ἄσυλο, ὅπου, παρ' ὅλη τὴν ἀρρώστειά του, ἐφρουρεῖτο ἀπὸ στρατιώτας.

Ἡ Μάσσα μὲ τὸν παληό της φίλο καὶ τὸν Βορσίνσκυ ἐπέρασαν στὴν πλατεῖα τοῦ θεάτρου, ὅπου μὲ κόπο κατώρθωσαν νὰ βροῦν θέσι. Εἶχαν καλέσει καὶ τὸν Γκουμπλένσκυ νὰ παρευρεθῇ στὸ θεωρεῖο τῶν ἐξορίστων καὶ τῶν φυλακισμένων, πρὸς τιμὴν τῶν ὁποίων ἐδίδετο ἡ καλλιτεχνικὴ αὐτὴ ἑσπερίς, ἀλλ' ἐκεῖνος ἠρνήθηκε. Τὰ θεωροῦσε ὅλ' αὐτὰ πάρα πολὺ θεατρικά.

Ἀπὸ τὴ θέσι ποῦ ἐκάθισαν ἔδειχνε στὴ Μάσσα τὰ πρόσωπα ποῦ εὑρίσκοντο στὸ πρώην αὐτοκρατορικὸ θεωρεῖο. Ἦσαν ὅλοι ἄνθρωποι ποῦ ὑπέφεραν πράγματι, ἀληθινοὶ πρόδρομοι τῆς ἐπαναστάσεως, θύματα τῶν ἐλευθέρων ἰδεῶν των. Ὁ Μοροζώφ, ὁ Λοπατὶν, ἡ Βέρα Φίγγνερ, ἡ Κατερ. Ἰσμαΐλοβνα.

Ἡ Μάσσα τοὺς ἐκύτταζε μὲ θαυμασμό.

Ἡ ἑσπερὶς ἄρχισε μὲ τὴν Μασσαλιῶτιδα, ποῦ εἶχε καθιερωθῆ τώρα ὡς ὕμνος τῆς ρωσσικῆς δημοκρατίας. Στὸ τέλος ὅλη ἡ σάλα ἐχειροκρότησε μὲ κραυγές.

—Ζήτω ἡ ἐπανάστασις.

—Ζήτω ὁ Κερένσκυ.

Ὁ Ρῶσσος δικτάτωρ χαιρετοῦσε ἀπὸ τὸ θεωρεῖό του.

Σὲ λίγο ἔγινε ἡσυχία καὶ ἐνεφανίσθη στὴ σκηνὴ ἡ Βέρα Φίγγνερ. Ἐστάθηκε στὴ θέσι τοῦ διευθυντοῦ τῆς ὀρχήστρας καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἄρχισε νὰ μιλῇ. Χωρὶς χειρονομίες, χωρὶς ἐμφάσεις, χωρὶς κυματισμοὺς φωνῆς, ἡ Ρωσσὶς ἐπαναστάτις, ἐμίλησε γιὰ τὴν ἀναρίθμητη λεγεῶνα τῶν ἀνθρώπων ποῦ ἐπλήρωσαν μὲ τὴ ζωή τους τὸν σημερινὸ θρίαμβο τῆς ἐπαναστάσεως καὶ ποῦ ἐπέθαναν ἄλλοι στὰ φρούρια καὶ ἄλλοι στὴ Σιβηρία.

Ἦταν ἕνα ὁλόκληρο μαρτυρολόγιο.

Ἡ ὀρχήστρα συνεπλήρωσε αὐτὸ τὸ λόγο μ' ἕνα πένθιμο ἐμβατήριο εἰς τὴν τιμὴν τῶν νεκρῶν προεπαναστατῶν. Οἱ περισσότεροι στὴ σάλα ἔκλαιγαν.

—Αὐτὸ δὲν σᾶς συγκινεῖ Γκουμπλέσκυ, εἶπε ἡ Μάσσα στὸν παληὸ φίλο της σκουπίζοντας μὲ τὸ μαντῆλι τὰ μάτια της ποῦ εἶχαν πλημμυρίσει δάκρυα.

—Ναί, εἶπ' ἐκεῖνος. Ἀλλ' αὐτὴ τὴ συγκίνησι τὴν εἶχα σὲ ὅλη μου τὴ ζωή. Αὐτὸ ποῦ γίνεται τώρα δὲν παύει ἀπὸ τὸ νὰ εἶνε μιὰ ἑορτή. Καὶ εἶνε περίπου ὅπως ἡ παραστάσεις ποῦ ἔδιναν στὶς τελευταῖες ἡμέρες τοῦ Τσαρικοῦ καθεστῶτος, ἀνύποπτοι γιὰ τὴν ἐπανάστασι. Ἡ δημοκρατία ποῦ πανηγυρίζουν κατατρώγεται τώρα ὁλοένα στὰ θεμέλιά της ἀπὸ τοὺς μπολσεβίκους. Ὁ Κερένσκυ ἔχει μεθύσει ἀπὸ τὶς εὔκολες ἐκδηλώσεις τοῦ πλήθους καὶ δὲν ἀνησυχῇ καθόλου γιὰ τὸ τί θὰ γίνῃ. Συλλαμβάνει τοὺς τσαρικοὺς καὶ ἀφήνει ἐλευθέρους τοὺς πραγματικοὺς ἐχθροὺς τῆς δημοκρατίας. Κρατεῖ ἀκόμη φυλακισμένη τὴν αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια, ἀντὶ νὰ φροντίσῃ νὰ τὴν φυγαδεύσῃ στὸ ἐξωτερικό. Αὔριο ὁ Τσάρος, ἡ Τσαρίνα καὶ ὁλόκληρη ἡ οἰκογένειά τους, θὰ εὑρεθοῦν στὰ χέρια τῶν μπολσεβίκων ποῦ θὰ ἐπικρατήσουν καὶ θὰ ἐπαναληφθῇ στὴ Ρωσσία τὸ αἶσχος τῆς Γαλλίας μὲ τὴν καρατόμησι τοῦ Λουδοβίκου 16ου καὶ τῆς Μαρίας Ἀντουανέττας. Ἕνας φίλος μου ἐπῆγε στὰ Ἀνάκτορα τοῦ Τσάρκοε Σέλο καὶ εἶδε τὴν αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια. Ἡ Ἀλεξάνδρα Θεοδωρόβνα εἶνε σὰν νὰ περιμένῃ οἰκτρὴ τύχη καὶ γιὰ τὸν ἑαυτό της καὶ γιὰ ὅλους τοὺς δικούς της. Εἶπε στὸ φίλο μου.

—Ὁ Θεὸς μᾶς ὑποβάλλει σ' αὐτὴ τὴ δοκιμασία. Τὴν δέχομαι μὲ καρτερία γιὰ τὴ σωτηρία τῆς ψυχῆς μου. Ὁ Χριστὸς δὲν ἔπιε κι' αὐτὸ τὸ ποτήριον τῶν πικριῶν μέχρι τρυγός;

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Ἐφόνευσε τὸν θεῖον του διὰ λόγους τιμῆς

ΛΑΜΙΑ (Ταχ)κὴ ἀντ)σις). — Εἰς τὸ χωρίον Μεραλῆ τῆς Λοκρίδος ἔλαβε χώραν τὴν ἑσπέραν τῆς προχθὲς ἄγριον οἰκογενειακὸν δρᾶμα ὑπὸ τὰς ἀκολούθους συνθήκας:

Ὁ Κ. Μαστροκώστας, κτηματίας, γνωστὸς ὡς «γεροντοπαλλήκαρο» τοῦ χωρίου, ἠράσθη ἐμμανῶς τῆς ἀνεψιᾶς του, συζύγου Π. Ἠλιοπούλου, προσεπάθει δὲ παντοιοτρόπως νὰ ἀπομακρύνῃ τὸν σύζυγον ὑπὸ διαφόρους προφάσεις διὰ νὰ μένῃ πλησίον της, μὴ ἀφίνων εὐκαιρίαν νὰ τὴν παρενοχλῇ. Πληροφορηθεὶς τὴν διαγωγὴν αὐτὴν τοῦ θείου του ὁ Ἠλιόπουλος, ἀπεφάσισε νὰ λάβῃ τὰ μέτρα του, «διὰ νὰ μὴ ἐκτραχυνθοῦν τὰ πράγματα περισσότερον», καθὼς εἶπε κατόπιν εἰς τὴν ἀνάκρισιν.

Προχθὲς τὴν ἑσπέραν ὅμως, εὑρισκόμενος πλησίον τῆς οἰκίας του, ἤκουσε τὴν σύζυγόν του καλοῦσαν εἰς βοήθειαν. Σπεύσας εἰς τὸ δωμάτιόν του, εὗρε τὸν θεῖόν του προσπαθοῦντα νὰ ἐναγκαλισθῇ βίᾳ τὴν ἀνεψιάν του. Χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν ἥρπασε ἕνα πέλεκυν καὶ κατέφερε δι' αὐτοῦ ἐπανειλημμένα κτυπήματα κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ θείου, ἀφοῦ δὲ τὸν ἐφόνευσε ἔσπευσε νὰ παραδοθῇ μόνος του εἰς τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα.

Τὰ δημοτικὰ τοῦ Πλωμαρίου

ΠΛΩΜΑΡΙΟΝ (Μυτιλήνης). (Ταχ)κὴ ἀντ)σις). — Ἡ δευτέρα πόλις τοῦ νησιοῦ μας εὑρίσκεται εἰς κατάστασιν πλήρους κυβερνητικῆς ἐγκαταλείψεως, μὴ ἐπισύρουσα τὴν προσοχὴν καὶ τὴν μέριμναν οὔτε τῶν κεντρικῶν, οὔτε τῶν περιφερειακῶν κρατικῶν ὀργάνων. Ὁ Νομάρχης Λέσβου, παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας ὑποσχέσεις του οὔτε ἅπαξ ἐπεσκέφθη τὸν Δῆμόν μας διὰ νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς προαγωγῆς τῶν ἀμεσωτάτων του ἀναγκῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶνε ὀλίγαι. Ἔχομεν τὸ χρονίζον ζήτημα τοῦ λιμένος, τὸ ζήτημα τῶν δρόμων, τοῦ Ἡρώου καὶ ἄλλα.

Τὸ πλέον ἐνδιαφέρον μάλιστα ζήτημα εἶνε τοῦ λιμένος, διὰ τὸ ὁποῖον κατηρτίσθη μία ἐπιτροπὴ ἐξ εἰδικῶν, ἥτις μεταβᾶσα εἰς Ἀθήνας καὶ προβᾶσα εἰς καταλλήλους, ὡς λέγουν, ἐνεργείας παρέλειψε ν' ἀνακοινώσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν της εἰς τοὺς δημότας.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ δημοτικά μας πράγματα, μία λεπτομερὴς ἐπιθεώρησις τοῦ κ. Νομάρχου θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ φέρῃ εἰς φῶς πολλὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα πολὺ ἀπέχουν ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι νόμιμα. Ὁ κ. Δήμαρχος, ἔχων εἰς τὰς ὑπηρεσίας του ἀντάξιόν του γραμματέα τοῦ Δήμου, δὲν προσέχει καὶ πολὺ εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ τελευταίου διαπραττόμενα. Καταγγέλλεται π. χ. εἰς τὸν ἐγχώριον τύπον ὅτι ὁ γραμματεὺς τοῦ Δήμου ἐκδίδει ψευδῆ πιστοποιητικὰ ξένης ὑπηκοότητος, πρὸς ζημίαν τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ Δήμου, ἀλλὰ οὐδεὶς συγκινεῖται. Θὰ ἔπρεπεν ὅθεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος ν' ἀσχοληθῇ ἡ διεύθυνσις τῆς αὐτοδιοικήσεως τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν καὶ νὰ διατάξῃ τὸν κ. Νομάρχην νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀπαραίτητον ἔρευναν.

Ψήφισμα τῶν πλημμυροπαθῶν Καστρίου

ΚΑΣΤΡΙΟΝ. (Ταχ)κὴ ἀνταπόκρισις). — Ὁ λαὸς τῆς κοινότητος Καστρίου συνελθὼν εἰς πάνδημον συλλαλητήριον ἐξ ἀφορμῆς τῶν καταστροφῶν ἃς ὑπέστη ἐκ τοῦ πλημμυρίσαντος Πηνειοῦ ποταμοῦ καὶ τῶν ὑδάτων τῆς λίμνης Κάρλας, καλυφθέντων πλέον τῶν πέντε χιλιάδων στρεμμάτων ἐσπαρμένων ἀγρῶν

Ἀποφασίζει

1) Ἀξιοῖ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἐπισπεύσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων Θεσσαλίας, καθ' ὅσον κινδυνεύομεν νὰ ἀποθάνωμεν ἐκ τῆς ἑλονοσίας καὶ τῆς πείνης λόγῳ τῆς καταστροφῆς ὁλοκλήρου τῆς ἐφετεινῆς ἐσοδείας. 2) Ζητεῖ τὴν ἀπαλλαγὴν ἐκ τοῦ φόρου τῆς δεκάτης λόγῳ τῆς ἐπελθούσης καταστροφῆς καὶ 3) Ἀναθέτει εἰς τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον νὰ διαβιβάσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, κ. Πρόεδρον Βουλῆς, ἀρχηγοὺς τῶν Κομμάτων καὶ τὴν ὁμάδα Θεσσαλῶν βουλευτῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ συλλαλητηρίου

Δ. Καραβᾶς, Ζαφειρ. Ζαφειριάδης, Γ. Παπαγεωργίου, Ν. Ζάχαρις, Α. Πλατανιώτης

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

(Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποὺ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος). Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους πρὸς τὸ τμῆμα ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν).

κ. Γ. Κ. Καλάμας. Προσελήφθησαν μέχρι τοῦδε ἐκ τοῦ κεκυρωμένου πίνακος 83. Διὰ τοὺς λοιποὺς δὲν ἐλήφθη ἀπόφασις ἐλλείψει θέσεων.

κ. Χρ. Σαλιώραν. Τηγάνι. — Ἡ αἴτησίς σας ἀπερρίφθη.

κ. Σοφίαν Τερμετζῆ. Ἐνταῦθα. — Γράψατέ μας τὴν ἐκτιμητικὴν ἐπιτροπὴν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς πράξεως, ἢ ἀποστείλατε τὴν δήλωσιν ἐκκαθαρίσεως πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ὑποθέσεως.

κ. Γ. Μεντζικώφ. Χαλκίδα. — Ἔχομεν ἄλλον ἀνταποκριτήν. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰ καλά σας λόγια.

κ. Μ. Ν. Λάρισσαν. — Μέχρι τοῦδε οὐδεμία ἐγκεκριμένη ἀπόφασις ἐλήφθη. Ἐνέργειαι τῶν ἁρμοδίων πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἐν λόγῳ ταμείου δὲν κατέληξαν εἰς κανὲν ἀποτέλεσμα. Ἐκάμαμεν σχετικὴν σύστασιν, κατόπιν παρακλήσεως καὶ ἄλλων ἐνδιαφερομένων, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι θὰ λυθῇ τὸ ζήτημα προσεχῶς.

κ. Στυλ. Ἀργυρόπουλον. Γρεβενά. —Γράψατέ μας ποῦ ἐγκατελείψατε τὴν ἐν λόγῳ περιουσίαν.

κ. Σ. Ἀθανασιάδην. Ἀγρίνιον. — Ἡ Θεοδώρα Κελεσίδου κατεχωρήθη εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Ἀμισοῦ ὑπ' αὔξ. ἀριθ. 627.

κ. Π. Καπατσώρην. Ἀμαλιάδα. — Γράψατέ μας τὴν ἐκτιμητικὴν ἐπιτροπὴν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς πράξεως, νὰ ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἐνοικιάζονται Γραφεῖα κεντρικώτατα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου εἰς τιμὰς πολὺ εὐθηνάς. Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Κατάστημα Π. Θανοπούλου Αἰόλου 133. Τηλέφωνον 12-73 Νέον.

Αφοι ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ
ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΑΙ
Παρέλαβον τὴν τελευταίαν creation ὑφασμάτων
FISSER
LIROY
TAYLOR
ΚΟΡΑΗ 5

ΚΑΛΤΣΕΣ
ΜΕΤΑΞΩΤΕΣ ΓΑΛΛΙΚΕΣ
ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ της ΜΟΔΑΣ
ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΝΤΟΧΗΣ
ΑΠΟ ΔΡ. 130
ΠΑΡΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΟΛΕΣ Η ΚΑΛΛΙΤΕΡΕΣ ΜΑΡΚΕΣ
GUI, CID, PAN κ.λ.π.
Αφοι ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ
ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ

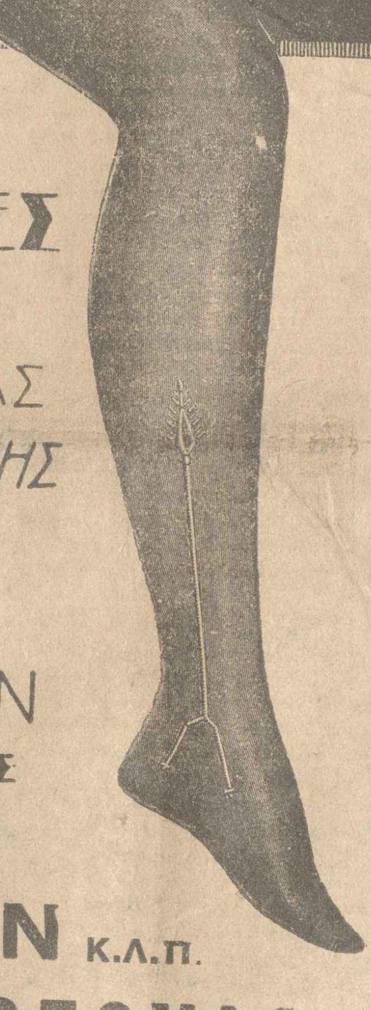

ΠΑΣΧΑΛΙΝΑ ΔΩΡΑ
ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ
ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ
ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ" Α.Ε.

ΕΛΑΣΤΙΚΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
"GENERAL"

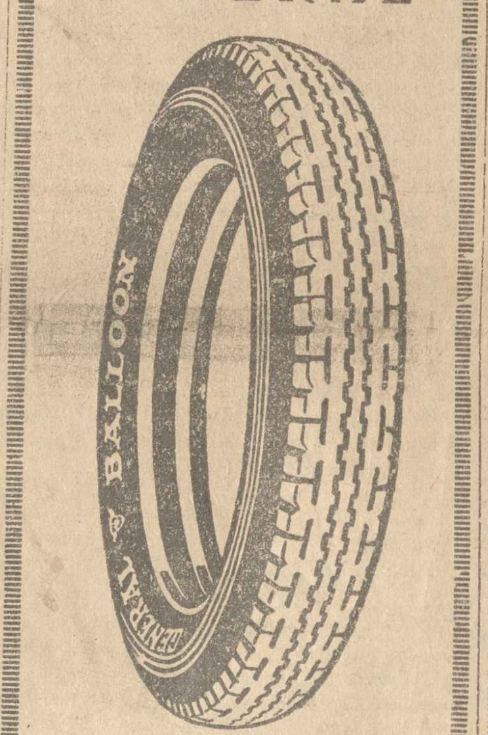

ΤΑ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΕΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ ΚΑΙ ΣΥΝΕΠΩΣ ΤΑ ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΑ ΕΙΣ ΑΝΤΟΧΗΝ
Γενικοὶ Ἀντιπρόσωποι:
ΕΛΛ. ΕΜΠΟΡΙΚΗ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ Α.Ε.
18Β ὁδὸς Λυκούργου 18Β ΑΘΗΝΑΙ
Ἀντιπρόσωποι Μακεδονίας-Θράκης
ΔΑΡΔΟΥΦΑΣ-ΠΑΪΒΟΥΡΗΣ
Ἑρμοῦ 21 Θεσσαλονίκη
«ΦΑΜΑ»

ΓΑΛΑΚΤΟΥΧΟΝ ΑΛΕΥΡΟΝ
ΝΕΣΤΛΕ
ΠΛΗΡΗΣ ΤΡΟΦΗ ΔΙΑ

ΤΟ ΓΑΛΑΚΤΟΥΧΟΝ ΑΛΕΥΡΟΝ
"ΝΕΣΤΛΕ"
ΔΙΔΕΙ ΣΤΟ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΣΑΣ ΠΑΙΔΙ
ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΙ
ΠΟΥ ΧΩΡΙΣ ΑΥΤΑ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΥΤΥΧΙΑ

VULCAIN

Τὰ μοναδικὰ διὰ τὴν ἀκριβεστάτην ὥραν ὡρολόγια
VULCAIN
ΕΙΣ ΤΟ ΑΔΑΜΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΟΥΛΟΥΠΑ
Γωνία Ἑρμοῦ—Αἰόλου

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς «Πρωΐας»

«Μία Τιμία Γυναῖκα»

Ἀνρὶ Μπορντῶ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Τὴν βασίλισσαν τοῦ χοροῦ. Ὅλοι τὸ ἔλεγαν.

—Ἀλήθεια; ἠρώτησε ντροπαλὴ καὶ κοκκινίζοντας.

Ὅλος ὁ κόσμος, γι' αὐτήν, ἦτο ὁ σύζυγός της. Ἠρώτησε:

—Σ' ἀρέσει ἡ τουαλέττα μου;

—Ἡ τουαλέττα σου, ναί. Ἀλλὰ ἐσὺ εἶσαι ὡραία!

Καὶ ξαναθυμήθηκε τὸ ντεκολτὲ τῆς Βέρθας ντὲ Σεράν.

—Ὁ κ. Ἀρτέν, ἐπανέλαβε, εἶνε πολὺ εὐχάριστος ὅταν μιλῇ.

—Δὲν τὸν ἄκουσα, σὲ βεβαιῶ. Μοῦ ἐφάνηκε πῶς ἔλεγε διάφορες παραδοξολογίες διὰ νὰ μᾶς διασκεδάζῃ.

—Μὰ ὄχι, ἀγαπητή μου. Δὲν ἦταν παραδοξολογίες. Ἔλεγε ὅτι μιὰ γυναίκα δύναται νὰ συγχωρῇ ἕνα ἄπιστο σύζυγον, καὶ ὄχι τὸ ἀντίθετον.

Ἐκεῖνος δὲν ἤκουε πλέον. Ἐκπληττόμενος διὰ τὸ ὀλίγον ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ἐδείκνυε περὶ ἑνὸς προβλήματος τόσης σημασίας, τὴν ἠρώτησε:

—Τί σκέπτεσαι γι' αὐτό;

Ἐκείνη ἐχαμογέλασε σὰν μία ἤρεμη τίμια γυναίκα:

—Ἐγώ; Τίποτε. Τί θέλεις νὰ σκέπτωμαι;

—Ἄ!

—Δὲν καταλαβαίνω τίποτε ἀπ' αὐτὰ τὰ πράγματα!... Δὲν τὸν ἀπατοῦν κανένα! Αὐτὸ εἶνε! Ὅταν κανεὶς ἔχῃ παιδιά, ἐνασχολεῖται μὲ αὐτά. Ἡ ζωὴ εἶνε τόσον ἁπλῆ!

Καὶ προσέθεσε γελῶσα:

—Ἰδίως ὅταν εἶνε κανεὶς εὐτυχισμένος!

Τὴν ἐφίλησε γιὰ τὸν καλό της λόγο, ἀλλὰ τὴν εὑρῆκε λιγάκι περιωρισμένη.

Ἡ ἡμέρα ἐφώτιζε τὸν οὐρανό. Τὸ ἁμάξι ἀφῆκε τὴν ὄχθη τῆς λίμνης. Ἐπῆρε τὴν ὁδὸν Λακὲ καὶ ἐσταμάτησε πρὸ τοῦ παλαιοῦ μεγάρου μὲ τὰς ἐγγλύφους παραστάδας, εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα τοῦ ὁποίου κατῴκουν οἱ Φερριέρ.

Ἡ Ζερμαὶν ἀνέβηκε πρώτη τὴν μεγάλη σκάλα μὲ τὶς κολῶνες τόσον γρήγορα, ποὺ ὁ Πὼλ τὴν ἀκολούθησε μὲ κόπον. Μόλις ἄνοιξε τὴν θύρα, ἐπῆγε ἀκροποδητὶ εἰς τὴν κάμαραν τῶν παιδιῶν καὶ ξαναγύρισε μὲ ἕνα βαρὺ δέμα στὰ χέρια, ἀλλὰ τὸ πρόσωπον ὅλο χαρά. Ἦτο ἡ μικρὰ Κλαίρη, διπλωμένη σὲ μιὰ κουβέρτα, ποὺ ἔφερνε, χωρὶς νὰ τὴν ξυπνήσῃ, νὰ τὴν φιλήσῃ ὁ πατέρας της. Ἐκεῖνος τὴν παρετήρει καὶ ἐσκέπτετο:

«εἶνε ἡ εὐτυχία τοῦ σπιτιοῦ μου. Τί μπορῶ νὰ ἐπιθυμήσω; Κι' ὅμως ἤδη ἐπιθυμῶ κάτι ἄλλο...»

Τὸ κοριτσάκι ἄνοιξε τὰ μάτια καὶ ἀνοιγόκλεισε τὰ βλέφαρα, γιατὶ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας τὸ ἐπείραζε. Ἔκαμε ἕνα μορφασμόν, ἤρχισε νὰ κλαίῃ, ἐσταμάτησε ἅμα εἶδε τὴν μητέρα του, ἐχαμογέλασε καὶ ξανακοιμήθηκε ἀμέσως. Ἡ μαμὰ γρήγορα ξαναπῆγε στὸ κρεββάτι τὸ πολύτιμον φορτίον της.

Ὅταν ξαναγύρισε, ἐκεῖνος τῆς ἔβγαλε τὸ πανωφόρι τοῦ χοροῦ καὶ μὲ αὐτὸ στὰ χέρια, ἐθαύμασε τὰ χιονόλευκα στήθη της, τὸν λαιμό της, τὸν ἄσπρον αὐχένα της κάτω ἀπὸ τὰ μαῦρα μαλλιά της, ὅλην τὴν δροσερὰν καλλονήν της, ποὺ ἀψηφοῦσε τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, ποὺ ἔμπαινε ἀπὸ τὰ ἀνοικτὰ παραθυρόφυλλα. Ἔσκυψε καὶ ἐφίλησε ἐλαφρὰ τὴν ὠχρὰν σάρκα της. Ἐκείνη ἐστράφη πρὸς αὐτόν, καὶ ντροπαλή, γιατὶ ἔνοιωθε τὴν σκέψιν του, ἐκρύφτηκε στὴν ἀγκαλιά του καὶ τοῦ ἐψιθύρισε:

—Σ' ἀγαπῶ.

Ἐκεῖνος ἐπανέλαβε:

—Σ' ἀγαπῶ.

Τὸ ἐκράτουσε στὴν καρδιά του τὸ ὡραῖον ἐκεῖνο πλάσμα, ποὺ ἦτο γεμάτο τρυφερότητα καὶ ἀφοσίωσιν, καὶ τοῦ ὁποίου ἦτο ὅλη ἡ ζωή, καὶ δὲν εἶχε παύσει νὰ τὸν ἀγαπᾷ. Πρὸ ὀλίγου, γιὰ μιὰ στιγμή, τὸν εἶχε γαληνεύσει, ὅταν τὴν εἶδε νὰ χαμογελᾷ μὲ τὸ παιδὶ στὸ χέρι της. Δὲν ξαναύρισκε τώρα τὴν γλυκειὰ ἐκείνη ἐμπιστοσύνη, τὸν στοργικὸ σεβασμὸ ποὺ τοῦ ἐνέπνεε. Κι' ὅμως τὴν ἔσφιγγε πειὸ δυνατὰ ἐπάνω του, χωρὶς νὰ αἰσθάνεται τὴν πρώτη χαρά, ποὺ ἔνοιωθε καὶ τώρα.

Μία ἄλλη εἰκών, μία ἄλλη ἐπιθυμία τὸν ἐγέμιζε πυρετὸν καὶ τοῦ χαλοῦσε κι' ὅλα τὴν ἀγάπη του.

II

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ

Ὁ Πὼλ Φερριὲρ περιεπάτει ἀνήσυχος ἀπὸ τὴν μιὰν ἄκρη εἰς τὴν ἄλλην τοῦ μισοσκότεινου σαλονιοῦ. Εἶχαν κλείσει τὰ παραθυρόφυλλα λόγῳ τοῦ ἡλίου, ἀλλὰ καὶ πάλιν, ἀπὸ τὰς χαραμάδες εἰσήρχετο ἀρκετὸ φῶς. Ἡ κυρία Φερριὲρ ἐσέρβιρε τὸν καφέ.

—Πάντα τρία κομμάτια ζάχαρη, λαίμαργε;

Ἐκεῖνος δὲν ἀπήντησε καὶ ἐξηκολούθησε τὸν περίπατόν του. Ἡ Ζερμαὶν τὸν ἐσταμάτησε ὅπως περνοῦσε:

—Ἔχεις καμμιὰ ὑπόθεσι ποὺ σὲ σκοτίζει;

—Ὄχι. Δηλαδὴ ναί, λιγάκι.

Ἐκείνη ἀφῆκε τὸ φλυτζάνι ἐπὶ τοῦ μαρμάρου τῆς ἑστίας, ἦλθε πρὸς αὐτὸν καὶ ἠθέλησε νὰ διαβάσῃ τρυφερὰ στὰ μάτια του:

—Εἶσαι παράδοξος ἐδῶ καὶ λίγες μέρες. Εἶσαι κουρασμένος;

—Δὲν ἔχω τίποτε.

Ἐκεῖνος προσεπάθησε νὰ ξεφύγῃ, ἀλλὰ ἡ Ζερμαὶν τὸν ἐκράτησε.

—Ναί... Κάτι ἔχεις. Δὲν πρέπει τίποτε νὰ μοῦ κρύψῃς: Θυμήσου το!

..Ἐκεῖνος ἐπανέλαβε:

—Δὲν ἔχω τίποτε, σὲ βεβαιῶ.

—Ἄκουσέ με, τοῦ ἐπανέλαβε. Ὁ Ἰούνιος εἶνε θαυμάσιος καὶ ὁ ἥλιος μοναδικός. Πᾶμε νὰ καθήσωμε στὴν ἐξοχή. Δὲν εἶνε μακρυάν. Θὰ ἔρχεσαι τὲς ἡμέρες ποὺ ἔχεις συνεδριάσεις μὲ τὸ ποδήλατον.

—Μὰ εἶνε ἀδύνατον, ἀγαπημένη μου.

—Ὤ!... ἀδύνατον!... Πῶς ἐπήγαμε πέρυσι τὸ καλοκαίρι;

—Ἐφέτος εἶμαι πειὸ ἀπησχολημένος.

—Εἶνε ὡραῖα νὰ ζῇ κανεὶς στὴν ἐξοχή. Ξεκουράζεται κανεὶς ἀναπνέων. Ὁ ἀέρας εἶνε δροσερὸς καὶ μυρωμένος. Δὲν σοῦ φέρνει δυσάρεστες σκέψεις. Δὲν θέλεις;

—Ἀργότερα, τὸν Αὔγουστο, μὲ τὰς διακοπάς.

—Ὁ Ζὰν καὶ ἡ Κλαίρη θὰ περάσουν ὡραῖα.

Ἄδικος, τῆς ἀπήντησε:

—Δὲν φροντίζεις παρὰ μόνον γι' αὐτά.

Δυσαρεστημένος κι' ἀπὸ τὸν ἑαυτόν του, ἐξανάρχισε τὸν περίπατό του καὶ ἐμάντευσε, χωρὶς νὰ τὴν κυττάξῃ ὅτι τὰ μάτια τῆς γυναικός του ἦταν γεμάτα δάκρυα. Ὕστερα ἀπὸ δύο-τρεῖς βόλτες, ἐσταμάτησε καὶ ἐφάνηκε πῶς ἀπεφάσισε.

—Ἔχω ἀνάγκην νὰ περιπατήσω. Θὰ βγῶ. Θέλεις νὰ μὲ συντροφεύσῃς;

Ἡ τελευταία αὐτὴ ἐρώτησις ἦτο προφανῶς μὲ τὴν προϋπόθεσιν μιᾶς ἀρνητικῆς ἀπαντήσεως.

—Ποῦ πᾶς; ἠρώτησε ἡ Ζερμαίν.

—Δὲν ξεύρω. Ἴσως εἰς τὸ Παλιὸ-Ἀνεσσοῦ γιὰ νὰ ἰδῶ ἀκριβῶς τὰ κτήματα καὶ νὰ μιλήσω μὲ τοὺς κολλήγους. Δὲν ἔρχεσαι μαζί μου;

Ἐκείνη ἐτόλμησε λιγάκι νὰ τοῦ ψιθυρίσῃ:

—Δὲν εἶμαι ἐλεύθερη. Πρέπει νὰ πάω τὴν Κλαίρη καὶ τὸν Ζὰν στὴν γιαγιά τους.

Ἐκεῖνος δὲν ἐπέμεινε, τὴν ἐφίλησε εἰς τὸ μέτωπον, πρὶν φύγῃ.

—Θὰ πᾷς πεζῇ; τὸν ἠρώτησε.

—Ὄχι, μὲ τὸ ποδήλατον.

—Ὥστε θὰ γυρίσῃς γρήγορα.

—Ναί. Ἀντίο, ἀγαπημένη μου.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ συζύγου της, ἡ κυρία Φερριὲρ ἔμεινε συλλογισμένη. Δραστηρία καὶ μὴ καταναλίσκουσα τὴν ὥρα της σὲ ὀνειροπολήσεις, προσεπάθησε νὰ κατανικήσῃ τὴν νάρκην της, ἐπῆρε μίαν ἐφημερίδα, ἕνα βιβλίο, τὰ ἄφησε, ἄνοιξε τὸ πιάνο, τὸ ξανάκλεισε, καὶ τέλος ἐφώναξε τὰ παιδιά της. Μόνον ἐκεῖνα μποροῦσαν νὰ τὴν διασκεδάσουν ἀπὸ τὴν ἀόριστη λύπη της. Ἐνδιεφέρετο γιὰ τὰ παιχνίδια των σὰν μιὰ μεγάλη ἀδελφὴ καὶ ἡ δροσερὰ ψυχή της συνεδυάζετο θαυμάσια μὲ τὴν ἀφέλειά των.

Ὁ Ζάν, ὑψούμενος στὴν μύτη τῶν ποδιῶν, ἔφθασε στὴν ἑστία τὸ φλυτζάνι τοῦ πατέρα του, τὸ ἐσκούντισε καὶ ἔχυσε τὸν καφὲ του στὸ καινούργιο του κοστούμι. Ἡ μητέρα του ἔτρεξε καὶ ἡ πρώτη της σκέψις ἦτο γιὰ τὸν ἄνδρα της: «Ὁ Πὼλ δὲν ἤπιε τὸν καφέ του. Εἶνε πειὸ στενοχωρημένος ἀφ' ὅ,τι ἐφανταζόμην.»

Κατόπιν, ἀντὶ νὰ μαλώσῃ τὸ παιδί, τὸ ἐπαρηγόρησε, ἐνῷ ἐκεῖνο ἐσκούντιζε, γιατὶ ἦταν ἀπαρηγόρητος ποὺ ἐχάλασε τὸ καινούργιο του ροῦχο. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ μικρὰ Κλαίρη ἔσχιζε ἀσυνειδήτως σὲ μικρὰ-μικρὰ κομματάκια τὴν ἐφημερίδα τῆς ἡμέρας. Τὸ κακὸν εἶχε συντελεσθῆ, ὅταν ἡ νεαρὰ μαμὰ ποὺ ἔτρεχε ἀπὸ τὸ ἕνα εἰς τὸ ἄλλο, τῆς τὰ ἅρπαξε ἀπὸ τὰ χέρια.

—Δεσποινίς, εἶσθε μία ἀνόητη, καὶ σύ, κύριε, ἕνα κακὸν ὑποκείμενον.

Ἡ ἐπίπληξις αὐτὴ δὲν θὰ ἐλαμβάνετο ὑπ' ὄψει, ἂν τὰ δύο παιδιὰ δὲν εἶχον ἀντιληφθῆ τὴν στενοχωρίαν τοῦ προσώπου της, τοῦ ὁποίου δὲν ἐγνώριζαν παρὰ τὰ χαμόγελα.

—Ὁ μπαμπᾶς σου δὲν τὰ ἐδιάβασε, προσέθεσεν ἡ Ζερμαὶν πρὸ τῶν θλιβερῶν χαρτιῶν.

Ὁ μικρὸς Ζὰν ἐβγῆκε ἔξω ἀπὸ τὸ σαλόνι καὶ ἐπανῆλθε μὲ τὰ χέρια γεμάτα λερωμένα, ἀλλὰ ἀκέραιες ἐφημερίδες.

—Νά, μαμᾶ, νά!... Ἡ Κλαίρη δὲν θὰ τὰ πειράξῃ.

Εἶχεν εὑρῇ στὴν κουζίνα τῆς ἐφημερίδες τοῦ περασμένου μηνός. Ἡ εὐφυής αὐτὴ ἰδέα ὑπῆρξεν ἀφορμὴ συμφιλιώσεως. Ἀλλὰ ἡ Ζερμαίν, ἐξετάζουσα τὴν διαγωγήν της, ἐμάλωνε τὸν ἑαυτόν της.

«Ὁ Πὼλ λέγει ὅτι δὲν ἐνδιαφέρομαι παρὰ μόνον γιὰ τὰ παιδιά. Ἔχει ἴσως δίκηο. Μονάχα τὰ καϋμένα τὰ παιδιὰ δὲν μποροῦν βέβαια νὰ κάμουν χωρὶς ἐμένα. Ἔχουν περισσότερον ἀνάγκην ἀπὸ ἐμὲ παρὰ ἀπὸ ἐκεῖνον. Καὶ πάλι, στὰ παιδιά μου, ἀγαπῶ ἐκεῖνον».

Ὀλιγώτερον γενναιόφρων διὰ τὸν ἑαυτόν της, ὑπεσχέθη νὰ εἶνε προσεκτικώτερη εἰς τὸ μέλλον.

«Ἄλλοτε, τὰ πρῶτα χρόνια τοῦ γάμου μας ἐβγαίναμε μαζί. Ἐπεριπατούσαμε κάθε μέρα. Τώρα δὲν τὸν συντροφεύω πειά. Μοῦ τὸ προτείνει ἀκόμη ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, ἀλλὰ δὲν δέχομαι ποτέ. Ἀκόμη καὶ πρὸ ὀλίγου μοῦ τὸ εἶπε. Θὰ ἔπρεπε νὰ τὸν συντροφεύσω σήμερα.»

Ἔκαμε ἕνα μικρὸν μορφασμόν.

«Εἶνε ἀλήθεια ὅτι δὲν ἐπέμεινε καὶ πολύ. Τοῦ ἔχω ὅμως ἀρνηθῆ τόσες φορές.»

Ἐκύτταξε τὸ ὡρολόγι.

«Ἔχει φύγει ἀπὸ μιᾶς ὥρας. Ἂν ἐπήγαινα νὰ τὸν εὕρω; Θὰ τὸν συναντήσω στὴν ἐπιστροφή του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ Παλαιοῦ Ἀνεσσοῦ. Τί ὡραία ἔκπληξις!... Θὰ τοῦ εἰπῶ: «Σ' ἀποζήτησα!» καὶ θὰ μοῦ ἀπαντήσῃ: «Τί παιδὶ ποὺ εἶσαι!», ἀλλὰ θὰ κολακευθῇ!»

(Ἀκολουθεῖ)

Castrol
ΤΟ ΙΔΕΩΔΕΣ ΕΛΑΙΟΝ ΛΙΠΑΝΣΕΩΣ
WAKEFIELD Castrol MOTOR OIL
Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ καλὰ GARAGES καὶ Καταστήματα εἰδῶν αὐτοκινήτων
Γενικοὶ Ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν Ἑλλάδα
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΚΑΛΙΟΡΑΣ & ΣΑΜΑΡΑΣ
ὁδὸς Πεσμαζόγλου 1 Ἀθῆναι
(Μέγαρον Τραπέζης [illegible])
Castrol

Ὄρθρου βαθέως τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων

«Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος»!

Αἱ μυροφόροι γυναῖκες προσέρχονται εἰς τὸ μνημεῖον.—Ἡ σπουδὴ Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.—«Ἦραν τὸν Κύριον καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν».—Ἡ ἐμφάνισις τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὴν Μαρίαν.—«Γυναῖκες, χαίρετε. Ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα!».—Τὸ εὐφρόσυνον ἄγγελμα πρὸς τοὺς μαθητάς.—«Εἰρήνη ὑμῖν».

Ἀπὸ τὰ τέσσαρα Συνοπτικὰ καὶ ἀπόκρυφα Εὐαγγέλια

«Τῇ δὲ μιᾷ τῶν Σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωΐ, σκοτίας ἔτι οὔσης, εἰς τὸ μνημεῖον καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνήματος».

Αἱ ἀκολουθοῦσαι τὸν Διδάσκαλον ἐκ Γαλιλαίας καὶ διακονοῦσαι αὐτὸν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ Ἰωσῆ μήτηρ καὶ Σαλώμη εἶχον παρακολουθήσει τὸν ἐνταφιασμὸν τοῦ Ἰησοῦ ὑπὸ τοῦ εὐσχήμονος Ἰωσὴφ τοῦ ἐξ Ἀριμαθείας. Τὸ Σάββατον ἀπέσχον πάσης πράξεως, κατὰ τὸν Νόμον. Ἀλλ' εἶχον ἑτοιμάσει τὰ μύρα ἀπὸ τῆς νυκτὸς τῆς Παρασκευῆς καὶ τὴν Κυριακήν, ὄρθρου βαθέος, λαβοῦσαι τὰ δοχεῖα τῶν μύρων ἐξεκίνησαν βαίνουσαι πρὸς τὸ μνημεῖον. Φαίνεται, ὅτι τὰς συνώδευον καὶ μερικοὶ μαθηταί, ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης ἀσφαλῶς, καὶ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων ἐπροχώρουν μετὰ περισκέψεως. Ἀλλ' ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή, ἡ πλέον ἀφωσιωμένη εἰς τὸν Κύριον, ὑπὸ τοῦ αἰσθήματος ἐλαυνομένη δὲν ὑπέμεινε βραδυποροῦσα μετὰ τῆς λοιπῆς συνοδείας. Ἐτάχυνε λοιπὸν τὸ βῆμα καὶ ἔφθασε πρὸ τῶν ἄλλων εἰς τὸ μνημεῖον. Βλέπει ὅμως κατάπληκτος ἀποκεκυλισμένον τὸν λίθον καὶ τὴν θύραν ἀνοικτήν.

Εἰσῆλθεν ἐντὸς τοῦ μνημείου, ἀλλὰ δὲν βλέπει τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου. Καὶ ὅμως εἶδε καλὰ τὴν ἑσπέραν τῆς Παρασκευῆς ποῦ τὸ εἶχε τοποθετήσει τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου. Ὑπώπτευσε μήπως οἱ Ἰουδαῖοι ἐσύλησαν τὸν τάφον.

Ἐπιστρέφει εἰς προϋπάντησιν τῆς συνοδείας. Καθ' ὁδὸν ἐσκέπτετο μήπως ἠπατήθη καὶ δὲν ἀνέφερε τίποτε εἰς τὰς ἄλλας γυναῖκας. Ἀπετάθη πρὸς τοὺς δύο μαθητάς:

— Ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου καὶ οὐκ οἴδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.

Οἱ δύο μαθηταὶ ἔτρεξαν, ἀκολουθούμενοι ὑπὸ τῆς Μαγδαληνῆς, εἰσῆλθον εἰς τὸ μνημεῖον καὶ εἶδον διεσκορπισμένα τῇδε κἀκεῖσε τὰ ἐντάφια σπάργανα καὶ τὸ σουδάριον δι' οὗ εἶχε καλύψει τὴν μορφὴν τοῦ Ἰησοῦ ὁ Ἰωσήφ. Ἔφυγον ἀποροῦντες. Ἴσως ἐπῆγαν νὰ ἐρευνήσουν εἰς τὰ πέριξ, ἢ νὰ εἰδοποιήσουν τὸν Ἰωσὴφ καὶ τὸν Νικόδημον, ἴσως καὶ νὰ ἐφοβήθησαν.

«Μαρία!»

Ἡ Μαρία ἐστέκετο εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ μνημείου, ἀναμένουσα τὰς ἄλλας γυναῖκας.

Ὑπέφωσκεν ἡ Κυριακή, ἀκόμη δὲν εἶχε φέξει καλά. Καὶ ἡ Μαγδαληνὴ ἔκλαιεν, ἀναπολοῦσα τὴν γλυκυτάτην μορφὴν τοῦ Διδασκάλου, τὸ παρήγορον βάλσαμον τῶν λόγων του.

«Τώρα, ἐσκέπτετο, οὔτε κἂν δύναμαι νὰ τοῦ ἀποδώσω τὰς ὀφειλομένας τιμάς, νὰ ρανῶ διὰ μύρων τὸ τίμιον σῶμά του καὶ ἐπὶ τοῦ γαληνίου προσώπου ν' ἀνοίξω τοὺς κρουνοὺς τῶν δακρύων μου».

Αἴφνης ἀνεσκίρτησεν.

Εἰς τὸ ἀβέβαιον ἀκόμη λυκαυγὲς διέκρινεν ἐντὸς τοῦ μνημείου δύο λευκοενδεδυμένους νεανίσκους «καθεζομένους ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ καὶ ἕνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου πρότερον ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ». Πρὶν συνέλθῃ ἐκ τῆς ἐκπλήξεως, οἱ ἄγγελοι τὴν ἐρωτοῦν:

— Γύναι τί κλαίεις;

— Ἦραν τὸν Κύριόν μου καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.

Ἠσθάνθη ὅμως ὡσὰν κάποιος νὰ ἐστέκετο ὄπισθεν αὐτῆς. Ἔστρεψεν ἀνήσυχον τὸ βλέμμα. Εἰς τὸ θαμβὸν φῶς τοῦ ὄρθρου, μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς πλήρεις δακρύων δὲν ἀνεγνώρισε τὸν Ἰησοῦν. Τὴν ἠρώτησε:

— Γύναι τί κλαίεις; Τίνα ζητεῖς;

Ἡ Μαρία δὲν ἐγνώρισεν οὔτε τὴν φωνήν του. Ἐνόμισεν, ὅτι ἦτο ὁ φύλαξ τοῦ κήπου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὑρίσκετο τὸ μνημεῖον. Ὑπώπτευσε μήπως ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἐβοήθησεν εἰς τὴν ἀπαγωγὴν τοῦ σώματος τοῦ Διδασκάλου:

— Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν, κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ.

Ἀλλ' ἠσθάνθη αἴφνης ὡσὰν κάποιο ἀνάλαφρον χέρι νὰ θωπεύῃ τοὺς ὀφθαλμούς της καὶ τὸ βλέμμα της ἐφωτίσθη. Καὶ ἤκουσε τὴν γνωστὴ τῆς γλυκυτάτην φωνὴν ἀντηχοῦσαν ὡσὰν ἀπὸ κάποιαν μομφήν, κάποιο παράπονον:

— Μαρία!

Ἔκφρων ἐξ ἀγαλλιάσεως ἡ Μαγδαληνὴ ἐρρίφθη εἰς τοὺς πόδας τοῦ Διδασκάλου:

— Ραββουνί (ὃ λέγεται Διδάσκαλε)!

Ἀλλὰ Μαρία; Τίς ἡ ἀνάγκη νὰ ψαύσῃς τὸ ὑπερούσιον πλέον τοῦ Διδασκάλου σῶμα; Ἄφες εἰς τὸν ἄπιστον Θωμᾶν τὴν ἀξίωσιν, ὅπως θέσῃ τὸν δάκτυλον εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ τὴν χεῖρα εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Εἰς σὲ ἀρκεῖ ἡ πίστις. Ἡ λατρεία σου πρώτη εἶδε τὸν Κύριον.

— Γύναι, μή μου ἅπτου, οὔπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν Πατέρα μου. Πορεύου πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἰπὲ αὐτοῖς: ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν.

Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐξηφανίσθη.

«Γυναῖκες, χαίρετε!»

Ἀλλ' ἰδοὺ κατέφθασαν τρέχουσαι αἱ ἄλλαι γυναῖκες. Τὰς εἶχε προϋπαντήσει νεανίσκος λευκὸν ἱμάτιον ὡς ἡ χιὼν ἐνδεδυμένος. Ἐτρόμαξαν:

— Μὴ φοβεῖσθε, ὑμεῖς, ταῖς εἶπεν· οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν Ἐσταυρωμένον ζητεῖτε. Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἠγέρθη γὰρ καθὼς εἶπε. Δεῦτε, ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν.

Εὗρον πρὸ τοῦ μνημείου τὴν Μαγδαληνήν, ἔκθαμβον ἀκόμη. Ἔμαθον παρ' αὐτῆς τὰ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Διδασκάλου καὶ τρέχουσαι κατήρχοντο τὴν κατωφέρειαν σπεύδουσαι πρὸς συνάντησιν τῶν μαθητῶν.

Ἀνέτελλε λαμπρὸς ὁ ἥλιος τῆς Κυριακῆς. Αἱ ἐρωτήσεις ἀπηυθύνοντο ἀλλεπάλληλοι πρὸς τὴν Μαρίαν Μαγδαληνὴν ἀπὸ τὰς συντρόφους της:

Πῶς εἶδε τὸν Κύριον; Πῶς ἦτο; Τί εἶπεν; Ἦτο, ὅπως πρὶν ἀποθάνῃ, γλυκὺς καὶ μειλίχιος; Καὶ ἡ μορφή του ἠκτινοβόλει, ὡς πρότερον, ἀγάπην, καλωσύνην καὶ συγγνώμην;

Ὤ! ἦτο ὑπέροχος ὁ Διδάσκαλος! Ὑπέργειος αἴγλη περιέβαλλε τὸ ἄχραντον σῶμά του.

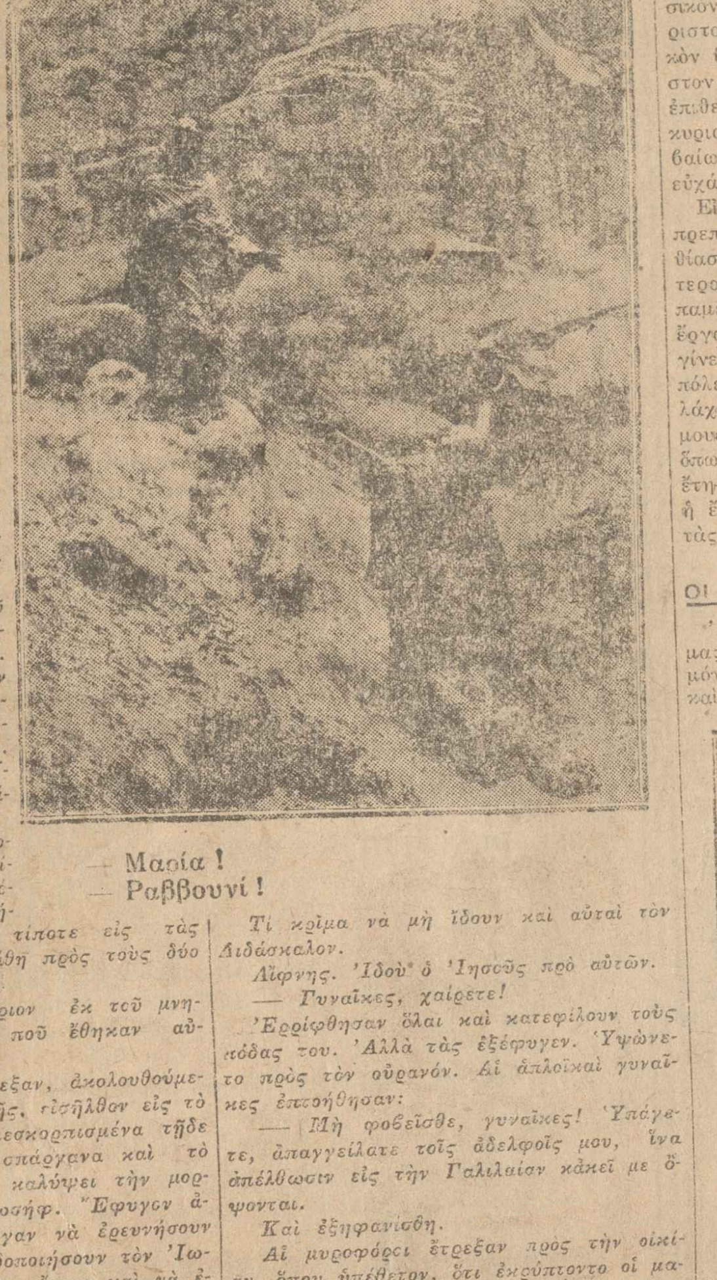

— Μαρία!
— Ραββουνί!

Τί κρίμα νὰ μὴ ἴδουν καὶ αὐταὶ τὸν Διδάσκαλον.

Αἴφνης. Ἰδοὺ ὁ Ἰησοῦς πρὸ αὐτῶν.

— Γυναῖκες, χαίρετε!

Ἐρρίφθησαν ὅλαι καὶ κατεφίλουν τοὺς πόδας του. Ἀλλὰ τὰς ἐξέφυγεν. Ὑψώνετο πρὸς τὸν οὐρανόν. Αἱ ἁπλοϊκαὶ γυναῖκες ἐπτοήθησαν:

— Μὴ φοβεῖσθε, γυναῖκες! Ὑπάγετε, ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν κἀκεῖ με ὄψονται.

Καὶ ἐξηφανίσθη.

Αἱ μυροφόροι ἔτρεξαν πρὸς τὴν οἰκίαν, ὅπου ὑπέθετον, ὅτι ἐκρύπτοντο οἱ μαθηταί, ἀναγγέλλουσαι εἰς αὐτούς:

— Ἀνέστη ὁ Κύριος!

«Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος!»

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης ἀναχωρήσαντες ἐκ τοῦ μνήματος ἠρεύνησαν ἐκεῖ γύρω, ἠρώτησαν ἴσως καὶ τὸν Νικόδημον σχετικῶς μὲ τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ σώματος τοῦ Διδασκάλου. Δὲν κατώρθωσαν νὰ εὕρουν ἴχνη. Ὁπωσδήποτε πρὸ τῆς ἀνατολῆς θὰ ἐφρόντισαν νὰ κρυβοῦν, μὴ τοὺς ἴδῃ κανεὶς ἄνθρωπος τοῦ Συνεδρίου καὶ προκαλέσῃ τὴν σύλληψίν των. Κατέφυγον εἰς κάποιαν τῶν οἰκιῶν, αἱ ὁποῖαι ἐχρησίμευον ὡς κρυσφύγετα τῶν μαθητῶν. Εἶχε προχωρήσει δὲ ἡ ἡμέρα τῆς Κυριακῆς, ὅταν οἱ λοιποὶ μαθηταί, εἰδοποιηθέντες κρυφίως δι' ἀπεσταλμένων ὑπὸ τοῦ Πέτρου καὶ τοῦ Ἰωάννου συνεκεντρώθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὅλοι, πλὴν τοῦ Θωμᾶ. Ἐκλείδωσαν ἔσωθεν τὰς θύρας καὶ ἤκουον τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰωάννην ἀφηγουμένους, πῶς εὗρον τὸ μνῆμα κενόν. Διηπόρουν ὅμως ποῖος ἥρπασε τὸ σῶμα τοῦ Διδασκάλου. Ἀντήλλασσον γνώμας περὶ τοῦ πρακτέου.

Αἴφνης ἐμφανίζεται ἐνώπιόν των ὁ Ἰησοῦς:

— Εἰρήνη ὑμῖν!

Καὶ ἔδειξε πρὸς αὐτοὺς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευράν.

Περιχαρεῖς οἱ μαθηταὶ περιστοιχίζουν τὸν Διδάσκαλον. Τὸν ἐρωτοῦν. Ὁ Πέτρος καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ συνήθους του ἐνθουσιασμοῦ, ὡρκίζετο, ὅτι τὴν φορὰν αὐτὴν θὰ ὑπερήσπιζε μὲ τὴν ζωήν του τὸν Κύριον κατὰ παντὸς κινδύνου. Ὁ γλυκὺς Ἰωάννης ἠθέλησε νὰ στηρίξῃ τὴν κεφαλὴν εἰς τὸ στῆθος τοῦ Διδασκάλου. Ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς ἐβιάζετο ν' ἀνέλθῃ εἰς τὸν οὐράνιον πατέρα.

Ἦλθε νὰ εὐαγγελισθῇ εἰς τοὺς ἀγαπημένους του τὴν Ἀνάστασιν καὶ ἀπὸ Μαθητὰς νὰ τοὺς μεταβάλῃ εἰς Ἀποστόλους.

— Εἰρήνη ὑμῖν! Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς.

Καὶ ἐνεφύσησεν εἰς αὐτοὺς εἰπών:

— Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον καὶ πορευθέντες κηρύξατε τὰ Ἔθνη.

Παρέδωκεν εἰς αὐτοὺς τὴν κληρονομίαν. Ἐξουσίαν πνευματικήν.

— Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται.

Καὶ ἐξηφανίσθη.

Μετ' ὀλίγον ἔφθασαν αἱ γυναῖκες, κράζουσαι ἐν ἀλλοφροσύνῃ ἀγαλλιάσεως:

— Εἴδομεν τὸν Κύριον! Ἀνέστη Χριστός!

Καὶ οἱ Ἀπόστολοι ἀπήντησαν ὑψοῦντες τὰς χεῖρας:

— Ἀληθῶς, ἀνέστη ὁ Κύριος!

Ἡ σκευωρία τῶν ἀρχιερέων

Κατά τινα χριστιανικὴν παράδοσιν (acta Pilati Β'. κεφ. XII καὶ XIII) οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων συνεκάλεσαν τὸ Συνέδριον διὰ νὰ δικάσουν καὶ νὰ θανατώσουν τὸν Ἰωσὴφ ἐξ Ἀριμαθείας, ὡς κηδεύσαντα τὸ σῶμα τοῦ «πλάνου» Ἰησοῦ.

Τὸ Συνέδριον συνῆλθεν, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον οἱ ἄνθρωποι, οἱ σταλέντες νὰ προσαγάγουν ἐκ τῆς φυλακῆς τὸν Ἰωσήφ, ἐπέστρεψαν ἄπρακτοι:

— Ὁ Ἰωσὴφ ἔγινεν ἄφαντος.

Ἀλλὰ πῶς ἦτο δυνατόν; Θύραν ἄλλην δὲν εἶχεν ἡ φυλακή, οὔτε παράθυρον. Καὶ «ἐξενίζοντο ἐπὶ τούτῳ: πῶς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων καὶ σώων τῶν κλειδῶν καὶ τῶν σφραγίδων εὑρεθεισῶν, ὁ Ἰωσὴφ ἐγένετο ἄφαντος;»

Δὲν επρόφθασαν νὰ συνέλθουν ἐκ τῆς ἐκπλήξεως καὶ ἰδοὺ εἰσβάλλει δρομαίως καὶ ἀσθμαίνων εἰς τὴν συναγωγὴν εἷς τῶν φρουρούντων τὸ μνημεῖον τοῦ Ἰησοῦ στρατιωτῶν:

— Μάθετε ὅτι ἀνέστη ὁ Ἰησοῦς!

Ἀνεπήδησαν ὅλοι εἰς τὰς ἕδρας των. Τί λέγει αὐτὸς ἐκεῖ ὁ ἀνόητος Ρωμαῖος; Πῶς θ' ἀνίστατο εἷς νεκρός;

Ὁ τραχὺς στρατιώτης ἐξηγήσεις δὲν παρέχει, ὅ,τι εἶδε, μόνον ἀφηγεῖται καὶ ὅσα ἤκουσε:

— Σεισμὸς ἐγένετο πρῶτον εἶτα ἄγγελος Κυρίου ἀστραπηφόρος ἐλθὼν ἐξ οὐρανοῦ ἐκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ μνημείου καὶ ἐκάθησεν ἐπάνω αὐτοῦ· καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐγενόμεθα πάντες οἱ στρατιῶται ὡς νεκροὶ καὶ οὔτε φυγεῖν ἠδυνάμεθα, οὔτε λαλῆσαι. Ἠκούσαμεν δὲ τοῦ ἀγγέλου λέγοντος πρὸς τὰς γυναῖκας τὰς ἐκεῖσε ἐλθούσας τὸν τάφον ἰδεῖν ὅτι: «μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς, οἶδα γάρ, ὅτι Ἰησοῦν ζητεῖτε. Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἀνέστη, ὡς προεῖπεν ὑμῖν. Κύψατε καὶ ἴδετε τὸν τάφον ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα αὐτοῦ. Πορευθῆτε δὲ καὶ εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν. Καὶ πορευέσθωσαν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ἐκεῖ γὰρ αὐτὸν εὑρήσουσι.»

Τὰ εἶπε γρήγορα, ἀσθμαίνων αὐτὰ ὁ στρατιώτης πρὸς τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ Συνέδριον καὶ προσέθεσε:

— Διὰ τοῦτο λέγω πρὸς ὑμᾶς τοῦτο πρότερον.

Πρὶν δηλαδὴ προλάβουν αἱ γυναῖκες νὰ φέρουν τὸ ἄγγελμα πρὸς τοὺς μαθητάς.

Ἐν τῷ μεταξὺ κατέφθασαν καὶ ἄλλοι στρατιῶται ἔντρομοι, προσβεβαιοῦντες τοῦ συντρόφου των τὰς εἰδήσεις. Οἱ Ἰουδαῖοι ἠρώτησαν περὶ τῶν γυναικῶν. Ποῖαι ἦσαν αἱ ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνῆμα; Ποῖαι ἦσαν δὲν ἐγνώριζον οἱ στρατιῶται, ξένοι ἦσαν καὶ αὐτοὶ ἐν Ἱερουσαλήμ.

— Καὶ διατὶ οὐκ ἐκρατήσατε αὐτάς; ἠρώτησαν οἱ ἀρχιερεῖς.

— Ἐκ τοῦ φόβου καὶ τῆς θεωρίας τοῦ ἀγγέλου, οὔτε λαλεῖν οὔτε σαλεύειν ἐδυνάμεθα.

Οἱ σύνεδροι προσέβλεψαν ἀλλήλους ἀνήσυχοι. Αὐτοὶ ἐκεῖ οἱ στρατιῶται θὰ διέσπειρον ἀνὰ τὴν πόλιν πᾶσαν «τὰ ἐνύπνια ἃ εἶδον κοιμώμενοι».

— Ζῇ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι οὐδὲν πιστεύομεν ὅσων λέγετε.

Οὐδόλως ἀπορίας ἄξιον. Οἱ στρατιῶται τοὺς εἰρωνεύθησαν:

— Τοσαῦτα θαύματα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε καὶ ἄρτι μέλλετε πιστεύειν ἡμῖν;

Οἱ ἀρχιερεῖς ἠθέλησαν νὰ τοὺς τρομοκρατήσουν. Καί:

— Φυλακὴν ἐθέσαμεν ὑμᾶς, εἶπον αὐστηρῶς πρὸς τοὺς στρατιώτας, διαταγῇ τοῦ Κυρίου ὑμῶν καὶ ἡμῶν Πιλάτου, ἵνα τὸν τάφον τηρήσετε. Ἀπόδοτε οὖν ὑμῖν τὸ σῶμα τοῦ πλάνου ἐκείνου Ἰησοῦ!

Ἀλλ' οἱ στρατιῶται δὲν ἠγνόουν, διατὶ τόσον πρωῒ εἶχον συνέλθει οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἰς συνέδριον. Καὶ κάποιος θρασύτερος τῶν ἄλλων στρατιώτης τοὺς εἰρωνεύθη κατὰ πρόσωπον:

— Πλὴν ἠκούσαμεν, τοῖς εἶπεν, ὅτι καὶ ὑμεῖς εἴχετε τὸν Ἰωσὴφ ἐν τῇ φυλακῇ κεκλεισμένον. Καὶ ἀνοίξαντες οὐχ εὕρετε. Δότε οὖν ὑμεῖς τὸν Ἰωσὴφ καὶ οὕτω δώσομεν καὶ ἡμεῖς τὸν Ἰησοῦν.

Πολὺ τοὺς ἐστενοχώρει ὁ αὐθαδέστατος ἐκεῖνος στρατιώτης.

— Τὸν Ἰωσήφ, λέγει κάποιος ἐκ τῶν Ἰουδαίων, ἐκ τῆς φυλακῆς φυγόντα εὑρήσετε εἰς Ἀριμαθείαν τὴν χώραν αὐτοῦ.

Ἀλλ' ὁ στρατιώτης δὲν ἐχαρίζετο:

— Ἀπέλθετε οὖν καὶ ὑμεῖς εἰς Γαλιλαίαν καὶ εὑρήσετε Ἰησοῦν.

Μακρὰν ἔχει τὴν γλῶσσαν καὶ τὸ στόμα ἀπύλωτον ὁ αὐθάδης αὐτός. Ἂς ἔχῃ χάριν ὅτι εἶνε Ρωμαῖος. Ἄλλως περισσεύουν ἀκόμη ψῆφοι τοῦ Συνεδρίου διὰ νὰ στηθῇ καὶ αὐτοῦ καὶ τῶν συντρόφων του ὁ σταυρὸς ἐπὶ κάποιου λόφου ἔξω τῆς Ἱερουσαλήμ.

Εἶδον οἱ Ἰουδαῖοι ὅτι διὰ τῆς βίας δὲν ἠδύναντο νὰ κλείσουν τὰ στόματα τῶν στρατιωτῶν. Ἀλλὰ μισθοφόροι ἦσαν οἱ στρατιῶται, περιτρίμματα τῶν τριόδων. Χρημάτων βεβαίως θὰ εἶχον χρείαν διὰ νὰ πίουν οἶνον καὶ νὰ παίξουν τοὺς κύβους. Ἡ ἐξαγορά των λοιπὸν δὲν ἦτο ἀδύνατος.

Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, γράφει ὁ Ματθαῖος, «λαβόντες ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις λέγοντες: εἴπατε ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες, ἔκλεψαν αὐτόν, ὑμῶν κοιμωμένων. Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους ποιήσομεν. Οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι σήμερον».

Ἡ νέα θερινὴ θεατρικὴ περίοδος

Δρᾶμα-Κωμῳδία-Ὀπερέττα-Ἐπιθεώρησις

Ποῖοι θίασοι θὰ λειτουργήσουν

Ἡ βασιλεία τῶν κινηματογράφων ἔληξε. Ἀπὸ σήμερα ἀρχίζει ἡ βασιλεία τοῦ θεάτρου. Εἰς τὸ ἑξῆς, ἐπὶ ἕνα δύο μῆνας τοὐλάχιστον, ἕως ὅτου ἀρχίσουν νὰ λειτουργοῦν οἱ συνοικιακοὶ κινηματογράφοι, οἱ Ἀθηναῖοι ὡς μόνην βραδυνὴν διασκέδασιν θὰ ἔχουν τὸ θέατρον. Καὶ ἔχομεν κάθε λόγον νὰ πιστεύωμεν ὅτι θὰ μείνουν ὑπὲρ ποτε ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τὴν διασκέδασιν αὐτήν. Οἱ θεατρῶναι κατέβαλαν ὅλας τὰς προσπαθείας των διὰ νὰ προσφέρουν ἐφέτος θεάματα ὅσον τὸ δυνατὸν τελειότερα. Ἡ συγκρότησις τῶν θιάσων ἔγινε μὲ πᾶσαν δυνατὴν ἐπιμέλειαν, τὰ ἔργα ποὺ θὰ παιχθοῦν—τὰ ξένα φυσικά, διὰ τὰ ἑλληνικὰ δὲν γνωρίζομεν τίποτε ἀκόμη—ἐξελέγησαν μεταξὺ τῶν καλυτέρων τῆς τελευταίας εὐρωπαϊκῆς παραγωγῆς, αἱ σκηνογραφίαι τέλος θὰ εἶνε ἀνάλογοι τῆς ὅλης τελειοποιήσεως τῶν θεάτρων μας.

Φυσικὰ καὶ ἐφέτος θὰ ἐπικρατήσῃ τὸ μουσικὸν θέατρον. Εἴτε διότι εἶνε πλέον εὐχάριστον εἰς τὸ κοινόν, εἴτε διότι τὸ δραματικὸν θέατρον διέρχεται κρίσιν ἡ ὁποία ἄγνωστον πόσον θὰ διαρκέσῃ, ἡ ὀπερέττα καὶ ἡ ἐπιθεώρησις θὰ ἀποτελέσουν καὶ ἐφέτος τὴν κυριωτέραν θεατρικήν μας ἀπόλαυσιν. Βεβαίως τὸ γεγονὸς αὐτὸ δὲν εἶνε κατ' ἀρχὴν εὐχάριστον.

Εἰς μίαν πόλιν, ὅπως αἱ Ἀθῆναι, θὰ ἔπρεπε νὰ ὑπάρχουν περισσότεροι δραματικοὶ θίασοι, τελειότεροι τῶν ὑπαρχόντων, καλλίτερα συγκροτημένοι, καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ ἐβλέπαμε συχνότερα παρ' ὅτι γίνεται συνήθως, ἔργα περιωπῆς, μὲ φιλολογικὴν ἀξίαν, ὅπως γίνεται εἰς ὅλας τὰς μεγάλας εὐρωπαϊκὰς πόλεις. Ἀλλ' ἀφοῦ αὐτό, πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον, δὲν εἶνε δυνατόν, ἂς εὐχόμεθα τὸ μουσικὸν θέατρον νὰ τελειοποιῆται ὁλονέν—ὅπως καὶ ἐτελειοποιήθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη—διὰ νὰ μὴν εἶνε ὑπὲρ τὸ δέον αἰσθητὴ ἡ ἔλλειψις σοβαροῦ δραματικοῦ θεάτρου εἰς τὰς Ἀθήνας.

ΟΙ ΘΙΑΣΟΙ ΚΥΒΕΛΗΣ—ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀπὸ τοὺς συνήθεις δραματικοὺς θιάσους μας δὲν θὰ λειτουργήσουν ἐφέτος παρὰ δύο μόνον εἰς τὰς Ἀθήνας, ὁ θίασος Κυβέλης καὶ ὁ θίασος Ἀργυροπούλου. Ὁ θίασος Κοτοπούλη θὰ δώσῃ παραστάσεις καθ' ὅλην τὴν θερινὴν σαιζὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον.

Μιράντα Θεοχάρη

Ὁ θίασος Κυβέλης θὰ ἀρχίσῃ τὰς παραστάσεις του περὶ τὰς ἀρχὰς Μαΐου εἰς τὰ «Διονύσια». Ἕως τότε θὰ παίξῃ εἰς τὸ θέατρον «Ἀπόλλων». Ἡ συγκρότησίς του θὰ εἶνε ὁμοία μὲ τὴν περυσινήν. Εἰς τὸν θίασον δηλαδὴ αὐτὸν θὰ συνεργασθοῦν ἡ κ. Κυβέλη μὲ τὰς θυγατέρας της, ἡ κ. Ἀλκαίου, ἡ δνὶς Σταυρίδου καὶ οἱ κ. κ. Παπαγεωργίου, Λεπενιώτης, Γαβριηλίδης, Δενδραμῆς, Μουσούρης καὶ Βεάκης, ὁ ὁποῖος προσελήφθη ἐφέτος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ρεπερτόριον τοῦ θιάσου Κυβέλης, θὰ τροφοδοτηθῇ καὶ ἐφέτος, κατὰ μέγα μέρος, ἂν ὄχι ἀποκλειστικῶς, ἀπὸ τὴν σύγχρονον γαλλικὴν θεατρικὴν παραγωγήν.

Μέχρις ὥρας εἶνε βέβαιον ὅτι ὁ θίασος αὐτὸς θὰ παίξῃ τὰ ἑξῆς ξένα ἔργα: τὸ «Ἄρτι Ἐκδοθὲν» τοῦ Μπουρντέ, τὸν «Ἀγαπημένο» τῆς Κολέττ, τὸ πρωτότυπον καὶ ἀνατριχιαστικὸν ἀγγλικὸν δρᾶμα «Στ' Ἀνοιχτά», τὴν «Μάγια» τοῦ Ζὰν-Μὰρκ-Μπερνάρ, τὸ «Μῖγμα» τοῦ Λένορμαν καὶ τὸ «Στὸ Περιθώριο τῆς Ζωῆς» τοῦ Γερμανοῦ συγγραφέως Ἀάργκερ. Ὁ θίασος Κυβέλης θὰ παίξῃ καὶ ἑλληνικὰ ἔργα τῶν κ. κ. Χόρν, Συναδινοῦ, Μωραϊτίνη καὶ Μπόγρη. Τοῦ κ. Χὸρν τὸ ἔργον εἶνε ἤδη γραμμένο καὶ πιθανὸν νὰ παιχθῇ σύντομα, ὅσον ἀφορᾷ ὅμως τὰ ἔργα τῶν ἄλλων συγγραφέων εἶνε ἄγνωστον ἀκόμη πότε θὰ τὰ παραδώσουν καὶ πότε θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ παιχθοῦν.

Μὲ ξένον ἔργον ἀρχίζει τὰς παραστάσεις του καὶ ὁ θίασος Ἀργυροπούλου, μὲ τὴν «Κωμῳδία στὸν Πύργο» τοῦ γνωστοῦ Οὔγγρου συγγραφέως Μόλναρ, τοῦ ὁποίου ἐπαίχθη πρὸ ἐτῶν εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀπὸ τὸν θίασον Κοτοπούλη, καὶ ἄλλο ἔργον, «Ὁ Διάβολος».

Τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἔργον τοῦ Μόλναρ ἐσημείωσε καταπληκτικὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὸ Βερολῖνον καὶ εἰς τὴν Ἀμερικήν, καὶ παντοῦ ἄλλου ὅπου ἐπαίχθη, ἐπιτυχίαν ὄχι ἀδικαιολόγητον, διότι εἶνε μία κωμῳδία πρωτότυπη, λεπτή, διαπνεομένη ἀπὸ τὴν γνωστὴν σατυρικὴν διάθεσιν, ἀπὸ τὸν γνωστὸν «σατανισμὸν» τοῦ Μόλναρ.

Ἡ Κα Κυβέλη

—Δὲν εἶνε δυνατόν, μᾶς λέγει ὁ κ. Ἀργυρόπουλος, ὁ ὁποῖος ἐκφράζεται μὲ τὴν μεγαλυτέραν αἰσιοδοξίαν καὶ τὸν μεγαλύτερον ἐνθουσιασμὸν διὰ τὰς ἐφετεινάς του παραστάσεις, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μὴν ἀρέσῃ καὶ στοὺς Ἀθηναίους ἕνα ἔργο ποὺ ἐπαίχθηκε πεντακόσιες φορὲς στὸ Βερολῖνο καὶ ἑξακόσιες στὴν Νέα Ὑόρκη.

Μετὰ τὸ ἔργον τοῦ Μόλναρ ὁ θίασος Ἀργυροπούλου θὰ παίξῃ τὶς «Τσαρλατανιὲς» τοῦ Γκέτς Κούρτ, τοῦ συγγραφέως τῆς «Πεθαμένης Θείας», καὶ μίαν πολιτικὴν σάτυραν, τὴν τελευταίαν κωμῳδίαν τοῦ Λοττὰρ «Ἡ Δημοκρατία Διατάζει». Ὁ θίασος τῆς «Ἑλληνικῆς Κωμῳδίας» δὲν θὰ περιορισθῇ εἰς ξένα μόνον ἔργα. Θὰ παίξῃ καὶ ἑλληνικά, καὶ συγκεκριμένως κωμῳδίας τοῦ κ. Χὸρν καὶ τοῦ κ. Μωραϊτίνη.

—Μὲ τέτοια ἔργα, ἐπρόσθεσε ὁ κ. Ἀργυρόπουλος, κρίσις θεατρικὴ δὲν ὑπάρχει, διότι φρονῶ ὅτι τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν δείχνει ἀπροθυμίαν εἰς τὸ νὰ παρακολουθῇ τὸ σοβαρὸν θέατρον, ὄχι διὰ λόγους οἰκονομικοὺς ἢ ἄλλους, ἀλλὰ διότι δὲν τοῦ προσφέρονται ἔργα τὰ ὁποῖα πραγματικῶς νὰ τοῦ ἀρέσουν. Ἔ! λοιπόν, τὰ ἔργα αὐτὰ ἐγὼ νομίζω ὅτι τὰ ἔχω.

Β. Ἀργυρόπουλος

Εἰς τὸν θίασον Ἀργυροπούλου συνεργάζονται οἱ ἴδιοι ἠθοποιοὶ οἱ ὁποῖοι συνειργάσθησαν καὶ πέρυσι, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ κ. Μαρίκου, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, προσελήφθη εἰς τὸν ἐν λόγῳ θίασον τὸ παρελθὸν ἔτος.

ΤΟ ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Τέσσαρα κεντρικὰ θέατρα—τὸ «Μοντιάλ», τοῦ «Παπαϊωάννου», τὸ «Ἰντεάλ» καὶ τὸ θέατρον Κοτοπούλη—θὰ παίξουν ἐφέτος ὀπερέττες καὶ ἐπιθεωρήσεις, μὴ ὑπολογιζομένου τοῦ θιάσου Κυβέλης, ὅπου κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ λειτουργήσῃ ἐπίσης μουσικὸς θίασος.

Τὸ «Μοντιὰλ» θὰ ἀρχίσῃ τὰς παραστάσεις του μίαν ἑβδομάδα μετὰ τὸ Πάσχα, μὲ μίαν νέαν σατυρικὴν - φαντασμαγορικὴν ὑπερεπιθεώρησιν, τὴν «Πεταλοῦδα» τῶν κ. κ. Τσακασιάνου καὶ Ἀσημακοπούλου.

— Πρόκειται, μᾶς εἶπε ὁ θεατρώνης κ. Μακέδος, περὶ μιᾶς ἐπιθεωρήσεως πραγματικῶς πρωτοτύπου ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ ἡ ὁποία θὰ ἀνεβασθῇ μὲ πρωτοφανῆ διὰ τὰς Ἀθήνας σκηνικὸν πλοῦτον. Διὰ τὴν διακόσμησιν τῶν σκηνικῶν προσελάβομεν τὸν γνωστὸν καλλιτέχνην κ. Ἀμπελᾶν, ὁ ὁποῖος θὰ ἐργάζεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ θέατρόν μας. Διὰ νὰ λάβετε μίαν ἰδέαν τοῦ σκηνικοῦ πλούτου μὲ τὸν ὁποῖον θὰ ἀναβιβασθῇ ἡ «Πεταλοῦδα» ἀρκεῖ νὰ σᾶς εἴπω ὅτι ἐνῷ τὸ ἀνέβασμα μιᾶς ἐπιθεωρήσεως στοιχίζει τὸ πολὺ 30 χιλ. δραχμὰς συνήθως, τὸ ἀνέβασμα τῆς «Πεταλούδας» θὰ στοιχίσῃ ὑπὲρ τὰς διακοσίας χιλιάδας.

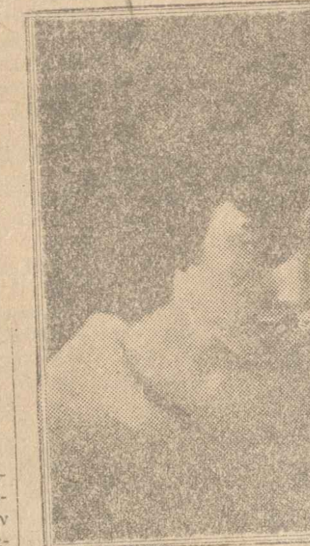

Ζαζὰ Μπριλλάντη
τοῦ θιάσου «Μοντιάλ»

Σωτηρία Ἰατρίδου
τοῦ θιάσου «Μοντιάλ»

Εἰς τὸν θίασον «Μοντιὰλ» προσελήφθη καὶ μπαλλέτο ἐκ 18 χορευτριῶν, τὸ ὁποῖον θὰ κάμῃ πέντε ἐμφανίσεις εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν. Κορυφαία τοῦ μπαλλέτου εἶνε ἡ γνωστὴ χορεύτρια τοῦ «Καζινὸ ντὲ Τιαρὶ» καὶ τῶν «Φολὶ Μπερζέρ», δνὶς Σιλβάνο.

Δὲν θὰ παιχθοῦν ἐπιθεωρήσεις μόνον, ἀλλὰ καὶ ὀπερέττες εἰς τὸ «Μοντιάλ», ξέναι καὶ ἑλληνικαί, καὶ μὲ τὸν ἴδιον θίασον, δηλαδὴ μὲ τὰς κυρίας Ζαζὰ Μπριλλάντη, Ἰατρίδου, Ἀμηρᾶ καὶ τοὺς κ. κ. Στυλιανόπουλον, Κυριακόν, Ἰατρίδην, Μηλιάδην καὶ ἄλλους.

Ο ΘΙΑΣΟΣ ΡΙΤΣΙΑΡΔΗ—ΑΡΝΤΑΤΟΦ

Εἰς τὸ θέατρον τῆς Ὁμονοίας μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ παίζεται ἡ ἐπιθεώρησις τῶν κ. κ. Συλβίου καὶ Καρακάση «Τζὰτζ-Μπάντ». Κατόπιν θὰ παιχθῇ ἡ νέα ὀπερέττα τῶν κ. κ. Ριτσιάρδη-Παπαγιαννοπούλου «Πριγκήπισσα τῆς Ταβέρνας» ἡ ὁποία ἐπρωτοπαίχθηκε τὸν περασμένο χειμῶνα εἰς τὴν Αἴγυπτο μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν. Κατόπιν θὰ παιχθῇ ἡ «Φρύνη», ὀπερέττα τοῦ κ. Ριτσιάρδη καὶ αὐτή, ἀρχαϊκῆς ὑποθέσεως, ἡ ὁποία ἐπρωτοπαίχθηκε, ὅπως καὶ ἡ προηγουμένη, πέρυσι, εἰς τὴν Αἴγυπτον μὲ τὴν ἰδίαν ἐπιτυχίαν, καὶ ἔπειτα διάφορες ξένες καὶ ἑλληνικὲς ὀπερέττες, μεταξὺ ἄλλων, ἡ «Μία καὶ Μόνη Νύχτα» τοῦ Στόλτς, ἡ «Μπὲτ καὶ οἱ Φίλοι της» καὶ ἡ «Δούκισσα τῶν Ἀθηνῶν» τῶν κ. κ. Ριτσιάρδη-Ποταμιάνου.

Ὁ θίασος Ριτσιάρδη - Ἀρντάτωφ εἶναι πλουσιώτατος τόσον εἰς γυναικεῖον, ὅσον καὶ εἰς ἀνδρικὸν προσωπικόν, πρωταγωνιστεῖ δὲ εἰς αὐτόν, ὡς συνήθως, ἡ γνωστὴ συμπαθὴς ἠθοποιὸς κυρία Καντιώτη Ριτσιάρδη.

Ο ΘΙΑΣΟΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Μὲ ἑλληνικὴν ὀπερέτταν ἀρχίζει τὰς παραστάσεις του καὶ ὁ θίασος Παπαϊωάννου. Θὰ παίξῃ κατ' ἀρχὰς τὸ «Κρυφὸ Ρομάντζο» τοῦ κ. Σακελλαρίδη καὶ κατόπιν τὴν «Χρηστίνα» τοῦ ἰδίου μουσικοσυνθέτου. Κατόπιν θὰ ἀκολουθήσουν δύο ξέναι ὀπερέττες, μία γαλλική, τὸ «Μπὸν Γκαρσὸν» καὶ μία γερμανική, «Ἡ Γυναῖκα μὲ τὰ Οὐλά της» τοῦ Κράους.

Πρωταγωνίστριαι τοῦ θιάσου Παπαϊωάννου εἶνε αἱ δ)δες Φιλοσόφου καὶ Χαντά. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἠθοποιοὺς παραμένουν οἱ ἴδιοι οἱ περυσινοί, πρωταγωνιστοῦντος, πάντοτε, τοῦ κ. Παπαϊωάννου.

ΘΙΑΣΟΣ ΣΑΜΑΡΤΖΗ—ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Καὶ ἐδῶ ἑλληνικὴ ὀπερέττα. Ὁ θίασος Οἰκονόμου-Σαμαρτζῆ κάμνει ἔναρξιν τῶν παραστάσεών του μὲ μίαν νέαν ὀπερέτταν τοῦ κ. Σακελλαρίδη, τὸ λιμπρέττο τῆς ὁποίας ὀφείλεται εἰς τὸν νέον συγγραφέα κ. Νίκον Νικολαΐδην. Μετὰ τὴν ὀπερέτταν αὐτὴν θὰ ἐπακολουθήσῃ σειρὰ ὅλων νέων ἐλαφρῶν μουσικῶν ἔργων ἐκ τῶν καλυτέρων τῆς τελευταίας παραγωγῆς.

Εἰς τὸν θίασον Οἰκονόμου-Σαμαρτζῆ θὰ συνεργασθοῦν ἐφέτος αἱ κυρίαι καὶ δεσποινίδες Κούρμη, Μάσκα, Κοντσέτα, Μόσχου καὶ οἱ κ.κ. Πλούτης, Ἰωαννίδης, Καρούζος, Χατζηκωνσταντίνου καὶ ἄλλοι.

* * *

Ἓξ λοιπὸν ἐν ὅλῳ θίασοι ἀρχίζουν σήμερον καὶ μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς τὰς παραστάσεις των εἰς τὰς Ἀθήνας. Δὲν θὰ εἶνε οἱ μόνοι φυσικά. Εἰς αὐτοὺς πρέπει νὰ προστεθοῦν καὶ ὅλοι ὅσοι θὰ παίξουν εἰς τὰ λοιπὰ κεντρικὰ θέατρα, ὅπως καὶ ἐκεῖνοι ποὺ θὰ παίξουν εἰς τὰ συνοικιακά. Ἐὰν δὲ ὑπολογίσωμεν καὶ τοὺς θιάσους τῶν βαριεττὲ τότε θὰ πεισθῶμεν ὅτι ἡ ἐφετεινὴ θεατρικὴ κίνησις μας θὰ εἶνε πράγματι ἀνταξία μιᾶς κοσμοπόλεως ὅπως αἱ Ἀθῆναι.

ΚΛ. Π—ος.

ΠΑΣΧΑΛΙΝΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο ΜΕΓΑΣ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΤΟΥ κ. ΧΡ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗ

Εἴταν παραμονὴ τοῦ Κουρμπὰν-Μπαϊραμιοῦ....

Στ' ἀνάκτορα τοῦ Τὸπ-Καποῦ (1) γένονταν μεγάλες προετοιμασίες γιὰ τὴν μεγάλη ἐπίσημη ἡμέρα τοῦ Ἰσλαμισμοῦ ποῦ θὰ ξημέρονε. Τέσσερες χιλιάδες κριάρια, ἕνα κι' ἕνα, φερμένα ἀπὸ τὰ βάθυα τῆς Βουλγαριᾶς, τῆς Ἀρβανιτιᾶς, τῆς Σερβίας καὶ τῆς Ἀνατολῆς, ἐπίτηδες γιὰ ἐκείνην τὴν ἡμέρα, εἴταν μαντρωμένα στὸ Σεράϊ Μπουρνοῦ (2) καὶ πρωΐ-πρωΐ θὰ περνοῦσαν ὅλα ἀπὸ τὸ λεπίδι γιὰ νὰ γιορτάσῃ ἡ Σουλτανικὴ Αὐλὴ κι' ὅλοι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Γενιτσάρων καὶ τοῦ Στόλου. Οἱ καλύτεροι τραγουδιστάδες κι' ὀργανοπαῖχτες τῆς Τουρκίας, τῆς Περσίας καὶ τῆς Ἀραβίας, τρόφιμοι τῆς Αὐλῆς τοῦ Μεγάλου Κυρίου, (3) τοῦ κυριάρχου τῶν δύο θαλασσῶν καὶ τῶν δύο Ἠπείρων (4) ἐγλύκαιναν μὲ τὴν φωνή τους καὶ μὲ τοὺς ἤχους τῶν ὀργάνων τους τὴν «ἱερὴ» ἀκοὴ τοῦ Σουλτὰν Σελίμ, τοῦ μεγαλόπρεπου.

Ὁ Σουλτὰν-Σελίμης, μεθυσμένος ἀπὸ τὴν ἄπειρη δύναμη, ποῦ τῶδινε τὸ ἔνδοξο στέμμα τοῦ Ὀσμάν, νέος, ὡραῖος, κάτοχος ἀπείρων θησαυρῶν καὶ σύζυγος τῶν ὡραιοτέρων γυναικῶν τῆς Κιρκασίας καὶ τῆς Γεωργίας, πεντακοσίων—ἑξακοσίων—ποιὸς ξέρει ἀκριβῶς πόσων—ποιητής, (5) πολυδοξασμένος, νικητὴς βασιλέων καὶ κατακτητὴς ἀπεράντων χωρῶν, ἀλλὰ κι' ἄκαμπτος καὶ σκληρὸς σὰν σίδερο, γι' αὐτὸ καὶ λέγονταν «Γιαβούζ», κάθονταν ἀπάνω σὲ χρυσοΰφαντο κόκκινο ντιβάνι, ἀκουμπισμένος σὲ μεταξένια καὶ μαργαριτοστολισμένα προσκέφαλα.

Δώδεκα ἄγριοι σωματοφύλακες-δήμιοι στέκονται δεξιὰ καὶ ζερβιά του μὲ τὰ σπαθιὰ γυμνὰ στὰ χέρια τους, ἔξη ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ κι' ἔξη ἀπὸ τὴν ἄλλη, ἕτοιμοι νὰ λειανίσουν ὅποιον, στὸ παραμικρὸ νεῦμα τοῦ τρομεροῦ Κυρίου τους! Δώδεκα ὑπερύψηλοι Ἀράπηδες τῆς Νουμηδίας εὐνοῦχοι, μαῦροι σὰν τὴ πίσσα, μὲ χείλια χοντρὰ σὰν παπούτσια καὶ γυριστὰ πρὸς τὰ ἔξω, μὲ πλατειὰ ρουθούνια, μὲ δόντια ἄσπρα σὰν τὸ μαργαριτάρι, καὶ μάτια μεγάλα κι' ἄγρια, σὰν θεριοῦ, βρίσκονταν γονατισμένοι στὴν θύρα τῆς σουλτανικῆς αἰθούσας, ἔξη ἀπὸ τὸν ἕνα θυροστάτη κι' ἔξη ἀπὸ τὸν ἄλλον, ντυμένοι κάτασπρα ἀντεριά, μεταξένια καὶ χρυσοκεντημένα.

Εἴκοσι παιδιὰ ἀπὸ τὰ ὡραιότερα τῆς ὀσμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ἀμούστακα καὶ χρυσοστολισμένα μπαινόβγαιναν πρόθυμα καὶ χαρούμενα, κι' ὑπηρετοῦσαν τὸν Μεγάλον Ἀφέντην τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσης, κι' ἄλλα ἔκαιγαν πολύτιμα ἀρώματα τῆς Ἀραβίας, ἄλλα ξεφυτιλοῦσαν τοὺς ὁλόχρυσους καὶ πολύφωτους λύχνους καὶ πολυελαίους, λείψανα τῶν ἐπίπλων τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων, ἄλλα στέκονταν μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα, ἀκίνητα σὰν ἀγάλματα, κι' ἄλλα κερνοῦσαν τὰ πλειὸ μοσκόβολα σερμπέτια τοῦ Κόσμου στὸν τρομερὸν Σουλτὰν-Γιαβούζ. Κι' ἀντίκρυ του τρεῖς ἀρχιτραγουδιστάδες, ἀπὸ τοὺς πλειὸ καλύτερους τῆς Αὐλῆς του, τραγουδοῦσαν μὲ τὴν ἀράδα, ὁ ἕνας τούρκικα, ὁ ἄλλος πέρσικα κι' ὁ ἄλλος ἀράπικα, τὰ καλύτερα τραγούδια τῆς Τουρκίας, τῆς Περσίας καὶ τῆς Ἀραβίας.

Ἄξαφνα μπῆκε στὴν σουλτανικὴν αἴθουσα ἕνας παλιὸς ἀρχιτραγουδιστὴς τοῦ Σουλτάνου, ποῦ τοῦ εἶχαν πάρει τὰ γεράματα τὴν ἀγγελική του φωνή, ἔρριξε ἕνα φοβερὸ βλέμμα, πρὸς τοὺς τρεῖς ἀρχιτραγουδιστάδες, βλέμμα γεμάτο ἐκδίκηση καὶ περιφρόνηση, ἐξ αἰτίας ποῦ τοῦ εἶχαν πάρει τὴν ὑψηλὴ θέση, κι' ὕστερα γονάτισε κι' ἔσκυψε τὸ κεφάλι κάτω, περιμένοντας τὸν θάνατον ἢ τὴν ἱκανοποίηση.

«Μίλα!» (Τοῦ εἶπε αὐστηρά, ἀλλὰ καὶ μὲ προστατευτικὸν τόνο ὁ «Διανεμητὴς τῶν Στεμμάτων τοῦ Κόσμου» (6). Οἱ τραγουδιστάδες σώπασαν καὶ κάθε κίνηση σταμάτησε.

—Μεγάλε Πατισάχ! (Εἶπε ὁ παλιὸς ἀρχιτραγουδιστὴς μὲ τὰ μάτια καρφωμένα στὸ δάπεδο, γιατὶ δὲν ἐπιτρέπονταν τότε νὰ κυττάξῃ κανεὶς κατάματα τὴν «Σκιὰ τοῦ Προφήτη (7)»). Οἱ τρεῖς καλύτεροι τραγουδιστάδες, ποῦχεις αὐτὴν τὴν στιγμὴ μπροστά σου γιὰ νὰ σὲ διασκεδάζουν, εἶνε τρία κοράκια μπροστὰ σ' ἕναν γκιαούρη τραγουδιστή, ποῦναι πρωτοψάλτης στὴν ἐκκλησιὰ τοῦ τιποτένιου (8) Πατριαρχείου τῶν Σκυλλορωμηῶν (8). Σήμερα γυρίζοντας ἀπὸ τὸ ἱερὸ τζαμὶ τοῦ Ἐγιοὺπ Ἐνσαρῆ, ποῦ εἶχα πάγει νὰ προσκυνήσω, τὸν ἄκουσα νὰ τραγουδᾷ μέσα σ' ἕνα χρασοπουλειὸ τοῦ Φαναριοῦ, καὶ λίγωσα ἀπὸ τὴν γλυκάδα τῆς φωνῆς του καὶ τὴν ἁρμονία του. Κι' ἐγὼ ὁ ταπεινότατος δοῦλός σου, ἡ «σκόνη τῶν ὑποδημάτων» σου, Πατισάχ μου, ἂν εἶχα τὴν φωνή, ποῦ μὲ στόλιζε στὰ νειᾶτα μου, δὲν θὰ ἤμουν μπροστά του παρὰ ὅ,τι μπορεῖ νάναι ὁ κόσσυφας μπροστὰ στὸ ἀηδόνι. Λέγω ἀλήθεια!

Κι' ὁ φοβερὸς Σουλτᾶνος, ποῦχε στὰ χέρια του, σὰν παιγνίδι, τὴν ζωή, τὴν τιμὴ καὶ τὴν περιουσία τῶν ἀπειραρίθμων ὑπηκόων του, κι' ἔτρεμαν μπροστά του οἱ Πρεσβευτάδες τῆς Βενετιᾶς κι' ὅλης τῆς Εὐρώπης πρόσταξε:

— «Νὰ φερθῇ μπροστά μου αὐτὸς ὁ γκιαούρης.

Ὅλοι ἔκλιναν τὰ κεφάλια σ' ἔνδειξη σεβασμοῦ πρὸς τὴν σουλτανικὴ διαταγή, ποῦ ἦταν τότε ἱερὴ καὶ σεβαστὴ (ἐμὶρ-ου-φιρμάν) κι' ἀμέσως ὁ ἐκτελεστὴς τῶν σουλτανικῶν διαταγῶν, ξεκίνησε γιὰ τὸ ἑλληνικὸ Πατριαρχεῖο, ἀκολουθούμενος ἀπὸ σαράντα Γενιτσάρους γιὰ νὰ φέρῃ τὸν Πρωτοψάλτη, τὸν περίφημον Νικόλαο.

Σουλτανικὴ διαταγὴ καὶ τὰ σκυλιὰ δεμένα....,

* *

Δὲν εἶχε περάσει ἀκόμα μιὰ ὥρα κι' ὁ πρωτοψάλτης Νικόλαος εἴταν μπροστὰ στὸν Σουλτᾶνο, περίφοβος καὶ τρεμάμενος, καὶ μὴ γνωρίζοντας τὴν αἰτία τῆς ὑψηλῆς τιμῆς, ἢ τῆς φοβερῆς καταδίκης, ποῦ τὸν εἶχε φέρει ἐκεῖ.

Ὁ Σουλτᾶνος πρόσταξε τὸν Τοῦρκο ἀρχιτραγουδιστὴ νὰ τραγουδήσῃ, κι' ὁ Τοῦρκος ἀρχιτραγουδιστής, περήφανος γιὰ τὴν τέχνη του, τραγούδησε τὸ πλειὸ γλυκὸ τούρκικο τραγούδι μ' ὅλην τὴν δύναμη τῆς ψυχῆς του καὶ τῆς τέχνης του—κι' εἴταν ἀληθινὰ μεγάλος τεχνίτης τοῦ τραγουδιοῦ...

Ὅλοι κυττάχτηκαν συναμεταξύ τους, σωματοφύλακες, ὑπηρέτες, εὐνοῦχοι κι' ὅσοι ἄλλοι βρίσκονταν στὸν διάδρομο τῆς θύρας τῆς σουλτανικῆς αἰθούσας κι' ἀποροῦσαν πῶς θὰ μποροῦσε νὰ βρεθῇ ἄλλος τραγουδιστής—καὶ μάλιστα γκιαούρης—νὰ τραγουδήσῃ καλύτερα ἀπ' αὐτόν, καὶ μόνος ὁ καταδότης, παληὸς ἀρχιτραγουδιστής, περίμενε μὲ χαρὰ νὰ δώσῃ ὁ Σουλτᾶνος τὸ πρόσταγμα νὰ τραγουδήσῃ κι' ὁ Πρωτοψάλτης Νικόλαος,...

Τελειώνοντας ὁ Τοῦρκος ἀρχιτραγουδιστὴς τὸ τραγούδι του, ὁ Σουλτᾶνος πρόσταξε καὶ τὸν Πρωτοψάλτη Νικόλαο νὰ τραγουδήσῃ κι' αὐτὸς τὸ ἴδια τούρκικο τραγούδι....

Ὁ Πρωτοψάλτης Νικόλαος ἄρχισε νὰ τραγουδάῃ τὸ ἴδιο τραγούδι, ἀλλὰ πῶς τὸ τραγούδησε! Τί φωνή, τί ἁρμονία, τί γλύκα!

Ὁ Σουλτᾶνος μέθυσε ἀπὸ τὸ ἀγγελικὸ τραγούδημα τοῦ Ἕλληνα τραγουδιστῆ κι' ἀπάνω στὸν ἐνθουσιασμό του ἔκανε ἕνα νεῦμα μὲ τὸ μάτι κι' ἕνα δείξιμο μὲ τὸ χέρι πρὸς τὸν σιμώτερό του σωματοφύλακα δήμιο, κι' ὁ Τοῦρκος ἀρχιτραγουδιστὴς ἀπάγεται ἔξω, ὅπου μ' ἕνα χτύπημα χωρίστηκε τὸ κεφάλι του ἀπὸ τὸ κορμί του, καὶ τὰ δυὸ μαζῆ—κεφάλι καὶ κορμί—πετάχτηκαν ἀπὸ κάποιο παράθυρο τῶν ἀνακτόρων, ἔξω σὰν σκύβαλα, μισοζώντανα ἀκόμα!

Ὕστερα ὁ Σουλτᾶνος πρόσταξε καὶ τὸν Πέρση ἀρχιτραγουδιστὴ νὰ τραγουδήσῃ κι' αὐτός, κι' ὁ Πέρσης ἀρχιτραγουδιστὴς περήφανος γιὰ τὴν τέχνη του, μὴν γνωρίζοντας τὴν τύχη τοῦ Τούρκου συναδέρφου του, τραγούδησε τὸ πλειὸ γλυκὸ περσικὸ τραγούδι του, μὲ ὅλην τὴν δύναμη τῆς ψυχῆς του καὶ τῆς τέχνης του—κι' εἴταν ἀληθινὰ μεγάλος τεχνίτης τοῦ τραγουδιοῦ,

Ὅλοι κυτάχτηκαν πάλε συναμεταξύ τους: σωματοφύλακες, ὑπηρέτες, εὐνοῦχοι κι' ὅσοι ἄλλοι βρίσκονταν στὸν διάδρομο τῆς θύρας τῆς σουλτανικῆς αἰθούσας, κι' ἀποροῦσαν πάλε πῶς θὰ μποροῦσε νὰ βρεθῇ ἄλλος τραγουδιστὴς στὸν κόσμο—καὶ μάλιστα γκιαούρης νὰ τραγουδήσῃ καλίτερα ἀπ' αὐτόν, καὶ μόνος ὁ καταδότης, παληὸς ἀρχιτραγουδιστὴς περίμενε μὲ χαρὰ νὰ δώσῃ πάλι ὁ Σουλτᾶνος τὸ πρόσταγμα νὰ τραγουδήσῃ κι' ὁ Πρωτοψάλτης Νικόλαος...

Τελειώνοντας κι' ὁ Πέρσης ἀρχιτραγουδιστὴς τὸ τραγούδι του, ὁ Σουλτᾶνος πρόσταξε πάλε τὸν Πρωτοψάλτη Νικόλαο νὰ τραγουδήσῃ κι' αὐτὸς τὸ ἴδιο Περσικὸ τραγούδι!...

Ἄρχισε πάλι νὰ τραγουδήσῃ κι' ὁ Πρωτοψάλτης Νικόλαος τὸ ἴδιο Περσικὸ τραγούδι, ἀλλὰ πῶς τὸ τραγούδησε! Τί φωνή, τί ἁρμονία, τί γλύκα!

Μέθυσε πάλε ὁ Σουλτᾶνος ἀπὸ τὸ ἀγγελικὸ τραγούδημα τοῦ Ἕλληνα τραγουδιστῆ, κι' ἀπάνω στὸν ἐνθουσιασμό του κι' αὐτὴν τὴν φορά, ἔκανε ἕνα νεῦμα μὲ τὸ μάτι κι' ἕνα δείξιμο μὲ τὸ χέρι, πρὸς τὸν σιμώτερόν του σωματοφύλακα—δήμιο κι' ὁ Πέρσης τραγουδιστὴς ἀπάγεται κι' αὐτὸς ἔξω, ὅπου, μ' ἕνα χτύπημα, χωρίστηκε τὸ κεφάλι του ἀπὸ τὸ κορμί του καὶ πάλε τὰ δυὸ μαζῆ—κεφάλι καὶ κορμί—πετάχτηκαν ἔξω ἀπὸ τὸ ἴδιο παράθυρο τῶν ἀνακτόρων, σὰν σκύβαλα, μισοζώντανα ἀκόμα!

Τέλος ὁ Σουλτᾶνος πρόσταξε καὶ τὸν Ἄραβα ἀρχιτραγουδιστὴ νὰ τραγουδήσῃ κι' αὐτός, κι' ὁ Ἄραβας ἀρχιτραγουδιστής, περήφανος γιὰ τὴν τέχνη του καὶ μὴν γνωρίζοντας τὴν τύχη τῶν δυὸ ἄλλων συναδέρφων του, τραγούδησε κι' αὐτὸ τὸ πλειὸ γλυκό του τραγούδι—κι' εἴταν ἀληθινὰ μεγάλος τεχνίτης τοῦ τραγουδιοῦ...

Ὅλοι κυττάχτηκαν ματαπάλε συναμεταξύ τους: σωματοφύλακες, ὑπηρέτες, εὐνοῦχοι κι' ὅσοι ἄλλοι βρίσκονταν στὸν διάδρομον τῆς σουλτανικῆς αἰθούσας, κι' ἀποροῦσαν πάλε-μάτα πῶς θὰ μποροῦσε νὰ βρεθῇ ἄλλος τραγουδιστὴς στὸν Κόσμο—καὶ μάλιστα γκιαούρης—νὰ τραγουδήσῃ καλύτερα ἀπ' αὐτόν, καὶ μόνος ὁ καταδότης, παληὸς ἀρχιτραγουδιστής, περίμενε μὲ χαρὰ νὰ δώσῃ ὁ Σουλτᾶνος μάτα-πάλε τὸ πρόσταγμα νὰ τραγουδήσῃ ὁ Πρωτοψάλτης Νικόλαος...

Τελειώνοντας κι' ὁ Ἄραβας ἀρχιτραγουδιστὴς τὸ τραγούδι του, ὁ Σουλτᾶνος πρόσταξε καὶ γιὰ τρίτη φορὰ τὸν Πρωτοψάλτη Νικόλαο νὰ τραγουδήσῃ κι' αὐτὸς τὸ ἴδιο ἀραβικὸ τραγούδι...

Ἄρχισε γιὰ τελευταία φορὰ ὁ Πρωτοψάλτης Νικόλαος νὰ τραγουδάῃ τὸ ἴδιο ἀραβικὸ τραγούδι, ἀλλὰ πῶς τὸ τραγούδησε! Τί φωνή, τί ἁρμονία, τί γλύκα!

Μέθυσε κι' αὐτὴν τὴν φορὰ ὁ παντοδύναμος Σουλτᾶνος ἀπὸ τ' ἀγγελικὸ τραγούδημα τοῦ Ἕλληνα τραγουδιστῆ κι' ἀπάνω καὶ πάλε στὸν ἐνθουσιασμό του, ἔκανε ἕνα νεῦμα μὲ τὸ μάτι του, κι' ἕνα δείξιμο μὲ τὸ χέρι του πρὸς τὸν σιμώτερό του σωματοφύλακα-δήμιο, κι' ὁ Ἄραβας ἀρχιτραγουδιστὴς ἀπάγεται κι' αὐτὸς ἔξω, ὅπου μ' ἕνα χτύπημα, χωρίστηκε τὸ κεφάλι του ἀπὸ τὸ κορμί του καὶ τὰ δυὸ μαζῆ—κεφάλι καὶ κορμί—πετάχτηκαν ἔξω ἀπὸ τὸ ἴδιο παράθυρο τῶν ἀνακτόρων, σὰν σκύβαλα μισοζώντανα ἀκόμα καὶ πῆγαν νὰ βροῦν τοὺς ἄλλους δυὸ συναδέρφους του ἀρχιτραγουδιστάδες.

Σ' ἄλλο νεῦμα τοῦ τρομεροῦ Σουλτάνου, ὁ ἐσπατζήμπασης (9) ἔφερε ἕνα μεταξένιο καὶ χρυσοκεντημένο καφτάνι (10) κι' ἔντυσε τὸν Πρωτοψάλτη Νικό-

---

(1) Πύλη τοῦ Πυροβόλου. (2) Ἀκρωτήριο τῶν Ἀνακτόρων. (3) Τίτλος τῶν διαφόρων Σουλτάνων τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τοῦ Σουλτὰν Μαχμούτ, δομένος κατὰ πρῶτον ἀπὸ τὰ λατινικὰ κράτη. (4) Ἄλλος τίτλος σουλτανικὸς «Μπαχρεΐν ὀυ μπερεΐν» (ἀραβικὴ ἔκφρασις). (5) Σώζονται αὐτόνομοι τοῦ Σουλτάνου πολλὰ ὡραῖα ἐπικὰ τραγούδια.

(6) Τίτλος ἀπὸ τοὺς πολλοὺς τῶν Σουλτάνων.

(7) Ὁμοίως, ἕνας κι αὐτὸς ἀπὸ τοὺς τίτλους τῶν Σουλτάνων.

(8) Σὲ κάθε ἑλληνικὸ σημαντικὸ ὄνομα, δίδονταν κι' ἕνα ὑβριστικὸ ἐπίθετο, ὡς περιφρόνησιν.

(9) Ἀρχιματιοφύλακας.

(10) Τιμητικὴ στολὴ δημοσίου ὑπαλλήλου, ἢ ἁπλῶς εὐνοουμένου τοῦ Σουλτάνου.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

λαο, τὸν νικητὴ τῶν τριῶν ἀρχιτραγουδιστάδων τῶν σουλτανικῶν σεραγιῶν, κι' ἔτσι διορίστηκε αὐτὸς ἀρχιτραγουδιστὴς στὴ θέση τους, μὲ ἀπόλυτη ἐξουσία σὲ ὅλους τοὺς τραγουδιστάδες κι' ὀργανοπαῖχτες, ποῦ βρίσκονταν μέσα στὰ σεράγια!

Χρόνια ἀκέρια ὁ Πρωτοψάλτης Νικόλαος ἤταν τὸ φλάμπουρο τῶν τραγουδιστάδων τῶν σουλτανικῶν σεραγιῶν καὶ τὸ καμάρι τοῦ Σουλτὰν Σελὶμ, ποῦ δὲν μποροῦσε νὰ κάνῃ χωρὶς αὐτόν. Τὸν ἔπαιρνε μαζί του παντοῦ κι' ὅταν ἀκόμα πήγαινε στοὺς πολέμους κι' ἔλειπε καιρὸ ἀπὸ τὴν Πόλη. Ἀλλὰ τί τὰ θέλετε; **«Ὅποιος βρίσκεται πολὺ κοντὰ στὴ φωτιὰ θὰ καῇ μιὰ μέρα, κι' ὅποιος δουλεύει Τοῦρκο θὰ χαθῇ μιὰ μέρα»**, λέγει ἕνας λόγος.

* * *

Μιὰ βραδειά, ποῦ διασκέδαζε ὁ Σουλτάνος σὰν ἐπίγειος Θεός, κι' εἶχε ἀντίκρυ του τὸν Πρωτοψάλτη Νικόλαο, ποῦ τοῦ τραγουδοῦσε ἕναν θεσπέσιον ἀμανέ, ἦρθε ὁ Σεϊχοὺλ-Ἰσλάμης μὲ τὸν Μέγαν Βεζύρην νὰ τοῦ ὑποβάλουν κάποια σπουδαία ὑπόθεση τοῦ Κράτους. Ὁ Σεϊχοὺλ Ἰσλάμης εἶταν νεοδιωρισμένος καὶ πρώτη φορὰ ἤκουε τὸν Πρωτοψάλτη Νικόλαο νὰ τραγουδάῃ, κι' ὅταν ἔμαθε ὅτι δὲν εἶταν μουσουλμάνος, ἀλλὰ γκιαούρης Ἕλληνας, ξεφώνησε μὲ πόνο:

— Τί κρῖμα νἆναι γκιαούρης! Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ γένῃ μουσουλμάνος, γιατ' εἶναι ἄδικο νὰ πάῃ ἡ ψυχή του χαμένη στὴν Κόλαση!

Καὶ πρότεινε στὸν Σουλτᾶνο τὴν ἐξωμοσιά του.

Ὁ Σουλτᾶνος, ποῦ δὲν τὤχε σκεφτῆ ποτὲ ὡς τὰ τότε αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, τὸ βρῆκε σωστὸ καὶ δίκιο, καὶ προσεκάλεσε μπροστά του τὸν Ἕλληνα ἀρχιτραγουδιστὴ καὶ τοῦ εἶπε:

— Σ' ἀγαπῶ, γκιαούρη μου, καὶ δὲν θέλω νὰ πάῃ ἡ ψυχή σου χαμένη στὴν Κόλαση. Θέλω νὰ γένῃς μουσουλμάνος!

Διαταγὴ σουλτανικὴ καὶ κάτω τὰ κεφάλια!

Σὰν ἀστραπὴ ἔπεσε στὸ κεφάλι τοῦ δυστυχισμένου Πρωτοψάλτη Νικόλαο ἡ σουλτανικὴ ἀπαίτηση. Ἂν ἀρνιῶνταν ν' ἀλλάξῃ τὴν πίστη του, τὸ πλειὸ βέβαιο, ποῦ θὰ τὸν περίμενε, εἶταν νὰ χωριστῇ τὸ κεφάλι του ἀπὸ τὸ κορμί του, καὶ τὰ δυὸ μαζῆ—κεφάλι καὶ κορμὶ—νὰ πεταχθοῦν ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρο τῶν σουλτανικῶν ἀνακτόρων μισοζώντανα, σὰν σκύβαλα καὶ νὰ πᾶν νὰ βροῦν στὸν ἄλλον κόσμο τοὺς προκατόχους του τραγουδιστάδες: τὸν Τοῦρκο, τὸν Πέρση καὶ τὸν Ἄραβα! Ἂν ὅμως παραδέχονταν ν' ἀλλαξοπιστήσῃ, τότε θἄχανε μιὰ γιὰ πάντα, καὶ τὸ ἔθνος του καὶ τὴν ψυχή του! Σκέφθηκε μιὰ στιγμὴ κι' εἶπε στὸν Σουλτᾶνο:

— Μεγάλε μου Σουλτᾶνε! Κύριε τῆς ζωῆς μου καὶ τῶν ὑπαρχόντων μου! Ἂν τὸ ἀπαιτῇς ν' ἀλλάξω τὴν πίστη μου, δὲν μπορῶ ν' ἀντισταθῶ στὸ παντοδύναμο θέλημά σου... Σὲ ἱκετεύω μόνον ν' ἀκούσῃς κι' ἐμένα τοῦ μυρμηγκιοῦ σου μιὰ μικρὴ παρακάλια...

— Πέ! (τοῦ εἶπε ὁ Σουλτᾶνος) ποιὰ εἶναι ἡ παρακάλια σου!

— Νὰ μοῦ ἐπιτρέψῃς νὰ ζήσω ἀκόμα ὡς Χριστιανὸς ὡς τὸ Μέγα Πάσχα! κι' ἔπειτα σφάξε με, ἂν δὲν θελήσω νὰ γένω μουσουλμάνος...»

— Δέχομαι τὴν παρακάλια σου!

Τοῦ εἶπε ὁ Σουλτᾶνος, κι' ἀπὸ τὰ τότε δέκα γενίτσαροι ἀκολουθοῦσαν παντοῦ τὸν Ἕλληνα ἀρχιτραγουδιστὴ γιὰ νὰ μὴν τοῦ φύγῃ, εἴτε τῆς στεριᾶς, εἴτε τοῦ πελάγου...

* * *

Τέλος πέρασε ὁ καιρὸς κι' ἦρθε τὸ Μέγα Πάσχα. Ὁ Πρωτοψάλτης Νικόλαος ἔψαλλε γιὰ ὑστερνὴ φορὰ στὴν Ἐκκλησιὰ τοῦ Πατριαρχείου, ἐξωμολογήθηκε, μετάλαβε τ' ἄχραντα μυστήρια, φίλησε τὸ χέρι τοῦ Πατριάρχη κι' ἔλαβε τὴν εὐλογία του, πῆγε στὸ σπίτι του μὲ τὴν γυναῖκα του καὶ τὰ παιδιά του, εὔθυμος καὶ χαρωπός, σὰν νὰ μὴν τοῦ μέλλονταν τίποτε, ἔφαγε κόκκινα αὐγά, κι' ἀρνὶ ψητό, εὐχήθηκε τὴν πανελλήνια εὐχή: **«Καὶ τοῦ χρόνου νὰ λειτουργηθοῦμε στὴν Ἁγιὰ Σοφιά μας, μὲ τὸν Πατριάρχη μας λειτουργό»**—κοιμήθηκε καὶ δυὸ-τρεῖς ὧρες νύχτα καὶ τὸ πρωῒ τράβηξε γιὰ τὰ σουλτανικὰ σεράγια, ὅπου τὸν περίμενε ὁ διαταγμένος χότζας νὰ τὸν τουρκέψῃ.

Ἡ τελετὴ τοῦ σουνετιοῦ (11) ἔγινε μὲ ὅλην τὴν τάξη κι' ὅλους τοὺς κανόνες, κι' ὁ Νικόλαος ὁ Πρωτοψάλτης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὠνομάσθηκε Μεχμέτης!

Ὁ Σουλτᾶνος τὸν ἐκάλεσε νὰ παρουσιαστῇ μπροστά του, τοὔδωκε μιὰ σακκούλα φλωριὰ (12) καὶ τοῦ εὐχήθηκε νὰ ζήσῃ χρόνια πολλά, ὡς καλὸς μουσουλμάνος. Τότε ὁ καινούργιος Μεχμέτης παρακάλεσε τὸν Σουλτᾶνο νὰ τὸν διορίσῃ μουεζίνη (13) τῆς Ἁγιᾶ-Σοφιᾶς καὶ ν' ἀνεβῇ τὴν ἴδια μέρα στὸ πρῶτο ἀπὸ τὰ τέσσερα τζαμιά της καὶ νὰ ἐκφωνήσῃ τὸ μουσουλμανικὸ κήρυγμα:

— «Ἀλλὰχ-ἠκμπὲρ», (14)

Ὁ Σουλτᾶνος εὐχαριστήθηκε πολὺ ἀπὸ τὴν πρόταση τοῦ ἀρχιτραγουδιστῆ του κι' ἀμέσως διέταξε νὰ μαζευτῇ τὸ μεσημέρι ἐκείνης τῆς ἡμέρας στὴν Ἁγιὰ-Σοφιὰ ὅλος ὁ μουσουλμανικὸς λαὸς τῆς Πόλης γιὰ ν' ἀκούσουν τὸν ἀγγελόφωνο καινούργιο μουεζίνη.

Στὴ διαταγμένη ὥρα ἡ Ἁγιὰ Σοφιὰ καὶ οἱ πλατεῖες της, κι' οἱ δρόμοι της εἶχαν γεμίσει ἀπὸ κόσμο. Ὁ Σουλτᾶνος καβάλλα στ' ἄλογό του, μὲ τὸν Σεϊχ-ουλ-Ἰσλάμη, τὸν Μέγαν Βεζύρην καὶ πλῆθος ἀξιωματικοὺς εἶταν στὴν αὐλὴ τῆς **«Μεγάλης Ἐκκλησιᾶς τοῦ Ἑλληνισμοῦ»** καὶ περίμενε νὰ φανῇ ἀπάνω στὸν **μιναρὲ (15)**, ὁ καινούργιος Μεχμέτης, ὡς μουεζίνης. Ὅλων νὰ μάτια εἶταν καρφωμένα στὸν πρῶτον δεξιὸν μιναρέ, ἀπ' ὅπουθε θὰ φαίνονταν. Τέλος νάτος! Φάνηκε!... Ὁ κόσμος τέντωσε τ' αὐτιά του ν' ἀκούσῃ τὸν πολυφημισμένον ἀρχιτραγουδιστὴ τῶν σουλτανικῶν σεραγιῶν. Ὁ καινούργιος μουεζίνης ἄρχισε νὰ ψάλλῃ ἀπὸ τὸν ἐξώστην τοῦ μιναρέ:

—«Ἀλλὰχ ἠκμπέρ! Ἀλλὰχ ἠκμπέρ! Ἀλλὰχ ἠκμπέρ! Ἰσὰ ρεσοὺλ-οὐλλάχ!» ἤτοι:

«Ὁ Θεὸς εἶναι μέγας, ὁ Θεὸς εἶναι μέγας καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεσταλμένος τοῦ Θεοῦ!»

Ἀντὶ νὰ εἰπῇ: **«Μουχαμὲτ ρεσσοὺλ λουλάχ»** ἤτοι:

«Καὶ ὁ Μωχαμέτης ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ Θεοῦ».

Στὸ ἄκουσμα τοῦ χριστιανικοῦ ἀντὶ τοῦ μουσουλμανικοῦ κηρύγματος ἐπάνω ἀπὸ τὸν μιναρὲ τῆς Ἁγιᾶ-Σοφιᾶς κάτω τὰ μουσουλμανικὰ πλήθη ἐλύσσιαξαν ἀπὸ ἀγανάκτηση καὶ φώναξαν μ' ἕνα στόμα:

— «Θάνατος! Θάνατος στὸν Γκιαούρ!».

Κι' ὥρμησαν πολλοὶ ν' ἀνεβοῦν στὸν μιναρὲ νὰ τὸν πιάσουν καὶ νὰ τὸν πετσοκόψουν, ἀλλ' ὁ Πρωτοψάλτης Νικόλαος εἶχε προλάβει νὰ κλείσῃ γερὰ τὴν θύρα τοῦ μιναρέ, κι' ἀτάραχος κι' ἕτοιμος ν' ἀποθάνῃ, σὰν ἀληθινὸς μάρτυρας τοῦ Χριστοῦ κι' ἀληθινὸς Ἕλληνας, ἄρχισε νὰ ψάλλῃ τό:

«Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ, θάνατον πατήσας καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος».

Ἔψαλε δυὸ καὶ τρεῖς φορὲς τὸ **«Χριστὸς—ἀνέστη»** κι' ὅταν ἔνοιωσε ὅτι οἱ Τοῦρκοι εἶχαν σπάσει τὴν θύραν τοῦ μιναρὲ κι' ἀνέβαιναν νὰ τὸν πιάσουν, ἐπήδησε ἀπὸ τὸν μιναρὲ κάτω καὶ τὸ πτῶμά του ἔπεσε μπροστὰ στὸν Σουλτᾶνο!

Αἰωνία του ἡ μνήμη!

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

---

(11) Περιτομή.

(12) Κάθε ἐξωμότης λάβαινε δικαιωματικῶς χρηματικὴ ἀμοιβή.

(13) Ἱεροψάλτης.

(14) «Μέγας ὁ Θεός».

(15) Ὁ πύργος τοῦ τζαμιοῦ, ἤτοι φάρος. Ἡ λέξις εἶνε ἀραβικὴ ἀπὸ τὸ «νούρ»=φῶς.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Παροχὴ ὁδηγιῶν πρὸς ὑποβολὴν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου δηλώσεων φόρου καθαρῶν προσόδων ὑπὸ τῶν πρὸς τοῦτο ὑποχρεών

α) Φορολογία οἰκοδομῶν (Α' Κατηγορία)

Κατὰ τὸ ἀρξάμενον οἰκονομικὸν ἔτος 1928—29 δὲν θὰ ἐπιδοθοῦν νέαι δηλώσεις οἰκοδομῶν, ἀλλὰ θέλουσιν ἰσχύσει αἱ ἐπιδοθεῖσαι κατὰ τὸ προηγούμενον οἰκονομικὸν ἔτος 1927—28.

Ἐπίσης διὰ τὸν πρόσθετον φόρον ὑδρεύσεως (Γιοῦλεν) κατὰ τὸ τρέχον ἔτος δὲν θέλουσιν ἐπιδοθῆ νέαι δηλώσεις, ἰσχυουσῶν τῶν διὰ τὸ ἔτος 1927—28 ἐπιδοθεισῶν.

Ἐξαιρετικῶς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπιδῶσωσι

α) ἀρχικὴν δήλωσιν οἱ νέοι ἰδιοκτῆται κλπ. ὅσοι τὸ πρῶτον κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1927 μέχρι 31 Μαρτίου 1928 ἐπραγματοποίησαν εἰσοδήματα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ φορολογηθῶσι κατὰ τὸ τρέχον οἰκον. ἔτος 1928—29.

β) Τροποποιητικὴν δήλωσιν τῆς ἀρχικῆς τοιαύτης τοῦ προηγουμένου οἰκονομικοῦ ἔτους 1927—28 ἐφ' ὅσον τὰ ἀρχικῶς δηλωθέντα εἰσοδήματά των ηὐξήθησαν ἢ ἐμειώθησαν ὑπὲρ τὰ 10 ο)ο αὐτῶν.

Αἱ δηλώσεις πρέπει νὰ ἐπιδοθοῦν εἰς τὸν οἰκον. ἔφορον τῆς τοποθεσίας τῶν ἀκινήτων.

β) Φορολογία ἐκμισθουμένων γαιῶν (Β' κατηγορία)

Οἱ πραγματοποιήσαντες εἰσοδήματα ἐξ ἐνοικιάσεως γαιῶν διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1927 μέχρι 31 Μαρτίου 1928 ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπιδώσωσιν εἰς τὸν δημόσιον οἶκον. ἔφορον, ἤτοι εἰς τὸν οἰκον. ἔφορον τῆς τοποθεσίας τῶν γαιῶν, δήλωσιν διὰ τὴν φορολογίαν τῆς καθαρᾶς αὐτῶν προσόδου, διὰ τὸ ἔτος 1928—29.

γ) Φορολογία κινητῶν ἀξιῶν (Γ' κατηγορία)

Οἱ ἐνεργήσαντες τὴν ἐξαργύρωσιν ἢ μεσολαβήσαντες διὰ τὴν εἴσπραξιν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσοδημάτων ἐκ μερισμάτων καὶ τοκομεριδίων ἀλλοδαπῶν τίτλων καὶ παρακρατήσαντες τὸν φόρον ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, ὡς καὶ οἱ ὑπὲρ ὧν ἐνηργήθη ἡ ἐξαργύρωσις ἢ εἴσπραξις, ὑποχρεοῦνται εἰς ὑποβολὴν δηλώσεως.

δ) Φορολογία ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων (Δ' κατηγορία)

Πᾶς ἐπιχειρηματίας πραγματοποιήσας καθαρὰ κέρδη πέραν τῶν 150000 δραχμῶν ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεών του, ἐντὸς τοῦ διαχειριστικοῦ αὐτοῦ ἔτους τοῦ λήξαντος κατὰ τὸ ἡμερολογιακὸν ἔτος 1927 ὑποχρεοῦται εἰς ὑποβολὴν δηλώσεως διὰ τὰ πέραν τοῦ ποσοῦ τῶν δραχ. 150000 καθαρὰ κέρδη.

ε) Φορολογία μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν (Στ' κατηγορία)

Ἅπαντες οἱ ἐργοδόται οἵτινες κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1927 μέχρι 31 Μαρτίου 1928 ἀπησχόλησαν ἔμμισθον ἢ ἡμερομίσθιον προσωπικὸν ὀφείλουσι νὰ δηλώσωσι καὶ καταβάλωσιν ὁλόκληρον τὸν φόρον, ὃν ὤφειλον νὰ παρακρατήσωσι. Ἐπίσης ὑποχρεοῦνται εἰς ἐπίδοσιν δηλώσεως ὅσοι μισθωταὶ ἢ ἡμερομίσθιοι ἐργάζονται εἰς ἐργοδότας μὴ ἀπασχολοῦντας συστηματικῶς προσωπικὸν ἢ ὅσοι κτῶνται ἀμέσως ἀμοιβὰς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὑποχρεούμενοι ἐπίσης εἰς καταβολὴν ὁλοκλήρου τοῦ φόρου.

στ) Φορολογία ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων (Ζ' κατηγορία)

Πᾶς ἐξασκῶν ἐλευθέριον ἐπάγγελμα καὶ πραγματοποιήσας καθαρὰ κέρδη πέραν τῶν δραχ. 150000 ὑποχρεοῦται εἰς ὑποβολὴν δηλώσεως διὰ τὰ πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου καθαρὰ κέρδη.

Φορολογία συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου (συνθετικὸς φόρος)

Εἰς δήλωσιν συνθετικοῦ φόρου κατὰ τὸ ἀρξάμενον νέον οἰκον. ἔτος 1928—29 ὑποχρεοῦνται οἱ ἔχοντες ἐτήσιον ἐκ πάσης πηγῆς καθαρὸν εἰσόδημα ὑπερβαῖνον τὰς 6000 μεταλλικὰς δραχμὰς ἢ 84000 χαρτίνας δραχ. Ἐκ τῆς φορολογητέας καθαρᾶς προσόδου ἐκπίπτεται τὸ ποσὸν τοῦτο, ὡς καὶ δραχ. μεταλλ. 240 ἢ χάρτιναι 3.360 δι' ἕκαστον τῶν βαρυνόντων αὐτοὺς προσώπων (σύζυγος, ἀνήλικα τέκνα κλπ.)

Φορολογία ἐπιτηδεύματος

Διὰ τὴν φορολογίαν ταύτην δὲν θὰ ἐπιδώσωσι νέας δηλώσεις οἱ ἔχοντες ἐπιδώσει τοιαύτας. Ἐξαιρετικῶς μόνον ὑποχρεοῦνται οἱ τὸ πρῶτον ἐπιληφθέντες τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγελματός των μετὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1928.

Δημοσιευθήτω διὰ τῶν λαβουσῶν ἔγγραφον ἐντολὴν ἐφημερίδων.

(Ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν)

ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ & ΚΑΖΑΖΗΣ

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Ἀριστείδου 15—ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Ὀλυμπίου Διαμαντῆ 33—ΒΟΛΟΣ—ΛΑΡΙΣΣΑ

ΑΛΩΝΙΣΤΙΚΑΙ ΜΗΧΑΝΑΙ MARSHALL

Ἐπίσης οἰκονομικαί, ἐλαφραί, χαλύβδινοι, ἀλωνιστικαὶ κατάλληλοι διὰ δύσβατα ἐδάφη ἐφωδιασμέναι μὲ ἀχυροθλαστικὸν καὶ ἀχυροκοπτικὸν τύμπανον καὶ ΚΟΣΚΙΝΟΝ *τελειοτάτου συστήματος.*

ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΑΡΟΤΡΑ *(πραγματικὰ ἀκαθάρτου πετρελαίου* MOUNKTELS.

ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1928

1)	1	Πετρελαιοάροτρον	35 ἵππων καὶ 1 Ἀλωνιστικὴ 48 ἰντσῶν μὲ Κοσκίναν 54 ἰντσῶν εἰς τὸ ΓΕΩΡΓΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΔΕΣΦΙΝΗΣ.
2)	1	»	35 ἵππων καὶ 1 Ἀλωνιστικὴ 48 ἰντσῶν μὲ Κοσκίναν 54 ἰντσῶν εἰς τὸν ΓΕΩΡΓΙΚΟΝ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΝ ΠΑΥΛΟΥ ΛΟΚΡΙΔΟΣ.
3)	1	»	35 ἵππων καὶ 1 Ἀλωνιστικὴ 42 ἰντσῶν μὲ Κοσκίναν 48 ἰντσῶν εἰς τοὺς κ. κ. Χ. ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΝ καὶ Γ. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΝ ΑΜΑΛΙΑΔΑ.
4)	1	»	40 ἵππων καὶ 1 Ἀλωνιστικὴ 48 ἰντσῶν μὲ Κοσκίναν 54 ἰντσῶν εἰς τοὺς κ. κ. Ι. ΒΑΡΝΑΒΑΝ, Π. ΠΕΖΕΝ, Γ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΝ, Ξ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΝ ΑΓ. ΕΥΘΥΜΙΑΝ ΙΤΕΑΣ.
5)	[illegible]	»	40 ἵππων καὶ 1 Ἀλωνιστικὴ 48 ἰντσῶν μὲ Κοσκίναν 54 ἰντσῶν εἰς τὸν κ. ΒΑΣ. ΒΑΡΘΑΛΑΜΗΝ, ΕΡΗΜΟΚΑΣΤΡΟΝ ΘΗΒΩΝ.
6)	1	»	26 ἵππων καὶ 1 Ἀλωνιστικὴ 36 ἰντσῶν μὲ Κοσκίναν 36 ἰντσῶν εἰς τοὺς κ. κ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ καὶ ΙΩΑΝΝΗΝ ΚΟΚΛΑΝ, ΑΜΑΛΙΑΔΑ.
7)	1	»	26 ἵππων καὶ 1 Ἀλωνιστικὴ 36 ἰντσῶν μὲ Κοσκίναν 36 ἰντσῶν εἰς τὸν κ. ΝΙΚΟΛΑΟΝ ΧΑΤΖΗΠΑΝΑΓΟΥ, ΝΑΥΠΛΙΟΝ.
8)	2	»	26 ἵππων καὶ 2 Ἀλωνιστικαὶ 36 ἰντσῶν μὲ Κοσκίναν 36 ἰντσῶν εἰς τοὺς κ. κ. Σ. ΚΑΛΚΑΝΤΗΝ, Γ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ καὶ Σία, ΒΕΖΑΝΙΟΝ ΛΑΚΩΝΙΑΣ.
9)	1	»	26 ἵππων καὶ 1 Ἀλωνιστικὴ 36 ἰντσῶν μὲ Κοσκίναν 36 εἰς τοὺς κ. κ. Π. ΠΑΝΑΓΗΝ καὶ Σία, ΧΙΛΙΟΜΟΔΙΟΝ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ.
10)	1	»	26 ἵππων καὶ 1 Ἀλωνιστικὴ 36 ἰντσῶν μὲ Κοσκίναν 36 εἰς τὸν κ. ΙΩΑΝΝΗΝ Ε. ΚΑΝΕΛΛΗΝ, ΧΩΡΙΟΝ ΠΕΡΙΣΤΑΣΙΣ (Αἰκατερίνη).
11)	1	»	26 ἵππων καὶ 1 Ἀλωνιστικὴ 42 ἰντσῶν μὲ Κοσκίναν 42 ἰντσῶν εἰς τὸν κ. Θ. ΨΙΛΟΠΟΥΛΟΝ, ΛΕΒΑΔΕΙΑΝ.
12)	1	Αὐτοκίνητος δικύλινδρος	Ἀτμομηχανὴ 32 ἵππων καὶ 1 Ἀλωνιστικὴ 54 ἰντσῶν μὲ Κοσκίναν 50 ἰντσῶν εἰς τὸν ΓΕΩΡΓΙΚΟΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΝ ΣΧΗΜΑΤΑΡΙΟΥ.
13)	1	» »	Ἀτμομηχανὴ 32 ἵππων καὶ 1 Ἀλωνιστικὴ 54 ἰντσῶν μὲ Κοσκίναν 60 ἰντσῶν εἰς τὴν ΓΕΩΡΓΙΚΗΝ ΛΑΪΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΒΑΓΙΩΝ.
14)	1	» »	Ἀτμομηχανὴ 32 ἵππων καὶ 1 Ἀλωνιστικὴ 54 ἰντσῶν μὲ Κοσκίναν 60 ἰντσῶν εἰς τὸν ΓΕΩΡΓΙΚΟΝ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΝ ΜΕΓΑΡΩΝ.
15)	1	» »	Ἀτμομηχανὴ 32 ἵππων καὶ 1 Ἀλωνιστικὴ 54 ἰντσῶν μὲ Κοσκίναν 60 ἰντσῶν εἰς τοὺς κ. κ. ΚΡΙΚΩΝΗΝ, ΚΟΛΟΦΟΥΣΗΝ καὶ ΚΑΡΟΥΜΠΗΝ, ΔΑΔΙΟΝ.
16)	1	» »	Ἀτμομηχανὴ 32 ἵππων καὶ 1 Ἀλωνιστικὴ 54 ἰντσῶν μὲ Κοσκίνα 60 ἰντσῶν εἰς τὸν ΓΕΩΡΓΙΚΟΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΝ ΔΡΙΣΚΟΛΗ.
17)	1	» »	Ἀτμομηχανὴ 32 ἵππων καὶ 1 Ἀλωνιστικὴ 54 ἰντσῶν μὲ Κοσκίναν 60 ἰντσῶν εἰς τὸν κ. ΠΑΠΑΣΤΕΦΑΝΟΝ, ΤΡΙΚΚΑΛΑ.
18)	1	» »	Ἀτμομηχανὴ 32 ἵππων καὶ 1 Ἀλωνιστικὴ 54 ἰντσῶν μὲ Κοσκίναν 60 ἰντσῶν εἰς τὸν κ. Γ. ΣΑΜΨΑΡΕΛΟΝ, ΛΑΡΙΣΣΑΝ.
19)	1	» »	Ἀτμομηχανὴ 32 ἵππων καὶ 1 Ἀλωνιστικὴ 54 ἰντσῶν μὲ Κοσκίναν 60 ἰντσῶν εἰς τὸν κ. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΝ, ΦΑΡΣΑΛΑ.
20)	1	» »	Ἀτμομηχανὴ 32 ἵππων καὶ 1 Ἀλωνιστικὴ 54 ἰντσῶν μὲ Κοσκίναν 60 ἰντσῶν εἰς τὸν ΓΕΩΡΓΙΚΟΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΝ ΓΚΟΥΣΚΟΥΝΑΡ. ΜΠΙΖΕΛΕΡ.
21)	1	Ἀλωνιστική	54 ἰντσῶν μὲ Κοσκίναν 60 ἰντσῶν εἰς τὸν ΑΝΑΓΚ. ΣΥΝ)ΣΜΟΝ ΔΙΑΧ. ΚΟΙΝΗΣ ΧΟΡΤΟΝ. ΣΥΝΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΚΕΡΑΤΕΑΣ ΑΤΤΙΚΗΣ.
22)	1	»	48 ἰντσῶν μὲ κοσκίναν 54 ἰντσῶν εἰς τοὺς κ.κ. ΕΥΘ. ΜΕΛΙΣΑΡΗΝ καὶ Ι. ΜΑΤΖΟΡΟΝ, ΜΑΝΤΟΥΔΙΟΝ ΕΥΒΟΙΑΣ.
23)	1	»	54 ἰντσῶν μὲ κοσκίναν 60 ἰντσῶν εἰς τοὺς κ.κ. Ἀδελφοὺς ΚΑΛΟΥΤΗ ΛΑΡΙΣΣΑ.
24)	1	Πετρελαιόχαρτο	ἐ ἀλωνιστικὴν χαλυβδίνην καὶ κοσκίναν 36 ἰντσῶν εἰς τὸν κ. ΕΜΜ. ΙΩΑΝΝΟΥ μηχανικὸν Τριπόλεως.

Ἤτοι ἐν ὅλῳ τῷ 1928 ἐπωλήθησαν 24 πλήρη συγκροτήματα ἀλωνιστικῶν.

ΞΥΛΟΥΡΓΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΨΑΛΤΗ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΧ. 10.000.000 ΟΛΟΣΧΕΡΩΣ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ

ΝΕΩΤΑΤΑΙ ΜΗΧΑΝΙΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΤΥΠΟΥ
KIPCHNER, LEIPSIG.
SIEMENS-SCHUKERT, BERLIN
M. A. N. NURNBERG.

ΕΠΙΠΛΑ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
ΕΠΙΠΛΑ ΜΕΓΑΛΗΣ ΣΕΙΡΑΣ
(STANDARD)
ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ-ΠΑΡΚΕΤΤΑ
ΞΥΛΟΥΡΓΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ
ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Ἡ μεγαλυτέρα ἐν Ἀθήναις Αἴθουσα Ἐκθέσεως (ἐντὸς τοῦ Ἐργοστασίου)

ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΚΑΙ ΛΙΑΝΙΚΗ

Ἡ ἀνωτέρω μεγάλη Ξυλουργικὴ Ἐπιχείρησις, ἱδρυθεῖσα καὶ ὀργανωθεῖσα παρὰ τοῦ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΨΑΛΤΗ, ἰδιοκτήτου τοῦ εὐφήμως γνωστοῦ Ἐργοστασίου ΨΑΛΤΗ Κωνσταντινουπόλεως, ἐκθέτει τὰ ἐκλεκτὰ τεχνουργήματά της ἐν τῇ ὡς ἄνω μεγάλῃ αἰθούσῃ ἐντὸς τοῦ ἐργοστασίου της, μὴ διατηροῦσα ἰδιαιτέραν ἔκθεσιν εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως.

Ἡ Διεύθυνσις, ἐπωφελουμένη τῆς ἀποφυγῆς τῶν πολλαπλῶν ἐξόδων ἑνὸς τοιούτου κεντρικοῦ καταστήματος, εἶνε εἰς θέσιν ὅπως προσφέρῃ εἰς τὸ ἀξιότιμον Ἀθηναϊκὸν Κοινὸν τὰ πρῶτα κατασκευασθέντα ἔπιπλά της, ἐξαιρετικῆς ποιότητος καὶ σημαντικῆς ποικιλίας εἰς τιμὰς παραγωγῆς. Οἱ κ. κ. Πελάται, ἀγοράζοντες ἢ παραγγέλλοντες εἰς τὴν ὡς ἄνω Βιομηχανίαν, ἔχουν οὕτω μίαν ἀσφαλῆ ὠφέλειαν 20—30 ο)ο τῶν τιμῶν τῆς ἀγορᾶς.

Τὰ ἐκτιθέμενα ἔπιπλα εἶνε: ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΑΙ, ΚΡΕΒΒΑΤΟΚΑΜΑΡΑΙ, ΣΑΛΟΝΙΑ, BOUDOIR, ΓΡΑΦΕΙΑ κλπ. κλπ.

Μία ἐπίσκεψις ἀρκεῖ νὰ πείσῃ πάντα ἐνδιαφερόμενον περὶ τῆς πραγματικότητος. Ἡ στερεότης, ἡ κομψότης καὶ ἡ εὐθηνία εἶνε χαρακτηριστικὰ τῶν προϊόντων τοῦ Ἐργοστασίου. Οἱ κ. κ. Πελάται δύνανται, ἐὰν ἐπιθυμοῦν, νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸ Ξυλουργεῖον, τὰς αἰθούσας Μηχανῶν καὶ Ἠλεκτροκινήσεως, ὡς καὶ τὰς ἀποθήκας ξυλείας καὶ ὑλικῶν.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΨΑΛΤΗ, Α. Ε.
ΛΕΟΦΟΡΟΣ ΣΥΓΓΡΟΥ
(παρὰ τὴν μεγάλην γέφυραν Ἰλισσοῦ, κατόπιν τοῦ Φόρου Διοδίων)
—ΑΘΗΝΑΙ—

Τηλεφ. ἀρ. 13-64. Τηλεφ. ἀρ. 13-64.

ΠΤΗΝΟΤΡΟΦΟΙ

Διαθέτομεν τὰς τελειοτέρας καὶ εὐχρηστοτέρας κλωσσομηχανὰς «Hearson» τὰς μόνας δυναμένας νὰ ἐργασθῶσιν ἀποτελεσματικῶς εἰς τὸ εὐμετάβλητον ἑλληνικὸν κλῖμα.

Εἰσηγάγομεν καὶ ἐνεκλιματίσαμεν τὰ καλύτερα εὐρωπαϊκὰ σόγια (250—300 αὐγὰ ἐτησίως—βάρη μέχρι 4 ὀκάδων).

Αὐγὰ δι' ἐπώασιν—Τροφαὶ—Φάρμακα κλπ.

ΠΤΗΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ "ΑΤΤΙΚΗ,,
ΕΝ ΑΓΙΩ ΙΩΑΝΝΗ ΡΕΝΤΗ—(ΑΘΗΝΑΙ)

Εἰκονογραφημένα τιμολόγια ΔΩΡΕΑΝ τῷ αἰτοῦντι.

Γενικὸς κατάλογος.—Ὁδηγὸς Πτηνοτροφίας Δρχ. 5 ἐλεύθ. ταχυδρομικῶν.

Διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ μορφωθῶσιν ἐπιστημονικῶς:

ΠΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Διδασκαλία καὶ ἐφαρμογὴ τῶν τελευταίων ἀγγλοαμερικανικῶν μεθόδων τριμήνου μόνον διαρκείας.

ΠΑΡΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΣΤΑΔΙΟΥ 50Α

Τὰ νεώτατα FANTAISI κασμήρια
ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΟΙΚΩΝ ἐαρινῆς περιόδου

Αφοι ΣΟΥΛΟΠΟΥΛΟΙ
ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΑΙ

"SANITAS,,

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΔΡ. 17.000.000
ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΕΝ ΓΕΝΕΙ » 5.643.118.65

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ
Λεωφόρος Πανεπιστημίου 24

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ (Μύλοι Ἀθηνῶν
ΚΑΙ ΓΕΝ. ΑΠΟΘΗΚΑΙ (Ν. Φάληρον

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: Ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὁδὸς Ἑρμοῦ 47

ΤΗΛΕΦΩΝΑ (ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ 1—16
(ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΦΑΛΗΡΟΥ 31

ΜΕΡΙΚΑ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΤΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ "ΣΑΝΙΤΑΣ,,

VITAGON «SANITAS» (ΒΙΤΑΓΚΟΝ «ΣΑΝΙΤΑΣ») Ἄριστον τονωτικόν, ὀρεκτικόν, θρεπτικόν.

SIROP IODOTANNIQUE «SANITAS» (ΣΙΡΟΠ ΙΟΝΤΟΤΑΝΙΚ «ΣΑΝΙΤΑΣ») Μοναδικὸν δι' ἀσθενικά, χοιραδικά, λεμφατικὰ καὶ ἐν γένει ἀναρρωνύοντα ἐκ λοιμωδῶν νόσων παιδιά.

SIROP HEMOGLOBINE «SANITAS» (ΣΙΡΟΠΙΟΝ ΑΙΜΟΓΛΟΜΠΙΝΗΣ «ΣΑΝΙΤΑΣ») Ἀνανεωτικὸν τοῦ αἵματος κατὰ τῆς νευρασθενείας, ἑλώδους καχεξίας καὶ σωματικῆς καὶ πνευματικῆς ἐξαντλήσεως.

EMULSION «SANITAS» (ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ ΜΟΥΡΟΥΝΕΛΑΙΟΥ «ΣΑΝΙΤΑΣ») Σκευασία εὔγευστος, εὔληπτος, ἐξόχως διαιτητική.

DENTOLINE «SANITAS» (ΟΔΟΝΤΟΠΑΣΤΑ ΝΤΑΝΤΟΛΙΝΗ «ΣΑΝΙΤΑΣ») Ὀδοντόπαστα ἰδεώδης, ἐξόχως ἀντισηπτικὴ καὶ ἀρωματική, ἀπαραίτητος διὰ τὴν ὑγιεινὴν τοῦ στόματος.

ΟΞΥΓΛΟΥΤΕΛΙΚΟΝ ΟΞΥ «ΣΑΝΙΤΑΣ» Διὰ τὴν ἄμεσον κατάπαυσιν κεφαλαλγίας, ὀδονταλγίας καὶ ρευματαλγίας.

ANTIGON «SANITAS» (ΑΝΤΙΓΚΟΝ «ΣΑΝΙΤΑΣ») Ἀβλαβεστάτη καὶ ἀσφαλὴς σκευασία κατὰ τῆς κυήσεως.

FORMOSOAP «SANITAS» («ΦΟΡΜΟΣΩΠ ΣΑΝΙΤΑΣ») Μοναδικὸν ἀντισηπτικόν, ἀφαιρεῖ τὴν κακὴν ὀσμὴν τῶν ποδῶν.

SEL DES FRUITS «SANITAS» (ΣΕΛ ΝΤΕ ΦΡΟΥΪ «ΣΑΝΙΤΑΣ») Ἰδεῶδες κατὰ τῆς δυσκοιλιότητος, παχυσαρκίας, γαστραλγιῶν καὶ τῶν ἐνοχλήσεων τοῦ ἐμέτου καὶ τῆς ἐγκυμοσύνης.

EAU OXYGÉNÉ «SANITAS» (ΟΞΥΓΟΝΟΥΧΟΝ ΥΔΩΡ «ΣΑΝΙΤΑΣ») Διὰ χειρουργικὰς χρήσεις, (Σταθερᾶς συνθέσεως, ὡρισμένης περιεκτικότητος, τελείως οὐδέτερον, ἀνώτερον παντὸς ἄλλου).

SANITOR (ΣΑΝΙΤΟΡ) Τὸ τελειότερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον ἐντομοκτόνον. Ἐξολοθρεύει τὰ ἔντομα (κουνούπια μυῖγες, κορέους, ψύλλους, σκόρον, κατσαρίδες κλπ.) καὶ τὰ ὠά των.

PATE PHOSPHOREE «SANITAS» (ΠΑΤ ΦΩΣΦΟΡΕ «ΣΑΝΙΤΑΣ») Καταστρέφει παντὸς εἴδους ποντικούς. Ζητεῖτε Μάρκαν «ΣΑΝΙΤΑΣ».

ΚΟΥΦΕΤΑ ΚΙΝΙΝΗΣ «ΣΑΝΙΤΑΣ» Ἐντὸς ὑαλίνων σωληναρίων ὑπὸ τὸν διαρκῆ ἔλεγχον τοῦ Χημείου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

ΖΩΪΚΟΣ ΑΝΘΡΑΞ «ΣΑΝΙΤΑΣ» (Noir animal en pate et granulé) διὰ τὸν ἀποχρωματισμὸν οἴνων, ἐλαίων, σιροπίων διὰ Ζαχαροπλαστεῖα καὶ διὰ χημικὰς καὶ φαρμακευτικὰς χρήσεις. Ὑπέρτερος τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ εἰς ἀποχρωστικὴν δύναμιν. Εἶνε πάντοτε νωπὸς καὶ τελείως ἄοσμος.

Ἐπίσης ἐν τοῖς ἐργοστασίοις τῆς Ἑταιρίας παρασκευάζονται ἅπαντα τὰ φαρμακοτεχνικὰ σκευάσματα, ἐκχυλίσματα, ἐνέσεις, ὀρροί, κομπριμέ, σακχαρόπηκτα κλπ. ἀκριβεστάτης περιεκτικότητος καὶ σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

ΤΜΗΜΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ

Πλήρης καὶ μεγάλη παρακαταθήκη Χημικῶν καὶ Φαρμακευτικῶν Προϊόντων καὶ εἰδικοτήτων (SPECIALITES) τῶν καλυτέρων ἐν Εὐρώπῃ Ἐργοστασίων ὡς καὶ παντὸς Φαρμακευτικοῦ ἐξαρτήματος.

ΑΙ ΑΠΟΛΑΥΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΑΛΟΦΑΓΙΑΣ

Ἡ προνοητικὴ φύσις ἠθέλησε νὰ καταστήσῃ τὴν τροφὴν μίαν εὐχαρίστησιν καὶ οὐχὶ μίαν ἀγγαρίαν. Ἐδημιούργησε τὴν ὄρεξιν· ἐπροίκισε τὴν γλῶσσαν καὶ τὸν οὐρανίσκον μὲ τὴν πολύτιμον ἰδιότητα τῆς γεύσεως καὶ διὰ τοῦτο αἱ ἀπολαύσεις τῆς τραπέζης εἶναι ἰδιαιτέρως ἡδονικαί. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο εἶναι ἀπαραίτητος ἡ τελεία λειτουργία τοῦ μηχανισμοῦ τῆς διατροφῆς. Καὶ λίαν εὐτυχῶς αἱ πολλαπλαῖ παθήσεις τοῦ πεπτικοῦ συστήματος ὑποχωροῦν μὲ τὴν χρῆσιν τοῦ

CHARBON DE BELLOC

τοῦ ὁποίου ἡ ἀποτελεσματικότης εἶναι γνωστὴ εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις ἀπωλείας τῆς ὀρέξεως, γαστραλγίας, νευρικῶν διαταραχῶν τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων, δυσκόλου πέψεως, συνεχῶν πονοκεφάλων, ξυνίλας, βαροστομαχιᾶς, δυσεντερίας, ἐντερίτιδος, χολερίνης καθὼς καὶ τῆς πλέον ἐπιμόνου δυσκοιλιότητος. Δι' αὐτοὺς δὲ τοὺς λόγους ἐτιμήθη τῆς ὑψηλῆς ἐγκρίσεως τῆς Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας τῶν Παρισίων. Εἴτε εἰς κόνιν εἴτε εἰς καταπότια λαμβανόμενον ἀπορροφᾷ τὰ μιάσματα τὰ ἐμφωλεύοντα εἰς τὸν ὀργανισμὸν καὶ τακτοποιεῖ τὰς λειτουργίας τοῦ στομάχου καὶ τῶν ἐντέρων.

Γενικὴ ἀποθήκη Οἶκος FRERE, 19 rue Jacob, Paris
Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ Φαρμακεῖα

POUDRE DU Dr BELLOC

UΠΕΡΕΧΟΜΕΝ ΠΑΝΤΟΤΕ
ΕΙΣ ΣΧΕΔΙΑ
ΚΑΙ ΧΡΩΜΑΤΑ

Ι. ΑΗΔΟΝΟΠΟΥΛΟΣ & ΥΙΟΙ

1888
ΠΩΛΗΣΙΣ ΛΙΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΧΟΝΔΡΙΚΗ
ΑΙΟΛΟΥ ΚΑΙ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ ΓΩΝΙΑ

ΤΑ ΠΙΟ ΜΟΔΕΡΝΑ
ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΑΣ
ΚΑΛΥΤΕΡΑΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ
ΜΟΝΟΝ ΑΓΓΛΙΚΑΣ

Εἰς Τὸ Περιθώριον Τῶν Γεγονότων

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑ Μεταξὺ Βασιγκτῶνος καὶ Παρισίων διεξάγεται ἀπό τινος μία μακρὰ συζήτησις, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀμερικανικῆς προτάσεως περὶ συνυπογραφῆς ἐκ μέρους τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἑνὸς Συμφώνου πολυμεροῦς, ἀποκηρύττοντος τὸν πόλεμον. Αἱ σχετικαὶ διαπραγματεύσεις περιωρίζοντο ἐπὶ χρονικόν τι διάστημα μόνον μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἡν. Πολιτειῶν. Ἡ Γαλλία, σύμφωνος κατ' ἀρχὴν πρὸς τὴν ἀμερικανικὴν πρότασιν, διετύπου μερικὰς ἐπιφυλάξεις. Μέλος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, δὲν ἠδύνατο ν' ἀποκηρύξῃ ἀπολύτως τὸν πόλεμον ὡς μέσον ἀμύνης ἐναντίον ἀναιτίου προσβολῆς. Πλὴν τούτου, ἡ Γαλλία ἔχει ἀνειλημμένας ὑποχρεώσεις ἔναντι συμμάχων της, αἱ ὁποῖαι δὲν θὰ ἦτο βεβαίως δυνατὸν νὰ ἀκυρωθοῦν, ἀλλ' οὔτε καὶ νὰ ἐναρμονισθοῦν πρὸς μίαν ἀπόλυτον παραίτησιν ἀπὸ τοῦ πολέμου ὡς μέσου πολιτικοῦ. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἐν τούτοις, προέβη χθὲς εἰς νέαν κίνησιν, σχετικὴν διὰ τῆς ταυτοχρόνου ἐπιδόσεως πρὸς τὰς κυβερνήσεις τοῦ Λονδίνου, τοῦ Βερολίνου, τῆς Ρώμης καὶ τοῦ Τόκιο διακοινώσεων, δι' ὧν αἱ κυβερνήσεις αὗται προσκαλοῦνται νὰ συμμετάσχουν ἑνὸς πολυμεροῦς Συμφώνου κατὰ τοῦ πολέμου. Συγχρόνως, ὅμως, ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις παρακαλεῖ τὰς κυβερνήσεις ταύτας νὰ μὴ ἀπαντήσουν εἰς τὴν ἀμερικανικὴν διακοίνωσιν, πρὶν λάβουν ἓν γαλλικὸν σχέδιον συμφώνου, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ συνδυάζεται ἡ ἀποκήρυξις τοῦ πολέμου πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις τῶν μελῶν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Οὕτως ἡ ἰδέα τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου ὡς μέτρου ἐκνόμου προάγεται ἐπὶ πραγματικωτέρου πεδίου. Καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ ἀσφαλῶς μίαν ἠθικὴν νίκην τῆς ἀφυπνισθείσης μετὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον παγκοσμίου συνειδήσεως, ἡ ὁποία καλῶς κατενόησε τὴν ἐγκληματικότητα τοῦ πολέμου.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ Ἡ Βουλγαρικὴ Σοβράνιε ἐψήφισε προχθὲς διὰ ψήφων 151 ἐναντίον 111 τὸ πρωτόκολλον τῆς Γενεύης, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου παρέχεται εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἡ ἔγκρισις τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν διὰ τὴν σύναψιν ἐξωτερικοῦ δανείου διὰ τὴν οἰκονομικὴν τῆς χώρας σταθεροποίησιν. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο κατεπολεμήθη λυσσωδῶς ἐκ μέρους τῶν ὀπαδῶν τοῦ κ. Τσανκώφ, ἡ δὲ ἐπιψήφισίς του ἐπετεύχθη κατόπιν σθεναρᾶς ὑποστηρίξεώς του ἐκ μέρους τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως. Τοιουτοτρόπως μεταξὺ τῶν κομμάτων, τὰ ὁποῖα συνειργάσθησαν διὰ τὴν ἀνατροπὴν τοῦ Σταμπολίσκυ ἡ ἀπὸ μηνῶν ἐκδηλωθεῖσα διάστασις ἔφθασεν ἤδη εἰς τὸ κρισιμώτατον σημεῖον — τόσον κρίσιμον, ὥστε νὰ ἐξαναγκάσῃ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς διαλύσεως τῆς Σοβράνιε ἐὰν τὸ πρωτόκολλον δὲν ἐκυροῦτο. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἐπιψήφισίν του, ἡ θέσις τῆς Κυβερνήσεως παραμένει ἐπισφαλής, παρὰ τὴν πλειοψηφίαν τῶν 40 ψήφων, τὴν ὁποίαν ἐπέτυχε. Καὶ πρέπει νὰ προστεθῇ, ὅτι θὰ ἦτο δύσκολον νὰ ἀποτραπῇ διὰ τὴν Βουλγαρίαν μία πολιτικὴ κρίσις, τῆς ὁποίας ἡ ἔκβασις θὰ ἦτο ἄδηλος. Ἡ παροῦσα Κυβέρνησις, ἄλλωστε, παρὰ τὰς δυσχερείας τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζει, εἰργάσθη ἐμπνεομένη μετ' εἰλικρινείας διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν σχέσεων τῆς Βουλγαρίας μετὰ τῶν γειτόνων της καὶ διὰ τὴν οἰκονομικὴν τῆς χώρας ἀνόρθωσιν.

Η ΥΠΕΡΕΠΑΡΚΕΙΑ *Ἡ ἀγορανομικὴ ὑπηρεσία διεβεβαίου πρὸ δύο ἡμερῶν ὅτι χάρις εἰς τὰ μέτρα της, θὰ ὑπῆρχεν ὄχι ἐπάρκεια, ἀλλ' ὑπεράρκεια κρέατος διὰ τὸ Πάσχα. Λοιπόν, χθές, ὅσοι ἐπρόφθασαν καὶ ἠγόρασαν κρέας τὸ πρωῒ τὸν Κύριον εἶδον. Ὅσοι, βασισθέντες εἰς τὴν διαβεβαίωσιν τῆς Ἀγορανομικῆς ὑπηρεσίας, ἀνέβαλον τὰ ψώνια διὰ τὸ ἀπόγευμα ἔμειναν οἱ περισσότεροι χωρὶς κρέας. Οἱ κρεοπῶλαι ἰσχυρίζοντο ὅτι δὲν εἶχον ἀρνιά, ἡ ἀγορανομικὴ ὑπηρεσία ἀντιθέτως, διετείνετο ὅτι οἱ κρεοπῶλαι ἀπέκρυπτον τὸ κρέας διὰ νὰ τὸ ὑπερτιμήσουν. Ὁπωσδήποτε τὸ λάθος εἶνε τῆς ἀγορανομικῆς ὑπηρεσίας, ἡ ὁποία ὤφειλε νὰ λάβῃ τὰ μέτρα της, δεδομένου ὅτι εἰς τὰς ἐπαρχίας ὑπάρχει κρέας ἄφθονον.*

ΨΥΧΡΑΙΜΟΤΕΡΟΝ Χωρὶς νὰ θέλωμεν νὰ κρίνωμεν τοὺς λόγους δι' οὓς ἐνηργήθησαν αἱ προχθεσιναὶ νυκτεριναὶ συλλήψεις Παγκαλικῶν, περιοριζόμεθα νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι ἡ δικαιολογία των εἶναι ἀντιφατική. Διότι ἀνεκοινώθη ὅτι συνελήφθησαν οὗτοι διὰ νὰ μὴ παράγεται ἐκ τῶν κινήσεών των εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἡ ἐντύπωσις ὅτι ὑπάρχει πράγματι σοβαρὸς κίνδυνος ἀνατροπῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ τοιοῦτος μὲν κίνδυνος οὐδεὶς ὑπάρχει ὅπως ὅλοι γνωρίζομεν. Ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν διατί εἰς τὸ ἐξωτερικὸν θ' ἀνησυχοῦν ἐκ τῶν φλυαριῶν μερικῶν λοχιῶν καὶ διατί δὲν θὰ θεωρήσουν ὡς μᾶλλον ἀνησυχητικὸν διὰ τὴν κατάστασιν τεκμήριον τὰς συλλήψεις. Περισσοτέρα προσοχὴ εἰς τὰς ἐξηγήσεις τῶν μέτρων αὐτῶν δὲν θὰ ἔβλαπτε τὸ κρατικὸν γόητρον.

Η ΤΡΟΧΑΙΑ ΚΙΝΗΣΙΣ Ἀπὸ πέρυσιν ἀκόμη εἶχεν ἀποδειχθῆ ὅτι κατὰ τὴν νύκτα τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς καὶ τῆς Ἀναστάσεως ἐπιβάλλεται ἡ λῆψις μέτρου διὰ τὴν ρύθμισιν τῆς τροχαίας κινήσεως εἰς τὴν ὁδὸν Πατησίων. Καὶ εἴχομεν γράψει τότε περὶ τῆς ἀνάγκης ταύτης. Ἀλλ' ὅπως συμβαίνει πάντοτε ἐν Ἑλλάδι, ὅπου ἡ ὑπηρεσιακὴ πρόνοια εἶνε κάτι τὸ ἀνύπαρκτον, οὐδὲν μέτρον σχετικὸν εἶχε ληφθῆ χθὲς τὴν νύκτα καὶ τὰ αὐτοκίνητα διέσχιζον ἐν πάσῃ ταχύτητι καὶ ἀνεξέλεγκτα τὴν ὁδόν, οἱ δὲ πεζοὶ διαβάται διέτρεχον πραγματικὸν κίνδυνον θανάτου ἐὰν ἀπεπειρῶντο νὰ διασχίσουν τὴν ὁδὸν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς πεζοδρομίου εἰς τὸ ἄλλο. Τὸ ὅλον δὲ θέαμα τῶν παραφόρως τρεχόντων αὐτοκινήτων ἐν μέσῳ πανδαιμονίου κακοήχων σαλπισμάτων τῶν κλάξον ἦτο χαρακτηριστικὸν μιᾶς πραγματικῆς ἀναρχίας. Ἀλλὰ πρέπει, ἆρά γε, νὰ σημειωθοῦν πρῶτον δυστυχήματα καὶ κατόπιν νὰ κινηθῇ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς τροχαίας κινήσεως ἐπὶ ζητήματος περιλαμβανομένου εἰς τὸν κύκλον τῶν καθηκόντων της;

ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ Εἰς τὴν Μακεδονίαν ἐσημειώθησαν χθὲς περὶ τὴν μεσημβρίαν ἰσχυρότατοι σεισμοί, τῶν ὁποίων τὸ ἐπίκεντρον, κατὰ τὰς σχετικὰς ἀνακοινώσεις τοῦ Ἀστεροσκοπείου Ἀθηνῶν, εὑρίσκεται εἰς τὴν Κεντρικὴν Βουλγαρίαν. Οἱ σεισμοὶ αὐτοί, μετὰ τοὺς καταστρεπτικοὺς σεισμοὺς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τοὺς περυσινοὺς τῆς Δαλματίας καὶ τῆς Ἐρζεγοβίνης, δικαιοῦν τὰς προβλέψεις τῶν γεωλόγων, περὶ καθιζήσεως γενικωτέρας τοῦ βαλκανικοῦ ὑπεδάφους καὶ τοῦ τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς, ἐπὶ εὐρείας λωρίδος ἐκτεινομένης ἐκ τῶν βορειοδυτικῶν πρὸς τὰ νοτιοανατολικά, ἀπὸ τῶν Δηναρικῶν Ἄλπεων, μέχρι τῆς νοτιοανατολικῆς Μεσογείου. Καθ' ἣν ἐποχὴν ἀνατέλλουν ἐλπίδες καταπαύσεως τῶν πολεμικῶν σεισμῶν εἰς τὴν τόσον εὐπαθῆ λωρίδα αὐτὴν τῆς ὑφηλίου, ἀπεφάσισεν, ἆρά γε, ὁ Ἐγκέλαδος ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν Ἄρην εἰς δραστηριότητα.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ
ΓΚΡΕΚΑ

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
Αφων Γ. ΛΙΑΚΟΥ 50, ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Ὁ κ. Ἀριστομένης Γ. Λιάκος ἐπανελθὼν ἐξ Εὐρώπης ἐκόμισε πλουσίαν συλλογὴν Ἀγγλικῶν Κασμηρίων, τοιαύτην, ποῦ αἱ Ἀθῆναι δὲν εἶδον ποτέ.

Ἐκείνη Πῶ! Πῶ! μ' αὐτὸν τὸν φοβερὸν πονοκέφαλον δὲν μπορῶ νὰ πάω στὸ χορὸ ἀπόψε.
Ἐκεῖνος Ἀγαπητή μου δὲν γνωρίζεις τὸ VERAMON? Νὰ πάρε 2 δισκία καὶ μετὰ 10 λεπτὰ τῆς ὥρας θὰ αἰσθανθῇς ὅτι ἀνεγεννήθης.
VERAMON SCHERING
Τὸ νέον τοῦτο φάρμακον διὰ τὴν κεφαλαλγίαν, ὀδονταλγίαν καὶ ἡμικρανίαν πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ Φαρμακεῖα.

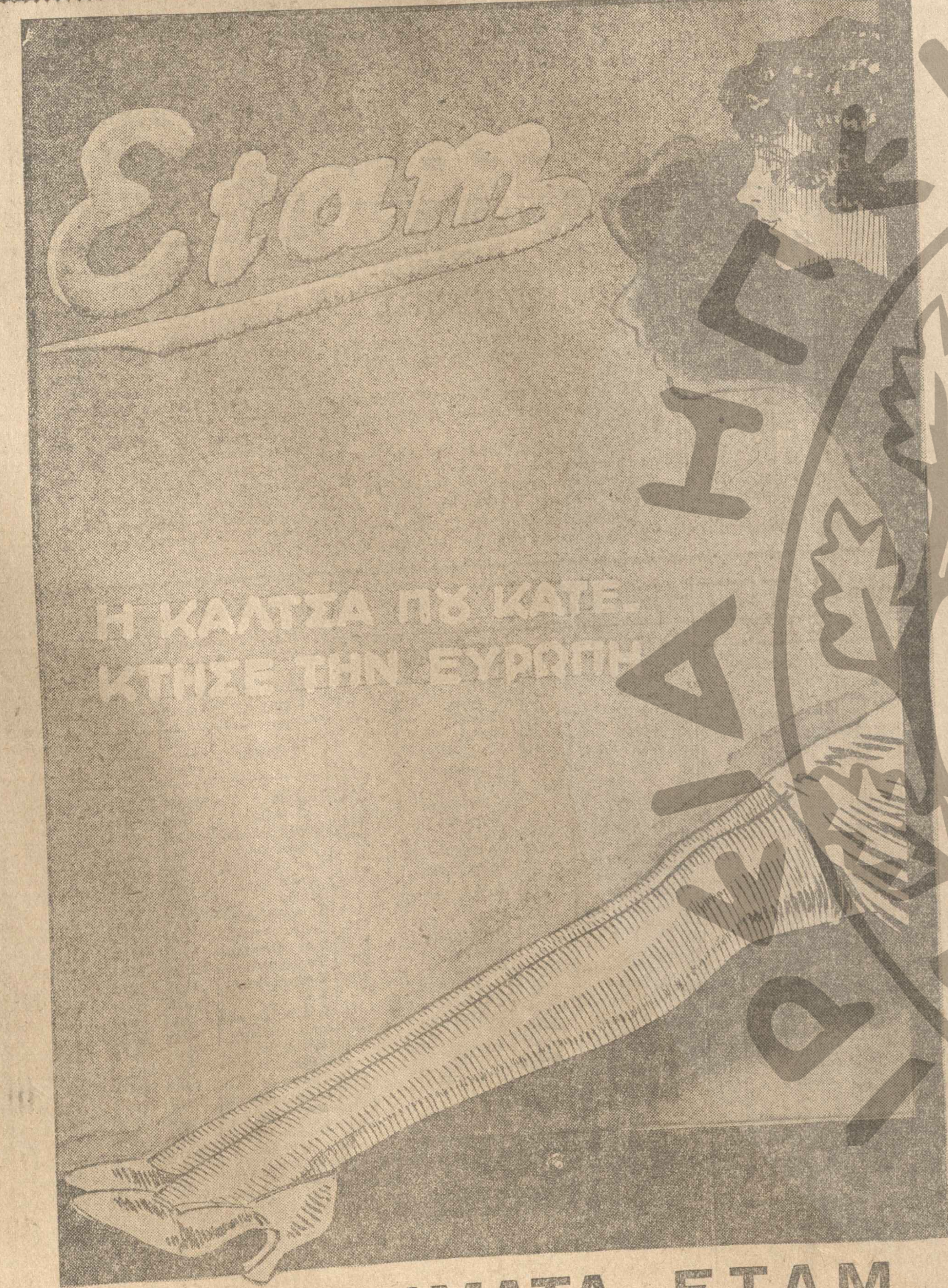

Etam
Η ΚΑΛΤΣΑ ΠΟΥ ΚΑΤΕΚΤΗΣΕ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΤΑΜ
ΑΘΗΝΑΙ: Βουκουρεστίου 8 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: [illegible]

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ, 15 Ἀπριλίου 1928
«Ὕδρα» 6 π.μ. Ἀργολικόν
«Αἰγαῖον» 10 π.μ. Σμύρνην.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΑΧΙΣΤΗ
ΓΡΑΜΜΗ ΠΕΙΡΑΙΩΣ—ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Προσεχεῖς ἐκ Πειραιῶς ἀναχωρήσεις τῶν θαλαμηγῶν

ΑΝΔΡΟΣ
τὴν 19 Ἀπριλίου Πέμπτην 6 μ. μ. διὰ Θεσσαλονίκην, Κων)πολιν.

ΠΑΤΡΙΣ ΙΙ
τὴν 26 Ἀπριλίου Πέμπτην 6 μ. μ. διὰ Θεσσαλονίκην, Κων)πολιν.

Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
Ἐν Ἀθήναις: Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 6—14 καὶ εἰς ὅλα τὰ πρακτορεῖα ταξειδίων.
Ἐν Πειραιεῖ: Πλατεῖα Καραϊσκάκη τηλ. 2.27.

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Εἰδοποιεῖ τὰς μαθητρίας τῶν ἐνταῦθα σχολείων της ὅτι τὰ μαθήματα θὰ ἐπαναληφθῶσι τὴν Τετάρτην τοῦ Πάσχα, 18ην τοῦ μηνός.

(Ἐκ τῶν Γραφείων)

"ΑΙΓΛΗ,, ΖΑΠΠΕΙΟΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ 16 Ἀπριλίου
ὥρα 4 1)2—6 1)2

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τοῦ ΠΑΣΧΑ
ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ
τῶν Στρατιωτικῶν Μουσικῶν καὶ Σαλπιγκτῶν ἡνωμένων ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ κ.
ΜΑΝΩΛΗ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ
(Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Στρατ. Μουσικῶν)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ:
1) Ἐμβατήριον Πεζικοῦ
2) Ἀρλεζιάνα Bizet
3) Marche ἀπὸ τὰ Ἐρείπια τῶν Ἀθηνῶν Beethoven
4) Θούριον Πεζικοῦ
5) Scènes Pittoresques Massenet
6) Ἡ Κρητικοπούλα Σαμάρα
7) Ἐμβατήριον Ἱππικοῦ
8) Ἑλληνικοὶ χοροί

«ΗΧΩ» Σταδίου 8

ΚΟΥΦΕΤΑ
Γαλλικὰ καὶ ἐγχώρια
ΜΠΟΜΠΟΝΙΕΡΕΣ
Εἰς πλουσίαν συλλογὴν
ΕΙΣ ΤΟΥ
ΜΠΕΡΝΙΤΣΑ
Ὁμόνοια.

CACHETS Dr BOVEIL

Διὰ τὰς νευραλγίας, τὴν ἡμικρανίαν, τὸν πονόδοντον, τὸν πυρετόν, καὶ γενικῶς διὰ κάθε πόνον χρησιμοποιεῖτε ἕνα CACHET DR BOVEIL καὶ θὰ ἀπαλλαγῆτε ἀμέσως. Εἶνε ἀνώτερα παντὸς ἄλλου καὶ οὐδόλως ἐνοχλοῦσι τὸν στόμαχον ἢ τὴν καρδίαν. Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ Φαρμακεῖα.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΡΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΗΜΕΙΩΘΕΙΣΑΝ ΠΑΓΚΑΛΙΚΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΜΕΧΡΙΔΕ ΤΟΥ ΑΝΑΚΡΙΣΕΩΝ

Ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Μαρῆ ἀνεκοινώθη ὅτι αἱ ἀνακρίσεις τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν ἐπὶ τῆς ἀνακαλυφθείσης παγκαλικῆς κινήσεως θὰ συνεχισθοῦν, ἀνεξαρτήτως τῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀντιλήψεως τῆς Κυβερνήσεως, φρονούσης ὅτι ἡ κίνησις αὕτη στερεῖται σημασίας. Αἱ δικαστικαὶ ἀρχαί, προσέθεσεν ὁ κ. ὑπουργός, ἔχουν ὑποχρέωσιν ἐφ' ὅσον ὑπ' ὄψιν αὐτῶν ἐτέθη ἔκνομος ἐνέργεια, νὰ περαιώσουν τὸ ἀνακριτικόν των ἔργον καὶ ἐκδώσουν τὸ πόρισμα τῆς ἀνακρίσεως ταύτης.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὁ κ. Μαρῆς ἐδήλωσεν ὅτι ἡ τελευταία κίνησις ἦτο εἰς γνῶσιν τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ ἡμερῶν, ἀφέθη ὅμως νὰ λάβῃ οὐσιαστικωτέραν μορφὴν διὰ νὰ ὑπάρχουν εἰς χεῖρας τῶν ἀρχῶν πλέον σαφῆ καὶ συγκεκριμένα στοιχεῖα. Ἐν σχέσει πρὸς τὰ ληπτέα μέτρα πρὸς ἐξουδετέρωσιν πάσης εἰς τὸ μέλλον κινήσεως τῶν παγκαλικῶν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐδήλωσεν ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ληφθῇ οὐδὲν ἔκτακτον μέτρον, εἰδικῶς δὲ δὲν θὰ ἐγκριθῇ ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου οὐδεμία ἀπέλασις, ἔστω καὶ ἂν ἀπεφάσιζε τοιαύτας ἡ τοπικὴ ἐπιτροπὴ ἀσφαλείας, κατόπιν προτάσεως ἀστυνομικῶν ἢ στρατιωτικῶν ἀρχῶν, διότι δὲν ὑπάρχει λόγος ἀπελάσεως ἐκ τῆς πρωτευούσης οἱουδήποτε προσώπου.

ΑΝΑΒΑΛΛΕΤΑΙ Η ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΟΥ κ. ΠΑΓΚΑΛΟΥ

Παρεσχέθη καὶ χθὲς ἡ πληροφορία ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τοὐλάχιστον δὲν πρόκειται νὰ μεταφερθῇ εἰς Ἰτζεδδὶν ὁ κρατούμενος ἐδῶ τέως δικτάτωρ, ἵνα μὴ δοθῇ ἡ ἐντύπωσις ὅτι τῷ ἀφῃρέθησαν ὅλα τὰ μέσα τῆς ἀπολογίας του ἐπὶ τῶν κατ' αὐτοῦ κατηγοριῶν. Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ὅμως ἀπηύθυνε πρὸς τὴν κοινοβουλευτικὴν ἀνακριτικὴν ἐπιτροπὴν σύστασιν ὅπως ἐπισπεύσῃ τὸν τερματισμὸν τοῦ ἀνακριτικοῦ ἔργου της καὶ ὑποβάλῃ τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθέσεις της ἐπὶ τῶν διαφόρων ὑποθέσεων τῆς δικτατορίας. Τὴν ταχεῖαν περαίωσιν τοῦ ἀνακριτικοῦ ἔργου ἐπιβάλλουν, κατὰ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, δύο λόγοι: Πρῶτον ὅτι πρέπει νὰ ληφθοῦν αἱ ἐπὶ τῶν κατὰ τοῦ Παγκάλου κατηγοριῶν ἀπολογίαι τοῦ κατηγορουμένου, τὰς ὁποίας ἐκ συστήματος παρελκύει, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ παρατείνῃ τὴν ἐδῶ διαμονήν του, διότι εἶνε γνωστὸν ὅτι μετὰ τὸν τερματισμὸν τῶν ἀπολογιῶν θὰ μεταφερθῇ εἰς Ἰτζεδδίν, ὡρισμένον τόπον διὰ τὴν ἐγκάθειρξίν του, καὶ δεύτερον διότι δὲν πρέπει νὰ ἀφίνεται εἰς τὸν τέως δικτάτορα καὶ τοὺς ὀπαδούς του νὰ διακηρύσσουν ὅτι ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν τολμοῦν ἢ δὲν θέλουν νὰ φέρουν τὴν ὑπόθεσιν τῆς Δικτατορίας ἐνώπιον οἱουδήποτε δικαστηρίου.

Ἡ κοινοβουλευτικὴ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ ἐκλήθη εἰς συνεδρίαν τὴν προσεχῆ Τετάρτην.

ΑΙ ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ

Ὁ ἐνεργήσας τὰς ἀνακρίσεις διὰ τὴν τελευταίαν Παγκαλικὴν κίνησιν εἰσηγητὴς τοῦ Φρουραρχείου κ. Τουρνάκης ἐπεράτωσε χθὲς τὸ ἔργον του, κατήρτισε δὲ καὶ τὸ πόρισμά του τὸ ὁποῖον ὑπέβαλεν εἰς τὸ δικαστικὸν τμῆμα τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ.

Διὰ τοῦ πορίσματος τούτου ὁ κ. Τουρνάκης ἀποφαίνεται ὅτι οἱ κρατούμενοι τέσσαρες ἀξιωματικοὶ καὶ τέσσαρες ὑπαξιωματικοὶ ὑπέπεσαν εἰς τὸ ἀδίκημα τῆς συνωμοσίας, ἀλλ' ὅτι οἱ συλληφθέντες ἀποτελοῦν ἁπλοῦν κλάδον τῆς ὅλης ἐν τῷ στρατῷ παγκαλικῆς κινήσεως. Ἐν τούτοις ὅμως ἐνδείξεις ἐναντίον ὡρισμένων ἄλλων στρατιωτικῶν ἐνενεργείᾳ αἵτινες νὰ ἐπιτρέπουν τὴν διενέργειαν ἄλλων συλλήψεων δὲν ὑπάρχουν. Ἐπειδὴ ἐν τούτοις ἐκ τῶν ἀνακρίσεων διεπιστώθη ἡ συμμετοχὴ καὶ ἰδιωτῶν εἰς τὴν κίνησιν ὁ κ. Τουρνάκης ἀποφαίνεται ἐν τέλει ὅτι δέον ἡ δικογραφία νὰ διαβιβασθῇ εἰς τὴν πολιτικὴν δικαιοσύνην, ἥτις εἶνε ἁρμοδία πρὸς συνέχισιν τῶν ἀνακρίσεων. Ὁ διευθυντὴς τοῦ δικαστικοῦ τμήματος τοῦ Αου Σώματος διεβίβασε πράγματι τὴν δικογραφίαν εἰς τὸν ἀνακριτὴν κ. Λαμπρίαν.

ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

Ὁ ἀνακριτὴς κ. Λαμπρίας ἐξήτασε χθὲς τὴν πρωΐαν ὡς μάρτυρας ἐν σχέσει μὲ τὴν ἀναγγελθεῖσαν παγκαλικὴν κίνησιν τὸν ἀντισυνταγματάρχην τοῦ Μηχανικοῦ κ. Μητσοτάκην, τὸν λοχαγὸν τοῦ Μηχανικοῦ κ. Βολάνην, τὸν ἐνθυπασπιστὴν τοῦ φρουραρχείου κ. Ἀρβανιτάκην καὶ τὸν στρατιώτην Ξυστρῆν.

Ὁ ἐν ἀποστρατείᾳ συνταγματάρχης κ. Θ. Βουτσινᾶς, τοῦ ὁποίου ἔχει διαταχθῆ ἡ σύλληψις δὲν ἀνευρέθη εἰσέτι. Ἐκτὸς τούτου ἔχει διαταχθῆ ἡ σύλληψις τοῦ ἀποστράτου ταγματάρχου κ. Τζαννέτου ὁ ὁποῖος ἔχει ἀναχωρήσει ἐξ Ἀθηνῶν καὶ τοῦ ὑπολοχαγοῦ ἐν ἀποστρατείᾳ κ. Χριστοδούλου.

Τὸ ἀπόγευμα ὁ ἀνακριτὴς κ. Λαμπρίας μετέβη εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας, ἔνθα προσήχθησαν ἐνώπιόν του οἱ συλληφθέντες διὰ τὰ Παγκαλικὰ κ. κ. Γρηγοράκης, Μαρούλης, Δαούλης, Βαρδούκας καὶ Δημητριάδης. Ἅπαντες ἔλαβον 48ωρον προθεσμίαν ὅπως ἀπολογηθοῦν.

Ἀκολούθως ὁ κ. Λαμπρίας μετέβη εἰς τὸ γραφεῖον του, ἔνθα προσήχθησαν ἐνώπιόν του οἱ ὑπὸ τοῦ Φρουραρχείου συλληφθέντες ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ.

Ὁ συλληφθεὶς ἀπόστρατος ταγματάρχης τῆς Χωροφυλακῆς κ. Μαμουνάκης, προσαχθεὶς ἐνώπιον τοῦ παρ' ἐφέταις ἀνακριτοῦ, ἀφέθη ἐλεύθερος.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑΝ

ΠΑΡΕΤΗΡΗΘΗ ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΚΡΕΑΤΟΣ

Τὴν πρωΐαν χθὲς παρετηρήθη εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπάρκεια σχετικὴ κρέατος, πλήρης δὲ τῶν ἄλλων εἰδῶν. Τὸ κρέας ἐπωλεῖτο εἰς τὴν τιμὴν τῶν 42 δραχμῶν κατ' ὀκᾶν, ὁρισθεῖσαν ὑπὸ τῆς ἀγορανομίας. Παρὰ ταῦτα ἀμνοὶ καλῆς ποιότητος ἐπωλοῦντο καὶ πρὸς 44 δρχ. κατ' ὀκᾶν. Τὸ τελευταῖον τοῦτο πληροφορηθεῖσα ἡ ἀγορανομία ἀνεκοίνωσεν εἰς τοὺς κρεοπώλας ὅτι θὰ ἐπιβάλῃ διατίμησιν εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἐξακολουθήσουν πωλοῦντες κρέας πρὸς 44 δραχμάς.

Τὸ ἀπόγευμα τὸ κρέας ἀμνοῦ ἔλειψεν ἐντελῶς ἀπὸ τὰ κρεοπωλεῖα, ὅπου δὲ ὑπῆρχε ἐλάχιστον, δευτέρας ποιότητος, ἐσχηματίζετο τῇ ἐπιβλέψει ἀστυνομικῶν ὀργάνων, οὐρὰ λόγῳ τοῦ συνωστισμοῦ.

Οἱ κρεοπῶλαι ἐβεβαίουν ὅτι κακῶς παρεστάθη ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου ὅτι ὑπάρχει ἐπάρκεια κρέατος. Ὅσον ἦτο — ἐτονίζετο—ἐπωλήθη μέχρι τῆς μεσημβρίας. Ἀφ' ἑτέρου ἡ ἀγορανομικὴ ὑπηρεσία ἐβεβαίου ὅτι ἡ ἔλλειψις προεκλήθη ἐκ μέρους τῶν κρεοπωλῶν, οἱ ὁποῖοι διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ προσεπάθησαν νὰ ἐπιτύχουν αὔξησιν τῶν τιμῶν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει μέχρι τῶν ἑσπερινῶν ὡρῶν ἡ ἔλλειψις ἐξηκολούθει νὰ ὑφίσταται.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΣΤΑ ΠΟΤΟΠΟΙΕΙΑ

Καθ' ὅλην τὴν χθεσινὴν ἡμέραν παρετηρήθη ἐπίσης ἐξαιρετικὴ κίνησις καὶ εἰς τὰ εἴδη ποτοποιΐας, ἰδίως δὲ εἰς τὸ κατάστημα ποτοποιΐας υἱῶν Ὄθωνος Παναγιωτάκη, Εὐριπίδου 25, τοῦ ὁποίου τὰ ἐκλεκτὰ κονιάκ, οὖζα καὶ λικὲρ ἔγιναν ἀνάρπαστα. Περὶ τὸ ἑσπέρας μάλιστα ὅλοι ἔφευγαν ἀπογοητευμένοι διότι καθυστερήσαντες, ἠναγκάσθησαν νὰ τραποῦν πρὸς ἄλλες μάρκες καθ' ὅσον τοῦ ἀνωτέρω καταστήματος τὰ εἴδη εἶχον πλέον ἐξαντληθῆ, παρὰ τὰς μεγάλας ποσότητας ποῦ διαθέτει.

ΠΑΓΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Ἡ Παγκοινοτικὴ Ἕνωσις ἐκκλησιαστικῆς ἐπαρχίας Νεοκαισαρείας καὶ Κοτυώρων εὐχαριστεῖ θερμῶς τοὺς σχόντας τὴν πρωτοβουλίαν διὰ τὴν διάθεσιν τοῦ λαχείου, ὅπερ διενήργησε διὰ τοὺς φθισικούς, ἀπόρους καὶ ὀρφανοὺς καὶ εἰς τοὺς ὁποίους διένειμε τὰ ἀποφασισθέντα ἔκτακτα βοηθήματα ὑπὸ τοῦ προεδρείου. Ἐπειδὴ δὲ καθυστεροῦν ἄχρις ὥρας τὰ γενικὰ ἀποτελέσματα ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ μετὰ μεγάλης της λύπης ἀναβάλλει τὴν ὁριστικὴν ἐκκίβευσιν τοῦ λαχείου διὰ τὴν 15 Αὐγούστου ἐ. ἔ.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γεν. γραμματεὺς
Θ. Κοσμίδης Π. Κοπτσοίδης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Τὸ ἀναγραφὲν εἰς τὸν Τύπον, ὅτι ὁ Χ. Τσακίρης τυγχάνει πράκτωρ τῆς Ἰδιωτ. Ἀστυνομίας, δὲν εἶνε ἀκριβές, καθόσον οὗτος ἀπεπέμφθη εἰς τὸ τέλος Μαρτίου, ὡς ἀκατάλληλος, ὕποπτος καὶ ἀκριτόμυθος.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ καθίσταται γνωστὸν εἰς τὸ κοινὸν ὅτι οἱ πράκτορες τῆς ἰδιωτικῆς ἀστυνομίας εἶσιν ἐφοδιασμένοι διὰ βιβλιαρίου ταυτότητος μὲ ἐπικεκολλημένην φωτογραφίαν των.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἰδιωτ. Ἀστυνομίας)

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
1871

Πέμπτη 19 Ἀπριλίου ὥραν 6 1)2 μ. μ.
Ὁ παγκοσμίου φήμης πιανίστας
ALEX. BOROVEKY
Αον ΡΕΣΙΤΑΛ
ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ

Τὰ εἰσιτήρια πρὸς δραχ. 50, 60, 80, 100 πωλοῦνται εἰς τὸ Ὠδεῖον Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὸ Θέατρον Κεντρικόν.

ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ
ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗΝ ΤΟΥ ΥΔΡΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΕΙΣ ΥΔΡΑΝ
τὴν Δευτέραν τοῦ Πάσχα

Ἀτμ. «ΜΑΙΡΗ Μ.» (Μανουηλίδη)
Ἀναχώρ. ἐκ Πειραιῶς 8 1)2 π. μ. ἀκριβῶς
Ἀφιξις εἰς Πειραιᾶ 11 μ. μ.
Α' θέσις δραχ. 100 μετ' ἐπανόδου
Γ' θέσις δραχ. 50 μετ' ἐπανόδου
ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΥ

ΜΙΧ. ΓΕΩΡΓΑΡΙΟΥ ὀφθαλμίατρος, θεραπεύει τὸν καταρράκτην, τὰ τραχώματα κ.λ.π. Ὁδὸς Πειραιῶς Πλατεῖα Ὠδείου τηλ. 1—15.

ΣΙΝΕ ΡΕΓΙΝΑ
ΟΔΟΣ ΙΩΝΟΣ ΠΛΗΣΙΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ
ΣΗΜΕΡΟΝ Ο ΥΠΕΡΚΟΛΟΣΣΟΣ
Η ΔΟΞΑ
Μὲ πρωταγωνιστὴν τὸν διάσημον ΕΛΛΗΝΑ καλλιτέχνην
Μ. ΞΑΝΘΗΝ
εἰς τὸν ρόλον τοῦ Μ. ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ Αὐτοκράτορος
Ἐπιβεβλημένον καθῆκον παντὸς Ἕλληνος νὰ παρακολουθήσῃ τὸν Ἕλληνα καλλιτέχνην θαυμαζόμενον παρ' ὅλης τῆς Εὐρώπης
"ΓΚΡΕΚΑ,,

ΡΕΜΒΑΣΑΤΕ! **ΡΕΜΒΗ**
Σιγαρέτα Ἀγρινίου

ΨΥΓΕΙΑ (GLACIERES)
"WEWAG,, DRESDE
Η ΠΡΩΤΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΜΑΡΚΑ
Ψῦξις τελεία μὲ ἐλάχιστον πάγον
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΓΟΡΑ
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ

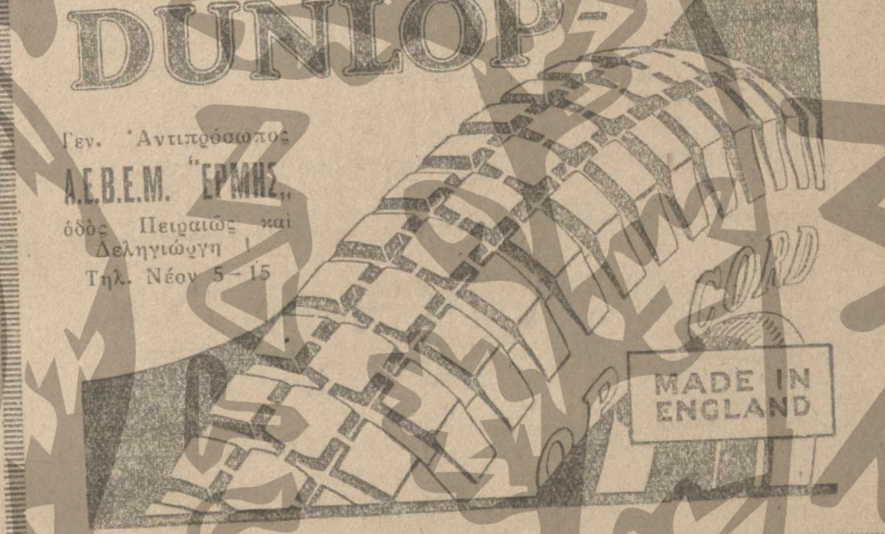

ΖΗΤΕΙΤΕ ΤΑ ΕΛΑΣΤΙΚΑ
DUNLOP
Γεν. Ἀντιπρόσωπος
Α.Ε.Β.Ε.Μ. "ΕΡΜΗΣ,,
ὁδὸς Πειραιῶς καὶ Δεληγιώργη 1
Τηλ. Νέον 5-15

ΤΟ ΝΕΟΝ
ΠΕΤΡΕΛΑΙΑΡΟΤΡΟΝ
"AVANCE"
ΤΥΠΟΥ 1928
Εἶνε καταλληλότατον διὰ τὴν κίνησιν ἀλωνιστικῶν
ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ—ΟΔΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 1

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΙΣΧΥΡΟΣ ΣΕΙΣΜΟΣ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Η ΔΟΝΗΣΙΣ ΜΕ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΝ ΕΝΤΑΣΙΝ ΕΓΕΝΕΤΟ ΑΙΣΘΗΤΗ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΠΛΕΙΣΤΑΙ ΟΙΚΙΑΙ ΔΙΕΡΡΑΓΗΣΑΝ

Κατ' ἀνακοίνωσιν ἐκ τοῦ Ἀστεροσκοπείου χθὲς περὶ ὥραν 11.0΄10΄΄ ἐσημειώθη ὑπὸ τοῦ σεισμογράφου αὐτοῦ μεγάλη σεισμικὴ δόνησις ἔχουσα τὸ ἐπίκεντρόν της εἰς τὴν κεντρικὴν Βουλγαρίαν· εἰς ἔκτασιν 490 περίπου χιλιομέτρων, βόρειον πλάτος 42ο15΄ καὶ ἀνατολικὸν μῆκος 25ο15΄.

Ἡ δόνησις ἦτο πολὺ μεγαλυτέρας ἐντάσεως ἀπὸ τοὺς τελευταίους σεισμοὺς τῆς Σμύρνης, ἐπέφερε δὲ ἐξάρθρωσιν τῶν σεισμογράφων τοῦ Ἀστεροσκοπείου.

Τὴν 12.25΄ αἱ σεισμικαὶ δονήσεις ἐπανελήφθησαν ἐκ τῆς αὐτῆς διευθύνσεως, ἀσθενέστεραι ὅμως.

Λόγῳ τῆς ἐπελθούσης βλάβης εἰς τὸν σεισμογράφον τοῦ Ἀστεροσκοπείου, κατέστη ἀδύνατος ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ἐντάσεως τῶν ἑπομένων δύο δονήσεων. Μέχρι τῆς 3ης μ.μ. δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὸ Ἀστεροσκοπεῖον καμμία νεωτέρα εἴδησις σχετικῶς.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἰσχυρὰ σεισμικὴ δόνησις ἐσημειώθη ἐνταῦθα τὴν 11.3΄ ἀκριβῶς, ἔχουσα κατεύθυνσιν ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμάς.

Ἡ δόνησις ἐξαιρετικῆς ἐντάσεως, ἔκαμεν ὅλας τὰς οἰκίας νὰ σεισθοῦν ἐκ θεμελίων. Οἱ κάτοικοι πανικόβλητοι καὶ ἔχοντες τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι αἱ οἰκίαι θὰ καταρρεύσουν ὑπὲρ τὰς κεφαλάς των ἐξῆλθον εἰς τοὺς δρόμους.

Αἱ δύο ἄλλαι δονήσεις, ἐπακολουθήσασαι ἀμέσως σχεδόν, ἀλλὰ μικροτέρας κάπως ἐντάσεως, ἐπέτειναν ἀκόμη περισσότερον τὸν πανικόν.

Εὐτυχῶς, ὅμως, παρ' ὅλην τὴν ἔντασιν τοῦ σεισμοῦ, δὲν ἐσημειώθη κανὲν δυστύχημα, οὔτε καὶ κατέρρευσε καμμία οἰκία. Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν μόνον διαφόρων κτιρίων ἐπῆλθον μικραί τινες βλάβαι ὅπως εἰς τὸ κτίριον τοῦ Γεωργικοῦ γραφείου.

Ὅταν μετὰ τὴν πάροδον λεπτῶν τινων οἱ κάτοικοι εἶδον ὅτι ἡ γῆ δὲν ἐσείετο πλέον καὶ ὅτι αἱ οἰκίαι των ἦσαν σῶαι, ἡ τάξις καὶ ἡ ἡσυχία ἀποκατεστάθησαν.

ΘΑ ΣΥΖΗΤΗΘΗ ΕΞ ΥΠΑΡΧΗΣ ΤΟ ΟΛΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΟΔΟΠΟΙΪΑΣ

ΝΕΑ ΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΩΝ

Εἰς εἰδικὴν συνεδρίασιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἡ ὁποία θὰ συγκροτηθῇ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος θὰ συζητηθῇ τὸ ζήτημα τῆς ὁδοποιΐας.

Κατ' ἀπογευματινὰς ἐξ ἐγκύρου πηγῆς πληροφορίας τὸ ζήτημα θὰ ἐξετασθῇ ἐξ ὑπαρχῆς καὶ τοῦτο διότι αἱ μεσολαβήσασαι συνεννοήσεις τόσον μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων οἴκων ὅσον καὶ μεταξὺ τῶν οἴκων αὐτῶν, αἱ ὁποῖαι εἶχον καταλήξει εἰς ὡρισμένα ἀποτελέσματα, ὅλως ἀπροόπτως ἀνετράπησαν πρὸ τριημέρου.

Συνεπείᾳ τούτου ἡ κυβέρνησις εὑρίσκεται καὶ πάλιν πρὸ τῶν παλαιῶν προτάσεων τῶν δύο ἐνδιαφερομένων ὁμίλων, ὡς εἶχον διατυπωθῆ αὗται τελικῶς κατὰ τὴν διάσπασιν τῆς κυβερνήσεως τοῦ εὐρέος συνασπισμοῦ.

Δὲν εἶνε εἰσέτι γνωστὸν ποίαν στάσιν θὰ τηρήσῃ ὁ ὑπὸ τῶν κ.κ. Πρεζάνη καὶ Καψαμπέλη ἐκπροσωπούμενος ἀμερικανικὸς ὅμιλος μετὰ τὴν τελευταίαν τροπὴν τοῦ ζητήματος, τὴν ὁποίαν κυρίως αὐτὸς προεκάλεσεν ἐγκαταλείψας τὰς συνεννοήσεις αἱ ὁποῖαι εἶχον διεξαχθῆ ἐνταῦθα.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι μετὰ τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν τοῦ ὁμίλου, ἡ κυβέρνησις διὰ νὰ ἄρῃ ἐκ τῶν προτέρων ἐνδεχομένας νέας παρεξηγήσεις ἐν Οὐασιγκτῶνι ἔσπευσε διὰ τηλεγραφήματός της πρὸς τὸν αὐτόθι Ἕλληνα πρεσβευτὴν κ. Σιμόπουλον, νὰ τοῦ ἀναθέσῃ ὅπως καταστήσῃ ἐνήμερον τὴν ἀμερικανικὴν κυβέρνησιν τῶν προθέσεών της πᾶν ἄλλο ἢ δυναμένων νὰ ἑρμηνευθοῦν ὡς τεινουσῶν εἰς τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν ἀμερικανικῶν κεφαλαίων κατὰ τὴν σύναψιν τῶν δανείων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τόσον τῶν ὁδοποιητικῶν ἔργων ὅσον καὶ τῶν ἀποξηραντικῶν τοιούτων.

Ἐν συνεπείᾳ πρὸς τὴν στάσιν τοῦ ἀμερικανικοῦ ὁμίλου καὶ ὁ οἶκος Χάμπρο διὰ τηλεγραφήματός του προχθὲς ληφθέντος ἐνταῦθα καθιστᾷ γνωστὸν ὅτι θεωρεῖ ἑαυτὸν λελυμένον ἐξ οἱασδήποτε ὑποχρεώσεως ἀναληφθείσης κατὰ τὰς διεξαχθείσας ἐνταῦθα συνεννοήσεις τόσον μετὰ τῆς κυβερνήσεως ὅσον καὶ μετὰ τοῦ συναγωνιζομένου ὁμίλου. Εἶνε πρόδηλον ὅτι ἐν ἀκολουθίᾳ πρὸς τὴν δήλωσίν του ταύτην ὁ οἶκος Χάμπρο ἐπανέρχεται εἰς τοὺς ὅρους τῶν προγενεστέρων αὐτοῦ προτάσεων διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ὁδικοῦ δανείου.

Συναφὴς εἶνε καὶ ἡ προχθεσινὴ δήλωσις τοῦ οἴκου Μακρῆ ὅτι δὲν μετέβαλε τοὺς ὅρους τῶν τελευταίων προτάσεών του, τῶν γενομένων πρὸ τῆς διασπάσεως τῆς κυβερνήσεως τοῦ εὐρέος συνασπισμοῦ.

ΤΟ ΜΕΓΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑ ΤΩΝ ΔΥΟ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΑΕΡΟΠΟΡΩΝ

ΠΡΟΣΕΓΕΙΩΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΝ ΑΚΤΗΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Τὸ γερμανικὸν ἀεροπλάνον «Βρέμη» τὸ ὁποῖον ἀνεχώρησε προχθὲς ἀπὸ τὸ παρὰ τὸ Δουβλῖνον τῆς Ἰρλανδίας ἀεροδρόμιον Μπάλντονελ, ὑπερέβη τὸν Ἀτλαντικὸν προσγειωθὲν εἰς τὴν νῆσον Γκρίνλεϋ ἐγγὺς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Νέας Γῆς. Ἡ προσγείωσις δὲν ἐγένετο ὑπὸ ὁμαλὰς περιστάσεις διότι ἡ νῆσος αὕτη εἶνε βραχώδης καὶ ἀπότομος. Οἱ ἀεροπόροι κατώρθωσαν νὰ προσγειωθοῦν ἐπὶ τῆς ὑπαρχούσης, εὐτυχῶς, ἐπὶ τῆς νήσου ἀφθόνου χιόνος. Ἤδη, τὸ ἀεροπλάνον εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀπογειωθῇ καὶ νὰ φθάσῃ μέχρι τῆς Νέας Ὑόρκης. Ὑπολογίζεται ὅτι θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ἀπογειωθῇ μετὰ ἕνα μῆνα.

Τοῦ ἀεροπλάνου ἐπέβαινεν ὁ Γερμανὸς ἀεροπόρος Κέλ, ὁ ἐπίσης Γερμανὸς ἀεροπόρος φὸν Χίνελελντ καὶ ὁ Ἰρλανδὸς Φιτζμώριτς ἀντικαταστήσας τὴν τελευταίαν στιγμὴν τὸν Γερμανὸν Σπίντλερ, ὁ ὁποῖος ἂν καὶ εἶχεν ἐκκινήσει μετὰ τοῦ Κὲλ ἀπὸ τὸ Βερολῖνον, τὴν τελευταίαν στιγμὴν εἰς τὸ Δουβλῖνον, ἀπέφυγε νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ.

Σχετικῶς μὲ τὰ αἴτια τῆς προσγειώσεως εἰς τὴν νῆσον Γκρίνλεϋ δὲν ὑπάρχουν σαφεῖς πληροφορίαι. Κατά τινας πληροφορίας ἡ ἀναγκαστικὴ προσγείωσις ὀφείλεται εἰς βλάβην τῆς ἕλικος κατ' ἄλλους δὲ εἰς ἐξάντλησιν τῆς βενζίνης. Ὁπωσδήποτε τὸ γεγονὸς εἶνε ὅτι οἱ Γερμανοὶ ἔφθασαν εἰς τὰς ἀμερικανικὰς ἀκτάς.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. 14. (Φοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Τηλεγραφοῦν ἐξ Ὀττάβας, πρωτευούσης τοῦ Καναδᾶ, ὅτι ἡ καναδικὴ κυβέρνησις διέταξε τὸ ἀτμόπλοιον «Βονχόλμ» νὰ μεταβῇ εἰς τὴν νῆσον Γκρίνλεϋ καὶ νὰ παράσχῃ τὴν βοήθειάν του εἰς τοὺς Γερμανοὺς ἀεροπόρους. Ταυτοχρόνως διετάχθησαν ἀεροπλάνα ἐκ τῶν γειτονικῶν ἀεροδρομίων νὰ σπεύσουν πρὸς τὴν νῆσον Γκρίνλεϋ.

ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)— Ἔκτακτα παραρτήματα τῶν ἐφημερίδων ἀνήγγειλον ὅτι ἡ «Βρέμη» ἔφθασαν εἰς τὴν ἀμερικανικὴν ἀκτήν.

Ἡ εἴδησις αὕτη προεκάλεσεν ἀπερίγραπτον ἐνθουσιασμὸν δεδομένου ὅτι εἶνε τὸ πρῶτον ἀεροπλάνον τὸ ὁποῖον διέρχεται τὸν ὠκεανὸν μὲ κατεύθυνσιν ἐξ Ἀνατολῶν πρὸς Δυσμάς. Σωρεία συγχαρητηρίων τηλεγραφημάτων ἀποστέλλονται πρὸς τοὺς τολμηροὺς ἀεροπόρους.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. — Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Νέας Ὑόρκης τὸ Πρακτορεῖον τοῦ Βορειογερμανικοῦ Λόϋδ ἐδημοσίευσε τηλεγράφημα τοῦ φὸν Χίνεφελδ, ἐπιβάτου τοῦ ἀεροπλάνου «Βρέμη», δι' οὗ ἀναγγέλλει ὅτι προσεγειώθη εἰς Γκρίνλι Ἄϊλανδ ἕνεκεν ἐλλείψεως βενζίνης καὶ τῶν σφοδρῶν ἐναντίων ἀνέμων. Καὶ ἄλλα τηλεγραφήματα καθορίζουν ὅτι ἡ «Βρέμη» προσεγειώθη τὴν μεσημβρίαν μὲ μικρὰν βλάβην.

Ο ΚΑΤΑΡΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Μυλωνᾶ, ὁ κ. Καφαντάρης θὰ ἐπιληφθῇ τῆς συντάξεως τοῦ προϋπολογισμοῦ μετὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα.

Ἀνεκοινώθη ἐπίσης ὅτι, κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ σκέλους τῶν ἐσόδων, θὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψει καὶ αἱ τροποποιήσεις τῶν κατατεθειμένων εἰς τὴν Βουλὴν φορολογικῶν νομοσχεδίων.

ΑΦΙΚΕΤΟ Ο ΣΕΡ ΣΑΜΟΥΕΛ

Ἀφίκετο τὴν ἑσπέραν πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἀρχαιολογικῶν τόπων ὁ σὲρ Ἕρμπερτ Σάμουελ, ἐκ τῶν ὑπαρχηγῶν τοῦ ἀγγλικοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, πρώην ἁρμοστὴς ἐν Παλαιστίνῃ. Πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Σάμουελ θὰ παρατεθῇ τὴν Τρίτην εἰς τὸ «Πτὶ Παλαὶ» εἰς τὸ ὁποῖον θὰ παρακαθήσουν ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων κ.κ. Καφαντάρης, Μιχαλακόπουλος, Μεταξᾶς καὶ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΔΕΧΘΗ ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΗ ΤΑ 25.000.000 ΤΟΥ ΤΟΚΟΥ ΤΟΥ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΥ

ΘΑ ΓΙΝΗ Η ΑΦΟΜΟΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΛΑΙΩΝ ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ

Η ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΨΗΦΙΣΘΕΙΣΑ, ΕΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΘΗ ΚΑΙ ΤΙΘΕΤΑΙ ΑΜΕΣΩΣ ΕΝ ΙΣΧΥΪ

Εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τῆς Βουλῆς συνῆλθε καὶ χθὲς εἰς μακρὰν συνεδρίασιν ἡ ἐπὶ τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ καὶ ἐψήφισε κωδικοποιημένην, συμφώνως πρὸς τὰς τελευταίως ἐπενεχθείσας τροποποιήσεις, τὴν σύμβασιν μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς ἀνταλλαξίμου Μουσουλμανικῆς περιουσίας καὶ τῆς πληρωμῆς τῶν προσφύγων τοῦ Συμπληρωματικοῦ. Εἰς τὴν σύσκεψιν, γενομένην ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Σοφούλη, παρευρέθησαν ἐκτὸς τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κ. Ἐξηντάρη καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Καφαντάρης καὶ ὁ Συνδιοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Δροσόπουλος. Κατὰ πρῶτον συνεζητήθη τὸ ζήτημα τῆς πλήρους ἀφομοιώσεως τῶν νέων ὁμολογιῶν πρὸς τὰς παλαιὰς τοιαύτας, διὰ τῆς τροποποιήσεως τῆς σχετικῆς μὲ τὴν πληρωμὴν τοῦ τοκομεριδίου τῶν ὁμολογιῶν διατάξεως τῆς συμβάσεως. Οἱ πρόσφυγες βουλευταὶ ἐπέμειναν δηλαδὴ εἰς τὴν προχθὲς ληφθεῖσαν ἀπόφασιν, ὅπως ὁ τόκος τῶν παλαιῶν καὶ τῶν νέων ὁμολογιῶν πληρώνεται συγχρόνως, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θὰ ὑπάρχῃ διάκρισις ὁμολογιῶν εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ ἑπομένως δὲν θὰ καθίσταται δυνατὸν νὰ ἀποφεύγηται χρηματιστηριακὴ ἐκμετάλλευσις αὐτῶν. Πρὸς τοῦτο οἱ πρόσφυγες βουλευταὶ παρέστησαν τὴν ἀνάγκην ὅπως πληρωθοῦν εἰς τοὺς κατόχους τῶν νέων ὁμολογιῶν χωριστὰ τόκοι δύο μηνῶν τοῦ Μαΐου καὶ τοῦ Ἰουνίου. οὕτω δὲ ἐπέλθῃ ἡ ταυτόχρονος λῆξις τῶν τοκομεριδίων τῶν ὁμολογιῶν.

Ο κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ ΔΙΣΤΑΖΕΙ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Καφαντάρης ἀπαντῶν ἐδήλωσεν εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπήν, ὅτι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προτάσεως αὐτῆς θὰ χρειάζεται περισσὴ δαπάνη 25 περίπου ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Καίτοι τὸ ποσὸν τοῦτο εἶνε ἐλάχιστον, ἐν τούτοις δὲν θεωρεῖ δυνατὴν τὴν ἀναγραφὴν τοῦ ἐν λόγῳ ποσοῦ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς ἀρξαμένης χρήσεως. Ὁ κ. Καφαντάρης ἐτόνισεν, ὅτι δὲν νομίζει πρόσφορον νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ διὰ περικοπῆς ἐξ ἄλλων πιστώσεων, αἱ ὁποῖαι ἀποβλέπουν εἰς θεραπείαν προσφυγικῶν ἀναγκῶν, εἴτε τοῦ ὑπουργείου Προνοίας, εἴτε καὶ ἀλλαχόθεν.

Οἱ πρόσφυγες βουλευταὶ ἐν τούτοις ἐπέμειναν ὅτι ἡ ἐπιβάρυνσις εἶναι καθαρῶς φαινομενικὴ καὶ οὐχὶ πραγματική, θὰ ἔχῃ δὲ εὐχάριστα ἀποτελέσματα, διότι οὔτε αἱ νέαι οὔτε αἱ παλαιαὶ ὁμολογίαι θὰ ἔχουν νὰ παρουσιάσουν μειονεκτήματα.

ΔΕΚΤΗ Η ΠΡΟΤΑΣΙΣ

Τὴν λύσιν τῆς δυσχερείας παρέσχε πρότασις τοῦ κ. Μπακάλμπαση, ὑποστηριχθεῖσα καὶ ὑπὸ τῶν βουλευτῶν τῆς ἀνεξαρτήτου προσφυγικῆς ὁμάδος ὡς καὶ τῶν βουλευτῶν Μυτιλήνης, καθ' ἣν τὸ ποσὸν τῶν 25 ἑκατομμυρίων ἔπρεπε νὰ καταβάλῃ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, εἰς βάρος τῶν καθ' ὑπέρβασιν καὶ ἄνευ σχετικοῦ ἐλέγχου γενομένων ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐξόδων κατὰ τὴν διαχείρισιν τῆς Μουσουλμανικῆς περιουσίας, ὡς ἐγγύησις δὲ νὰ διατεθοῦν αἱ πρόσοδοι τῶν κτημάτων Κρήτης. Ὁ κ. Καφαντάρης ἐφάνη διατεθειμένος νὰ δεχθῇ τὴν πρότασιν ἐξ ἀρχῆς, μετὰ σχετικὴν δὲ συζήτησιν, ἀπεδέχθησαν αὐτὴν πάντες, ὡς καὶ ὁ παριστάμενος ἐκ μέρους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Συνδιοικητὴς αὐτῆς κ. Δροσόπουλος. Ἀπεφασίσθη κατόπιν τούτου, ὅπως ὁ τόκος τῶν δύο μηνῶν Μαΐου καὶ Ἰουνίου πληρωθῇ εἰς τοὺς νέους ὁμολογιούχους τὴν 1ην Ἰουλίου ἐ. ἔ. Ἐφεξῆς δὲ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν ἀμφοτέρων τῶν δανείων, πληρώνονται συγχρόνως τὴν 1ην Ἰανουαρίου καὶ τὴν 1ην Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους. Ὁ κ. Καφαντάρης θὰ διατάξῃ τὴν ἐγγραφὴν τῆς σχετικῆς πιστώσεως— τῶν 25 ἑκατομμυρίων — εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1929—1930. Ἀκολούθως, ἀναχωρήσαντος τοῦ κ. Καφαντάρη, ἡ ἐπιτροπὴ ἐνέκρινε τὴν σύμβασιν μὲ ἐλαφρὰς φραστικὰς κυρίως τροποποιήσεις, τὴν δὲ προσεχῆ Δευτέραν, θὰ ἐκδοθῇ τὸ σχετικὸν ἐκτελεστικὸν Διάταγμα.

Ὁ κ. Ἐξηντάρης, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συνεδριάσεως ἐδήλωσεν ὅτι μετὰ τὴν γενομένην ἔγκρισιν τῆς συμβάσεως, κωδικοποιουμένης πλέον, οὐδὲ μιᾶς ἡμέρας καθυστέρησις θὰ γίνῃ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν δικαιούχων τοῦ συμπληρωματικοῦ, ἡ ὁποία θὰ ἀρχίσῃ τὴν 1ην Μαΐου.

ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ Η ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΠΕΡΙ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ ΜΟΝΟΝ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ ΠΟΣΟΥ, ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ ΑΠΟΔΙΔΕΙ Η ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

ΠΟΙΑΙ ΑΙ ΕΠΕΝΕΧΘΕΙΣΑΙ ΝΕΑΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ

Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας μας, κατὰ τὴν ὡς ἄνω συνεδρίασιν τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς συνεζητήθη καὶ ἡ παράγραφος ἐκείνη τοῦ ἄρθρου 14 τῆς συμβάσεως δι' ἧς ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀναλαμβάνει τὴν ἐγγύησιν τῶν ὁμολογιῶν τῶν δύο δανείων μέχρι τοῦ ποσοῦ ὃ θὰ ἀποδώσῃ ἡ μουσουλμανικὴ περιουσία καὶ ὄχι πέραν αὐτοῦ, ὡς ὡρίζετο διὰ τὰς πρώτας ὁμολογίας ὑπὸ τῆς παλαιᾶς συμβάσεως.

Ὁ κ. Μπακάλμπασης ἐπανερχόμενος ἐπὶ τῆς προχθεσινῆς προτάσεώς του ἐζήτησε τὴν τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου τούτου. Ἐπίσης ὁ κ. Ἐμμανουηλίδης διὰ μακρῶν ἀνέπτυξεν ὅτι προσθήκη τοιούτου ἄρθρου εἰς τὴν σύμβασιν ἓν καὶ ἥμισυ ἔτος μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν πρώτων ὁμολογιῶν, περιελθουσῶν εἰς χεῖρας τρίτων, δὲν ἀποτελεῖ ἀπέναντι τῶν τρίτων κομιστῶν ἔργον καλῆς πίστεως, τοὐναντίον δὲ δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἀποτέλεσμα κακῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς, δυναμένης νὰ ἐπηρεάσῃ ὀλεθρίως εἰς τὴν κοινὴν πίστιν τῶν κεφαλαιούχων πρὸς τὴν τιμὴν τῶν ὁμολογιῶν. Ἀμφότεραι αἱ προτάσεις, ὑποστηριχθεῖσαι ἀπὸ τοὺς βουλευτὰς τῆς Ἀνεξαρτήτου Προσφυγικῆς Ὁμάδος καὶ τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ἀπερρίφθησαν ὑπὸ τῶν καφανταρικῶν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν μεταξικῶν βουλευτῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ σχετικῶς ἀπεφάνθη ὅτι οὐδεμία διαφορὰ ὑπάρχει τῶν σχετικῶν ἄρθρων τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς νέας συμβάσεως.

ΤΟ ΑΝΕΞΕΛΕΓΚΤΟΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Ἐτροποποιήθησαν κατόπιν αἱ διατάξεις τῆς συμβάσεως ἐν σχέσει μὲ τὰς προθεσμίας καὶ τὰς διατυπώσεις τῶν πλειστηριασμῶν τῶν κτημάτων, αἱ ὁποῖαι ἐσυντομεύθησαν σημαντικῶς.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐζήτησεν ὅπως νομοθετηθῇ εἰς τὴν σύμβασιν ἄρθρον διὰ τοῦ ὁποίου νὰ ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὴν νὰ διαχειρίζεται κατ' οἰκείαν κρίσιν καὶ ἄνευ παρεμβάσεων οἱωνδήποτε δικαιούχων τὴν ὑπόθεσιν τῆς Μουσουλμανικῆς περιουσίας καὶ τοῦτο ἵνα καταστῇ ἀδύνατος ἡ κατὰ τὸ παρελθὸν παρατηρηθεῖσα παρέμβασις ἀνευθύνων εἰς τὸ ἔργον τῆς Τραπέζης. Ἐκ μέρους τῶν ἀνεξαρτήτων προσφύγων ὁ κ. Ἐμμανουηλίδης παρετήρησεν ὅτι αἱ παρεμβάσεις αὗται κατὰ τὸ παρελθὸν ἐνεθαρρύνθησαν παρὰ τῆς ἰδίας Τραπέζης, ἐπρότεινε δὲ καὶ ἔγινε δεκτὸν ὅπως τὸ μέτρον τροποποιηθῇ κατὰ τρόπον ὥστε νὰ εἶνε κατάδηλον ὅτι ἡ Τράπεζα ὑποχρεοῦται κατὰ τὴν διαχείρισιν νὰ καταβάλῃ πᾶσαν ἐπιμέλειαν εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας καὶ εἶνε ὑπεύθυνος ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει.

Ἐκ μέρους τῶν βουλευτῶν τῆς Ἀνεξαρτήτου Ὁμάδος κατόπιν ὑπεβλήθη διαμαρτυρία διὰ τὸν τρόπον τοῦ καταρτισμοῦ ἐπὶ Παγκάλου τῆς Κεντρικῆς ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ προσφυγικῆς ἐπιτροπῆς, ἀποκλεισθείσης ἐντελῶς τῆς ἐκπροσωπήσεως τοῦ Μικρασιατικοῦ στοιχείου ἐν αὐτῇ λόγῳ τῆς δεσμεύσεως τοῦ τέως δικτάτορος καὶ τῶν ἐν ταῖς ἁρμοδίαις ὑπηρεσίαις ὀργάνων του.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΔΑΠΑΝΑΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ἄρθρου τῆς συμβάσεως περὶ δαπανῶν τῆς Τραπέζης ἐζητήθη νὰ ὁρισθῇ ἀνώτατον ὅριον τῶν δαπανῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ὁ κ. Μπακάλμπασης ἐπρότεινε νὰ διορισθῇ σχετικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ Κράτους παρὰ τῇ Τραπέζῃ.

Ὁ κ. Δροσόπουλος τότε ἐδήλωσεν ὅτι ἀποδέχεται τὸν καθορισμὸν ἀνωτάτου ὁρίου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ. Τὸ ποσὸν τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου θὰ ἀναγραφῇ εἰς τὸ νομοσχέδιον τὸ κυρωτικὸν τῆς συμβάσεως. Ὁ κ. Δροσόπουλος ὅμως ἐπέμεινεν ὅπως ἡ παρακολούθησις τῶν δαπανῶν γίνεται ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, δηλαδὴ νὰ διεξάγηται ὑπὸ τῆς παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ κεντρικῆς ἐπιτροπῆς, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἤδη ὑποβάλλεται ὁ προϋπολογισμός.

Κατόπιν προτάσεως τοῦ κ. Ἰασωνίδου γίνεται δεκτὸν ὅπως κατὰ τὴν ἐκποίησιν τῶν μουσουλμανικῶν κτημάτων οἱ λαχανόκηποι, ἐκπροσωποῦντες τεράστια ποσὰ χρημάτων, πωλοῦνται ἀπ' εὐθείας πρὸς τοὺς ἀπόρους ἀκτήμονας διὰ 2 στρέμματα. Ἐπίσης γίνεται δεκτὸν ὅπως προκειμένου περὶ βοσκῶν μὴ θίγωνται αἱ βοσκαὶ αἱ παραδοθεῖσαι ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρωτοκόλλου Καραμάνου—Τρακάκη εἰς τοὺς προσφυγικοὺς συνοικισμούς. Ἐπίσης γίνεται δεκτὸν ὅπως ἡ ἄρσις τοῦ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν βοσκῶν τῶν παραχωρηθεισῶν εἰς τὴν Ε.Α.Π., τὰς ὁποίας σήμερον αὕτη ἐκμισθώνει εἰς κτηνοτρόφους. Εἶτα προτείνεται ὅπως τὰ μισθώματα τῶν ἀστικῶν ἀνταλλαξίμων κτημάτων πληρώνωνται καὶ εἰς τὸ μέλλον εἰς ὁμολογίας. Ἔγινε δεκτὸν ὅπως οἱ μὲν τοῦ Συμπληρωματικοῦ Μητρῴου πληρώνουν εἰς ὁμολογίας μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς τῶν ἀποζημιώσεών των, οἱ δὲ λοιποὶ νὰ πληρώνουν εἰς ὁμολογίας μέχρι τῆς 1ης Ἀπριλίου 1928.

Κατόπιν προτάσεως τῶν βουλευτῶν Θεσσαλονίκης, ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Ἐξηντάρης δηλοῖ ὅτι εἰς τὸ Συμπληρωματικὸν Μητρῷον θὰ συμπεριληφθοῦν καὶ οἱ παραμεθόριοι πληθυσμοί.

Μετὰ ταῦτα κηρύσσεται λήξασα ἡ συζήτησις, ὁ δὲ κ. Μπακάλμπασης καὶ οἱ ἔχοντες ἀντιρρήσεις εἰσέτι βουλευταὶ ἐπεφυλάχθησαν ν' ἀναπτύξουν τὰς ἀντιρρήσεις των ἐνώπιον τῆς Βουλῆς.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΘΑ ΣΥΖΗΤΗΘΗ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ

Κατ' ἀνακοίνωσιν κυβερνητικῆς πηγῆς, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον θὰ συνέλθῃ ὡρισμένως ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος. Ἡ ἡμέρα τῆς συγκλήσεώς του δὲν ἔχει εἰσέτι ὁρισθῇ, ὑπολογίζεται ὅμως ὅτι θὰ συμπέσῃ τὴν Πέμπτην ἢ Παρασκευήν, ὅπως ἐν τῷ μεταξὺ προλάβουν νὰ ἐπανέλθουν ἐκ τῶν διακοπῶν των καὶ οἱ ἀπουσιάζοντες ἐξ Ἀθηνῶν ὑπουργοί.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἀνακοίνωσιν, πρῶτον θέμα συζητήσεως τοῦ προσεχοῦς ὑπουργικοῦ συμβουλίου θὰ εἶναι τὸ σχέδιον νόμου κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου, ὡς γνωστόν, δὲν ὑπάρχει ἀπόλυτος σύμπτωσις γνωμῶν μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως. Αἱ σχετικαὶ ἀπόψεις θὰ συζητηθοῦν ἐν πλάτει, μόνον δὲ μετὰ τὴν πλήρη ἐπεξεργασίαν του ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τὸ σχέδιον θὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν πρὸς μελέτην. Ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἐξετάσῃ τὸ σχέδιον κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πασχαλινῶν διακοπῶν οὕτως ὥστε νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ εἰσηγηθῇ σχετικῶς εἰς τὴν Βουλὴν εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι, κατὰ δήλωσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κ. Τουρκοβασίλη, τὸ δημοσιευθὲν ὡς σχέδιον τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Τιμ. Ἠλιοπούλου δὲν ἀποτελεῖ καὶ τὸ πραγματικὸν κείμενον τοῦ ὑποβληθησομένου ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου νομοθετήματος. Ὁ κ. ὑπουργὸς ἔχει ὑπ' ὄψει του μόνον τὸ σχέδιον τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀνατεθῇ ἡ μελέτη τῶν κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ ληπτέων νομοθετικῶν μέτρων. Ἐπὶ τοῦ σχεδίου δὲ τούτου πρόκειται ἤδη ὁ ἴδιος νὰ ἐπιφέρῃ τροποποιήσεις τινάς, εἰς τὰς ὁποίας εἶνε πιθανὸν νὰ περιλάβῃ καὶ ὡρισμένας παρατηρήσεις τὰς ὁποίας προφορικῶς τοῦ ἔχει ἀναπτύξει ὁ κ. Ἠλιόπουλος. Πάντως, ἡ τελικὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπόφασις θὰ ληφθῇ ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ὁ κ. ὑπουργὸς θὰ προβῇ εἰς ἁπλῆν εἰσήγησιν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἄλλα ἐκκρεμῆ κυβερνητικὰ ζητήματα, ταῦτα δὲν πρόκειται ν' ἀποτελέσουν ἀντικείμενον συζητήσεως, εἰς τὸ πρῶτον προσεχές, τοὐλάχιστον, ὑπουργικὸν συμβούλιον.

Ο κ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ ΕΙΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΝ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Σοφούλης, ἀναβαλὼν τὸ ταξείδιόν του λόγῳ τῆς παρεμπεσούσης συνεδριάσεως τῆς προσφυγικῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, τῆς ὁποίας εἶναι καὶ πρόεδρος, ἀναχωρεῖ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος εἰς Χανιὰ πρὸς συνάντησιν τοῦ κ. Βενιζέλου.

ΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Αἱ ἐργασίαι τοῦ ἀνωτάτου στρατιωτικοῦ συμβουλίου, αἵτινες εἶχον διακοπῇ λόγῳ τῶν ἑορτῶν, θὰ ἐπαναληφθοῦν ἀπὸ τῆς 20ῆς τρέχοντος. Τὸ συμβούλιον ἔχει ἐντολὴν νὰ περατώσῃ τὸ ἔργον του μέχρι τέλους τρέχοντος μηνός.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΙ ΠΡΟΣ ΑΥΤΗΝ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

Η ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΕΩΣ

Εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» ἐδημοσιεύθη ὁ ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς νόμος περὶ κυρώσεως τῆς συμβάσεως μεταξὺ Κράτους καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα ἐγκύρως, ὁ διορισμὸς τῶν κ.κ. Διομήδη καὶ Τσουδεροῦ ὡς Διοικητῶν τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης θὰ γίνῃ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς τῆς ἐρχομένης ἑβδομάδος. Μετὰ τὸν διορισμόν των οἱ κ.κ. Διομήδης καὶ Τσουδερὸς θὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τὴν ἀπὸ τῆς θέσεώς των παραίτησιν, μεθ' ὃ θὰ ἐπακολουθήσῃ ἔκτακτος Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, διὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς νέας αὐτῆς διοικήσεως.

Ἡ λειτουργία τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης ἐπεβεβαιοῦτο χθὲς ἐπισήμως, ὅτι θὰ γίνῃ τὴν 15ην Μαΐου.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἔχει ἤδη καταρτίσῃ ὅλα τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα δυνάμει τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Γενεύης θὰ μετενεχθοῦν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Ἐπιβεβαιοῦτο ἐπίσης ὅτι ἡ σταθεροποίησις τῆς δραχμῆς θὰ γίνῃ περὶ τὰ σημερινὰ ἐπίπεδα ἤτοι μεταξὺ τῶν 370 καὶ 375 δραχμῶν ἡ λίρα Ἀγγλίας.

Ἐν σχέσει μὲ τὰς παρασχεθησομένας εἰς τὴν Ἐκδοτικὴν Τράπεζαν πιστώσεις ὑπὸ τῶν ἐκδοτικῶν Τραπεζῶν τῶν ἄλλων Κρατῶν, ἀνεκοινώθη χθὲς ὅτι δὲν κρίνονται αὗται ἀναγκαῖαι, ἐφόσον τὰ ἐνεργητικὰ στοιχεῖα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ προϊὸν τοῦ τριμεροῦς δανείου, ὑπερβαίνουν τὸ προβλεπόμενον ποσοστὸν ὑπὸ τῆς δημοσιονομικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ἐκτὸς τούτου οἱ ἁρμόδιοι οἰκονομικοὶ παράγοντες ἔχουν τὴν γνώμην ὅτι ἅμα τῇ σταθεροποιήσει τῆς δραχμῆς θὰ εἰσρεύσῃ ξένον συνάλλαγμα ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐκ τῶν ὑπὸ πραγματοποίησιν παραγωγικῶν δανείων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐκ τῶν καταθέσεων τῶν Ἑλλήνων τοῦ ἐξωτερικοῦ.

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΩΝΑΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Μαζαράκης εἰδοποίησεν ὅτι θὰ ἐπισκεφθῇ σήμερον τὴν πρωΐαν τὰ ἐνταῦθα συντάγματα, τὰ νοσοκομεῖα καί τινα τῶν στρατιωτικῶν καταστημάτων. Τοὺς στρατῶνας θὰ ἐπισκεφθοῦν καὶ ὁ Διοικητὴς τοῦ Α΄ Σώματος Στρατοῦ ἀντιστράτηγος κ. Μαννέτας καὶ ὁ διοικητὴς τῆς Β΄ Μεραρχίας συνταγματάρχης κ. Ἐδιπίδης.

ΕΧΑΡΙΣΘΗΣΑΝ ΑΙ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΑΙ ΠΟΙΝΑΙ

Ὑπεγράφη χθὲς διαταγὴ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τῆς ὁποίας χαρίζονται ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Πάσχα, αἱ ποιναὶ τῶν πειθαρχικῶς τιμωρημένων ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ἀγορὰ τῶν χρεωγράφων ἤνοιξε χθὲς τὴν πρωΐαν μὲ τάσεις προσφορᾶς, ὀφειλομένης εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν. Συνεπείᾳ δὲ τούτου ἅπασαι αἱ μετοχαὶ ἐχαλαρώθησαν αἰσθητῶς.

Κατ' ἐξαίρεσιν ἐβελτιώθησαν αἱ μετοχαὶ τῶν Τραπεζῶν Ἀθηνῶν, Ἀνατολῆς, Ἐθνικῆς Ἀτμοπλοΐας, Μιχαληνοῦ, Ὑπεγγύων Προσόδων καὶ αἱ Οἰνοποιητικαί, ἰδίᾳ δὲ αἱ τῶν Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων.

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ἡ ἀγορὰ συναλλάγματος ἦτο χθὲς στάσιμος καὶ ἄπρακτος.

Ἡ ἀγγλικὴ λίρα παρέμεινε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν 373.50 μετρητοῖς.

ΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

Ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν ἀνταλλαξίμων, ἐσημειώθη χθὲς ἐλαφρὰ χαλάρωσις. Διεκυμάνθησαν δὲ μεταξὺ τῶν 729—736 καὶ 734.

ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κλείσιμον 13)4 Κλείσιμον 13)4

ΛΟΝΔΙΝΟΥ		ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1881	60.—	5 ο)ο 1914 . . .	1789
5 ο)ο 1884	60.—	Τράπ. Ἀθηνῶν	
4 ο)ο 1887	50.—	» » Ἀνατολῆς	
4 ο)ο 1889	49.—	Οἴνων	760
5 ο)ο 1890	60.—	Λαυρίου	
5 ο)ο 1893	60.—	Ἠλεκτρικῆς . . .	
4 ο)ο 1902	58.—	Σ.Π.Α.Π.	229
5 ο)ο 1907	85.—	Σιδ. Θεσσαλίας	393
4 ο)ο 1910	60.50		
5 ο)ο 1914	73.50		
7 ο)ο 1924	101.2		
6 ο)ο 1928	91.75		
Κτηματικῆς	98.—		

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ

ΣΥΝ)ΜΑ ΟΨΕΩΣ	Ἀθηνῶν	Λονδίνου	Ν. Ὑόρκ.	Γενεύης	Ἀμστερ.	Παρισίων	Ρώμης	Πράγας	Βελιγραδ	Βρυξελλ.	Βουκουρ.	Κ)πόλ.
Δραχμή		373.50	—.—	—.—	—.—	0.328	0.248	0.44	0.735	—.—	—.—	267
Στερλίν	373.50		4.882	25.338	12.125	124.01	92.43	164.65	277.—	34,96	777	960
Δολλάριον	75.50	4.882	—.—	—.—	—.—	25.417	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ἑλβετ. φρ.	14.76	25.333	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ὁλλαν. φλ.	30.85	12.118	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Γαλλικ. φρ.	3.04	124.02	3.932	20.41	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Λιρέττα	4.03	92.43	5.286	27.466	—.—	—.—	0.642	1.30	—.—	—.—	—.—	—.—
Κορ. Τσεχ.	2.27	164.76	—.—	—.—	—.—	1.349	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Δηνάριον	1.36	277.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Βελγικ. φρ.	2.14	34.96	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Λεϊ	0.48	778.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	308	—.—
Λίρ. Τουρκ.	39.	9.60	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 14ης Ἀπριλίου 1928

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ			ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ		
5 ο)ο	1881	4475	ἄτοκον	1885	2.—
5 ο)ο	1884	4475	5 ο)ο	1898	72.—
4 ο)ο	1887	3760	5 ο)ο	1900	72.—
4 ο)ο	1889	3560	1 ο)ο	1906	53.—
5 ο)ο	1890	4425	6 ο)ο	1917	78.—
5 ο)ο	1893	4232	6 ο)ο	1918	80.—
2 1)2 ο)ο	1898	31539	8 ο)ο ΑΒ	1919	76.—
4 ο)ο	1902	4275	» Γ.ΣΤ.	1925	74.—
5 ο)ο	1907	1250	5 ο)ο	1920)π.	188.—
4 ο)ο	1910	4330		)μ.	190.—
5 ο)ο	1914	5410	6 1)2 ο)ο	1922	83.—
7 ο)ο	1924	7640	6 ο)ο	1926	77.—
8 ο)ο	1925	77178	8 ο)ο	1926	88.50

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

3.— ο)ο 1600	1550	2.50 ο)ο 1912	72.—
2.50 ο)ο 1904	72.—	8.— ο)ο 1926	734.—

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

ΤΡΑΠΕΖΩΝ		ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ		ΟΙΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑΙ		ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ	
Ἐθνικῆς	74200	Ἑρμῆς	292	Οἰνοποιΐα:	1240	Ἡρακλῆς	945
Ἀθηνῶν	1020	Καπνοῦ	166	Οἴνων	2428	Τιτὰν	1770
Ἀνατολῆς	100	Ἀπόλλων	220	Καμπᾶ	412	Σέκερης	193
Λαϊκῆς	6000	Βασιλειάδη	100	Ἡσαΐα	190	Τέκτων	337
Ἐμπορικῆς	850	Πυριτιδοπ.	2195	Ἕνωσις	325	Ἄτλας	135
Πειραιῶς	370	Λιπασμάτ.	1970	Γεωρ. Βιομ.	370	Ἔργων	470
Βιομηχαν.	699	Χρωμάτ.	420	. . . . . .		Κέκρωψ	278
Οἰκονομίας	172	Ἄγκυρα	47	ΔΙΑΦΟΡΟΙ		Κύκλωψ	220
Γενικῆς	2000	ΒΙΟ	350	Ἠλεκτρικ.	398	Ἐργοληπτ.	382
Κεντρικῆς	400	Παλλὰς	350	Ἑνιαίας	570	Ὄλυμπος	200
Κοσμ)πουλ.	710	Ἀβεζὰπ	65	Τίτλ. Ἱδρυτ.	60	ΑΚΤΕ	225
Θεσσαλίας	130	Κιλινδρομ.	130	Ὑπεγγύων	5025	ΠρώτηΟἰκοδ.	310
Χίου	700	Ἥλιος	53	Κορίνθου	900	Καψαμπέλη	198
Ἑλ. Ἐμ. Πίσ.	230	Ψυγεῖα Θεσ.	255	Γεν. Ἀποθηκ.	645	ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΚΑΙ	
Ἀγγλοαμ.	62.—	Ἀθηνᾶ	255	. . . . . .		Πειρ. Ἐπιχ.	325
Καραβασίλ.	5000	Παγ. Πατησ.	85	ΑΝΘΡΑΚΕΥΤΙΚ.		Ἐριουργίας	517
Σάμου	120	Σάνιτας	78	Ἀλιβερίου	145	Βερμίου	490
ΑΤΜΟΠΛΟΪΩΝ		Βέλος	95	Ἀνθρακωρ.	34	Ἔρια	188
Καππαρη	15	Ἀλεξόπουλ.	340	Ἐπ.)Κοιναὶ	140	Ἑλλ. Ταπητ.	325
Ἀχαϊκῆς	128	Κονσέρβαι	200	)Προν.	190	Χρυσαλλὶς	132
Εὔνικης	590	Ψυγ. Πειρ.	340	Λαυρίου	48	Ὑφαντουργ.	120
Παληοῦ	10.—	Ἀνατολὴ	150	Ὠρωποῦ	225	. . . . . .	
Μιχαληνοῦ	575	Χημ. Βιομηχ.	120	. . . . . .		ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑΙ	
Χιακῆς	366	Μακρῆ	1365			Θεσσαλίας	160
Γιαννουλάτ.	240	Ἄλατος	420			ΣμΑ 1	698
Κροκόδειλ.	280	. . . .				Ἠλεκ. Σιδ.	730

ΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΑΙ

Ἐνηργήθησαν χθὲς αἱ προσυμβάσεις διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν τίτλων εἰς τὸ β΄ δεκαπενθήμερον Ἀπριλίου. Οἱ τόκοι μεταφορᾶς (προρεπόρ) διεκυμάνθησαν μεταξὺ 10—15 1)2 ο)ο. Εἰδικῶς δι' ἑκάστην μετοχὴν ἐπληρώθησαν εἰς δραχμὰς τόκοι: Ἐθνικῆς Τραπέζης 425, Ἐμπορικῆς 4.50—5, Βερμίου 2 1)2, Ἐριουργίας 2 1)4, Μακρῆ 8, Πυριτιδοποιείου 12, Λιπασμάτων 10—11, Ἀνταλλαξίμων 2 1)2, Τραπέζης Ἀθηνῶν ἀλπάρε μέχρι 1 μονάδος ντεπὸρ καὶ Οἴνων 60—80 δρχ. ντεπόρ.

ΠΛΗΡΩΜΗ ΤΟΚΟΜΕΡΙΔΙΩΝ

Ἀνεκοινώθη χθὲς εἰς τὸ Χρηματιστήριον ὅτι αἱ ὁμολογίαι τῶν κάτωθι δανείων εἶναι ἄνευ τοκομεριδίου:

Δάνειον Ἐπιτάξεως 1917, τὸ ὑπ' ἀριθ. 10 τοκομερίδιον ἐκ δρχ. 3.

Δάνειον Ἀπαλλοτριώσεως α΄ καὶ β΄ σειρῶν 1919 τὸ ὑπ' ἀριθ. 17 τοκομερίδιον ἐκ δραχμῶν 4.

Δάνειον Ἀπαλλοτριώσεως γ΄ καὶ στ΄ σειρῶν 1925, τὸ ὑπ' ἀριθ. 5 τοκομερίδιον ἐκ δραχμῶν 4.

Δάνειον Ἀναγκαστικὸν 1922, τὸ ὑπ' ἀριθ. 6 τοκομερίδιον ἐκ δραχμῶν 6.50.

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

Εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα ἐμφαίνεται ὁλόκληρος ἡ κίνησις τῶν κυριωτέρων χρεωγράφων κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ διαφορὰ τῶν τιμῶν μεταξὺ κλεισίματος αὐτῆς καὶ τῆς προηγουμένης ἡμέρας.

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤΩΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 14)4	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 12)4
Ἐθνικῆς	74.600	73.700	74.200	75.000
Ἀθηνῶν	1020	935	1020	990
Οἰνοπνευματ.	1255	1230	1240	1230
Ἐμπορικῆς	852	833	850	845
Τρ. Μιχαλην.	575	565	575	570
Ἀνατολῆς	1000	993	1000	995
Οἴνων	2445	2355	2420	2360
Βιομηχανίας	700	690	695	700
Ἐθν. Ἀτμοπ.	590	555	590	558
Σιδ. Θεσσαλ.	1200	1160	1160	1180
Πυριτιδοπ.	2205	2185	2195	2180
Λιπασμάτων	1995	1970	1970	1990
Βιὸ	356	350	350	355
Σ.Π.Α.Π.	705	693	693	697
Χρωματουργ.	425	418	420	418
Ἐριουργίας	518	515	517	517
Τέκτων	392	337	337	402
Μακρῆ	1375	1355	1355	1390
Διαμαντοπ.	385	332	332	338
Ἡρακλῆς	955	945	945	955
Ἠλεκτρικῆς	393	390	398	398
Ὑπεγγύων	5050	5000	5025	5000
Καπνοῦ	[illegible]	165	165	166
Κέκρωψ	275	270	275	272
Ἀνταλλάξιμα	[illegible]	[illegible]	734	[illegible]

ΓΑΙΑΝΘΡΑΚΟΦΟΡΤΙΑ

Ἐκομίσθησαν διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου Δημήτριος Βογιατζίδης ἐκ Κάρδιφ 5[illegible] τόν. γαιάνθρακες εἰς [illegible] ἑταιρείας Γκλαμόργκαν.

2ª ΕΚΔΟΣΙΣ

ΤΡΙΑΚΟΣΙΑ ΘΥΜΑΤΑ ΠΛΑΣΤΩΝ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΩΝ ΕΙΣ ΚΑΚΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ

ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—**Τριακόσιοι περίπου Ἕλληνες μετανάσται, θύματα πλαστῶν διαβατηρίων καὶ πιστοποιητικῶν τῶν πρακτορείων Κοντονῆ, ἀφίκοντο ἐνταῦθα προερχόμενοι ἀπὸ τὸ Χερβοῦργον καὶ τὴν Χάβρην κατόπιν τῆς ὑπὸ τῶν λιμενικῶν ἀρχῶν ἀπαγορεύσεως τῆς ἀναχωρήσεώς των. Οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν εὑρίσκονται εἰς ἀθλίαν οἰκονομικὴν κατάστασιν. Τὸ ἐνταῦθα προξενεῖον προσπαθεῖ νὰ τοὺς ἀποστείλῃ καὶ πάλιν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐγνώσθη ὅτι συνελήφθη καὶ εἷς ἀκόμη ἀδελφὸς Κοντονῆ.**

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΗ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΤΟΥ ΜΙΛΑΝΟΥ

ΚΑΙ ΑΛΛΑΙ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τηλεγραφήματα ἐκ Ρώμης καὶ Μιλάνου ἀναφέρουν ὅτι ἡ ἀστυνομία συνεχίζει τὰς ἀναζητήσεις πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν δραστῶν τῆς προχθεσινῆς δυναμιτιστικῆς ἀποπείρας. Συνελήφθησαν μέχρι σήμερον ὑπερδιακόσια πρόσωπα ἀνήκοντα εἰς τὴν ἀντιφασιστικὴν παράταξιν. Ὑπόνοιαι ὑπάρχουν ὅτι ἡ βόμβα ἐτοποθετήθη ὑπὸ δύο ἀναρχικῶν οἱ ὁποῖοι πρό τινων ἐτῶν εἶχον ρίψει βόμβαν εἰς ἓν θέατρον. Οὗτοι εἶχον καταδικασθῆ εἰς πενταετῆ φυλάκισιν, ἀπολυθέντες τῶν φυλακῶν πρό τινων ἡμερῶν. Πάντως οὐδὲν τὸ συγκεκριμένον ὑπάρχει.

Ἡ ἐκ Ρώμης τηλεγραφηθεῖσα προχθὲς εἴδησις περὶ τοποθετήσεως βομβῶν εἰς τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν διὰ τῆς ὁποίας διῆλθεν ὁ κ. Μουσολίνι ἐπιστρέφων ἐκ Μιλάνου εἰς Ρώμην, διαψεύδεται.

Ἤρχισεν ἡ συλλογὴ ἐράνων διὰ τὰ θύματα τῆς ἐκρήξεως ἀνελθόντα ἤδη, κατόπιν τοῦ θανάτου καί τινων τραυματιῶν, εἰς εἴκοσι πέντε.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΤΟΥ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΥ «ΣΤΕΦΑΝΙ»

ΡΩΜΗ. 14. (Πρ. Στέφανι)— Τὸ ἐν Μιλάνῳ διαπραχθὲν αἱματηρὸν κακούργημα ἔχει πάντα τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς τυπικῆς ἀναρχικῆς τρομοκρατίας καὶ εἶναι ὅμοιον πρὸς τὴν καταστροφὴν Ντιάνα τὴν 21 Μαρτίου, διαπραχθὲν μετὰ τοσαύτης σκληρότητος, ὥστε δυσκόλως δύναταί τις νὰ ὑποθέσῃ ὅτι τὸ φρικῶδες τοῦτο κακούργημα διέπραξαν Ἰταλοὶ ἀναρχικοί. Ἐν τούτοις τὸ αἷμα, ὅπερ ἐχύθη εἰς τὴν ὁδόν, τὴν ὁποίαν ἔμελλε νὰ διατρέξῃ ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας, ἵνα μεταβῇ εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ Μιλάνου, καθαγιάζει πλειότερον τὴν ἀποθέωσιν τῆς ἀνθρωπίνης ἐργασίας ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ τὴν ὁποίαν ὁ Βασιλεὺς δὲν ἠθέλησε νὰ στερήσῃ τοῦ σεπτοῦ του χρίσματος διὰ τῆς κηρύξεως τῶν ἐγκαινίων, δηλῶν οὕτω ὅτι τὸ ἐπεισόδιον μολονότι τόσον φρικαλέον δὲν δύναται νὰ ἐπιβραδύνῃ τὴν πορείαν τῆς Ἰταλίας πρὸς τὸν σκοπὸν πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ ὁποίου τὴν καθοδηγοῦν ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μουσολίνι.

Ο κ. ΝΤΟΥΚΑ ΑΝΕΧΩΡΗΣΕΝ ΕΙΣ ΙΤΑΛΙΑΝ

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΧΩΡΩΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ. 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ κ. Ντοῦκα, ἀναπληρῶν τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Τιτουλέσκο, ἀνεχώρησε διὰ Φλωρεντίαν. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ συναντηθῇ μετὰ τοῦ κ. Μουσολίνι πρὸς διευθέτησιν τῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων. Θεωρεῖται βέβαιον, ὅτι ἐν περιπτώσει συναντήσεως θὰ καταβληθῇ ὑπὸ τοῦ κ. Μουσολίνι προσπάθεια ὅπως ἀρθῇ ἡ ψυχρότης ἡ δημιουργηθεῖσα λόγῳ τῆς ὑπὸ τῆς Ἰταλίας ὑποστηρίξεως τῶν οὐγγρικῶν ἀπόψεων εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀναθεωρήσεως τῆς συνθήκης τοῦ Τριανόν. Ἐν περιπτώσει ἐπικρατήσεως τῶν οὐγγρικῶν ἀπόψεων ὑπάρχει κίνδυνος ὡρισμέναι περιφέρειαι τῆς Τρανσυλβανίας νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν Οὐγγαρίαν.

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ

Τὴν 7ην πρωϊνὴν ὥραν χθὲς ἀπεβίωσεν εἰς τὸ Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον ὁ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βησσαρίωνος 5 ἰατρὸς μεταδοτικῶν νοσημάτων Φραγ. Ο. Τρόνος 36ετής. Ὁ ἀποθανὼν εἶχεν εὑρεθῆ προχθὲς τὴν πρωΐαν ἀναίσθητος ἐπὶ τῆς κλίνης του ἐν τῷ ἰατρείῳ του, ὅπου καὶ διέμενε μετὰ τῆς συζύγου του. Παραπλεύρως τῆς κλίνης του εὑρέθη ἓν κενὸν φιαλίδιον ναρκωτικοῦ.

Μέχρι τῆς στιγμῆς ποὺ ἐξέπνευσεν εἰς τὸ Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον ὅπου ἀμέσως μετεφέρθη δὲν ἀνέκτησε τὰς αἰσθήσεις του οὔτε ἠδυνήθη νὰ προφέρῃ λέξιν.

Ὁ ἰατροδικαστὴς κ. Ξάνθης μεταβὰς εἰς τὸ Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον χθὲς τὴν πρωΐαν ἐνήργησε νεκροψίαν ἐπὶ τοῦ πτώματος τοῦ καὶ ἀπεφάνθη ὅτι εἶχε λάβει δηλητηριῶδες ναρκωτικόν, πιθανώτατα μορφίνην ἢ βερονάλ, τὸ ὁποῖον τοῦ ἐπέφερε τὸν θάνατον. Ἐκ τῶν ἐνεργηθεισῶν ἀνακρίσεων προέκυψεν ὅτι πρόκειται περὶ αὐτοκτονίας.

ΕΠΑΝΗΛΘΕΝ Ο κ. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ

Ἐπανῆλθε χθὲς ἐκ Δελφῶν, ὅπου εἶχε μεταβῆ χάριν ἀναψυχῆς, ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Ἀλέξ. Μαζαράκης.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ εἰρηνοδίκου Μαραθῶνος πρὸς τὴν Εἰσαγγελίαν συνελήφθη εἰς Καλάμον ὡς ὕποπτος τοῦ φόνου τοῦ πλανοδίου μικροπώλου Σπύρου Ζεϊμπέκη ὁ συνοδεύων αὐτὸν συγγενής του Μενέλαος Βεσέτης, ἐναντίον τοῦ ὁποίου προέκυψαν σοβαραὶ ἐνδείξεις. Ὁ συλληφθεὶς ἠρνήθη τὴν ἐνοχήν του, ἀλλ' ἐξεταζόμενος περιέπεσεν εἰς οὐσιώδεις ἀντιφάσεις. Ὁ Βεσέτης θὰ ἀποσταλῇ ἐνταῦθα καὶ θὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸν ἀνακριτήν.

— Κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἐπιταφίου εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου οἱ ἐκ Πόντου πρόσφυγες Ν. Πελυχρονιάδης καὶ Χ. Ταφλανίδης θελήσαντες νὰ ἀφαιρέσουν ἐκ τοῦ σταυροῦ τὸν ἐξ ἀνθέων στέφανον ἀνέτρεψαν τὸν σταυρὸν καὶ ἑξαπτέρυγα. Οἱ ταραξίαι συνελήφθησαν.

— Κατόπιν μηνύσεως συνελήφθη ὁ [illegible] Α. Βενέτης διότι ἐργαζόμενος εἰς τὸ ὑποδηματοποιεῖον τοῦ [illegible] ἀφῄρεσε κατὰ διαφόρους [illegible] ἀξίας 70 χιλιάδων [illegible].